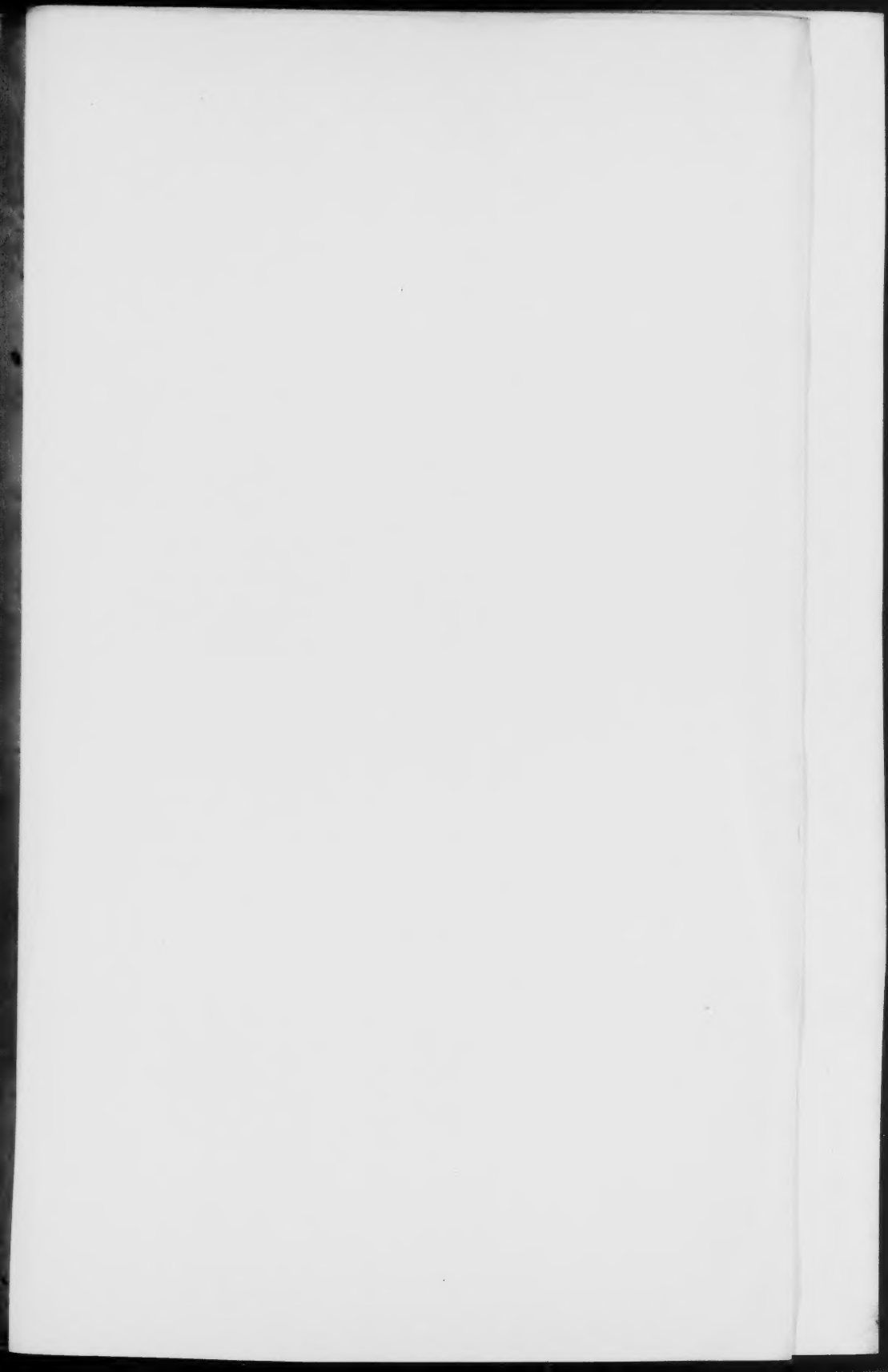

362 CJ 55 V.30

ב ה' י

סדר
משלש תגלים
כמנהג קהל קדיש
לישלאה יגן ה
בעדם אמן :

על ידי אפי גר בר עיזנואל דאליא
הפך שנת חמשת אלפים וחמש
חמשה וארבע למדינת עולם
ומילאנו ה'תק"ד
לפ"ק

מִשְׁכַּן
לְעֹלָם
לְעֹלָם
לְעֹלָם
לְעֹלָם

X893C

J55

v. 30

אזהרות לשבת הגדול

בנים

שִׁמְעוּ לִי זֶרַע אִיתִי הָאֲדֹנִי
אֲמַר בֵּן הַגִּיזֹן וּמִשְׁפַּחַת הַפֶּסַח
הַמַּצּוּתִים בְּסִינִי אֶקְרָא בְּאָזְנֵיכֶם כְּמוֹ עוֹתִי -
נְבוֹנִי וְסֹעֵד לְדַבְרֵיהֶם מֵעַתָּה קְדַמוּנִי וְדַבֵּר
מִשָּׁה אֶת מוֹעֲדֵי ה'.

את

מוֹעֲדֵי ה' אֶקְרָא אֲלֵיכֶם בְּחֵרֵי אֵל
וְחֻקֵּי הַפֶּסַח וּמִשְׁפַּטֵּי לַחֲיוֹת אוֹמֵל
וְדַת בִּיעֹד חֲמֹץ אֲגִיד אֲשֶׁר אִישׁ בּוֹלָא יִתְגַּמֵּל
לְדַעַת מַה יַּעֲשֶׂה בַּיּוֹמָהּ.

בדקין

אוֹר אֲרַבְעָה עֶשֶׂר לְאוֹר הַיּוֹם
חֲמֵץ וּשְׂאֹר בְּשַׁעַת שְׁבִיעִי אִם
מַעֲשִׂים בְּמִדּוֹר וְאוֹר הַיּוֹם יִפֹּה לְבִדְיָקָה מִבֵּל
מֵאוֹר בִּי יָרַח מִצּוֹה וְתוֹרָה אוֹר.

גם

תַּחֲלֶה בִּדְךָ עַל בִּיעֹד חֲמֵץ וְאַחֲרֵי כֵן
מִלֵּאכֶתְךָ תִּגְמֹד יִבְעֶה בּוֹצְפוֹנוֹ
וְלֹא יִשְׁאֹר שְׂאֹר לֹא לְאוֹר הַחֲמֵה וְלֹא
לְאוֹר הַלְּבָנָה צוֹרֵךְ בְּאוֹר וַיִּכְדֵּל לָהֶם בֵּין
הָאוֹר.

דע

אִם הִנַּחַת עֶשֶׂר וּמִצַּאת תִּשְׁעָה
לְכַדֵּךְ יִתְחַמֵּץ וַיַּעֲלֶיךָ לָהֶם מִבֶּרֶךְ
מֵעוֹל וְחוֹמֵץ וַיִּתְחַמֵּץ צִדִּיק בְּרַכּוֹ שְׂעִית לְבִדּוֹק
אֶת הַחֲמֵץ וּשְׂהַר יְדִים יוֹסִיף אוֹמֵץ.

הן אם תמצאהו טמין אחר שש אל תשפך
באחלק עולה ועור אל תהי בושש

ובערות הרע מקרבך ולא יהיה לך למוקש כל
טמין לצפצפו תאבלהו אש

ובית המלך ובית הדנוג לברקם שים פניך

ובית דגים קטנים דאה תראה בעיניך

ובית העצים ובית התמרים אוצרות מעדניך

בין תבין את אשר לפניך

וזל תשבח דבר מכל אשר אני דובר

אוצרות יין במסתבך לבדוק בכל

עבר וכן אוצרות שמן כי השמש נכנס ע

ועובר ועל פת לחם יגיע גבר

חורי הבית העליונים והתחתונים לבדוק

איוצריך אדם וכן חור שבין יהודי

לארמאי לא יבדוק חפני חקעדס חסר ממך

עקשית פה פן יאמרו בעמדם קסמים בדם

שוב שכן ישראל אשר באהיו לא תדע עינו

זה בודק מצדו בחפצו וקצונו

זה בודק באשר תגיע יד מינו ולקח חסד

ושפנו

ידך תהיה בחמין ישגולה עליו מפולת לבדוק

ולבער לחסוד אותן ממטמונים ושלשה

טפחים שער כי שער זה יכול להכלב לחפש ולנער

חסר מסובחו והיה לבער

כל

חֲמֵץ שֶׁהִפְקִיד גַּם אֵצֶלוֹ אֵין צִדִּיק לִפְנֵיתוֹ
וְלֹהוּצֵאוֹ הִדְוָצָה אִם לֹא קִבֵּל עָלָיו
אֲחֵרִיּוֹת אִינוֹ עוֹבְדֵי אִם רָאָה אֹנוּ בִּצְאָה יִכְסֶה
אוֹתוֹ בְּכָל אֹרֵי יַעֲשֶׂה לוֹ מַחֲצִיעָה זֹאת

עֵצָה הַיַּעֲשֶׂה

לכל

זֶמַן אֲכִילָה בְּאַרְבַּעַת עֶשֶׂר קִבְעִי
אֲמוּנִי אוֹכְלִין כָּל אֲרֻבַּע וְתוֹלִין -
כָּל חֲמֵשׁ וְשׁוֹרְטִין בְּתַחֲלוֹת שֵׁשׁ הָיוּ נְבוּנִי
בְּשִׁישִׁיּוֹת יָצָא כִּי הָיָה תוֹעֵבֶת דָּד מֵעוֹלָם שֵׁשׁ
הָיָה שָׁנָה

מיום

הַמַּעֲוִיָּן הַזֶּה לְמַד לְגִרְשָׁן מִזְבוֹלָךְ
זִרְיוֹן מְקַדִּימִין לְמַצּוֹת וְצוֹר יִהְיֶה
עַל יְמִינְךָ צֶלֶק הַשֹּׁמֵר וְשֹׁמֵר נִפְשְׁךָ שְׁלֹמֶה
תִּמְשָׁךְ אַחֵר מֵאַחֶךָ דָּלָה עֵינֶיךָ וְיִלָּךְ

מבטלו

אַחֵר חֲמֵשׁ וְיִמְבַּעְרוּ עַד תִּנְמוּ
לֹא יִסֹּר מִן הַמַּצּוֹה וְלֹא תִשְׁכַּח
מַעֲמֹ בְּקִימוֹ אַחֲרֵי אֲכִילָה וְאַחֲרֵי שִׁתָּה יִתְחַדֵּר
עֵפֶר לְחִמּוֹ

נכון

הַדָּבָר לְמִי שִׁיעָה לְדַרְךְ שְׁלֹשִׁים יוֹם
קוֹדֶם הַפֶּסַח צִדִּיק שִׁבְדוֹךְ וְיִבְעֵר
אוֹתוֹ מִבֵּיתוֹ אִם יִלָּךְ בְּדַרְךְ רַחֵיק יֵצֵא לִפְנֵי
שְׁלֹשִׁים יוֹם אֵין עָלָיו מַטְפֵּט וְחֵק כִּי אֵין -
הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ הֵלֵךְ בְּדַרְךְ מִרְחֹק
נֶאֱמַר בְּשִׁמּוֹר מַצָּה תִהְיֶה זִכְרוֹת לֵאמֹר

בלי עצלותם בין השמן ורפש ביום טוב ומועד
לא תלושנה בידים ולתהדר להביא המים טרם
תניחת עינים לאמר לנו המים

סתרך יהיה אלהים בשמור מצה ויהיה מחסר
מים של נחתום עפוף במדרון ול
באשבורן מימי עריסך ידך המובילות תהיינה
ידים אך חרש שוטה וקטן אל יהיו מעשיך
כי גבר רצה האלים את מעשיך

על חמין הזהר שלא יתערב עם אבקת
רוכל נאסר חומץ האדומי ושכר
תמדי וזיתים המצרי אם ישבו מים לא יאכל
וכן כותח הבבלי וכל שהוא בן דגן ובשמים
מצה בין והשכל ולחם עצלות לא תאכל

פרישת חלה כהלכתה ושעורה צי
השמיים משער ארבעים
ושלש ביצים וחמש ביצה וכן למצה הוריעם
ואשה לא תלוש במקום מעלה ביום המעונן
הזהרת העם ולחם סתרים ינעם

פקודי הועלה אבאר כלכלי כמשפטו
אחלקנו סבן ועין פירד ובדמי
וכל כל כמשפטו בחל ידתיחנו וידחינו כך
הא תורה מעביר ראשון ראשון כעין שבלע
פליטנו חיל בלע ויקיאנו

עזרי קערות וכו' צא בקד יקח נשחמו

הכשין מען תשמען אשר בהם נקבעו
 ירתחם בכלי שני ובוה כלי כותן נסעו ויהי
 אורחותיך בלעו

צריכיך שפודין ואסכלאות לבין והרחק
 ובוה מתוקנים ועל כלי חרס
 לא תחוס עינך הסר והעבר הישנים הן אם
 בשלו בהם לחדשים יהיו נכונים וכלים
 מכלים שונים

קדושים תהיו בענין חמץ להקדש אסור

בכל שהם יהיו לך ועינך
 עליו ומשפטו אל תשכחתי כי איסורו איסור

חמור ומי זה יכולהו כי במה נחשב הוא

רק אם תתאוה לאכול מזה לפני ב' א'
 יום ומעך משול בריחך והעלם

חמנה את עינך הריחק מארוסה דרכך עד
 הלילה זמן עד ערב לך בשמחה אכול לחמך
 ושתה בלב טוב יינך

שתיית ארבע כוסות אבאר דרת מפורשת
 ונערבית כנגד ארבע גאולות

לעדה המכרית וכנגד ארבע פוקעניות לעדת
 המולדת ארבעה המה חטיבי לבת

בבא כל ישראל מבית דועו

תחלה

יעקבו שלחן ובו מצה ומרור דתק
 יענו ויאמרו בראותם אמונה זה השלחן

אשר לפני
 יורו ויברכו כל צבאות המוע יעטר
 ביום בברכות כסדר נבוע
 וקדוש חזן לדר מעוני ישא ברבה מאת

ברכה עד בלי דיוריק עד שיבלו לזכור
 די שפתותם יהי עליכם סתרה
 מענים וקדו ישועתם ישישני וידונו וישתו חסם
 בהם בבתם חרש מאל לארבעתם

אחר נוטל ידיו ומברך בנקיין בפיו קדש
 ישאנה וטובל ברפס בחרוסת ומברך
 ברבה נביה וחולק אחת משלש מצות חצייה
 תחת השלימה ישימה והחצי ממך והנה
 נוטל מן הסל בשר וביצה אשר שמה שלא
 ידאג במגביה קדשים השמימה
 ועוקר השלחן כדי שישאלו התנוקות על מה ועל
 מה לתת לפתאים ערומה לנער דערת
 ומזמה

יתחיל ויאמר זה לחם עוני אשר אכלו
 עמי ועדתי בצאתי ממצרים מבית
 עבדתי כל מאן דעריך יתי ויפסח אתי
 לכו לחמו בלחמי ושתו בין מסנתי

קורא הלל על בוס שני עד גאל ישראל עם
 סג נישע ידוש בנקיין בפיו ומלך

יבצע . ועל השלימה אכילת מצה . כה
 משפטו נודע בן אמות כלבוצע בצע
 לירקות יחיד שנית ויבדק עליהם
 בנזעים . וטובל בחרוסת
 ומרור יטעם . ועל השניות אם לא ישאל
 התנוקות הוא יודיעם . וזכרים לא
 יסוף מזרעם .

והגדת לבנך ביום הזה העם ילך מאיב
 ונכחד . ומבל הטובה אשר עשה
 לך ה' דבר לא יכחד . ואוכל מצה ומרור
 בלא בדיה שניהם כדגבים יחד . טובים
 השנים מן האחד .

נוטל ואוכל מצה באחרונה לסעודתו
 ואחר נוטל ידיו נכוס בדבשת קמח
 שותה באחריתו . ואחר לא יאכל פירות
 לתאמתו . כל בני הסיר חטאתו
 יגמור ההלל על כוס דביעי ואם בכוס
 אחר יתן עינים . אמר עליו הלל

הגדול וינזר מן היין ולא ישתה פעמים
 אך אם יצמא אל קפוז ידים . לקראת
 צמא התיו מים

מבשר שישון למועד צור ישריע
 לשנה הבאה בירושלם
 צור יציע . יגדש איב כספך ויאמר

השמד לצר ירושק . אור צדיקים ישיב
 ויגדל שנים ידעך
 סעדינו . ונמשעה ובחגנו משמיע ישיב
 שלחה . אומר לבס יראי שמי
 שמש צדקה זרחה . גפן ממערים תסיע נתנה
 ריחה כי פרחת . ליהודים היתה אורה ושלחה

פזמון

ימינוך . ונגלת . בעוף ותיתה הרומה
 הוסף להראותה לעיה בך בטחה .
 תשורר ביום עלותה ממערים שמחה . ליהודים
 היתה אורה ושלחה

קרא . דלור לשבניה בבזר גלות ישיבה
 ולבה כאניה להשבר חשבה . ועוד
 תהיה רצונה ותקרא חפציה . ותלבש את
 עדיה ותבעל עזובה . ואז ימצא בה
 ששון ושמחה

לך . אקרא עני נא אלי צדק . שעני נא
 עני שערך בדפק . בערבי שלמי
 ודת לחם חקי . כיום מבית מעי . בצאתי עם
 בזקי . פתחת שקי ותאזרני שמחה
 נוראות . בעדק עני . והצדק אומי יום
 בבדק . הבית אחזיק לחפש חור
 וסדק . להשבת שאור . והסיק חור לבית הבזק
 ובדקה תדק . אור ירושק לצדק . ולישר
 לב שמחה

יְהִי חֶסֶדְךָ עַל עַם מִיְּחִלִּים לָךְ וּמִקְנִיִּם
וּלְשִׁמְךָ לְבָדְךָ בְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים
וּמִיְּחִלִּים בְּגִדְךָ בְּרָעִי יִשְׁעָה אוֹתָם שְׁלוֹמִים
לְעֵינַי עֵיר בְּבִנְךָ אֲשֶׁר תָּסֵם מִתְּאֵיִם
וַיִּסְמְנוּ עֵינַיִם בִּי שִׂמְחָה

מלחץ אוֹיְבִים וְזֶכֶד וְכֹד עֲבֹדָה בְּהִיּוֹתָם
כּוֹאֲבִים צוֹמְקִים כְּלִידָה

קָרָא מַלִּים עֲרֵבִים בְּחַג זֶה לְעֹדָה וּלְמוֹעֲדִים
טוֹבִים יְבוֹאֵן בֵּיתְךָ בְּתוֹרָה יִהְיוּ לְבֵית יְהוָה
לְשִׁשְׁוֹן וּלְשִׂמְחָה

סוף וְקָן גְּלוּתִי אֲשֶׁמַּעַה מִמַּעוֹנִי
שְׁלָמוֹ יִמִּי בְכֹתִי וְגַם שְׁלֵאוֹ שְׁנִי
נִבְגְּרִי אֶלְמִנּוּתִי אֶסִּיר וְסוֹת יְגוֹנִי וְעוֹד
אֶחָד בְּלוּתִי יִהְיוּ לִיעֲדִי וְכִי בַּח אֶמְרִי
דָּנוּ לְעֶקֶב שִׂמְחָה לְהוֹרִם הַיָּצֵה אוֹרָה
וּשְׂמִיחָה

כשחל ערב פסח בשבת

אֵלֶיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְדִין עֲרֵב פֶּסַח אִם
בְּשַׁבָּת הִיא וְקָרָה לְכָלִּיתִי תַחֲטֹא בְּחוֹלָהֵי
שָׁקֵד לְלַמּוֹד תוֹרָה וְשִׁבְתָּ קָרָא בְּקָרָא
אֲרֻבָּעָה עֶשְׂרִי שָׁחַל לֵהוּיֹת בְּשַׁבָּת שָׁמוּ בְּקָרְבוֹ
בּוֹדֵק לַיִל עֲרֵב שַׁבָּת קָחֻמָּן בְּכָל מַחֲבֹן
וּלְמַחֲרָתוֹ מִבְּעֵרוֹ בְּכָל עֵת שִׁיחֻמוֹן לְבוֹ
בִּישָׁלִישָׁה עֶשְׂרִי בּוֹ

מניח המצו במקום מוצנע ליל ש' לשה עשר
 לארבע קדוה . לציאות שבת שתי ששה
 ארבע סעודות . עומדות אחד שיאכל בשבת
 בזמן שתי סעודות . לאחר מה העדות
 אם חמין נשאר אחר ארבע שעות לסבת
 דבר מה בגער או ישרוף באש לבת . או
 כופה עליו בלי ביום השבת . לי הנן מושבת
 עד ממחרת השבת .

נאמס קדר לשנת הגדול

ליל ראשון של פסח

תחלה בכה כל ישראל מבית מעוני
 יערבו שלחן וכו' מצה ומרור
 כתיקן נבונ' יענו ויאמרו בקאותם אמוני
 זה השלחן אשר לפני ה'
 יורו ויברכו כל צבאות המיני
 יעטר כוסו בברכות כסדר
 יין וקדוש וזמן לרר מעוני
 ישא ברכה מאת ה'

ברכו את ה' המבורך
 בריך ה' המבורך לעולם ועד

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר
 בדברו מעריב ערבים בחכמה
 פותח שערים בתבונה משנה יעתיב בחליף
 את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמדותיהם
 ברקיע קרעונו בורא יומם ולילה גילגל
 אור חמץ חשך וחשך מסג' אור המעבי
 יום ומביא לילה ומגדיל בין יום ובין לילה
 צבאות שמו א' ח' וקיים תמיד יחליף יצליח
 לעולם ועד בריך אתה ה' המעריב ערבים
 עולם בית ישראל עמך אהבת
 תורה ומצות חקים ומשפטים

אֹתָנוּ לַמֶּלֶךְ עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּישְׁכַּבְנוּ
וּבְקִיבוֹנוּ נִשְׁמַח בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׂמַח וְנַעֲלוּ בְרַבְרֵי
תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ וְחֻזְוֹתֶיךָ לַעֲוִלָם וְעַד
כִּי הֵם חִיֵּנוּ וְאֹיְבֶיךָ יִמִּינוּ וּבָהֶם יִהְיֶה יוֹצֵא
וְלִילָה וְאַהֲבַתְךָ לֹא תִסָּר מִמֶּנִּי לַעֲוִלָּהִים
בְּיוֹךְ אֶתָּה יְיָ אֱלֹהֵי אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד
בִּישְׁכַּמְלוֹ

וְאַהֲבַת אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵבְךָ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מַאֲדְךָ וְהִיוּ חֻדְוֵיֶיךָ
הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּוְךָ הַיּוֹם עַד לְנֶכֶד וְשִׁנְתָּם
לְבִטֵּן וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ
וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקִוְיָךָ וּקְשַׁרְתָּם לְאֹזֶן עַל יָדֶיךָ וְהָיוּ
לְטִפְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ וְכִתְבָתָם עַל מַזְוִזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ

וְהָיָה אִם שָׁמָּה תִשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לֵבְכֶם
וּבְכָל נַפְשְׁכֶם וְנָתַתִּי מִטַּר אֲדָמָה בְּעֵת יוֹהֵר
וּמִלְקִישׁ וְאֶסְפַּת דָּגוּךָ וְתִירִשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְכִרְמֶיךָ וְאֶבֶלֶת וְשִׁבְעַת
הַשָּׁמַר לֶכֶם בְּן יִסְתָּה לְבִבְכֶם וְסִדְתָּם וְעִבְדָתָם
שְׁלֵמִים אַחֲרֵיהֶם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָם לָהֶם וְחָדָה אֶף יְיָ
בָכֶם וְעִבְדֵה אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטַּר וְהָיָה

לֹא תִתֵּן אֶת יְכוּלָהּ וְאֶבְדָּתָם מִהֶרֶם מֵעַל
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יִתֵּן לָכֶם וְשִׁמְתֶם
אֶת דְּבַר אֱלֹהִים עַל לִבְכֶּם וְעַל נַפְשֵׁכֶם וְקִשְׁיֵתֶם
אוֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהִלַּטְטוּבוֹת בֵּין עַיְנֵיכֶם
וְלִמְדֵתֶם אוֹתָם אֶת בְּעֵינֵיכֶם לִדְבַר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּיָתְךָ
וּבְלִצְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁנְיָתְךָ וּבְקוֹמְךָ וְכִתְבֵתֶם עַל
מַזְוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם
וְיָמֵי בְעֵינֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבוֹתֵיכֶם
לֵתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ

וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר דְּבַר אֱלֹהִים

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְעֲשׂוּ
לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדִרְוֹתָם וְנִתְּנוּ
עַל צִיצִית הַכֹּנֵף כֶּתֶל תְּכֵלֶת וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וְהִיִּיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ
וְעִשִּׂיתֶם אוֹתָם וְלֹא תִתְּנוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּם
וְאַחֲרֵי עַיְנֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹת וְהִיִּיתֶם
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהוֹיֵת לָכֶם לֵאמֹר
אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם

וְאֵלֵיכֶם אִמַּת

וְאַמֻּנָה כָּל זֹאת קִיִּים עָלֵינוּ כִּי הִיִּיתָ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ וְאַנְחֵנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכֵיכֶם הַגּוֹאֲלֵנוּ

מלכנו חסד כל עריצים הלא הנפרד לנו מצדיק
המשלם גמול לכל איש נפשנו : העושה גדולות
עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר : העם
נפישנו בחיים ולא נתן לנו למוט רגלנו המרדנו
על במות איבינו ויחס קדמנו על כל שונאנו
העושה לנו נסים נקמה בפרעה אותות ומופתים
באדמת מצרים : המכה בעבדתו כל בכורי
מצרים ויצא את עמו ישראל מתוכם לחירות
עולם המעביר בנו בין גזירים סוף את —
הדפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע : ראו
בנים את גבורתו ישרו שבחו והורו לשמו
ומלכותו ברחוק קבלי עליהם משה וכו' ישראל
לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם : מי
כמכה באלים : מי כמכה נאדר בקדש נורא
תהלות עושה בלא : מלכותך : להיגדו
בניך בוקעים לפני משה זה אלי ענו ואמרו
: מלך לעולם ועד : ואמר כי פדה
את יעקב ואלו מיד חזק ממנו : ברוך אתה
י : אל ישראל

האש כיבנו
י : להיט לשלום והעמידנו
מלכנו לחיים טובים ופרוש
עלנו סודת יסודך ותקנו מלכנו בנצח בזה
מלפניך והושיענו מהרה למען ישמך והגן
בעדנו והסר מעלינו איב דבר וחרב ורעב
ורעה וצרה ויגן ועין ומשחת והסר שטן
אלפנינו

מלפנינו ומהאחריו ובצל כנפך תסתירנו
 ושמור צאתנו ובואנו לחיים ואשלום מעתה
 ועד עולם כי א' שומרנו ומצילנו אתה
 מכל דבר רע ומפחד לילה
 ופרוש סוכת שלומך עלינו ועל ירושלים
 עירך ברוך אתה ה' הפורש סוכת
 שלום עלינו ועל עמו ישראל ועל ירושלים
 אמן
 קריש קרי

ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך
 אתה ה' אלינו ואלה אבותינו ואלה
 אברהם ואלה יצחק ואלה יעקב ה'

ברוך
 הגדול הגבור והנורא א' עלין גומל חסדים טובים
 קונה הכל וזכר חסד אבות ומביא גשם לבני
 בניהם לחיים ושמנו באהבה מלך עויר ומשיח
 ומן אתה ה' מן אברהם

אתה
 גבור לעולם ה' מחיה מתים אתה
 רב להושיע (חוריד הטל)
 (משיב רוח ומוריד הגשם) מכלל חיים
 בחסד מחיה מתים בדחמים רבים סומך נפלים
 רופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו
 לישע עפר מי במקד בעל גבירות ומי דומה
 לך מלך ממית ומחיה ומעמיד ישועה ונאמן
 אתה להחיות מתים ברוך אתה ה' מחיה
 המתים

לדוד ודוד המלך בן לוי הוא לבן מנחם וקדוש
בדך אלהיך ה' הקדוש

אתה בחרתנו באלה העמים אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממתנו את

הלשונות וקדשתנו במצותך וקדשנו בלבנו
לעבודתך ושמן הגדול הגבור והנורא עלינו
קדאם (למנוח נגד יחיד והושע)

ותתן לנו ^{כנס} אלהינו באהבה את יום ^{לשמים} (ה' נבון)
(ומדיו) חג המצות הזה זמן חרותנו

חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו
חג הסוכות הזה זמן שמחתנו
שמיע חג עצרת הזה זמן שמחתנו
באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים

אלהינו ואלה אבותינו יעלה ויבא יגיע
יבאה וירצה וישמע ויפקד

ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו
וזכרון משיחנו משיח בן דוד עבדך

וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך
בית ישראל לפניך לפלטה לשובה לחן
לחסד לחיים לרחמים ולרצון ביום

חג המצות הזה חג השבועות הזה
חג הסוכות הזה שמיע חג עצרת הזה
זכרנו ואלהינו בו לשובה ופקדנו בולמכה

והשיענו בן לחים טוֹס בדבר ישועה
 ורחמים חס וחננו וחמול ורחם עלינו
 ומלטנו מכל צרה ויבן והשיענו בן אליך
 עינינו כי לא מלק חנן ורחם אתה

והשיאנו יי אלהינו את ברבת מועדיך
 לחיים ולשלום מאשר רצית
 ואמרת לברכנו בן תברכה סלה וקדשנו
 במצותיך והן חלקנו בתורתך וישוענו מטובך
 ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבור באמת
 ובאמונה והנחילנו יי אלהינו בישמחה ובישועה
 ומועד קדשך וישמחו בך כל ישראל מקדש
 שמך בך אתה יי מקדש (היטב)
 ישראל והזמנים

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ושכון בציון
 מהרה ויעבדוך בעך בירושלם
 ואתה ברחמים תפיון בנו ותצענו ותחיה
 עינינו בשובך לציון וליירושלם ערך ברחמים
 במהרה בך אתה יי המחיה שביעתו
 לציון

מזודים אפנה לך ישמחה הוא יי אלהינו
 ואלה אבותינו לעולם ועד
 צורנו צור חיינו חנן ישענו אתה הוא לרחוק
 ורחוק נודה לך נספר תהלתך על חיינו והמסור
 בך ועל נשמותינו הפקד ותלך ע

נסך נפלאותיך וטובותיך שבכל יום עמנו
 עת ערב ובקר וצהריים הטוב כי לא בלודחמך
 והמרחם כי לא תמנו חסדיך כי מעולם קיומו לך
 על כלם יתברך ויתרובם ויתנשא תמיד שמך
 מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודיך סלה ויהלל
 ויברכו לשמך הגדול באמת לעולם כי טוב ה'

 ישועתנו ועזרתנו סלה ה' הטוב בריך אתה
 הטוב שמך נלך נאה להודות

שלום

רב על ישראל עמך תשים לעולם
 ועד כי אתה הוא אל מלך אדון כל
 השלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל
 בכל יום ובכל עת ובכל שעה בשלומך בריך
 אתה המברך את עמו ישראל בשלום

אמן

אלהי

נצור לשוני מרע ונשפתי מרבר
 מרמה ולחלקלי נפשי תדום ונפש
 כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובבחינותיך
 תהיה נפש וכל הקמים עלי רעה מהיה הפך
 עצתם וקלקל מחשבותם יהיו לרצון אמת
 כי והגיון לבי לפניך כי צדק ויחל עיני
 שלום במחלומי הוא ברחמי יעשה שלום
 עלינו ועל כל ישראל אמן

והיה קרוב קרוב ויהלל ויחל נצור ונפש
 מרמה ונפש

116.94

829.39

557.45

16483.22

1036

בא' אמה שלם עשני גי
בא' אמה שלם עשני עבד
בא' אמה שלם עשני אשה

ברוך

אתה יי' אלהינו מלך העולם המעביר

ישנה מעיט ותנומה מעפעפ:

ויהי רצון מלפניך יי' אלהי ואלה אבות שתחגלג

בתורתך ותדביקני במצותיך ואל תביאני ליד

חטא ולא ליד עבירה ולא ליד נסיון ול

לידי כזיון ותרחיקני מיער הרע ותדביקני

ביער הטוב ותנני לחן ולחסד ולרחמים

בעיניך ובעיני כל רואי וגומלני חסדים טובים

ברוך אתה יי' הגומל חסדים טובים

רצון מלפניך יי' אלהי ואלה אבות

שתצילני היום וכל יום ויום

מעזי פנים ומעזות פנים דוארס דע מיצר

רע מחבר רע משכון רע מנגער רע מען הרע

ומלשון הרע מדין קשה ומבעל דין קשה

בין שהוא בן ברית ובן שאינו בן ברית ומדינת

של גיהנם ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם

אשר קדישנו במצותיו וצונו על דברי תורה

והעירב נא יי' אלהינו את דברי תורתך בפינו

ובפינות ענוך בית ישראל ונהיה אנחנו

בצמצאנו ובצמצאנו צמצאנו כלנו יחד

שִׁמְךָ וְלִוְחֲדֵי תֹרֶתְךָ לְשִׁמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְלִיכֵם תֹּדֶה לַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ אַתָּה יי
לְהִינֹךְ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים
וְנָתַן לָנוּ אֶת תֹּרֶתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יי נֹתֵן הַתֹּרָה
וְיִדְבֹר יי אֵל מִשָּׁה לֵאמֹר דְּבַר אֵל אֲהֲרֹן
וְאֵל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר
לְהֵם יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶכָּ יי יֵאָר יי פִּנּוּ -
אֵלֶיךָ וְיִהְיֶכָּ יֵשָׁא יי פִּנּוּ אֵלֶיךָ וְיֵשֶׁם לְךָ
שְׁלוֹם וְשָׁמוֹ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֲנִי אֲבָרְכֶם

לְהִינֹךְ

וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ זְכָרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב
כֹּל פִּנּוּךְ וּפְקָדֵנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קֹדֶם וְזָכוּר לָנוּ יי לְהִינֹךְ
אֶהְבֵּת הַקְּדֻמּוֹתִים אֲבִירָהִם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבִיר
אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבִיעָה שְׁנִשְׁבַּע
לְאֲבִירָהִם אֲבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה וְאֶת הָעֵקֶד דָּרָה
שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ
כְּזִכְרוֹן בְּתוֹרֶתְךָ

וְיִדְבֹר

אֲחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֵּים
נִסָּה אֶת אֲבִירָהִם וְיֵאָמֵר אֵלֶיךָ
אֲבִירָהִם וְיֵאָמֵר הֵנֵּה יֵאָמֵר קָח נָא אֶת בֶּן
אֶת יִחִידְךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּת אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֵל
אֶרֶץ הַמִּזְרֵה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלוֹתָ עַל אֶחָד הָהָרִים
אֲשֶׁר אֹמֵר אֵלֶיךָ וְיֵשֶׁם אֲבִירָהִם בְּבִקְרָה

וַיַּחבֹּשׁ אֶת הַחֲמוֹר וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ
וְאֶת יַעֲחֹק בֶּן יִבְזַע עֶצֶי עוֹלָה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וַיֵּשֶׂא אֲבִיהֶם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם
כַּדְּחֹק : וַיֹּאמֶר אֲבִיהֶם אֶל נַעֲרָיו שְׂבוּ -
לָכֵם כֹּה עַם הַחֲמוֹר וְאֵנִי וְהַנֶּעֶר נֹלֶכֶה עִיר כֹּה
וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבֶה אֵלֵיכֶם : וַיִּקַּח אֲבִיהֶם
אֶת עֶצֶי הָעוֹלָה וַיֵּשֶׂם עַל יַעֲחֹק בֶּן יִבְזַע
בִּידוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמֵּאֲכֹלֹת וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
יַחַד : וַיֹּאמֶר יַעֲחֹק אֶל אֲבִיהֶם אֲבִין וַיֹּאמֶר
אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה בֵּן וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים
וְאִיהָ הִשָּׂה לָעוֹלָה : וַיֹּאמֶר אֲבִיהֶם אֵלֵיכֶם וַיֵּרָא
לוֹ הֵשֶׂה לָעוֹלָה בֵּן וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחַד : וַיָּבֹאוּ
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיְבִן שָׁם אֲבִיהֶם
אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרִיף אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹר אֶת
יַעֲחֹק בֶּן יִבְזַע אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים
וַיִּשְׁלַח אֲבִיהֶם אֶת יְדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמֵּאֲכֹלֹת
לִשְׂחֹט אֶת בֶּן : וַיִּקְרָא אֵלָיו מֵלֶעֶבֶר
הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבִיהֶם אֲבִיהֶם וַיֹּאמֶר הִנֵּה
וַיֹּאמֶר אֶל תְּשַׁלַּח יָדְךָ אֶל הַנֶּעֶר וְאֶל תַּעֲשֵׂה לוֹ
מֵאוֹמֶה כִּי עֵתָה יִדְעֵתִי כִּי יֵרָא אֵלֵיכֶם אֶתְּ
וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת בֶּנְךָ אֶת יַחֲדִיךָ מִמֶּנִּי : וַיֵּשֶׂא
אֲבִיהֶם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה אֵיל אַחֵר וְאֵחָז
בֶּסֶךְ בִּקְרָעוֹ וַיֵּלֶךְ אֲבִיהֶם וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל
וַיַּעֲלֵהוּ לָעוֹלָה תַּחַת בֶּן : וַיִּקְרָא אֲבִיהֶם

שם המקום ההוא ויראה אשר אמר היום
בהר יראה ויקרא מלאך אל אברהם
שנית מן השמים ואמר בי נשבעתי ואם
ידי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא
חשבת את בנך את יחידך כי בין אביך
והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וזמול
אשר על שפת הים וירש זרעך את שער ארצו
והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר
שמעת בקולי וישב אברהם אל ערצו ויקומו
וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע

רבונן של עולם כמו שבבשר מין לעשה
רצונך בלבב שלם בן יכנשו--
רחמך את כעסך ועולו רחמך על מדותך
ותתנהג עמנו ואלהינו במדת החסד ובמדת
הרחמים ובטובך גדול ושובחך אפק מעמך
מעריך מאדך ומעלתך וקיים לנו ואלהינו
את הדבר שהבטחתנו בחירתך על ידי משר
עבדך כאמר וזכרת את ברית יעקב ואף
את ברית יצחק ואף את ברית אברהם אבותי
והארץ אזכור ונאמר ואף גם זאת בהיותם
בארץ אויביהם לא מאסתי ולא געלתי
לכלותם להפר ברית אתם כי אני ואלהיהם
ונאמר וזכרת להם ברית ראשונים אשר הוצאת
אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם
לאלה

לֵאלֹהִים אֵנִי : וְנֹאמַר וְשָׁב : אֵלֶיךָ אֶת
 שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶיךָ וְשָׁב וְקִבַּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפְצִיךָ : אֵלֶיךָ שָׁמָּה : אִם יִהְיֶה יִדְחֶיךָ בְּצִיָּה
 הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם : קִבַּצְךָ : אֵלֶיךָ וּמִשָּׁם : יִקָּח
 וְהִבְאִיךָ : אֵלֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ
 וְרִשְׁתָּהּ וְהִשְׁיִבְךָ וְהִדְבֵּךְ מֵאֲבוֹתֶיךָ : וְנֹאמַר
 : חֲנֻנוּ לֶךְ קִיְנוּ הִיא זֶר וְעַם לְבָקָרִים אֵף יִשְׁוּעֵתִינוּ
 בַּעֲת צִיָּה : וְנֹאמַר בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר וּמִלֹּאךְ
 פָּנָיו הוֹשִׁיעַם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלָם —
 וַיִּנְטֹלֵם וַיַּנְשֵׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם : וְנֹאמַר וְהִבְיֵאֵינוּם
 אֶל הַקֹּדֶשׁ וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תִּפְלֹת עוֹלוֹתֵיהֶם
 וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֵי כִּי בֵּית בֵּית תִּפְלָה יִקְרָא
 לְכָל הָעַמִּים :

אלו

דְּבָרִים שְׂאֵרִים עוֹשֶׂה אוֹתָם אוֹכֵל
 פִּירוֹתֵיהֶם בְּעוֹלֵם הַזֶּה וְהַקֹּדֶשׁ
 קִיָּמָת לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא : וְאֵלֵיהֶן כְּבוֹד אֵל
 וְאֵם : וְנִמְלִילֹת חֲסִדִּים וּבִקְדוּשׁוֹת וְהַכְנָסַת
 אוֹרְחִים וְהַשְׁבֵּמַת בֵּית הַכְּנֶסֶת וְהַבָּאת שְׁלֹשׁ
 בֵּין אָדָם לַחֲבִירוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְתַלְמוּד
 תוֹרָה בְּנֶגֶד כָּל־

לעולם

יֵהָא אָדָם וְהַשָּׁמַיִם בְּסֵתֵר וּבְלִי
 וּמִדָּה עַל הָאֵמֶת וְדוּבָר אִמְרַת
 בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁכֵּם וַיֹּאמֶר רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֵדוּנִי
 הָאֵדוּנִים לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מְפִילִים —
 תַּחֲטִינוּ לִפְנֵיךָ עַל חֲסִידֵי הַדְּבָרִים : וְיִשְׁמַע

וְסִלַּח ה' הַקְשִׁיבָה וְעֵשָׂה אֶל תֹּאחֵר לִמְעַן
 אֵלֶי כִּי שָׁמַךְ נִקְרָא עַל עֵינֶיךָ וְעַל עַמְּךָ מִה אֲנוּ
 מִה חֲיִינוּ מִה חֲסִדְנוּ מִה צְדָקְנוּ מִה בְּחִנּוּ מִה
 גְּבוּרַתְנוּ מִה גִּאְמוֹתֵינוּ לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ
 הָלֹא כָל הַגְּבוּרִים בָּאֵין לִפְנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַיָּם בְּלֹא הֵיוּ
 וְחֲכָמִים בְּכָל מִדָּע וְגִבּוֹרִים בְּכָל הַיָּשָׁר כִּי רַב
 מַעֲשֵׂי־נוֹתָהוּ יְיָ מִי חֲיִינוּ הַכֹּל לִפְנֶיךָ וְחוּתֵר הָאָדָם
 מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל הֵבֵל לִבְרֵי הַנֶּשֶׁמֹת
 הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לִיתֵן דִּין וְחֹשֶׁבֶן לִפְנֵי כֶסֶף
 כְּבוֹדְךָ וְכָל הַעֲוִנוֹת כֹּאֵין נִגְדָךְ שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גִּימֵם
 כֹּמֶר מִדְּלִי וְכִשְׁחָק מֵאוֹנִים נִחְשְׁבוּ הֵן אִיִּם בְּדָךְ
 יִשׁוּל אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּנֵי
 אֲבֹתֵינוּ אֲוֵהֶיךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לֹא בְהָרֵם מוֹרֵה דָע
 יִצְחָק עֵינֶיךָ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גְּבוּיָהּ מוֹנֵם עֲדַת יַעֲקֹב
 בֶּןךָ בְּנוֹךְךָ שֶׁמֵּאֲהַבְתָּךְ שֶׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשְׁחַמְתָּךְ
 שֶׁשְׂמַחְתָּ בּוֹ קִרְאתָ אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְרֵךְ
 לִפְנֶיךָ אֲנַחְנוּ תִּיבֵן לַהֲדוּת לֶךְ וְלִשְׁמֹךְ
 וְלִפְאָרְךָ וְלִרְוַמְךָ וְלִישׁוֹן שִׁיר שְׂבַח וְהוֹדָא לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְחִיִּבֵן אֲנַחְנוּ לְיוֹמָךְ לִפְנֶיךָ שִׁירָה בְּכָל יוֹם
 תְּמִיד אֲשֶׁרנוּ בּוֹה טוֹב חֲלָקְנוּ מִה נַעֲמִים צִדְקָנוּ
 מִה יִפֶּה מֵאֵד יְרוּשָׁתֵנוּ אֲשֶׁרנוּ מִשְׁמֵנוּ
 מִיִּשְׁכֵּימִין וּמִעֲרִיבִין בְּבֵית כְּנִסְיוֹת וּבְבֵית מִדְּרָשׁוֹת
 וּמִיִּחְדֵּין שָׁמַךְ בְּכָל יוֹם תְּמִיד פְּעָמִים בְּאֲהַבְדֵּךְ
 אוֹמְרִים שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד
 בְּשִׁכְחָנוּ

אתה הוא אחד קנים שבדאת העולם
 ואתה הוא אחד לאחד שבדאת העולם אתה
 הוא א בעולם הזה ואתה הוא א בעולם הבא
 אתה הוא ושבדאת לא יתמו קדש שמך
 בעולםך על עם מלךדשי שמך ובישועתך תרים
 ותגביה קרננו ותושיענו בקרוב למען שמך
 ברוך הנוקדש שמך בדבים

אתה הוא יי האלים בשמים במעלה
 ועל הארץ בתחת בשמי השמים העליונים
 והתחתונים אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון
 ומבלעדך אין אלים קבץ נפוצות קנויך
 מארבע כנפות הארץ וכירונידעו כל באי עולם
 כי אתה הוא אלים לבדך עליון לכל ממלכות
 הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ
 את הים ואת כל אשר בהם וכל מעשי
 ידך בעליונים ובתחתונים שיאמר לך מה
 תעשה ומה תפעל אבינו שבשמים
 חי וקיים עשה עמנו צדקה וחסד בעבור
 שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו
 וקיים לנו אלהינו את הדבר שהבטחתנו
 על ידי משה חמך באמור בעת ההוא אבי
 אתכם וביעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם
 ולתהלה בכל עמי הארץ בשעבי את שכנתכם
 לעיניכם אמור

ידה רצון בלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו.
שתרחם עלינו ותמחול לנו את כל
חטא תינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחול
ותסלח לכל פשעינו ושיבנה בית המקדש במהרה
בימינו ונקריב לפניך קרבן תמיד שיגמר בעדנו
כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
כאמר

וידבר יי אל משה לאמר יצא את בני
ישראל ואמרת אליהם את קרבי
לחמי לאישי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במזבח
ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו לה כבשים
בני שנה תמימים שנים ליום עולה תמיד
את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים ויעשירית האיפה סלת
למנחה בלילה בשמן רביעית ההין ועולת
תמיד העשנה בבקר סיני לריח ניחוח אישה ליי
וגם כן רביעית ההין לכבש האחר בקדש הסך
נסך שחר ליי ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים כמנחת הבקר וגם כן תעשה אישה
ריח ניחוח ליי

אתה הוא שהקטיר נאבותינו לפניך את
קטורת הסמים בזמן שבית המקדש
קיים באשר צוית אותם על ידי נביאך ככתוב
בתורתך ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף
והחלי

וְשַׁחֲלֹת וְחִלְבָּנָה סָמִים וְלִבְנָה זָכָה בַּד בְּבַד
 יִהְיֶה וְעָשִׂיתָ אוֹתָהּ קְטוֹרֶת רוּחַ מְעִישָׁה
 רוּחַ מְמַלֵּחַ טְהוֹר קָדֵשׁ וְשִׁחֲקֵת מִמֶּנָּה חֶדֶק
 וְנָתַתְּ מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֲדוּת בְּאֵהָל מוֹעֵד אִשֵּׁר
 אוֹעֵד לְךָ שְׁמָה קָדֵשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָּם
 וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטוֹרֶת סָמִים בְּבֹקֶר
 בֹּקֶר בְּהָטִיבוֹ אֶת הַנִּירוֹת יִקְטִירֶנָּה וּבָהֲעֹלוֹת
 אֶהְרֹן אֶת הַנִּירוֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירֶנָּה
 קְטוֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדוֹר וָדוֹר וְתִבָּס׃
תנן רַבֵּן פִּטְוֹם הַקְטוֹרֶת כִּיֹּצֵר שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וְשֵׁשִׁים וְשִׁמּוֹנָה מִנִּים הָיוּ
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשֵׁשִׁים וְחִמּוּשָׁה בְּמִנֵּן יִמּוֹרֶת
 הַחֲמֹה וְשְׁלֹשָׁה מִנִּים יִתְּרִים שְׁמֹהֶם מִבְּנִים
 כֶּהֱן גְּדוֹל מֵלֵא חֲפֵנּוֹ בַּיּוֹם הַכִּפּוּרִים וּבְמַחֲזִיר
 לַמִּכְתֵּשֶׁת וְנוֹטֵל מִמֶּנָּה כֹּלֵא חֲפֵנּוֹ כְּדִי לְקַיֵּם
 בָּהּ מִצְוֹת דָּקָה בֵּין הַדָּקָה וְאַחַד עֶשְׂרִי סִמָּנוֹת
 הָיוּ בָּהּ וְאֵלּוּ הֵן הָעֲרֻבִים וְהַחֲלִיבָנָה
 וְהַלְבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה
 מוֹר וְקִצְיָעָה וְשִׁבּוֹלֶת נֶרְדִּי וְזִכְרֹם מִשְׁקַל
 שֵׁשׁ עֶשְׂרִי שֵׁשׁ עֶשְׂרִי מָנָה קוֹשֶׁט יָגִים
 יֶעֱשֶׂר קָלִיפָה שְׁלֹשָׁה קֶנָּמוֹן תְּשַׁעָּה בּוֹרִית
 כִּרְשִׁינָּה תְּשַׁעָּה קֶבֶץ יֵין קִפְדִּיכֵן סֵאן מִלְּתָא
 וְקֶבֶץ תִּלְתָּא וְאֵם לֹא מִצָּא יֵין קִפְדִּיכֵן
 כּוֹבִיא חֲמֵר הָיוּ עֵתִיק מֵלֵחַ סְדוּמִית רּוֹבַע

הקב מעלה עשן כל שהוא : רבי נתן הגביר
אומר אף מכיפת הירדן כל שהוא : אם נתן בה
דבש פסלה ואם חיסר אחת מכל סממניו
חייב מיתה : רבן שמעון בן גמליאל
אומר הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי הקטן
ין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את
הצפורן כדי שתהא עזה : בודית כרשינא
למה היא באה כדי ליפות בה את הצפורן כדי
שתהא גאה : והלא מי רגלים יפין לה אלה
שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני

לכבוד

הכבוד

וערבה לוי מנה
יהודה וירושלים בימי
עולם וכישנים
קדמוניות
אביי הנה מסדר
סדר המערכות

משמא דגמרא ואליבא דאבא שאול
מערכה גדולה קודמת למערכה שנייה שרי
קבוצת ומערכה שנייה של קטורת קודמת
לסידור שני גזירי עצים וסידור שני גזירי
עצים : קודם לרישן מוזבח הפעמי ודישן
מוזבח הפעמי : קודם להטבת חמש גרות
והטבת חמש גרות : קודמת לרם התמיד
ורם התמיד : קודם להטבת שתי גרות

והפזיבה שיש גדות : קודמת לקטור רת
 נקטורת קודמת לאיבדן ואיבדן קודמן
 למנחה : ומנחה קודמת לחביתין וחביתין
 קודמן לנסכין : ונסכין קודמן למוספין
 ומוספין קודמן לבזבזין : ובזבזין קודמן
 לתמיד של בין הערבים שנאמר ועד עליה
 העולה והקטיר עליה חלב השלמים עליה
 השלם כל הקרבנות כלם :

אנא בכה גדולת ימיך תתיר צרה
 קבל רנת עמך שובנו טהרנו
 נורה : נא גבור דורשי יחידך כבב
 שומרים : ברכם טהרם רחמי צדקתך
 תמיד גומלים : חסין קדוש ברוך טובך
 נהל עדתך : יחיד גאה לעמך פנה זוכר
 קדושתך : שועתנו קבל ושמע צעקתנו
 יודע תעלמות : בשכמל

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב
 קרבן התמיד במועדו ולהיות
 כהנים בעבודתם ולויים בדובנם וישארא
 במעמדם : ועתה בעונותינו חרב בית המקדש
 ובטל התמיד ואין לנו לא מהן בעבודתו
 ולא לוי בדובנו ולא ישרא במעמדו : ואתה
 אמרת וישלמה פרים שפתינו : לכן יהי
 רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהא

ישיח שפתותינו חֲשֹׁב וְיִקְוֶה וְיִחְרֹצֶה לִפְנֵיךָ
כְּאֵלֹהֵי הַקִּרְבָּנִי קִרְבֵּן הַתְּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעִמְדָנוּ
עַל מַעֲמָדוֹ : וְנֹאמַר וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יֶדְךָ
הַמִּזְבֵּחַ צִפוּנָה לִפְנֵיךָ וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶל הַמִּטְהָרִים
אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וְנֹאמַר זֶה־
הַתִּזְכָּר לַעֲוֹלָה לַמִּנְחָה לַחֹטֵאת וּלְאֲשָׁם
וּלְמִלֻּחִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים :

אִיזָהוּ מִקְרִיָּן שֶׁל זִבְחִים קִדְשֵׁי קִדְשִׁים
שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן פֶּךָ וְשַׁעֲרֵי יִשְׂרָאֵל
הַכְּפֹרִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקִבֵּל דָּמָן בְּכָל־שְׁרֵת
בְּצִפּוֹן וְדָמָן טַעֲוֹן הַזָּאֵה עַל בֵּין הַבָּדָס וְעַל־
הַפְּרוּכָת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהֱבַ מִתְּנֶה אַחַת מֵהֶן -
מִעֲכָבֶת שְׁיִירֵי הָדָם הִיא שׁוֹפֵךְ עַל יִסּוֹד מַעֲרֵב
שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחֵיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עֲכָב
פְּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשַׁעֲרֵי־

הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקִבֵּל דָּמָן בְּכָל־
שְׁרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טַעֲוֹן הַזָּאֵה עַל הַפְּרוּכָת
וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהֱבַ מִתְּנֶה אַחַת מֵהֶן מִעֲכָבֶת
שְׁיִירֵי הָדָם הִיא שׁוֹפֵךְ עַל יִסּוֹד מַעֲרֵב־יִשְׂרָאֵל
מִזְבֵּחַ הַחֵיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עֲכָב :

אֵלֹהֵי וְאֵלֵי נִשְׁרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן
חֲטָאוֹת הַעֲבָד וְהַיְחִידִיד אֵלֹהֵי חֲטָאוֹת הַעֲבָד
שַׁעֲרֵי רֹאשֵׁי חֲדָשִׁים וְעַל מַוְעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן
בְּצִפּוֹן וְקִבֵּל דָּמָן בְּכָל־שְׁרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טַעֲוֹן

ארבע מתנות על ארבע קרנות כיצר עליה
 בכש ופנה לסובב ואלו לקרן דרומית —
 מזרחית מזרחית מזרחית צפונית צפונית
 מערבית מערבית דרומית שיירי הדרם
 היה שונך על יסוד הדרומית ונאכלין לפנים
 מן הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום
 ולילה עד חצות העולה קדש קדשים
 שחיסתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון
 ודמה טעון שתי בותנות שהן ארבע וטעונה
 הקשט ונתנה וכליל לאישים

זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן
 אשמות אשם גזילות אשם מעילות אשם
 שפחה חרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם
 תלוי שחיסתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת
 בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
 ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה בכל
 מאכל ליום ולילה עד חצות

התורה ואיל נזיר קדשים קלים —
 שחיסתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי
 מתנות שהן ארבע ונאכלין בלהעיר לכל
 אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות
 המזרח מהם כיוצא בהם אלא —
 שהמזרח נאכל לכהנים לעשיהם ולבניהם
 ולעבדיהם שלמים קדשים קלים
 שחיסתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי

מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל
אדם בכל מאכל לשש ימים ולילה אחד :

המערס מהם כיוצא בהם אלא שהמערס
נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם
הבכור והמעשר והפסח קדושים

קלים שחיתתן בכל מקום בעזרה ודמן טען
מתנה אחת ובלבד שיתן כנגד היסוד שינה
באכילתן הבכור נאכל לכהנים —

והמעשר לכל אדם ונאכלין בכל העיר בכל
מאכל לשש ימים ולילה אחד : הפסח
אינו נאכל אלא בלילה אינו נאכל אלא
עד חצות אינו נאכל אלא למנצח אינו
נאכל אלא עלי :

רבי שמעאל אומר בשלש עשרה
מדות התורה נדרשת מקל וחומר

מגזירה שזה מבנין אב וכתוב אחד מבנין
אב ושני כתבים מכלל ופרט מפרט וכלל
כלל ופרט וכלל : אי אתה דן אלה מעין
הפרט מפרט שהוא צריך למלל נאכל לו
שהוא צריך לפרט : וכל דבר שהיה בכלל
ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו
יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא וכל
דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טען אחר
שהוא כענינו יצא להקל ולחמיר :
וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טען אחר
שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר :

וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בְּכָלל וַיֵּצֵא לִידוֹן בְּדָבָר חָדָשׁ
 אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לְכָללוֹ עַד שִׁיחֲזִירָנוּ
 הִכְתַּב לְכָללוֹ בְּפִירוּשׁ וְדָבָר הַלְמַד מִעֲנִינֵנוּ
 וְדָבָר הַלְמַד מִסּוּפֵנוּ וְכֵן יֵשֶׁנּוּ כְּתוּבִים הַמְחִיזִין
 זֶה אֶת זֶה עַד יֵשִׁיבֵה הִכְתַּב הַיְשָׁלִישִׁי

וַיִּכְרִיעַ בֵּיעָהֶם :

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹאֵה אֲבוֹתֵינוּ

שִׁיבֵה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן

חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ

קוּמָה עַל יִשְׂרָאֵל

הָיָה קִדְמוֹ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעֵנוּ בְּעֲמִידָה

עַל־לֹוֹתֵינוּ : יִשְׁרְנוּ לוֹ וְזָמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ

בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו : הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח

לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ דְרִישׁוּ יְיָ וְעֲזוּבוּ בְּקִישׁוֹ פְּנֵיזְמִיר

זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִזִּמְתּוֹ וּמִשְׁפָּטָיו

פִּיתוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲטְרוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו :

הוֹאֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : זָכֹר

לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר עוֹה לְאַלְפֵי דוֹר : אֲשֶׁר בָּרַת

אֶת אֲבוֹתָם וַאֲשַׁבְּעָתוֹ לִיצְחָק וַיַּעֲמִידֵה

לְיַעֲקֹב לְחָק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : לֵאמֹר לְךָ

אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן הַבֵּל נִחַלְתֶּכֶם : בְּהוֹתֶם

מִתִּי מִסְפָּר כְּמַעֵט וְגֵדִים בָּהּ : וַיִּתְּהֵל בְּמִגְדוֹ

אֵל גִּי' וּמַמְלִכָה אֵל עַם אֶחָד : לֹא הָיָה לְאִישׁ

לְעַשְׂקָם וַיִּבְחַ עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : אֶל־תִּגְעוּ

במשחת נבנא אל תרעני שירי לוי
הארץ בשירו מיום אל יום ישועתו ספרו
בגוים את כבודו בכל העמים וסלאותיו
כי גדול ומהולל מאד ונורא הוא על כל אלהים
כי כל אלה העמים אלילים וישמים עשה קוד
והדר לפעו עוז וחדוה במקומו הבולל
משפחות עמים תבו לוי כבוד ועוז הבד
לוי כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו
השתחו לוי בהדרת קדש חילו מלפנו כל הארץ
אף תבון תכל כל תמוט ישמחו השמים
ותגל הארץ ויאמרו בגוים וימלך ירעם
הים ומלואו יעלו השדה וכל אשר בו אז
ידגנו עצי היער מלפני כי בא לשפוט את
הארץ הדרו לוי טוב כי לעולם חסדו
ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו
מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלה
ברוך ואלהי ישראל מן העולם ועד העולם
ויאמרו כל העם אמן והלל לוי רוממו
להינו והשתחו להדום רגליו קדוש הוא
רוממו ואלהינו והשתחו להר קדשו כי קדוש
אלהינו והוא רחום וכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו אתה
לא תכלא רחמך מלפני חסדך ואמתך
תמיד יצרוני זכור רחמך וחסדך כי
מעולם

מעולם הנה : תנו עוז לאלהים על ישראל
 גאיתו ועוזו בשחקים : נורא אלהים ממקדשך
 ל ישראל הוא ניתן עוז ותעצמות לעם
 ברוך אלהים :

אל נקמות : ל נקמות הוסיע : הנשא
 שופט הארץ השב גמול על גאים
 ל השועה על עמך ברחוק סלה :
 יבאות עמנו משגב לנו אלה יעקב סלה :
 יבאות אשרי ארם בנות בך : הושיעה
 המלך יענינו ביום קראנו : הושיעה את עמך
 וברך את נחלתך ורעם ונשאים עד העולם
 נפשו חזתה ל עזרנו ונמננו הוא : כי
 בו ישמח לבנו כי בשם קדש ובטחנו : יהי
 חסדך : עלינו כאשר יחלנו לך : קראנו :
 חסדך וישעך תתן לנו : קומה עזרתה לנו ופדנו
 לחסן חסדך : אנכי : אלהיך המעלך מארץ
 מצרים הרחב פיך ואלהו : אשרי העם
 שכבה לו אשרי העם שיהיה : ואני בחסדך
 בטחתי אל לבי בישועתך אשירה לך כי גמול
 עלי :

ארוםמך : כי דליתני ולא שמחת אני
 ל : ל אלהי שועתי אלהיך
 ותרפאני : העלית מן שאול נפשי חייאתי
 מירדי בור : זמרו לך חסידיו והודו לזכר

קדשו : כי רגע באפו חיים ברצונו בערב-
 לין בן ולבקר לנה : ואני אמרתי בשלוי-
 בל אמוט לעולם : ברצונך העמדת להי-
 עוז הסתירת פניך הייתי נבהל : אליך י-
 אקדא ואל : אתחנן : מה בצע בדמי-
 בדרתי אל שחת הדרך עפר היגר אמתך :
 שמע : וחנני : היה עוזר לי : הפכת מספד
 למחול לי בתחת יסקי ותאזרני שמחה למשך
 יצמך כבוד ולא ידום : לאה לעולם-

אונך

לדוד

ברכי נפש את : וכל קרבי את שם
 קדשו : ברכ נפשי את : ואל
 תישכחי כל גמוליו : הסולח לכל עושי הנופא
 לכל תחלואי : הגואל מישחת חייני -
 המעמיד חסד ורחמים : המשביע בטוב עדין
 תתחדש בנשר נעוריי : עושה צדקות :
 ומשפטים לכל עשוקים : וודיע דרכיו למטה
 לבני ישראל עלילותיו : רחום וחנן : ארך
 אפים ורב חסד : לא לנצח יריב ולא לעולם
 יטור : לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו
 גמול עלינו : כי בגבוה שמים על הארץ גבר
 חסדו על יראיו : כרחוק מזרח ממערב הרחיק
 מאמנו את פשעינו : כרחם אב על בנם רחם
 על יראיו : כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר

אנחנו : אנש בחעיר ימין בצין השדה
 כן יצין : כי רח עברה בן ואננו ולא יכירנו
 עוד מקומו : וחסד יי מעולם ועד עולם על
 יראיו וינדרקמו לבני בני : לשומרי ביתו
 ולזוכרי פקדיו לעשותם : וישמרים פסוק
 כסאו ומלכותו בכל משלה : ברכו מלכין
 גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו :
 ברכו כל צבאתו מעריתיו עושי רצונו : ברכו
 כל מעשיו בכל מקומות ממשלותו ברכו

נפשי את

ייה מלך ייה מלך ייה מלך
 לעולם ועד

והיה ייה למלך על כל הארץ ביום ההוא יחיה
 ייה אחד ושמו אחד : הושיענו ייה להלל
 וקבענו מן הגוים להודות לך קדשך להשתבח
 בתהלתך : בריך ייה להישרא מן העולם
 ועד העולם ואמר כל העם אמן הללה
 כל הנשמה תהלל יה הללויה

למנצח מזמור לתור השמים מספרים

כבוד יי ומעשה ידיו מנצח
 הקדיש : יום ליום יביע אומר ולילה ללילה
 יחיה דעת : אין אומר ואין דברים בלי
 נשמע קולם : בכל הארץ יצא קום וקצה
 תבל מליהם לשמש יום אהל בהם והוא

בחתן יוצא מחצתו ישיש בגבור לרנן איה
 מקרה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם
 ואין נסתר מחמתו : תורת : תמימה משיב
 נפש עדות : נאמנה מחכמת פת : פתח
 : שרים משמחי לב מצות : ברה מאיר
 עינים : יראת : מהורה עולדת לעד נושק
 : אמת עדקו יחדו : הנחמדים מהב נמנ
 : רב ומתוקים מדבש ונופת צופים : גם
 עבדך נזהר בהם בשמים עקב רב : שגאות
 מי בין מנסתרות נקני : גם מהים חשוד
 עבדך אל משלח : איתם ונקיע מפש
 רב : יהיו לרצון אמרו : והגיון לבי לפניך
 : צורי ונאלי :

לננו : צדיקים בל ישרים נאיה תהלה
 הנדול : בבנוך בגבל עשור ומרו
 לו : שירו לו שיר חדש תיטיבו : נגן בתרוע
 כי ישר דבר : ובל מעשהו באמונה : אלה
 צדקה ומשפט הסד : מלאה הארץ
 בדבר : שמים נעשו וברח פיו כל צבאם
 כונס כנר מי הם נותן באוצרות תהומות
 יראו מ" כל הארץ ממנו יגדו כל יושבי
 תבל : כי היא אמרויה הנה עזה ועמוד
 : הפיר עצת גים הניח מחשבות עמים
 עצת : לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור

1.5

הנה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם
בגבורות ישמננו שנה ורהבם עמלואן כי
גז חיש ונעופה מי יודע עוז אפך וביראתך
עברתך לחנות ימינו כן הודע ונבא לבב
חבמה שובה יי עד מתי והנחם על עבדך
שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל
מינוי שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו
רעה יראה אל עבדך פעליך והדך על
בניהם ויהי נועם יי אלינו עלינו ומעשיה
ידינו כוננה עלינו ומעשיה ידינו כוננה
וישב בסתר עליון בעל יסודי תלונן
אומר ליי מחס ומעודתי אלה
אבטח בו כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר
הוות באהבתו יסך לך ותחת כנפי תחסה
צנה וסוחרה אמתו לא תרא מפחד לילה
יוחץ יעץ יומם מדבר באפל הלוח
מקטוב יסוד צהרים יפול מעדך אלהי
ומבבה מימינך אליך לא יגש בך בעיניך
תבטו ושלחת השעים תראה כי אתה
מחס עליון שמת מעונך לא תאמר
אליך רעה ונגע לא יקרב באהליך כי מלאנו
יעוד לך לשמך בכל דרכיך על כפי
ישאונך פן תגוף באבן רגליך על יסוד

ופתן תדריך תדמום כפיר ותנן כי כי חישך
 ואפלסוהו אשגבהו ידי ידע שמי יקראני ואענה
 עמו אני בצרה אחלצהו ואבדהו אויך
 ימים אשביעהו ואחאהו בישועתי

מזמור שירו ליה שיר חדש כי נבלחות
 עשה הושיעה לו ימינו וארוע קדש

הודיע יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו
 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראובל אפס
 ארץ את ישועת אלהינו הדיעו ליה בלהארץ
 פצחו וקנו וזמרו זמרו ליה בכנור בכנור וקו
 זמרה בחצוצרות וקול שופר הדיעו לפני ה
 המלך יי ירעם הים ומלוואו תבל וישביבה
 נהרות ימחאו כף יחד הרים ידנו לפני
 כי בא לשפוט את הארץ ישפוט תבל
 כצדק ועמים במישרים

שיר

למעלות אשא עיני אל ההרים מאין
 יבא עזרי עזרי מעם יי עושה
 שמים וארץ אל יתן למוט רגלך אל ינום
 שומרך הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל
 יי שומרך יי צלך על ידי מינך יומם השם
 לא יכבה וירח בלילה יי שומרך מכל רע
 ישמור את נפשך יי ישמר צאתך ובואך
 מעתה ועד עולם

שיר

המעלות לדוד : שמחת באומרים
 לי בית : נלך : עומדות הן
 רגלינו בשעריך ירושלים : ירושלים הבנויה
 כעיר שחברה לה יחדו : ישש ע
 שבטים שבטויה עדות לישרל להדות
 לשם ה' : כי שמה ישבו כסאות למשפט
 כסאות לבית דוד : שאלו שלום ירושלים
 ישליו אהובך : יהי שלום בחילך שלוח
 בארמנותיך : למען אחי ותע אדברה נא
 שלום בך : למען בית ה' להיג אבקשה
 טוב לך :

שיר

המעלות אליך נשאתי את עיני
 היושבי בשמים : הנה בעיני -
 עבדים אל יד אדוניהם בעיני שפחה אל יד
 גבירתה כן עינינו אל ה' אלהינו עד שיחננו
 חננו ה' חננו כי רב שבענו בך : רבת שבעה
 לה נפשנו הלעג השאננים הבו לגאונים
 דם צדיקים

שיר

המעלות לדוד : ללוי : שיהיה לנו
 אמר נא ישרל : ללוי : שיהיה
 לנו בקים עלינו אדם : אזי חיים בלענו
 בחרות אפס בנו : אזי המים שטפנו
 נחלה עבר על נפשנו : אזי עבר על נפשנו
 המים חדונים : ברכת ה' יעלה נתנו
 טרף לשיניהם : נפשנו בצמור נמלט

מִפֶּת יוֹקֵשִׁים הִבֵּחַ נֶשֶׁבֶר וְאַמְחָנוּ נִמְלֻטְנוּ

עָדְנוּ בְשֵׁם יְיָ עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

הַלְלוּהָ הִלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ הִלְלוּ עֲבָדָי

שְׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּחֲצֹצְרוֹת בֵּית

אֱלֹהֵינוּ הִלְלוּהָ כִּי טוֹב יְיָ זָמְרוּ לְשִׁמּוֹכֵי נַעֲמִים

כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹוִיָּהּ יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ כִּי אֵנִי יְהוָה

כִּי גָדוֹל יְיָ וְאֶדְוֶנֶנּוּ מִכָּל אֱלֹהִים כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ

עָשָׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכָל תְּהוֹמוֹת

מַעֲלָה נִשְׁיֵאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמִטְרַעֲמָה

מוֹצֵא רוּחַ מְאוּצְרוֹתָיו שֶׁהֵבֵא בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם

מֵאֲדָם עַד בְּהֵמָה שָׁלַח אוֹתוֹת וּבִּמְוֹתָיו בְּתוֹךְ

מִצְרַיִם בְּפָרֻעַה וּבְכָל עֲבָדָיו שֶׁהֵבֵא גֵימִים רַבִּים

וְהָרַג מֶלֶכֶם עֲצוּמִים לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי -

וְלָעֻג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְלָכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן וְנָתַן

אֶרֶצָם מַחֲלָה מַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ יְיָ שִׁמְךָ

לְעוֹלָם זָכְרֶךָ לְדוֹר וָדוֹר כִּי יִרְדּוּ עַמּוֹ אֶל

עַבְדוֹ יִתְחַסּוּ עַצְבֵי הַגִּימִם כֶּסֶף וְזָהָב מֵעֵשָׂה

יְדֵי אָדָם כֶּה לֵהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵם לְאִסְמָה

יִרְאוּ אֶת אֲפֹסֶם לֵהֶם וְלֹא יִאֲזִינוּ אֶף אֵין יֵשׁ -

רוּחַ בְּפִיהֶם כְּמוֹתָם יִהְיוּ עוֹשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר

בִּימֵת בָּהֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִכּוֹ אֱתָיְיָ בֵּית

אֶהְיֶה בְּרִכּוֹ אֱתָיְיָ בֵּית הַלֵּוִי בְּרִכּוֹ אֱתָיְיָ

יִרְאֵי בְּרִכּוֹ אֱתָיְיָ בֵּיתךָ מִצִּיּוֹן שִׁדּוּךְ

יִדְוֹעֵלִים הַלְלוּהָ

הוֹדֵךְ לֵךְ כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלֹם חֶסֶד

הוֹדוּ לַאֲלֹהֵי הָאֱלֹהִים כֹּל

הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲרוֹמֹת כִּי לַעֲוֹלֹם חֶסֶד

לַעֲשֵׂה עֲלֵמוֹת גְּדוּלוֹת לְבָר כֹּל

לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה כִּי לַעֲוֹלֹם חֶסֶד

לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם כֹּל

לַעֲשֵׂה אֲזֵרִים גְּדוּלִים כִּי לַעֲוֹלֹם חֶסֶד

אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לִמְחִישׁ לַיִל בַּיּוֹם כֹּל

אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַשְׁלֵל בַּלַּיִל כִּי לֵךְ

לְמַכָּה מַעֲרִים בְּמַחֲרָם כֹּל

וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לַעֲוֹלֹם חֶסֶד

בִּדְחֻקָּה וּבְזִרְעֵנִי כֹל

לְעֹזְרֵי סוֹף לְמַחֲרֵם כִּי לַעֲוֹלֹם חֶסֶד

וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָם כֹּל

וְנָעַר כִּרְעָה וַחֲלִילוֹ בַּיּוֹם סוֹף כִּי לַעֲוֹלֹם חֶסֶד

לְחִיּוּלֵיךְ עָמֹן בְּמַדְבָּר כֹּל

לְמַכָּה מַלְכִים גְּדוּלִים כִּי לַעֲוֹלֹם חֶסֶד

וַיִּהְיוּ מַלְכִים אֲרִיִּים כֹּל

לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמּוֹרִי כִי לַעֲוֹלֹם חֶסֶד

וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן כֹּל

וְנָתַן אֲדָעִם לְחֵלֶה כִּי לַעֲוֹלֹם חֶסֶד

נִחַלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָרָה כֹּל

יֵשֶׁב שֶׁכֶל־לְנֶגְדְּ לֵבָי כִּי לַעֲוֹלֹם חֶסֶד

וַיִּפְרֹקנוּ מַעֲרִיטוֹ כֹּל

נָתַן לָאֵם לְכָל בֶּשֶׂר כִּי לַעֲוֹלֹם חֶסֶד

מסכת יומא
היה לא השמים כי לעולם חסדו

לשבת

כי אישמרה שבת א ישמרה אה
היא לעולם ער בית
(בני יי)

אסור מצוה חפץ לעשות דברים וגם לדבר
בו דברי מלכים דברי סחורה או דברי ערבים
אזהרה בתורת א ותחכמה א
בו אמצא תמיד טח לגפשי הנה לדור ראשון
נתן קדושי מופת בתת לחם משנה בששי
ככה בכל ישי יכטל מוטל א
רשם א בדת היום חק אל סגנו בו לערוך לחם
פנים לפני ועל כן להתענות בו על פי גבול
אסור לבד מים כבוד עושי א
היום מכובד וזה יום תענוגים לחם ויין טוב
בעיר ודגים מתאכלים בו הם אסור גסוגים
כי יום שבתות הוא ושמחה א
מחל מלאכה בו סוף להכרית על כן אכבם בו
לבי כבודת אתפלה אל א ערבית ושחרית
נוסף וגם מטה כיתעניי א
כי אישמרה שבת

אמר

רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידו
חביל

חכמים מרבים שלום בעולם ששומר — וכל
 בןך למדי' ורוב שלום בנך אל תקרי' בנך
 אלא בנך יהי שלום בנך שלום בארמנותך
 למען אחי ורעי אברה נא שלום בך למען
 ביתי אלהינו מבקשה טוב לך ורעה בעם
 לבנך שלום על עמך ישראל שלום רב —
 לאהבה תורתך ואין למועז מבעשול —
 עוז לעזוב יתן ייבך את עמו בשלום
 קונו על ישראל

בשם יי אלהי ישראל

ברוך

ישאמר ויהי העולם : ברוך אומי
 ועושה ברוך עושה בראשית
 ברוך גור ומקיים ברוך מרחם על האמן
 ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר
 טוב ליראיו ברוך לא חי לעד וקיים לעצם
 ברוך בודה ומעל ברוך הוא וברוך שמו
 וברוך זכרו לעולם ועד ברוך אתה
 אלהינו מלך העולם האל המלך אברה חמו
 הגדול והקדוש מהלל בפה עמו משוכד
 ומפואר בלשון כל חסידיו ועבדיו ובעיני
 כל עבדך תהלך יי אלהי בשבחות ובזמירות
 נהודך גדולך נשמתך נפארתך גיומך ונחלתך
 ונקדישך ונעריצך לעד עמך מלך —
 יחיד חי העולמים מושבם ומסגור שמו

עדי עד ברוך אתה וי מלך מהולל
בשבתות

מזמור שיר ליום השבת : טוב
להודות ליהוה ולומר לשבח

עלין להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות
עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור כי
שמחת וי בפעליך במעשה ידיך ארנן
כה גדלו מעשיך וי מאד עמקו מחשבותיך
איש בער לא ידע ובסיל לא יבין את זאת
בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און
להשחורם עדי עד ואתה מרום לעולם
כי הנה אויבך וי כי הנה אויבך יאבדו יתפרדו
כל פועלי און ותרים כראסקרני בלורתי
בשמן רעק ותבט עיני בשערי בקמים עלי
מרעים תשמענה אזני צדיק כתמר יפריח
כארו בלבנון ישגא שתולים בבית וי
בחצרות אהינו יפריחו עוד ינובן בשיבה
דשנים ורעננים יהיו להגיד כי ישר וי
צורי ולא עולתה בו

וי מלך גאות לבש לבש וי עוז התאזר
אף תכון תבל כל תמוט

נכון בסאך מאז מעולם אתה נשאו נהרות
נשאו נהרות קולם נשאו נהרות דב"ס
מקולות מים רבים אדירים משכבי ים אדיר

במרום יי : עדותיך נאמנו מאד לביתך נא
קדש יי לאורך ימים

י קדו כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו

יהי שם יי מבוקר מעתה ועד

עולם : ממזרח שמש עד מבואו מהנולל

שם יי : כס על כל גוים יי על השמים כבודו

יי שמך לעולם יי זכרך לדור ודור יי בשמים

הכין כסאו ומלכותו בכל משלה : ישמחו

השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך

יי מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד יי

מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו יי הפיר

עצת גוים הניא מחשבות עכסים : עצת יי

לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור : כי

הנא אמר ויהי הנא עוה ועמוד : כי בחר יי

בעיון אנה למושב לו : כי יעקב בחר לויה

יעיר לו לסגילותו : כי לא יטוש יי עמו

ונחלתו לא יעזוב : והוא רחום וכפר עון

ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר

כל חמתו : יי הושיעה המלך יעננו ביום

קדמנו : אשר יושב ביתך עוד יהללך סלה

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי

אלהיו

תהלה לדור ארוממך אליה המלך ואברהם

שמך לעולם ועד ככל יום

אברךך ואהללה שמך לעולם ועד גדול
ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר דור לדור
ישבם מעשיך וגבורותיך יגדלו תדר בבור
הדרך ודברי נפלאותיך אשיחה ושמע נפלאותיך
יאמרו וגדולתך אספרנה וזכר רב טובך
יביעו ועדקתך ירננו חנן ורחמים אלך
אפים וגדל חסד טוב לכל ורחמין על כל
מעשיו יודוך כל מעשיך וחסידך יברכנה
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו להדיע
לבני האדם גבורותיו וגבור הדר מלכותו
מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל
דור ודור סומך לכל קנפלים וזקף לכל
הכפופים עני כל אליך ישבדו ואתה נותן
להם את אכלם בעתו פותח את ידך ומשביע
לכל חי רען צדיק בכל דרכיו וחסיד בכל
מעשיו קרוב לכל קוראיו לכל אשר
יקראוהו באמת רען יראין יעשה ואת
שועתם ישמע ויושיעם שומר את כל
אויביו ואת כל הרשעים ישמיד תהלת
ידבר פי ויבך כל בשר שם קדשו לעולם ועד
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה

הללויה

הללו נפשי את אהללה בחי
אומרה ללה בעודי א
תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה

תַּעֲזָב רַחֲמוֹ יֵשׁוּב לְאַדְמָתוֹ בְּיוֹם הַהוּא אֲחֵרוֹ
עֲשֵׂת נֹתִין : אֲשֶׁר יִשְׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ -
שִׁבְרוֹ עַל יְיָ אֱלֹהֵי עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֵת
הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשּׁוֹמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם :
עוֹשֵׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לַכַּעֲבִים
יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים : יְיָ פּוֹקֵחַ עֵינַיִם : יְיָ זֹקֵף כְּפוּנִים
יְיָ מוֹהֵב עֲדִיקִים : יְיָ שׁוֹמֵר אֵת גְּדִים יְתוֹם
וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹדֵר וְדָרֶךְ רַשָּׁעִים יַעֲזוּת : יִמְלֹךְ
יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵךְ עֵין לְדוֹר וְדוֹר הַלְלוּהָ

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זְמִירָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נַעֲשֶׂה
נִאֻוָּה תְהִלָּה : בִּנְיָה יְרוּשָׁלַם
יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֹס : הַרְפֵּא לְיִשְׁבֹּרָה
לֵב וּמַחֲבֵשׁ לַעֲצֻבֹתָם : בִּנְיָה מִסְפֵּר לְכוֹנְנִים
לְכֹל שְׁמֹת יִקְרָא : גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרֵב כַּח
לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפֵּר : מַעֲזִיד עֲנִיִּים :
מַשְׁפִּיל רַשָּׁעִים עַד אֶרֶץ : עֲנֵה לִי בְּתוֹרָה
זְמִירוֹ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכֹנֹר : הַמְכִסֵּה שָׁמַיִם בַּעֲבִים
הַמְכִּין לְאֶרֶץ מִטָּר הַמַּעֲמִיחַ הַיָּם חֲצִיר :
נֹתֵן לְבִהְמָה לְחֵמָה לְבֶן עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָא
לֹא בְגִבּוֹרֶת הַסּוֹם יַחֲפֹץ וְלֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ
יִרְצֶה : רֹעֶה יְיָ אֵת יִרְמְיָהוּ אֵת הַמִּיחֲלִים
לְחִסְדּוֹ : שֹׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֵת יְיָ הַלְלֵי אֱלֹהֵיךְ
יְיָ כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹךְ בְּעֶךְ
בְּקִרְבֶּךָ : הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם חֲלֻכְיֹתָיִם

יִשְׁבִּיעַךְ הַשּׁוֹלֵחַ אֲמִרְתּוֹ אֶרֶץ עַד מִקְרָה
 יִזְכֹּן דְּבָרָיו הַנִּיתָן שֶׁלֹּג כְּעֶמֶד כְּפֹה בְּאֶפֶס—
 יִפְזֹר מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפִיתִים לִפְנֵי קִרְתּוֹ מִן—
 יַעֲמֹד יִשְׁלַח דְּבָרָיו וַיִּמָּסּוּ יִשְׁבְּרוּהוּ וַיָּלֻוּ
 מִים מִצַּד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב חֲקִיו וַיִּשְׁפְּטוּן—
 לְיִשְׂרָאֵל לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי וַיִּשְׁפְּטוּם
 בְּלִידְעוֹם הַלְלוּהָ

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהָ

בְּמִרְוִמִּים הַלְלוּהָ כָּל מַלְאָכָיו

הַלְלוּהָ כָּל עֲבָאִין הַלְלוּהָ יִשְׁמַשׁ וַיְרֵחַ הַלְלוּהָ

כָּל כּוֹכָבֵי אֲוֵר הַלְלוּהָ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם

אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם הַלְלוּ אֶת שְׁמֵי יְיָ

הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם

חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ

תַּנְיִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת אֲדָמָה וְכָל שֶׁלֹּג וְקִטּוֹר

רוּחַ סַעֲרָה עוֹשֶׂה דְּבָרָיו הַיָּמִים וְכָל גִּבְעוֹת

עַץ פָּרִי וְכָל אֲרָצִים הַחִיָּה וְכָל בְּהֵמָה

רֶמֶשׂ וְעֹפֹר בֶּנֶף מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים

שָׂרִים וְכָל יִשְׁפָּטֵי אֶרֶץ בְּחֹרִים וְגַם—

בְּתַנְלוֹת זָקֵנִים עִם נְעָרִים הַלְלוּ אֶת שְׁמֵי

יְיָ כִּי נִשְׁבַּח שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם

וַיִּבֶן קֶרֶן לְעַמּוֹ תְהִלָּה לְכָל חַסִּידָיו לְבָנֵי

יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּבֵי הַלְלוּהָ

הַלְלוּהָ יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל חֲדָשׁ תְהִלָּתוֹ

יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל חֲדָשׁ תְהִלָּתוֹ

יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל חֲדָשׁ תְהִלָּתוֹ

יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל חֲדָשׁ תְהִלָּתוֹ

בקהל חסידים : ישמח ישראל בעושי בני
ציון יגלו במלכם : יהללו שמו במחול
בתוף וכנור יזמרו לו : כי רוצה בעמו
ופאר עמים בשנעה : ועליו חסידים
בכבוד ירננו על משכבותם : רוממות
בגרונם וחרב פיפיות בידם : לעשות
נקמה בגוים תוכחות בלאומים : לאסור
מלכיהם בזיקים ויבדדיהם בבלי גדול :
לעשות בהם חשפט כתוב הדר הנא לכל
חסידיו הללויה :

הללויה הללו לך בקדשו : הללו לך
בדקיע עזו : הללוהו
בגבורתיו : הללוהו כרוב גדלו : הללוהו
בתקיע שופר : הללוהו בנבל וכנור : הללוהו
בתוף ומחול : הללוהו בנינים ועוגב :
הללוהו בעל עלי שמע : הללוהו בעל עצל
תרעה : כל הנשמה תהלל יה הללויה :

בהתיה

ברוך לעולם אמן ואמן : ברוך
מוצאין שוכן ירושלים הללויה
ברוך אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות
לבדו וברוך שם כבודו לעולם וימלא
כבודו את כל הארץ אמן ואמן
ויברך דוד את לעיני כל הקהל :

וַיֹּאמֶר דוד בָּרַךְ אֶתְּהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ
 מַעֲשֵׂיךָ וְעַד עוֹלָם לְךָ יְיָ הַגְדֹּלָה וְהַגְבוּהָ
 וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנֶּעֱצָה וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׂמִים
 וּכְאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂה לְכָל לִנְשָׁה
 וְהַעֲשִׂי־וְהַכְבוֹד מִלְפָּנֶיךָ וְאֶתְּהוָה מוֹשֵׁל בְּכָל
 וּבִדְרֶךְ בָּהּ וּבִיָּדָהּ וּבִדְרֶךְ לַגָּדֹל וְלַחֹזֶק לְכָל
 וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ וּמַהֲלִילִים
 לְשֵׁם תְּפָאֶרֶתְךָ וַיְבִרְכּוּשָׁם כְּבוֹדְךָ יְיָ
 וּמִרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה אֶתְּהוָה הוּא
 יְיָ לְבִדְךָ אֶתְּהוָה עֹשֵׂית אֶת הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם
 הַשָּׁמַיִם וְכָל יִצְבָּאֵם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר
 עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֶתְּהוָה מְחִיד
 אֶת כָּל־וְיִצְבָּא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים

אֶתְּהוָה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְנֶךָ
 וְהִצַּצְתָּ מֵאֹר כְּשָׂדִים וְשָׁמַיִם
 שְׁמוֹ אֲבִרָהֶם נִמְצָאֶת אֶת לְבָבוֹ וְאֶת לִ
 לְפָנֶיךָ וּבִירוֹת עַמּוֹ הַבְּהִית לִתֵּת אֶת אֶרֶץ
 הַכְּנָעַנִי הַחֲתִי הָאֲמֹרִי הַפְּרִזִּי וְהַיִּבְנֹסִי
 וְהַגִּרְגָּשִׁי לִתֵּת לְזִדְעוֹ וְתָקַם אֶת דְּבָרְךָ
 כִּי צָדִיק אַתָּה וְתָרָא אֶת עַמִּי אֲבוֹתֵינוּ
 בְּיָצְרִים וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עָלֵינוּ סוּפָה
 וְתָתַן אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּפִרְעָה וּבְכָל עֲבָדֶיךָ
 וּבְכָל עַם אֲרָעוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הִזְדָּו עָלֵיהֶם
 וְתַעֲשֶׂה לָּךְ יְשׁוּס בְּהֵיוֹס הַזֶּה וְהֵיטֵב בְּקַעֲתָ
 לַעֲנִיכָה

לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת
 ירדניהם השלכת במצולות כמו אבן -
 במים עזים

ויושע :: ביום ההוא את ישראל מיד
 מצרים וירא ישראל את מצרים
 מת על שפת הים וירא ישראל את הירד
 הגדולה אשר עשה :: במצרים ויראו העם
 את :: ויאמינו ב:: ובמשה עבדו

אז

ישיר משה וכל ישראל את השירה הזאת
 ל:: ויאמרו לאמר אשירה
 ל:: כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים
 עזי וזמרת יה יהי לי לשועה
 זה אלי ואניוהו :: אלהי אבי וארוממונהו
 :: איוש מלחמה :: שמו
 מור קבוצת פרעה וחילו ירה בים ונמחר
 שלישינו טבעו בים סוף
 תהומות יבס יגלו ירדו במצולות כמו
 אבן :: יסונך :: נאדר בכח
 ימנך :: תרעץ אויב :: וברוב גאונך תהרס
 קמנך תשלח חרונך ואכלמו
 בקש :: וברוח אפך נעצמימים נעכו
 כמו נד נזלים קפאו
 תהומות בלב ים :: אמר אויב ארדוף אש
 אחלק שלל תחלאמו נפש

אֲדִיק חֲדָשׁ תּוֹרֵי שְׁמוֹ יְדִי וְשִׁפְתֵי בְּרִיחִי
 כְּסֻמּוֹ יִם צִלּוֹ כְּעוֹפֶרֶת בְּמִים
 אֲדוּרִים מִי כְּמִכָּה בְּאֵלִים מִי בְּמִכָּה
 נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תְּהִלּוֹת עוֹשֶׂה
 פֶּלֶא נְטִיט יִמִּינֶךָ תְּבַלְעֵמוֹ אֶרֶץ נֶחֱמָה
 בְּחֶסֶדְךָ עִם זֶה גְּאֻלַּת נְהִלַּת
 בְּעֶינֶיךָ אֵל נִהַר קֹדֶשׁךָ שִׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּ
 חֵיל אֶחָד יוֹשֵׁב בִּלְשֹׁנָה אֶחָד
 נִבְהָלוּ אֲלֻפֵּי אֲדוּמִים אֵילֵי מוֹאָב יִאֲחָזְמוּ
 רַעַד נִמְוִזֵי כָּל יוֹשֵׁב כְּנָעַן
 תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם אִיכָתֶה וּפָחַד בְּגִדּוֹל זְרוּעֶךָ
 יִדְמוּ בְּאֵבֶן עַד יַעֲבֹר
 עִמָּךְ עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנִּיתִי תְּכִינָמוּ
 וְתִטְעֵמוּ בְּהַר נִחְלַתְךָ מִכּוֹן
 לִשְׁבֶּתְךָ פְּעֻלַּתְךָ מִקֹּדֶשׁ כֹּנְנֵי יְדִיךָ
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד
 כִּי לֵאמֹנֶה נְמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם וְעֵלֵי מוֹשִׁיעֵי
 בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט אֶת הָרָע עֲשׂוֹ וְהִתֵּן
 לֵאמֹנֶה וְהִיָּה לְמֶלֶךְ עַל כָּל
 הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה אֶחָד וְשִׁמוֹ
 אֶחָד
 כָּל בְּרוֹאֵי מַעְלָה וּמִטָּה יַעֲיֹדוּן
 יַעֲיֹדִן כָּל בְּאֶחָד
 אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד
 וְשִׁלְשִׁים וְשִׁתִּים נִתְּבוֹת שְׁבִילְךָ וְכָל מִבִּין

יסודם יספרו גדלך והם יכירו כי הכל שלך
 וְיִזְכְּרוּ יָחִיד וְיִיחָד יִשְׂרָאֵל

לַבָּבוֹת בְּחֵשְׁבֵם עוֹלָם בְּנֵי נִמְצְאוּ כָל יֵשׁ
 בְּלִתְךָ שְׁנֵי בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקַל הַכֹּל מִנִּי
 כֹּלם נִתְּנָה מִרוּעָה אֶחָד יִשְׂרָאֵל

מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף יֵשׁ לְךָ סִימָן צִפּוֹן וּמִזֶּרֶחַ
 מֵעֶרֶב וּתְיִמָּן שִׁחַק וְתִבֵּל לְךָ עַד נֶאֱמַן
 מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד יִשְׂרָאֵל

הַכֹּל מִמֶּךָ נִזְבַּד זְבוּד אֶתָּה תַעֲמֹד וְהֵם
 יֵאָבְדוּ אֲבוּד לֵבָן כָּל יַעֲזֹר לְךָ יָתֵן כְּבוֹד
 לְמֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף הֵלֵא אֵב אֶחָד

יִשְׂרָאֵל יִגְדֹּל
 וּבִתְוֹרֶתְךָ בְּתוֹב לֵאמֹר שָׁמַע יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהֵינוּ אֶחָד

רִשּׁוֹת

יָחִיד עוֹלָם אֲשֶׁר לוֹ הַיְצִגִּים
 יִשְׁחָן כִּי פִעְלֵיו מִה יִשְׁרִים וְשִׁחַק וְאִרְמָה
 מַעֲבָדֵיו וְהֵמָּה לוֹ עֲרִים כְּשִׁרִים וְטָל
 אִירֹת בְּאִיצְרוֹ אֹצֵרוֹ וְבוֹ יֵשִׁיב
 נִשְׁמֹת לִפְגִּים

נִשְׁמַת כֹּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שִׁמְךָ אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר תִּפְאֵר
 וְתִרְוַחַם זִכְרְךָ מִלְכֵנוּ תִמְדֵנוּ מִן הָעוֹלָם
 וְעַד הָעוֹלָם אֶתָּה לֹא נִמְצָא עֲדֶיךָ אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ גּוֹל וּמוֹשִׁיעַ סוֹדָה וּמַעֲלִיל מִפְּרִיטֵם

מפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין
לנו מלך אלא אתה : להי הראשונים
והאחרונים אלוה כל בריות ארון בשר
תולדות המהולל בכל התשבחות המונהג
עולמו בחסד ובריותיו ברחמים : וייער לא
יגם ולא ישן : המעורר ישנים והמקיץ
נרדמים מחיה מתים ולפנא חולים פוקדים
עורים וזקק כפופים ולך לבדך אגהנו
מודים :

נשמת ילד עונה ומפיל תחנה תיחדך
קום לקנא והיית נא

כטל לישראל יפרח כשושנה :

נשמת הולך עירי בלב מזרחי תהדרך
שמע קול שירי חיות תוך דברי
שרשי פתח אל כנים וטלילין
בקצירי :

נשמת ורחם אביו רפא לב ורעיון תועדך
לו טל פדיון הורד בעיון

כטל חרמון שחרד על הררי ציון :

נשמת סנסן סגני ונער סרני תסלסלך
בדן המוני והיו לעיני

בקרב עמים רבים כטל מאת ה' :

נשמת פליט נדמה ועירו באדמה תפאדך
דברו בקדמה תכוון בעצמה

ונחנו עליו כאשר יפול הטל על האדמה

נשׁ יִרְאֶךָ יוֹדְעֶךָ תְּמִיס דַּעַ תִּחְדָּךְ
יוֹם תַּחֲלֵת מְרוּעֵי

וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי

נשׁ צְבֹאוֹת גִּחְלִי אֲשֶׁלֶבֶת תַּעֲדֹךָ
יוֹם מְנוּחָה מְכַל מְלֹאכָה נְשִׁבֶת

עַל כֵּן בֵּרַךְ יי אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי

נשׁמַת נֵן בֵּין חֲרוּלֵינוּ וְקוֹצִים מְכַלֵּינוּ

תַּנְצֹחֵךְ יִגֵּל לְמַלְיוֹ וַיַּעֲנֶה

בְּמִלְיוֹ וְאֵלֹהֵינוּ מְלֹא שִׁירָה בַּיּוֹם

וְלִשְׁוֹנֵנוּ דִּנָּה כְּהַמּוֹן גָּלִינוּ

וְאֵלֵינוּ פִּינוּ מְלֹא שִׁירָה בַּיּוֹם וְלִשְׁוֹנֵנוּ

דִּנָּה כְּהַמּוֹן גָּלִינוּ וְשִׁפְתוֹתֵינוּ

שָׁבַח כְּמִדְּחַבִּירָקִיעַ וַיַּעֲנֵנוּ מְאִירוֹת בִּשְׁמוֹשׁ

וְכִירָח וַיִּדְרִינוּ פְּרִנְשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְדִגְלֵינוּ

קָלוֹת בְּאֵלוֹת אֵין אֲנוּ מִסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת

לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְלִבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ

עַל אַחַת מְאֵלֶּךָ אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרֹב רֹבִי —

רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת

שְׁעֵשִׁית עִם אֲבוֹתֵנוּ וְעַמָּנוּ מְלַפְנֵינוּ

מִמַּעֲרִים וְאֵלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדֶינוּ

כְּדִיתֵנוּ בִּרְעֵב וְנִתְּנוּ וּבִיָּצֵב כְּלָלֵנוּ

מִחֲרֵב הַעֲלֵתֵנוּ וּמִדְּבַר מִלְּטֵתֵנוּ וּמִחֲלָאִים

רָעִים וְרַבִּים דְּלִיתֵנוּ עַד הֵנָּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ

יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֶסֶדֶיךָ אֲנֵנוּ אֵל

תְּטִישֵׁנִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ לְנַעֲחַ עַל
 בֶּן אֲבִירִים שְׂפֹלְגֵת בְּנוֹ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שְׁנִפְחֵת
 בְּאַפִּינוּ וְלִשָּׁן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ הֵן הֵם
 יֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבַּח וַיְקַדְּשׁוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיִּתְמַמּוּ
 וַיַּעֲרִיצוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת יִשְׁמָךְ מִלִּבְנֵי כִנִּי כֹה
 כִּי לֶךְ יוֹדָה וְכָל לִשָּׁן לֶךְ תִּשְׁבַּח וְכָל עֵין לֶךְ
 תִּעַצֵּה וְכָל בֶּרֶךְ לֶךְ תִּמְדַּע וְכָל קוֹמָה לִפְנֶיךָ
 לֶךְ לִבְדֹּת תִּשְׁתַּחֲוֶה וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ
 וְכָל קֶרֶב וּבְלִיּוֹת יִזְמְרוּ לִישְׁמָךְ אֱלֹהֵינוּ בִּרְדּוֹ
 שְׁנֵאמַר כָּל עֲצָמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה אֱמִי כַמּוֹךְ
 מִצִּיל עַיִן מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ עַיִן וְאֲבִיּוֹן מִגִּזְלוֹ מִי
 יִדְמָה לֶךְ וּמִי יִשׁוּהָ לֶךְ וּמִי יַעֲרִיךָ לֶךְ הַאֲלֹהִים
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא לְעֲלִיּוֹן קוֹנֵה בְרָחֵמָיו
 שְׁמַיִם וָאָרֶץ וְהַלֵּלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִבְרַךְ
 אֶת יֵשׁ קִדְּשָׁךְ כְּאֲמֹר לְדוֹד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת
 אֱלֹהֵי וְכָל קֶרֶב אֶת יֵשׁ קִדְּשׁוֹ הֵלָּה בְּתַעֲצוּמָה
 עֵתָּה הַגָּדוֹל בְּכִבוֹד שְׁמֶךָ הַגִּבּוֹר לְנַעֲחַ עַד יַעַר
 וְהַנּוֹרָא בְּחִילִי גִדְּאוֹתֶיךָ הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב
 עַל כֶּסֶּא רִם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקִדְּשׁ
 שְׁמוֹ יִשׁוּעַת עַנְיִים אֶתָּה תִּשְׁמָע
 וְזַעַקַת הַדָּל תִּתֵּן תִּקְדִּישׁ וְתוֹשִׁיעַ
 וּבְתוֹב כִּנְנוּ צְרִיקִים בְּיָד לִישָׁרִים נִאֲוֶה
 תְּהִלָּה

בְּכִי ל יִשְׂרָאֵל תִּת ר וְכִי

וּבְדַבְרֵי	ע	דִּיקִים	תָּת	ב	רָךְ
וּבְלִשׁוֹן	ח	סִידִים	תָּת	ק	דֶּשׁ
וּבְקִרְבִּי	ק	דֹּשִׁים	תָּת	ה	לָל

במקהלות ורבבות עמך בית ישראל
 בְּרֵנָה יתפאר שמך מלכנו
 בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך
 וְיֵאָהֵינוּ וְיֵאָהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְחֹדְרוֹת לְהִלָּל
 לשבח לפאר לרומם להדר ולפדך
 לעלה ולקלם על כל דברי שירות ותשבחות
 דוד בן ישי עבדך משיחך

וּבְכֵן יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מֶלְכֵנוּ הָאֵל
 הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשֵׁמִים
 וּבְאֲרֵץ כִּי לֶךְ נָאָה וְיֵאָהֵינוּ וְיֵאָהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד יִשִּׁיר וְיִשְׁבַּח הָלֵל וְזַמְרָה
 עוֹז וְמַמְשִׁילָה נֶעֱמָ גְדוּלָה גְּבוּרָה תְּהִלָּה
 וּתְפִאֲרֹת קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת בִּידוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ כִּי מְעוֹלָם וָעֶד
 עוֹלָם אֶתָּה אֵל בִּיךְ אֶתָּה מֶלֶךְ גָּדוֹל
 וּמִהוֹלל בְּתִשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן
 הַנִּפְלְאוֹת בּוֹרֵא הַנִּשְׁמוֹת רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים
 הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמִירָה מֶלֶךְ יַחֲדֵי חֵי
 הַעוֹלָמִים אֲמֵן
 יִסְמַח קְדוֹשׁ קִנְיָ

ברכו את ה' המבורך

ברוך ה' המבורך לעולם ועד

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם יוצר
אור ובורא חשך עושה שלום

ובורא את הכל הכל יודרך והכל ישתחור

והכל יאמר אין קדוש כה' הכל ירובמך סלה

יוצר הכל הא הפותח בכל יום דלתות שערי

מזרח ובוקע חלונ' רקיע מוציא חמד

ממקומה ולבנה ממכון שבתה ובאיר לעולם

כלו וליושביו שברא במדת רחמים המאיר

לארץ ולדכים עליה ברחמים וטובו מתדוש

בכל יום תמיד מעשה בראשית מה רבו

מעשיך כלם בחכמה עשית מלאה הארץ

קנייניך המלך המרומם לבדו מאז המשינו

והמפואר והמתנשא מימות עולם

להי עולם בחמיק הרבים רחם עלינו אדון

עוזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו

אין עריך לך ואין זולתך אפס בלתך ואין דומה

לך אין עריך אילך אלהינו בעולם הזה

ואין זולתך מלכנו לחיי העולם הבא אפס

בלתך גואלנו לימות המשיח ואין דומה לך

מושיענו לתחיית המתים

אדון על כל המעשים ברוך הוא

ומבורך בפי כל נשמה

גילוי

גדלו וטובו מלא עולם : דעת ותבונה טובים
 אותו : המתגאה על חיות הקדש ונהדר
 בכבוד על המרכבה : זכות ומישור לפני -
 כסאו חסד ורחמים מלא כבודו : טובים
 מאורות שברא להינו : יצרים בדעה בבינה
 ובהשכל : כח וגבורה נתן בהם : להיות
 מושלים בקרב תכל : מלאים זיו ומפיקים
 נוגה : נאה זיום בכל העולם : ישמחים -
 בעצתם ששים בבואם : עושים באימה
 רצון קוניהם : פאר וכבוד יתנו לשמו
 צהלה ורנה לזכר מלכותו : קרא לשמש
 ויזרח אור : ראה והכין צורת הלכנה :
 שבת נותנים לו כל עבד מרום : תפארת
 וגדולה שרפים ואופנים וחיות הקדש :

לאל אשר שבת מכל המעשים וביום
 השביעי נתעלה וישב על כסא
 כבודו תפארת עטה ליום המנוחה עונגה :
 קרא ליום השבת : זה שיר טובת ישר ליום
 השביעי שבו שבת ל מכל מלאכתו ויום
 השביעי משבח ואומר מזמור שיר ליום -
 השבת : לפיכך יפארו ויברכו לא כל יצוריו
 שבו ויקר וגדולה וכבוד יתנו לא מלך ויצר
 כל המנחיל מנוחה לעמו ישראל ביום שבת
 קדש :

שמך

אלהינו יתקדש וזכרך מלכנו
יתפאר בשמים ממעל ועל

הארץ מתחת תתבדך מושיענו ואלהינו
על שבח מעשי יריך ועל מאורי אור שיעה
המה יפארוך סלה תתבדך לנצח עולמנו
מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח שמך
לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כל
עומדים ברם עולם ומשמיעים בראה יחד
קול בדברי אלהים חיים ומלך עולם כלם
אהובים כלם ברורים כלם גבורים כלם
קדושים וכלם עושים באימה וביראה רען
קוניהם וכלם פותחים את פיהם בקדושה
ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכין ומשבחין
ומפאדין ומקדישין ומעריצין ומחליכין את
שם ה' המלך הגדול הגבור והנורא קדושה הוא
וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה
מזה ונותנים באהבה רשות זה לזה להקדיש
ליוצרים בנחת רוח בשפה ברירה ובנעימה
קדושה כלם כאחד עונים באימה ואופורים
בראה קדוש קדוש קדוש וצבאות מלוא
כל הארץ כבודו והאופנים וחיות הקדש
ברעיש גדול מתנשאים לעומתם משבחים
ואומרים ברוך כבוד ה' ממקומו
לא ברוך נעימות יתנו למלך

א חי וקיים זמירות יאמרו ותשבחות ישמעו
 כי הוא לבדו מרום וקדוש פועל גבורות עושה
 חדשות בעל מלחמות זרע ערקה מעמיה
 ישועות בורא רפואות נירא תהלות אדון
 הנפלאות המחדש טובו בכל יום תמיד מעשה
 בראשית כאמר לעושה אולים גדולים
 כי לעולם חסדו והתקין מאורות לשמח
 עולם ברוך אתה יי אוצר המאורות
אהבת עולם אהבתנו ואלהינו חמלה
 גדולה ויתרה חמלה עלינו
 אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחונך
 ותלמדנו חקי חיים בן תחנו ותרחמנו אבינו
 אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ורחן
 בלבנו בינה לתבין להשכיל לישמוע ללמוד
 וללמד לשמוע ולעשות ולקיים את כל דברי
 תלמוד תורתך באהבה והאר עינינו במצותך
 ודבק לבנו בתורתך ויחד לבבנו לאהבה וליראה
 את שמך ולא נבוש לעולם ועד כי ישם קדשך
 באמת נקרא עלינו ובעבור שמך הא הגדול
 הגבור והנורא מהרה באהבה תרום קרננו
 ותושיענו למען שמך בך בטחנו לא ולא
 נבוש ובשמך הגדול חסינו לא נילם ולא
 נכשל עד עולם עד כי אבינו מלכנו ואלהינו
 אתה ורחמך וחסדיך הרבים א

יעזבונו נצח סלה ועד מהר והבא עלינו ברה
ושלום : ומאדבוע כנפוח כל הארץ תוליכנו
מהרה קוממיות לארצנו כי אפועל ישענו רת
אתה ובנו בחרת מכל עס ולשון : וקרבתינו
מלכנו לשמך הגדול סלה באמת לסודות לך ולחן
ולאהבה את שמך בריך אתה : הבה
בעמל ישראל באהבה :

שמע ישראל : אחד
בשכמלו

ואהבת את : אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך והיו הדברי
האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושמעתם
למנו ודברית בם בשבתך בניתך ובליתך ברוך
ובשכבך ובקומך וקשרתם לאית על ידיך
והיו לטטפות בין עיניך : וכתבתם על מחותן
ביתך ובשעריך

וזהיה אם שמוע תשמעו אל מצותי
אשר אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה את : אלהים ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם : ונתתי חסד ארעכם בעתו יוה
נמלקיש ואספת דגנך ותירשן ויצהירך : ונתת
עשב בשדך לבהמותך ואכלת ושבעת :
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועזבתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם : וזהיה

לבו : אמת אתה הוא אדון לעמך נמלך
 גבור לריב ריבם לאבות ובעם : אמת
 אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך
 אין לנו מלך גיט ומושיע : אמת ממערים
 גאלתנו : אלהינו ומבית עבדים פדיתנו :
 כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל גאלת
 וים סוף להם בקעת וזרים טבעת רבשה
 עשית וידידים עברוים וכסו מים צריהם
 אחד כוהם לא נותר : על זאת ישבחו אהובים
 ורוממו לך ונתנו ידידים זמירות שירות
 ותשבחות ברכות והודאות למלך אלהים
 יס ונשא גדול ונורא משפיל גאים עדי
 ארץ מגביה שפלים ער מרום : מוציא
 אסירים פודה עניים ועוזר דלים העונה לעמו
 ישראל בעת שועם אליו : תהלה לא עליון
 ברוך הוא לעולם משה ובעי ישראל לך ענו
 שירה בשכחה רבה ואמרו כלם : מי כמכה
 בחלים : מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת
 עושה פלא : שירה חדשה ישבחו אנגלים
 לשמך על ישפת הים יחד כלם הודו והמליכו
 ענו ואמרו : ימלוך לעולם ועד : ונאמר
 גאלנו : עבדות שמו קדוש ישראל
 ברוך אתה : גאל ישראל :
 שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך

אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו -

אלהי אברהם יצחק ואלהי

יעקב ה' הגדול הגבור והנורא ו' עליון גומל

חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות

ומביא גואל לבני בניהם למען שמנו באהבה

מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי

מגן אברהם :

אתה

גבור לעולם יי מחיה מתים אתה

רב להושיע (מוריד השל)

(משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל

חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך

נופלים רופא חולים מתיר אסורים ומקיים

אמונתו לישני עפר מי במוך בעל גבורות

ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומעמיד

ישועה ונאמן אתה להחיות מתים

ברוך אתה יי מחיה המתים :

לדור ודור המליכול כי הוא לבדו בורא

וקדוש בריך אתה יי אל הקדוש

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת

אותנו ורצית בנו ורוממתנו

מכל הלשונות וקדשתנו במצותך וקיימת

מלכנו לעבודתך ושמך הגדול הגבור

והנורא עלינו קראת ותתן לנו יי

אלהינו באהבה מועדים לשמחה חגים

ומנו לישועה את יום (סוכה וזמנים)

חג המצות הזה זמן חרותנו
 חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו
 חג הסוכות הזה זמן שמחתנו
 שמיני חג עצרת הזה זמן שמחתנו
 באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מערים

אלהינו ואלה אבותינו יעלה ויבא יגיע
 יראה וירצה רשמוע ופקד
 ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו
 וזכרון משיחנו משה בן דוד עבדך וזכרון
 ירושלים עיר קדשך וזכרון כללך מדבית
 ישראל לפניך לפליטה לסובה לחן לחסד
 לחיים לרחמים ולרצון ביום

חג המצות הזה חג השבועות הזה

חג הסוכות הזה שמיני חג עצרת הזה
 זכרנו אלהינו בן לסובה ופקדוננו לפרה
 והושיענו בן לחיים מאובים בדבר ישועה
 ורחמים חס וחננו וחמול ורחם עלינו
 ומלטנו מכל צרה ויגן והושיענו כי אליך
 ענינו כי אל מלך חנן ורחום אתה

ודשיאנו אלהינו את ברך
 מועדך לחיים ולשלום

כאשר רצית ואמרת לברכנו בן תברכנו סלה
 וקדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך

וּשְׁבַענוּ מִטֹּעֵבךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעֶתְךָ וּפְתֵה
 לִבֵּנוּ לַעֲבֹדְךָ בְּאַהֲבָה וּבְאַמּוּנָה וְהִנְחִילֵנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשְׁשׁוֹן מוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ
 וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שִׁמְךָ בֵּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ מִקִּדְשֵׁי (הַיָּמִים) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים
 רַצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּשְׁכֹן

בְּצִיּוֹן מְהֵרָה וְיַעֲבֹדְךָ בְּעֵד
 בִּירוּשָׁלַיִם וְאַתָּה בְּרַחֲמִים תַּחֲנוּן בְּנוֹתְנוּ
 וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן וּלִירוּשָׁלַיִם עֵיקֶן
 בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז בֵּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיק
 שְׂכֵינֵנוּ לְצִיּוֹן

מְוָדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְלֹא אֲבוֹתֵינוּ לַעֲוֹלִים וְעַד

צוּרֵנוּ צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא
 לְדוֹר וָדוֹר נִדְּהָ לְךָ וְנִסְתַּר תְּהַלַּמְךָ עַל
 חַיִּינוּ הַמִּסְתָּרִים בִּדְרֹךְ וְעַל נִשְׁמֹתֵינוּ
 הַפְּקֻדוֹת לְךָ עַל נִסֶּיךָ וְכָל אֲוֵתְךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
 שֶׁבְּכָל יוֹם עֲמָנוּ עֵת עֶרֶב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם
 הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ חַמֶּיךָ וְהַמִּרְחָם כִּי לֹא
 תִמְנוּ חֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלִים קוִיֵּנוּ לְךָ עַל כֻּלָּם
 יְתִבֶּר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד שְׁמֶךָ
 מִלִּכְנוּ לַעֲוֹלִים וְעַד וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה
 וְיִהְיֶה לְךָ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה לַעֲוֹלִים
 כִּי טוֹב הוּא יִשְׁוּעֵתֵנוּ וְיִצְרָתֵנוּ סֵלָה הָאֵל

הטוב ברוך אתה יי' הנוב עמך -
 ולך נאה להודות
 יאמר ברכת כהנים

שְׁלוֹם רב על ישראל עמך תשיס
 לעולם ועד כי אתה הנא
 מלך אדון כל השלום וטוב בעיניך לברך
 את עמך ישראל בכל יום ובכל עת ובכל
 שעה בשלומך ברוך אתה יי' המברך את
 עמו ישראל בשלום אמן

אלהי נעור לשונך מרע ונשפתי מדבר
 מרמה ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי כעבר לכל תהיה פתח לבי בתורתך
 ובמצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים עלי
 רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבותם
 יהיו לרצון אמריפי והגיון לבי לפניך יי'
 צודי וגואלי עושה שלום במרומו הוה
 ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל
 ישראל אמן

להלל

כמה במאסרי עמך לך אישמו
 הומה בכנור לערוך לך מזמור
 נלמה לשון שירי מהללך לגמור
 יתה יי' אלהינו מלך העולם
ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו
 לגמול את ההלל

הללוה

הללו עבדי ה' הללו את שם ה'
יהי שם ה' מבורך מעתה ועד
עולם : ממזרח שמש עד מבוא מהנולל שם
רם על כל גוים : על השמים כבודו :
מי כה : להינו המגביה לשבת : המשפיל
לראות בשמים ובארץ : מקיפו מעפר דל
מאשפות ידים אביון : להושיב ים נדיב
ים נדיב עמו : מושיב עקרת הבית יאם
הבנים שמחה חללוה :

בצאת

ישראל ממערים בית יעקב מעם
לועז : היתה יהודה לקדשו
ישראל משלוחיו : הם ראה ויגוס הירדן
יסוב לאחור : ההרים תדקדו כאילים גבעות
כבש צאן : מה לך הים כיתגוס הירדן תבט
לאחור : ההרים דקדו כאילים גבעות כבש
צאן : מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלה
יעקב : ההפכי הצור אגס מים חלמיש
למינין מים :

ללא לנך

ה' ללא לנו כי לשחק תן כבוד
על חסדך ועל אמתך : לזה
יאמרו הגוים איה נא אלהים : ולא יגנו
בעמים כל אשר חפץ עשה : יעציהם כסף
וזרב מעשה ידי אדם : בזה להם ולא ידברו
יענים להם ולא יראו : אונם להם ולעז
ישמעו אף להם ולא ידחיקו : ידיהם ולא
יחייץ :

יִמְשֹׁן דְּגָלֵיהֶם וְלֹא יִחַלְכּוּ לֹא יִהְיֶה בְּגִדָם
 כְּמֹאֲדָם יִהְיוּ עוֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בּוֹטַח בָּהֶם
 יִשְׂרָאֵל בְּטוֹחַ בְּיָ עֶזְרָם וּמִגִּינָם הוּא בֵּית
 אֱהֱרֹן בְּטוֹחַ בְּיָ עֶזְרָם וּמִגִּינָם הוּא
 יֵרָאִי בְּטוֹחַ בְּיָ עֶזְרָם וּמִגִּינָם הוּא

לֵאמֹר זְכַרְנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל
 יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֱהֱרֹן
 יְבָרֵךְ יֵרָאִי הַקָּטָן עִם הַגְּדוֹלִים יוֹסֵף
 עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם בְּרַבִּים
 אַתֶּם לֵאמֹר עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ
 הַשְׁמַיִם שְׁמַיִם לֵאמֹר וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם
 לֹא הִמָּתִים יִהְלָלֶנָּה וְלֹא כָל יוֹדֵי דִבְרָתָהּ
 וְאִנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 הַלְלֶנָּה

אֶהְבֶּתִּי כִּי יִשְׁמַע אֶת קוֹלֵי תַחֲנוּנֵי
 כִּי הִטָּה אֲזָנוֹ לִי וּבִימִי

אֶקְרָא אֶפְסֹת חֶבְלֵי מוֹת וּמִצְרֵי שְׂאוֹל
 מִעֲצָאוֹנִי עֲדָה וַיִּגֵּן אֶמְצָא וּבְיָסֵם יְיָ
 אֶקְרָא אֲנִי מַלְטָה נַפְשִׁי חֲנוּן
 וְצָדִיק וְלֹא אֶחָד בִּיחַס עֲזָרָה כִּתְּאִים
 יִדְלוּתִי וְלִי יִהְיֶה שִׁיעַ יָשׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחֶיהָ
 כִּי יִגְמַל עָלַי כִּי חָלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת
 אֶת עֵינִי מִן הַמָּוֶת וְאֶת רַגְלִי מִדָּחִי אֶתְהַלֵּךְ
 לִפְנֵי בָּאֲרָצוֹת הַחַיִּים הָאֵמֶת כִּי

אֲדַבֵּר אֶת עֲשֵׂתִי מֵאֵד אֶת אֲמִרָתִי בְּהַבִּיחַ
כָּל הָאָדָם כּוֹזֵב

מה אשיב

לִּי כָּל תַּגְמִילוֹתַי עָלַי כּוֹס
יְשׁוּעוֹת אִשָּׁה וּבָשָׁם

אֶקְרָא נְדָרֵי לַיהוָה אִשְׁלֹם נְגִדָה נָא לִכְלֹ
עֲמֹן יִקְרַבְעִי הַמּוֹתָה לְחִסְדֵּי אֵלֶּיךָ

וְכִי אֶת עֶבְדְּךָ אֶת עֶבְדְּךָ בֶן אִמִּית
פְּתַח לְמוֹסְרִי לֵךְ אֲזַכֵּחַ זִבְחֵי תוֹרָה וּבָשָׁם

אֶקְרָא נְדָרֵי לַיהוָה אִשְׁלֹם נְגִדָה נָא
לְכָל עֲמֹן בַּחֲעֲרֹת בֵּיתִי בְּתוֹכִי וְרוֹשְׁתִּי

הַלְלוּהָ

הללו

אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שִׁבְחֻהוּ כִּי
הָאֱלֹהִים יְיָ כִּי גִבּוֹר עַל־תַּנְחֻסָּדוֹ

וְאִמִּיתִי לַעֲשׂוֹלָם הַלְלוּהָ

הודו

לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לַעֲשׂוֹלָם חֲסִדוֹ
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כֻּלָּה

יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֱרָן כֻּלָּה

יֹאמְרוּ נָא יִרְמְיָהוּ כֻּלָּה

מן המצר

קִרְאתִיהָ עֲנֵנִי בְּמִרְחַבֶּיהָ
לִי לֹא אִיֶּדָה מִה יַעֲשֶׂה לִּי

אָדָם לִי בַעֲזָרִי וְאֶת אֲרָאָה בִּישׁוּנָתִי
טוֹב לַחֲסוֹת בִּי מִבְּטוֹחַ בָּהֶם טוֹב לַחֲסוֹת

בִּי מִבְּטוֹחַ בְּגִדִּים כֻּלָּה
בָּשָׁם כִּי אֲמִילֵם סְבוּעָה קִבְּבוּ כִּשְׁם

כִּי אֲמִילֵם סְבוּעָה קִבְּבוּ כִּשְׁם
כִּי אֲמִילֵם סְבוּעָה קִבְּבוּ כִּשְׁם

קוצים בשם יי כי אמילם : דחה דהיתני
 לנפול ויי עזרני : עני וזמרת יה ויה לי
 לישועה : קול רנה וישועה באהלי צדיקים
 ימין יי עושה חיל : ימין יי רוקמה -
 ימין יי עושה חיל : לא אמות כי אחיה
 ואספר מעשי יה : יסור יסדני יה
 ולמות לא נתנני : פתחו לי שערי צדק
 אבא בס אודה יה : זה השער ליי
 צדיקים יבאו בו : אודך כי עניתני
 ותה לי לישועה : אבן מאסו הבונים
 היתה לראש פנה : מאת יי היתה זאת
 היא נפלאות בעינינו : זה היום עשה יי
 נגילה ונשמחה בו :

אנא יי הושיעה נא : אנא יי הושיעה נא
 אנא יי העליה נא : אנא יי העליה נא

ברוך הבא בשם יי ברכונכם מבית יי
 אל יי ויתר לנו : אסרו חג

בעבותים עד קרנות המזבח : אל
 אתה ואנך להי ארוממך : הודו ליי
 כי טוב כי לעולם חסדו : הודו

יהללוך יי כל מעשיך וחסידך
 בברכה וצדיקים עושרי עתך
 ועמך בית ישראל כלם ברה יודו ויברכו

וישבחו ויקדשו ויפאדו וירוממו ויעריצו
וימליכו את שם קדשך הוד וחדד יתנו
לזכר מלכותך כי לך טוב להודות ולשמן
נעים לומר ומעולם ועד עולם

אתה

ברוך אתה מלך מהולל בתשבחות
אמן

קרי. תתקבל

מזמור קלו

הודו ליה כי טוב כי לעולם חסדו
הודו ליה האלים כלה
הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו
לעושה נפלאות גדולות לבדו כלה
לעושה השמים בתבאה כי לעולם חסדו
לרוקע הארץ עליהמים כלה
לעושה אזרים גדולים כי לעולם חסדו
את השמש לממשלת ביום כלה
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כלה
למכה מערים בבוריהם כלה
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו
ביר חזקה ובזרוע נטויה כלה
לגוזרים סוף לגזרים כי לעולם חסדו
וקעביר ישראל בתוכן כלה

וְנָעַר בְּרֵעָה וְחָלָו בַּיָּם סִיף כִּי לַעְוֹלָם חֲסִדוֹ	לְמִוְלִיד עַמּוֹ בְּמִדְבָּר
כֹּלָה	
כִּי לַעְוֹלָם חֲסִדוֹ	לְמַכָּה מַלְכִים גְּדוֹלִים
כֹּלָה	וַיַּהֲרֹג מַלְכִים אֲדִירִים
כִּי לַעְוֹלָם חֲסִדוֹ	לְסַחֵן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
כֹּלָה	וּלְעֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
כִּי לַעְוֹלָם חֲסִדוֹ	וַיִּתֵּן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה
כֹּלָה	נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
כִּי לַעְוֹלָם חֲסִדוֹ	יִשְׁבֹּשְׁכֵלָנוּ זָכָר לָנוּ
כֹּלָה	וַיִּפְדְּקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
כִּי לַעְוֹלָם חֲסִדוֹ	נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר
כֹּלָה	הוֹדִנוּ לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם

לְהוֹצִאת הַתּוֹרָה

יִשְׁנֶעְהֶגֶם פְּדִיִן	יִבְעַר עַם אֲכִיז
הַיִּשְׁאֻכִּים בְּעִיִן	צָחִיחִים רִנָּה טָל
בְּטֹלֶךְ אֶל עֲלִיִן	קוֹיֶךְ תַּחִּה
שִׁיזָרַד עַל הַרְדֵּי צִיִּין	כָּטָל חֲרָמֹן

פְּסוּקִים

שִׁיזָרַד עַל הַרְדֵּי	כָּטָל חֲרָמֹן
צִיִּין כִּי שֵׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרִיכָה חַיִּים עַד	
הָעוֹלָם	עַמְּךָ נִדְבּוֹת בְּיוֹם חִילְךָ בְּהַרְדֵּי
קֹדֶשׁ מִיָּדָם מִשְׁחַר לָךְ טָל יִלְדוּתֶךָ	
בְּדַעְתּוֹ תִּהְיוּמוֹת נִבְקָעוּ וְשִׁחִיקִים יִדְעֻסוּ	
טָל אֶתְּהָה כָּטָל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כִּשְׁוֹשָׁנָה	

וַיֵּךְ יִשְׂרָאֵל כָּל־בָּנָיו : שְׂרָשֵׁי פֶתַח אֶל־
מַיִם וַיִּטֹּל יֶלֶן בַּקֶּצֶר : כִּי־לֶךְ הָיְתָה
אֶתָּה תַעֲנֶה יְיָ אֱלֹהֵי : וְעַתָּה

לִשְׁמֹרָה : מִזִּמְרוֹ שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת : כִּי־
לְהוֹדוֹת לָיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עָלֶיךָ : כִּי־הָיְתָה
מִחֶסֶד לִי מִגְדָּל עֹז מִפְּנֵי אֹיֵב : פֶּדֶה
בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקֶּרֶב לִי : כִּי בִרְבִים הָיוּ עֲמָדֵי
כִּי שִׁמְרָתִי דָרָכֵי יְיָ : וְלֹא רָשַׁעְתִּי
מִלְּאֵלֶּה : וְעַתָּה

פְּרַשְׁת הַיּוֹם

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם מִשְׁכְּנוֹ וְקַחוּלָכֶם עִמָּן
לְמַשְׁפְּחוֹתֵיכֶם וּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח : וְלָקַחְתֶּם
אֲגִידַת אֲזֹוב וְקִבַּלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר בִּסְף
וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן
הַדָּם אֲשֶׁר בִּסְף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ -
מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר : וְעָבַר יְיָ לַנֹּגֵף אֶת
מִצְרָיִם וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּשְׁקוֹף וְעַל־
שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַפֶּסַח יְיָ עַל־הַפֶּתַח וְלֹא־יָתַן
הַמַּשְׁחָת לָבֹא אֶל־בְּתִיכֶם לַנֹּגֵף : וְשִׁמְרָתֶם
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לְחֻק־לֶכֶךָ וּלְבִנְיֶיךָ עוֹלָם :
וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִתֵּן
יְיָ לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הָעֲבוּדָה
הַזֹּאת : וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה

העבירה הזאת לכם : ואמרתם זכור
פסח הוא לנו אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים בגבול את מצרים ואת בתינו
הציל ויקוד העם וישתחוו : וילכו ויעשו
בני ישראל כאשר צוה יי' את משה ואהרן
כן עשו : ויהי בחצי הלילה ויג
הנה כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה
היושב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית
הבכור וכל בכור בהמה : ויקם פרעה לילה
הוא וכל עבדיו וכל מצרים ויהי צעקה גדולה
במצרים כי אין בית אשר אין שם מת :
ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו
צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו
עבדו את יי' בדברכם : גם עאנכם גם
בקרנכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם
גם אותי : ותחזק מצרים על העם
למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים
וישם העם את בעקו נדס יחמץ משאיותם
ערידות בשמלותם על שכמם : ובני ישראל
עשו כדבר משה וישאלו מצרים כל כסף
כלי זהב ושמלות : וייתן את חן העם
בעיני מצרים וישאלום וישלחו את מצרים :
ויסעו בני ישראל מרעמסס סכות
בשש מאות אלף רגלי הגברים לבר מטר :

וגם יקרב רב עליה אתם וצאן ובקר דוקנה כבד
 מאד : ויאמרו את הבצק אשר הוציאו מבצרים
 עגות מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים
 ולא יכלו להתמהמה וגם עדה לא עשו להם
 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלש
 שנה וארבע מאות שנה : ויהי מקץ שלשים
 שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה
 יצאו כל עבדות : מארץ מצרים : ליל
 שמורים הוא ליל להוציאם מארץ מצרים
 הוא הלילה הזה ליל שמורים לכל בני ישראל
 לדורותם : ויאמר אל משה ואהרן
 זאת חקת הפסח כל בן גכר לא יאכל בו :
 וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אותו או
 יאכל בו : תושב ושכיר לא יאכל בו : בכית
 אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חצו
 ועצם לא תשברו בו : כל עדת ישראל יעשו
 אותו : וכי יגר אהרן גר ועשה פסח לו
 המול לו כל זכר ואז יקרב לעשותו וחייה
 כהזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו : תורה
 אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם :
 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יי אלהים
 משה ואהרן כן עשו : ויהי בעצם
 היום הזה הוציא יי את בני ישראל מארץ
 מצרים על עבדותם :

דני ק"ד

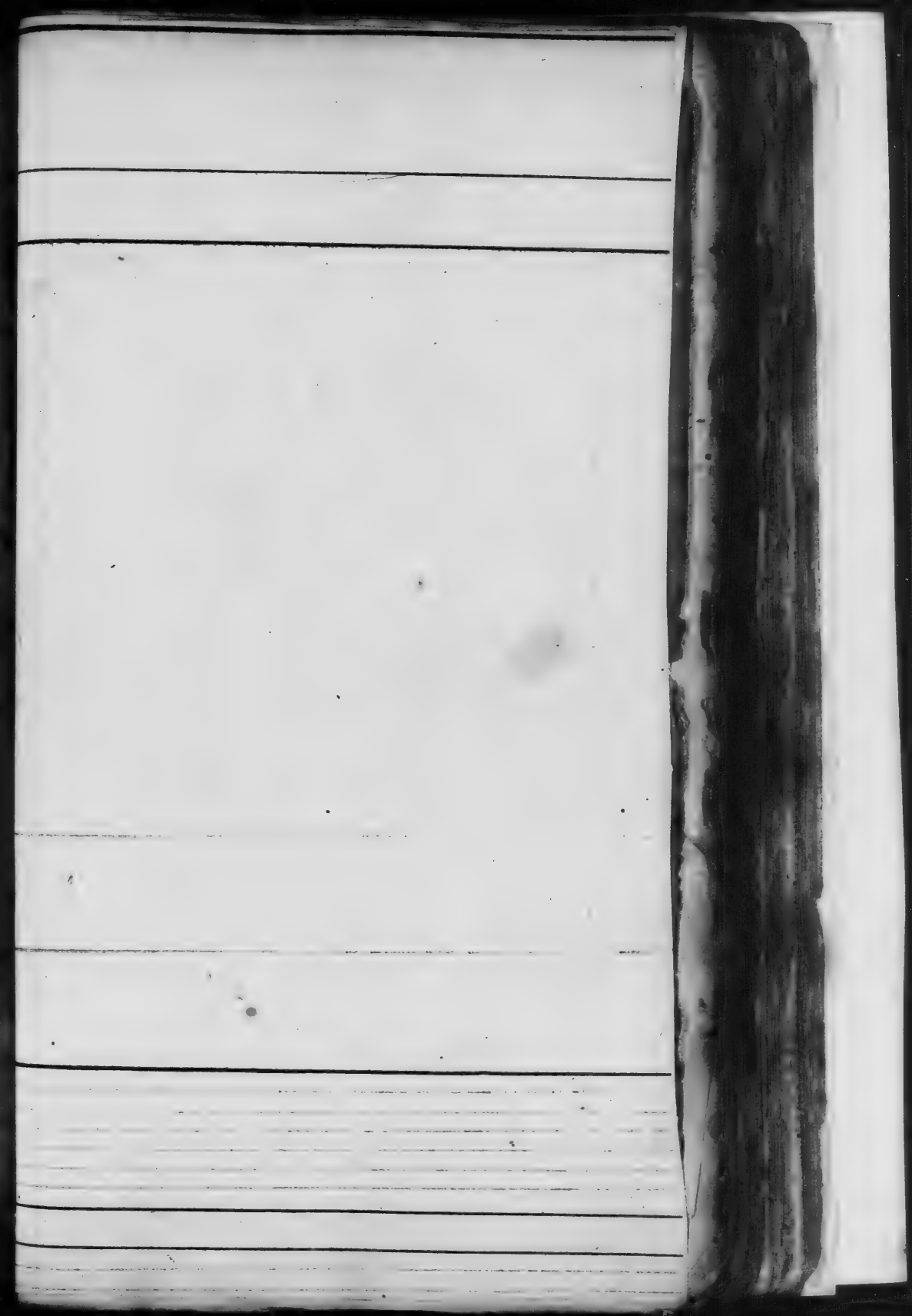
פ' מפטיר

וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בַּאֲרֵבָעָה עֶשְׂרִי
 יוֹם לַחֲדָשׁ פֶּסַח לַיהוָה
 וּבַחֲמִישֶׁה עֶשְׂרִי יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה חַג שִׁבְעַת
 יָמִים מַעֲוֹת יֹאכֵל : בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְדָּה
 קֹדֶשׁ כָּל מִלֵּאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ
 וְהַקִּיבְתֶּם אִשָּׁה עוֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי בָקָר
 שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
 תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם : וּמִנֶּחֱתִם סֹלֶת בָּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לֶכֶר וְשֵׁנִי עֶשְׂרוֹנִים
 לְאַיִל תַּעֲשׂוּ : עֶשְׂרִין עֶשְׂרִין תַּעֲשֶׂה לִכְבֹּשׁ
 הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים : וְשַׁעִיר חַטָּאת
 אֶחָד לֶכֶר עֲלִיכֶם : מִלֶּבֶד עוֹלֹת הַבָּקָר
 אֲשֶׁר לְעוֹלֹת הַתְּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת הָאֵלֶּה :
 וְהָאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לְיוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה
 יֶחֱנֹחַ לַיהוָה עַל עוֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְנוּ
 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל
 מִלֵּאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

ההפטרה

עַתָּה הָיָא אֲמִירָה אֵל יְהוֹשֻׁעַ עֶשְׂרִי
 לְחֻדָּשׁ עֲרִים וְשׁוֹב מִלֵּאכֶת
 יִשְׂרָאֵל שְׁנֵת : וַיַּעַשׂ לוֹ יְהוֹשֻׁעַ חֲדָשׁ
 יוֹם וַיִּמַּל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל גִּבְעַת הָעֵרְלוֹת :
 הַדָּבָר אֲשֶׁר מַל יְהוֹשֻׁעַ כָּל הָעָם הַיּוֹצֵא
 עֲרִים הַזֵּכֶרִים כָּל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה מֵתוּ :

במדבר בדרך בעצאתם ממצרים : כי מלואים
היו כל העם היוצאים וכל העם הילודים במדבר
בדרך בעצאתם ממצרים לא מלו : כי אדבעם
שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תיס כל הגוי
אמשי המלחמה היוצאים ממצרים אשר לא
שמעו בקול יי אשר נשבע יי להם לבלתי
הראותם את הארץ אשר נשבע יי להם לבלתי
לאבותם לחת לנו ארץ זבת חלב ודבש : ואמ
בניהם הקים תחתם אותם מל יהושע כי ערלו
היו כי לא מלו אותם בדרך : ויהי כאשר תח
כל הגוי להמול וישבו תחתם בזמנה עד חיות
ויאמר יי אל יהושע היום גלותי את חרפ
מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלות
עד היום הזה : ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו
את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בע
ירחו : ויאכלו מעבד הארץ ממקרת הפס
מצות וקלו בעצם היום הזה : וישבות המ
מחרת באכלם מעבד הארץ ולא היה עול
לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בש
ההיא : ויהי בהיות יהושע בירחו וישא עי
וירא והנה איש עומד לגדו וחרבו שלופה
וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם
לערינו : ויאמר לא כי אני שר עבא יי עתה
באתי ויפול יהושע אל פניו ארצה וישתחו
ויאמר לו מה אדוני מדבר אל עבדו : ויאמ

כי טוב ה' ישועתנו ועזרתנו סלה ה' הטוב
ברוך אתה ה' הטוב שמך ולך נאה להודות
יחיד נדבך נדבך

שלום רב על ישראל עמך תשים—
לעולם ועד כי אתה הוא אל
מלך ארון כל השלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל יום ובכל עת ובכל
שעה בשלומך ברוך אתה ה' המבשר
את עמו ישראל בשלום אמן

אלהי נעור לישוע מרע ונשפתי מדבר
מסמך ולמקללי נפשי תדום ונפשי
כעפר לכל תהיה פתח לי בתורתך ובמצותיך
תדוץ נפשי וכל הקמים עלי רעה מהרה הסר
עצתם וקלקל מחשבותם יהוה רצון חמדי
פי והגיון לב אפקדון עמי ואלהי עושה שלום
במרומו הוא ברחמי עשה שלום עלינו
ועל כל ישראל אמן

מגן לטל

אל אשם לבן
אל יול וישבו

אמן מנעדיו
אמרותיו כטל

יום הדין

כטללי רחמים עליהם יפן יחידה

הפירחו בגפן

רשות

אחד צר כל עזרה במדה במשקל ובמאזן

גשית לפניו בשירה דמות מנחה מהורה

הוא הנאמר בגבורה וארצו בשחקיו קשור

זכרה תהי לטובה יתרה כטל אורה טל

בשורה

חן עדה נאנחה טרודה ועזרה לא נחה

יחד חטאיה סלחה כי עמך הסליחה

לקחה כמו עולה לקחה מעול אור טוב

נועם ימין לא שלחה כטל רוחה טל

הנחה

סעד לב ישות נרחות עדנה תועות בכד

ארחות פנה להשיבם אל המנוחות צור

אלי הרוחות קדיבתי רצה כמו מנוחות

שעה אלי בקרבן מזבחות תענני בשפכי

שיחות כטל מנוחות טל שיחות

וְנֶאֱמַר יְהוָה לִרְצוֹן אֶחָד פִּי וְהִגִּיעַן לִבִּי לִפְנֶיךָ
וְנֶאֱמַר יְהוָה לִרְצוֹן אֶחָד פִּי וְהִגִּיעַן לִבִּי לִפְנֶיךָ

סדר הטל

אלוה טובו לא נכחד כבוד טובים בסודו תחד
במזל טלה אין פחד זאב וטלה ידעו לאחד
אל בניסן יעלה ישא לבני נס והיה בנוס כל
יוני שארית בקרב מוני ככול מאת

לכתוב והיה שארית יעקב בקרב עמים
רבים ככול מאת יי כרביבים
עלי עיניו אשר לא יקנה לאיש ולא
יחל לבני אדם

בת זבול לארץ טלו יעלה צמח ורוב גדלו
במזל שור יבורך חילו כבוד שורו הדר לו
באיר יעמוד כיצנה רצון עם בשבי עונה
אז ימלא שחוק ורנה יפרת כי שושנה

החיש לנחלי לב נופש ותלביש לאומך סגור
 חופש במזל סרטן בלי רפוש ושרכו לנפש
 הואל נח לעשות רצוני באשר נחלת המונח
 בתמוז להרבות פשוני אשקטה ואביטה במנוח

לכתוב

כי כה אמר יי אלי אשקטה ואביטה
 במנוח כחוס צח עלי אור בעב
 טל ביום קציר

מבטח זבילך איה י אשר נקרא שמו אהיה
 במזל אריה לך אחיה הושיעני מפני חסדיך
 משושי אלה ואיך אדאב כך ינחם לב בחדש אה
 מאתך מי גיל אשחב חיש למסור אב

לכתוב

חיש למסור אב או מי הוליד אגלי
 טל

בשוק לזל מבה תעלה מחזק כל לבה אמולה
 במזל בתולה לך איחלה ומה אתבונן על בתולה
 באלול יגע עת חמלה ותשמיע יגה הוד מלה
 קול דודי דופק ראשי נחלת קווצות רסס

ה' ראש . שיחתי רענן כבודש . אל ארץ דגן
ותירוש

ככתוב וישכון ישראל בטח בדר עין יעקב
אל ארץ דגן ותירוש אף שמין
יערבנו טל :

מעון יסד דביר חרב ואיליו יקובץ המקרב
במזל עקרב בלי ישרב נחש ישרף ועקרב
מבוע מי גל עליון עליו ינהל עם אביו
במרחשן ישיר הגיון על הדרי ציון :

ככתוב בטל חרביון שיוהר על הדרי ציון
כי ישם צוה ואת הברכה חיים
עד העולם

אמון כבודו לא החליף . אותי בעם ד לא החליף
במזל קשת כצאן יחליף . וקשתי בידיתחליף
אמריו אשר בכסלו יאמנו . ומבשרים בכר
הר יענו . מתים אשר בעפר שבו . הקיצו
ורננו :

יחיו מתיה נפלי יחומע ההיו

רעה לא תקרב באהלי ובט בכורי יקרא לי
במזל חלי כל זר למול קמר מדלי
רב מדבות על כפים ידוק על עמוסי מעים
בתתו בשבט המון מים מטל השמים

ככתוב

ויתן לך האלים מטל השמים ומשמני
הארץ וריב דגן ותידוש
הנה יום לוי בא להוציא בו מעיין נחבא
במזל דגים בעיר נבא והיה הדגן רב
אקוה אל א בדורותי אכזור נפלאותיו ואחי
ובאדר יערב לו שיחי יערוף במטר לקחי

ככתוב

יערוף במטר לקחי תזל בט
אמרת בשעירים עלי דשא וכרבים
עלי עשב ונאמר כי שם אקדח הבנ גורל
לאהינו ונאמר יהיו לעין אמרי פי והגיון
לב לפניך עזרי וגואלי

שלום לגשם

לך לשלום

נועמי אנדילה וערים אנהילה וגמים אישכילה
ובני אנהילה נענימות אנהילה בדת הטל

ישם כבודך ה' ישכון תוך עסה' ותעמיד
מיכ' להיות לו גל' כדברך לישר' .
אחיה בטל :

ל'הינו ול'הי אבותינו

בטללי אורות	תאדר אדמה	בטללי ברכה
תברך אדמה	בטללי גלה	תגדל אדמה
בטללי דשאים	תדשן אדמה	בטללי המולה
תהדר אדמה	בטללי וסת	תועד אדמה
בטללי זבולים	תזרזק אדמה	בטללי חיים
תחונן אדמה	בטללי טובות	תטהר אדמה
בטללי ישע	תיקר אדמה	בטללי כושר
תכלול אדמה	בטללי ישפע	תשקה אדמה
בטללי תחיה	תתקן אדמה	ישאתה הארץ

מוריד הטל :

להשביע ולא לשכלל להנעים ולא להזיעים
לישועה ולחיים לפרנסה ולכלכלה

שלום

יבא כטל להמוני	אליהו בבשורה
יבא כטל להמוני	אליהו בבשורה
לפני בוא יום	הגדול והנורא
מי יתנו לשמור	תוך מקדשי ציונה
אלך לי אל הר המור	ואל גבעת הלבנה
אשיר לשמך מזמור	כל רגע וכל עונה
אז יעלו כהני	עולה בליל וקטורה
לפני בוא יום	הגדול והנורא
יבא כטל להמוני	אליהו בבשורה
לפני בוא יום	הגדול והנורא

קריט מתקבל ונכין

תפלת מנחה

למנצח על הגיתית לבני קרח מזמור :
 מה ידידות מישכנותיך יי צבאות
 נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות וי לבי ובשרי
 ירננו אל אלהי : גם צפור מצאה בית ודרור
 קן לה אשר ישתה אפרוחיה את מזבחותיך וי
 צבאות מלכי ואלהי אשרי יושבי ביתך עון
 יהללך סלה : אשרי אדם עון לו בכך בסילות
 בלבבס : עובדי בעמק הבכא מעין ישתיהו
 גם ברבות יעשה מורה : ולכו מחיל אל חיל
 יראה אל אלהים בציון : יי אלהים צבאות שמע
 תפלת האזינה אלהי יעקב סלה : מגיגנו ראה
 אלהים והבט פני משיחך : כי מרוב יום בחצריך
 מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדוג
 באהלי רשע : כי שמש ומגן יי אלהים חן
 יחיו חסידיו להולכים בתמים

בבקר ואת הבבש הייתי תעשה בין הערבים
ועשירית האופה סולת למנוח בלילה בשמן
כתית רביעית ההין : עולת תמיד העשירה
בקר סנע לריו נחום אשה לוי ונסכו
רביעית ההין לבבש האחד בקדש הסך נסך
שכר לוי ואת הבבש השני תעשה בין
הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה
ריו נחום לוי

אתה

הוא שהקטירו אבותינו לפניך את
קטורת הסמים בזמן שבית
המקדש קיים כאשר עוית אותם על יד נביא
בכתוב בתורתך ויאמר ואל תעשה קח לך
סמים נטף נשחלת וחלבנה סמים ולבונה
בד בבד יהיה : ועשית אותה קטורת רוקח
מעשה רוקח ממנולה טהור קדש : ושחקת
ממנה הדק ונתת כמנה לפע העדות באהל
מועד אשר מועד לך שמה קדש קדשים
תהיה

בה שלש מאות וששים וחמשה סמנן ימות
 החמה ושלשה בונים יתרים שמהם מאבנים
 כהן גדול בערב יום הכפורים וכו' וכו' וכו' —
 למכתשת ונוטל מאמנה מלש חפניו כדי לקיים
 בה מצות דקה מן הדקה ואחד עשר סמננים
 היו בה ואלו הן : הצרי והעפורן והחלבנה
 והלבנה משקל שבעים ושבעים מנה מור
 וקציעה ושבולת נרד וכרכום משקל ששה
 עשר ששה עשר מנה קושט ישנים עשר
 קליפה שלשה קמחן תשעה כורית כרשינא
 תשעה קבין יין קפריסין סמין תלתא וקבין
 תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר
 חור עתיק מלח סדומית רובע הקב כועל —
 עשן כל שהוא דבי נתן הבבלי אומר אף
 מכיפת הירדן כל שהוא אם נתן בה דבש
 פסלה ואם היסר אחת מכל סממניה חייב —

וירושלים כימי עולם וגשמים קדמוניות
 וישבי ביתך עוד יהללנו סלה
 אשר העם שבבה לו אשר
 העם שוי אלתי תהלה לדוד ארנמך
 אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד בג
 יום אביך ואהללה שמך לעולם ועד גדול
 ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר דה
 לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגדלו
 הדור כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה
 ועוזו נלאותיך יאמרו וגדולתך אספרנה
 זכר רב טובך יביעו ועד קתך יכננו חנן
 ורחום יי אכך אפיס וגדל חסד כאוב
 לכל ורחמיו על כל מעשיו יודוך בך
 מעשיך וחסידך יבדכובה כבוד מלכותך
 יאמרו וגבורתך יהי רב להודיע לבני האדם
 גבורותיו וגבור הדב מלכותו מלכותך מלכות
 כל עולמי יאמרו וכל דור ודור חומר

את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד
 תהלתו ידבר פי ויברך כל בשר ישם
 קדשו לעולם ועד ואנחנו נברך יהוה
 מעתה ועד עולם הללויה

ובא לציון גואל ולישב פשע ביעקב

נאם יי ואנחנו זאת ברך

אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר
 שמת בפיך לא ימוש מפיו ומפי זרעך
 ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל וקרוב
 זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו ומקבלין דין מדין
 ואמרין קדיש בשמיה מרומא עלאה בית
 שכינתיה קדיש על ארעא עובד גבורתי
 קדיש לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות
 מליא כל ארעא ויהיה ריה

והגן לבבם אליך : והוא נסים : כבוד ציון
 ולא ישיחית והקדשה להשיב אסון ולא יעיר
 כל חמתו : כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד
 לכל קוראריך : צדקתך צדק לעולם ותורתך
 אמת : תתן אמת לעקב חסד לאברהם
 אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם : בריך
 יום יום יעמס לנו הל' ישועתנו סלה :
 צבאות יעמנו משגב לנו סלה : יעקב סלה :
 צבאות אשרי אדם בישחבק : יי הושיענו
 המלך יעמנו ביום קדשו : בריך להינו שברא
 לכבודו והברילנו מן התועים ונתן לנו תורה
 אמת וחי' עולם נשע בתוכנו הוא יסתח לנו
 בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו ולעש
 רצונו ולעבדו בלב שלם למען לא נע לריק
 ולא נלד לבהלה : יהי רצון מלשנך יי סלה
 ויהי אבותינו ישועמור חקך ומוציתך בעולם
 הזה ונזכה ונחיה ונרש טובה וברכה לחי' א

ליל שנית של פסח

אודה : בל לבב בסוד ישראל ועדה
 בקודי ישראל משמחי לב מצות
 ברה מאירת עינים : תורת : תמימה משיבת
 פיש עדות : נאמנה מחכימת פת : וספיתם
 לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את עומר
 התנופה שבע שבתות תמימות תהייה
 עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים
 יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה
 לחוגי שנת

מבשר שישון למנוח צור ישמיעך
 שנה הבאה בירושלים צור יצרך
 גרש אוב מפניך ויאמר השמר לצור ירושך
 אור צדיקים ישמח ונר תשעים ידעך
 ונחל ירחיל

לשחרית יום שני

של פסח

יתחיל התפלה כאן יום ראשון עד וסעודה

לשות

יונה מעונה	מה תען בשיחיה
בזכרה ימי חגה	ושמחת פסחיה
חשבון ימי קצה	ומספר ירחיה
רוחה ונשמותה	עורקים שבחיה

אחר

שפל רוח ישפל	בדך וקומה תקדמך
ברוב פחד ואימה	והיטבת והגדלת חסדך
לך תטיב	להודות הנשמה
בפסח אקרא	בקול זמרה נעימה
מחולל כל נשמה	

ליום ההסגר

בהיכל סוהר
כבת מלה פנימית

חיש תחיש להשניעם בבל תסלה
את חל המצות לך שבעת ימים בשמחה
גדולה

נשמת בעך הלחונים בקרב מוני
בחדש הראשון

בשר תבשרם משמי מעוני
לעשיות בירושלים פסח לך

נשמת כהנך לבשו צדק אשר בקרבנותם
בחדש הראשון

ועדתך בציון יעלו ששים ונעמחים
והלויים על שחיתת הנסחים

נשמת לחין ומחון שמשון חפץ
תטיב אמרים

יום מתחבא מפקד עס עצתו הפך
ויסקל באבנים ועפר בעפר

נשמת ומה נשבו מיתו בו חפץ

להלל

בזמא כל ים
 יקר מחלל סוד אלהותו וזבהנתו
 וגבורתו מי מלל נזרא תהלות גדולתו
 מרומות וערך מסתולל כי מיחל שם
 להלל יוכל לזמור ההלל
 ויחמר כלל בנכתב נאמור

מזמור ע"ח

משכיל לאסף האזינה עמי תורת
 קטן אזעכם לאמרי פי
 אפתחה במשל פי אביעה חדות מניקס
 אשר שם במצרים אותותיו ומופתיו
 בשדה צוען ויהפוך לדם יאזיזהם
 ונחלים בלי ישתין ישלח בהם ערוב
 ויאכלם ויערדע ותשחיתם ויתן לחסיהם
 בולם ויגעם לאדבה יהרוג בכרד ופגם
 ושקמותם בחנמל ויסגר לכרד בעיה

וַיַּעַשׂ מִפְּטָהֶם אֵלֶיב דְּלִילִים בְּחֹבֶל נֹחֵלָה
 וַיֵּשְׁבִן בְּאַהֲלֵיהֶם שְׁבִיטֵי יִשְׂרָאֵל

להוצאת התורה

אֶתָּה כֹּהֵנָּה זְכוּל צֹאֲמָךְ
 וּמִלֵּאכֶת חֹבֶל וּבְרִיאָךְ דְּבִרְךְ הִיא הָעוֹשֶׁה
 פְּלִאָךְ אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אֹהֶרֶן
 זְמַר וִיקְדוּשִׁים לְשִׁמְךָ בִּישַׁעַךְ שׁוּרְדוֹ תְּמִימָךְ
 נְחִית בְּצֹאן עִמָּךְ בִּיד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

פסוקים

נְחִית בְּצֹאן עִמָּךְ בִּיד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 שְׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ אֹהֲרֵן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ
 גְּאֻלַּת בּוֹרֹעַ עִמָּךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סִלָּה
 אֶתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עִמָּךְ
 וַיֵּךְ כָּל כְּבוֹד בְּמִצְרַיִם רֹאשִׁית חֹנִים בְּאַהֲלֵיהֶם
 וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ
 קְדוּת שְׁלַח לַעֲמּוֹ צִוָּה לַעֲוֹלָם בְּיָדוֹ וְקִדְשׁ

הפרישה

וידבר יי אל משה ואמר עור

או קשב או עז כי יולד והק

שבעת תחת אמו ומיום השמיני והלל

ירצה לקרבן אשה ליי וישור או שיה אותו

ואת בנו לא תשחטו ביום אחד וכי תזבח

זבח תודה ליי לרצונכם תזבחו ביום ההוא

יחל לא תותירו ממנו עד בקר אני יי ולא

תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני

ישראל אני יי מקדשכם המוציא אתכם מאר

מצרים להיות לכם לאלהים אני יי

וידבר יי אל משה ואמר

בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יי אשר תקרא

אותם מקרא קדש אלה הם מועדי יי

ימים תעשה מלאכה וביום השביעי ישובת שבת

מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת היא

בכל מלאכה יי מקרא יי מועדי יי מקרא יי

אותם במועדים יי בחדש

ידיש בין הערבים

מלאכת עבודה לא תעשו
 וידברו אל משה לאמר דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
 אשר אני נותן לכם וקצחתם את קציר
 והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל
 הכהן והניף את העומר לפני לרצונכם
 ממחרת השבת יענו הכהן ועשיתם ביום
 הניכס את העומר כבש תמים בן שנת לעולה
 לי ומנחתו שני עשרונים סלת בלול
 בשמן אשה לי ריח נחוח ונסכה יין רביעית
 ההין ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו ע
 עצם היום הזה עדהביאכם את קרבן אהרן
 חקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם
 וספרתם לכם ממחרת הישבת מיום הביאכם
 את עומר התנופה שבע שבתות תמימות
 תהינה עד ממחרת השבת השביעי
 תקפיתו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה
 לי ממושבותיכם תביאו לי תנופה שת
 שני עשרונים סלת תהינה חמץ תאפינה
 בכורים לי והקרבתם על הלחם שבע
 כבשים תמימים בני שנה וציר בן בקר אחד
 ואילים שנים יהיו עולה לי ומנחתם ונסכיהם
 אשה ריח נחוח לי ועשיתם שעיר עזים אחד
 חטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים

והניף הכהן אותם על לחם הכבודים תגופר
לפני יי על שני כבשים קדש יהיו ליי לכהן
וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל
מושבותיכם לדורותיכם : ובקצתם את
קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה בקציר
ולקט קנייך לא תלקט לעני ולגר תעזוב
אותם אני יי להיכם : וידבר
אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר
בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבת
זכרון תרועה מקרא קדש : כל מלאכה
עבודה לא תעשו והקרבנות אשר ליי
וידבר יי אל משה לאמר : אך
בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא
מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם
והקרבנות אשר ליי : וכל מלאכה לא תעשו
בעצם היום הזה כי יום כפורים הוא לכם
עליכם לפני יי להיכם : כי כל הנפש אשר לא
תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה :
וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום
הזה והאבדת את הנפש ההיא מקרב עמה
כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדורותיכם
בכל מושבותיכם : שבת עצמון הוא לכם
ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב

מערב עד ערב תשביתו שבתכם
 וידבר יי אל בֹּשֶׁה לְאֹמֶר : דְּבַר אֱלֹהֵי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֹדֶשׁ —
 הַשְּׁבִיעִי הִזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לֵאמֹר
 בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֹאכֶת עֲבוּדָה
 לֹא תַעֲשׂוּ : שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אֵשֶׁה לַיהוָה
 בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְדַּשְׁתֶּם
 אֵשֶׁה לַיהוָה עֶצְרַת הִיא כָּל מְלֹאכֶת עֲבוּדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ : אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יִשְׂרָאֵל תִּקְרָאוּ אוֹתָם —
 מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב אֵשֶׁה לַיהוָה עוֹלָה וּמִנְחָה
 זֶבַח נִסְכִּים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : מַלְבֵּד שַׁבְתוֹרָה
 וּמַלְבֵּד מִתְּנוּתֵיכֶם וּמַלְבֵּד כָּל נְדֻיָּתְכֶם וּמַלְבֵּד
 מִלְּדַבּוּתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה אֶתְכֶם בַּחֲמִשָּׁה —
 עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפַּכֶּם אֶת תְּבוּנַת
 הָאָרֶץ תַּחֲלוּ אֶת חַג יִשְׁבְּעַת יָמִים בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן
 שַׁבָּתוֹן וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן : וְלִקְחֶתֶם לָכֶם
 בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפּוֹת תְּמָרִים וְעֵנָף
 עֵץ עֲבֹת וְעָרְבִינָחֵל וְשִׂמְחֶתֶם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
 שִׁבְעַת יָמִים : וְחֻמֹּתֶם אוֹתוֹ חַג לִישְׁבְּעַת
 יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדוֹרוֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ —
 הַשְּׁבִיעִי תַחֲלוּ אֹתוֹ : בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת
 יָמִים כָּל הָאֹזֶרֶחַ בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכּוֹת : לִמְעַן
 יָדְעוּ דּוֹרֹתֵיכֶם כִּי בַּסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם

וידבר משה את מועדיו אל בני ישראל

פ' חפטי'ר

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחמץ

בסח לוי : ובחמשה עשר יום

לחדש הזה חג שבעת ימים מצות ואכל :

ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה

לא תעשו : והקרכתם אשה עולה ליהודים

בבקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בג

שנה תמימים יהיו לכם : ומנחתם סלת כלול

בשמן שלשה עשרונים לפי שני עשרונים

לאיל תעשו : עשרון עשרין תעשה לכבש

האחר לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת אחד

לכבד עליכם : מלבד עולת הבקר אשר לעולת

התמיד תעשו את אלה : באלה תעשו ליום

שבעת ימים לחם אשה דים ניחוח ליה ע

עולת התמיד יעשה ונסכו : וביום השביעי

מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה

לא תעשו

ההפטרה

וישלח

המלך ואספו אליו כל זקני יהודה

וירושלים : ויעל המלך בית

וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלים אתו והבה

וירושלים

והנביאים וכל העם לחקטון ועד גדול ויקרא
 באזניהם את כל דברי ספר הבכיות הנמצא
 בבית יי. ויעמוד המלך על העמוד ויכרות את
 הסדית לפני יי ללכת אחר יי ולשמור מצותיו ואת
 עיתיו ואת חקותיו בכל לב ובכל נפש להקים
 את דברי הבכיות הזאת הכתובים על הספר הזה
 ויעמוד כל העם בברית יי ויצו המלך את
 חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת
 שומרי הסף להוציא מהיכל יי את כל הכלים
 העשויים לבעל ולאשרה ולכל עבא השמים
 וישרפם מחוץ לירושלים אל נחל קדרון וידק
 לעפר וישלך את עפיה על קברי בני העם ויתן
 את בתי הקדשים אשר בבית יי אשר הנשים
 אורגות שם בתים לאשרה ויבא את כ
 הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר
 קטרו שמה הכהנים מבעד עד באר שבע ונתן
 את במות השערים אשר פתח שער הושע שער
 העי אשר על שחאל איש בשער העי
 אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יי בירושלם
 כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם ויגד המלך
 את חלקיהו הכהן הגדול ואת כל העם לאמר
 עשנו פסח ליי אלהים נכתב על ספר הבכיות הזה
 כי לא נעשיר בפסח הזה ביי כי היטבטים אנו
 שקטנו את ישראל וכל ימי סלבי ישראל ונמלכיהם

כי אם שמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה
 הפסח הזה לוי ברשלים וגם את האזובות
 ואת הידעונים ואת הדברים ואת הגוללים
 ואת כל השקונים אשר נראו בארץ יהודה
 וברשלים בער יאשיהו למען בקם את
 דברי התורה הכתובים על הספר אשר מצא
 חלקיהו הכהן בית יי וכוהו לא הירד
 לפני מלך אשר שם אל וכל לבבו וכל
 נפשו וכל מאדו כלל תורת משה
 ואחריו לא קם כמותו

וימים סעודות ויחידות וסעודות לקהל ואשר
 ונזמן הסעודות תורות ויחידות חומק
 כנכתב ביום האץ

נאלם יום אז אל

מסח :

פרשה ליום ראשון של חול המועד של פסח

וידבר יי אל משה לאמר : קדש לי

כל בכור פטר כלרחם בבני -

ישראל באדם ובהמה לי הוא : ויאמר משה

אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם

ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יי

אתכם מזה ולא יאכל חמץ : היום אתם

יצאים בחדש האביב : והיה כי יביא

יי אל ארץ הכנעני והחתי והאמורי ובני

והיבסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ

זבת חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת

חדש הזה : שבעת ימים תאכל מצות וביים

ושבעי חג ליי : מצות יאכל את שבעת

ימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך

שמור בכל גבולך : והגדת לבנך ביום ההוא

לאמר בעבר זה עשה יי לי בעצתי ממצרים

והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען

תהיה חזרת יי כפיך כי ביד חזקה הוציאך יי

ממצרים : ושמרת את חזקה הזאת

מועדה מימים ימימה : והיה כי יביא

יי אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאביתך

ותהיה לך : והעבדת כל פטר רחם ליי

וְכָל פֶּסַח יִשְׂגַּר בְּהַמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ בְּיָמֶיךָ
 וְכָל פֶּסַח חֲמִיר תִּפְדֶּה בִּשְׂגָה וְאִם לֹא תִפְדֶּה
 וְעִתָּתוֹ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִטְךָ תִּפְדֶּה וְהָיָה
 כִּי יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה זֶה וְאָמַדְתָּ
 אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים
 וְהָיָה כִּי הִקְשֶׁה פִּדְעָה לְשׁוֹלְחָנוֹ וְיִהְיֶה לְכָל בְּכוֹר
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֵמָה
 יַעַל בֶּן אֲמִי זֹבַח לִי כָּל פֶּסַח רֶחֶם הַזְּמִידִים וְכָל
 בְּכוֹר בֵּן אֶפְדָּה וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וְלִטּוֹט
 בֵּן עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם

וְהִקְרַבְתָּם אֲשֶׁה עֹלָה לִי פְרִים בְּנֵי בִקֵּר
 שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשִׁבְעֹד
 כַּבָּשִׂים בֶּן שְׁנֵה תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם וּמִנְחָתָם
 סֹלֶת בִּלְלָה בִּשְׁמֵן יִשְׁלֹשֶׁה יַעֲשִׂרוֹנִים לִפְר וְשֵׁנִי
 יַעֲשִׂרוֹנִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ עֶשְׂרִין עֶשְׂרִין תַּעֲשֶׂה
 לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לִשְׁבַעַת הַכַּבָּשִׂים וְשִׁעִיד חֲטָא
 אֶחָד לַכֶּפֶר עֲלֵיכֶם מִלְּבַד עֹלֹת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר
 לְעֹלֹת הַתְּמִיד תַּעֲשׂוּ אֵת אֵלֶּה כֹּאֵלֶּה תַּעֲשֶׂה
 לַיּוֹם יִשְׁבַעַת יָמִים לֶחֶם אֲשֶׁה רֵיחַ נִחֻלָּה לִי עֹלֹת
 עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מִלְּאכָה עֲבֹדָה
 לֹא תַעֲשׂוּ קִדְשׁ

וְנִסְכֵּי הַמִּזְבֵּחַ יִסְדּוּ וְיִסְדּוּ יוֹמָם

פרשה מיום שני של חול

המועד של פסח

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך
לא תהיה לו כנשה לא תשימן
עליו נשך : אם חבל תחבל שלמת רעך עד
בא השמש תשיבנו לו : כי היא כסות
לבריה היא שמלתו לעורו בזה יסכב וזה כי
יצעק אלי ושמעתי כי חנק את

אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא
תאחר : מלאתך ודמעתך לא תאחר בכור
בנך תתן לי : ואת תעשה לשורך לעאנך
שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני
תתנו לי : ואנשי קדש תהיו לי ובשר
בישרה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון
אותו : לא תישא שמוע שווא אל תישת
ידך עם רשע להיות עד חמס : לא תהיה

אחרי רבים לדעות ולא תענה על ריב
לנטות אחרי רבים להטות : ודל לו
תהדר בריבו : כי תפגע שור או בקר או
חמור תועה תשב תשיבנו לו : כי תראה
חמור שונאך רובץ תחת משהו וחדלת
מעוזב לו עיב מעוזב עמו : לא תטע

משפט אביון בריבו : מדבר שקר תרחק
ועי וצדיק אל תהרוג כי לא מצדיק רשע

וישוחד לא תקח כי השוחד יעור פקחים
 ויסלף דברי צדיקים : וגר לא תלחץ ואתם
 ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ
 מצרים : וישש שנים תזרע את ארעך
 ואספת את תבואתה : והשביעת תשמטנה
 וגטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל
 חית השדה כן תעשה לברוך לזיתך : ששה
 ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תישבור
 למנוח ינוח שורך וחמורך ונפש בן אמתך והור
 ובכל אשר אמרת אליכם תשמרו : ושם לאהם
 אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך : עלש
 רגלים תחוג לי בשנה : את חג המצות תשמור
 שבעת ימים תאכל מצות לאשר צויתך למנוח
 חדיש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא ידאו
 פני ריכם : וחג הקציר בכורי מעשיך אשר
 תזרע השדה וחג האסף בעצת השנה ואספת
 את מעשיך לן השדה : שלש פעמים בשנה
 יראה כל זכורך אל פני האדון : לא תזנו
 על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עז
 בקר : ראשית בכורי אדמתך תביא בית
 ליהיך לא תבישל גדי בחלב אמו :

ונסער טע יסחר והקרינתם כנגב

קדים

פ' יום שלישי

יחזיר פתל לך כנסתב כנסת סל הזוהר
אל טסח

פ' יום רביעי

וידבר יי אל משה במדבר סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים
בחדש הראשון לאמר : ויעשו בני ישראל
את הפסח במועדו : בארבעה עשר יום
לחדש הזה בין הערבים תעשו אותו במועדו
כל חקותיו וכל משפטי תעשו אותו :
וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח :
ויעשו את הפסח בראשון בארבעה
עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני
כל אשר צוה יי את משה כן עשו בני ישראל :
ויה אנשים אשר היו טמאים לגופש אדם
ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקדבו
לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא : ויאמרו
האנשים ההמה אליו אטחנו טמאים לגופש
אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יי
במועדו בתוך בני ישראל : ויאמר אליהם
משה עמדו ואשמעה מה יצוה יי לכם :
וידבר יי אל משה לאמר :

דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כיונה
טמא לעש או בדרך חזקה לכם או לדור ודור
ועשה פסח ליה' בחדש השני בארבע
עשר יום בין הערבים יעשו אותו על מצות
ומזרים יאכלו : לא שאיר נקמנו עו—
בקר ועצם לא ישבדו בו בכל חקת הפסח עשו
אותו : והאיש אשר חיה שחור ובדרך לא חק
וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההיא מעמ
כי קרבן : לא הקריב מזוער וטאן ישא
האיש ההוא : וכיצד אתכם גר ועשה פסח
ל' בסקת הפסח וכמו שפירו בן יעשה חקה
אחת יהיה לכם ולגר ולאזהר הארץ :

ובספר שם יחזק והקריבכם
כנכת קודם

ליל ישיבת מחול המועד

של פסח

אודה יי בכל לבב בסוד ישראל ועדה
פקודי ישראל משמחי לב
מצות יי ברה מאירת עינים : ולחיים מלכי
מקדש פועל ישנעות בקרב הארץ : אשר
שם במצרים אותותיו ומופתיו בשדרה
צוען : מחול שיר ליום השבת : טוב
להודות ליי ולזמר לשמך עליון : על כן בקר
יאת יום השבת
יקדשהו :

פיוט קום כרכו

יענו תהלות אל כני אלים
בקול זמרה ושיר נועם ואף אני
אענה : ברוך יי ואעשיר :

ניאזר כרכו וערצית כנכתב
וכפידה יאזר אלה קרב
ויגל אלהים

ג' שחרית של שבת

מחול המועד של פסח

יחיד כי א' יחיד וצבא על וצבא יצא כנסת
יום ראשון של פסח

רשות

אמרו ונפיעליו יחיש להקים
שכנו שחקים השם במלוליו שכלו ארזים
אדן הדום כליו מותן משמה לעם עליה

מחר

אשפוף שחי אשפוף שחי
לפניך ריחי אנקד בדרך
ושמתי

יחיד כנסת כליו

נשמת הדמים דמים לקרוא בשמן יצאו
תהדך לכבוד שמך בהסוד

הנבא וצבתי כלאים התבאו
נשמת שרודים כרדים לא נשאו רשעים
תשפך והיום יצאו לטקש על
נפיש מן החורים אשר התבאו שם

נשמת חידים בודדים בין ג' נבל ומתעקש
תהדך באמרו אלי אתה לא

הצבת מוקש ודמו מזך אבדש

נשמת ודאך ידעך תמים דמי תהיה
יום תחלת מרגיע

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי :

נִשְׁמַת צְבָאוֹת נִחַל אֵשׁ לִבָּת תְּהִלָּתוֹ
יוֹם מְנוּחָה מְכַל מְלָאכָה נִשְׁבֶּת

עַל בֶּן בֶּרֶךְ ה' אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִת :

נִשְׁמַת בִּישׁוּךְ בֶּן צֶרֶךְ יִלְחָצֵנוּ תְהִלָּתוֹ
בְּמִקְוֵם מוֹסֵפָה שִׁיחַ עֲפֹתָהּ

תִּשְׁוֹרְנוּ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִת
יִעֲרֹכֵנוּ :

נִשְׁמַת מִפְּנֵי מַצְפּוֹן וְגַם יִאֲדָרְקוּ
מִהֲרָה חֲנוּעָה לְגֹאֲלָם בְּאִזְעֻשִׁית
אֵל הַיּוֹקִים אֲדוֹמָרִים וְאֶלּוּפִינוּ מִלֵּא
שִׁירָה בָּיָם :

וַיִּסֵּים הַתְּפִלָּה וְעָבַד יְהוָה וַיִּשְׁלַח
חַיִּל :

לְהַלֵּל

רָצִנִי אֵל אֲמוֹנָה

שִׁיעֲנִי נָא

תְּשׁוּבָת מִהַלֵּל

וְתִטֵּב לִךְ

וַיִּסֵּא - הַלֵּל קָטָן

מִזְמוֹר לַחֹל הַמוֹעֵד

שֶׁל פֶּסַח

לֵא כִי כוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֶסֶד

יִאֲמְרוּ גְּאֻלִּי ה' אֵשֶׁר גְּאֻלָּם

מִדַּע צֶרֶךְ וְיִאֲמְרוּ קִבְּצָם מִמִּזְבֵּחַ וְיִמְחָצוּ

מִצַּפֵּן וְחַיִּים : תֵּעָזְרֵנִי בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ עֵי-
כּוֹשֵׁב לֹא מִצָּאוֹ : רַעֲבִים גַּם צָמֵאִים נַפְשִׁי
בָּהֶם תִּתְעַטֵּף : וַיִּזְעַקוּ אֵלַי בְּצַר לָהֶם
מִמִּצְוֹתֶיהֶם יַעֲלֶם : וַיִּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׁקֶה
לִלְכֹת אֶל עֵיר מוֹשֵׁב : יוֹדוּ לִי חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתַי
לִבְנֵי אָדָם : כִּי הִשְׁכִּיחַ נַפְשִׁי שׁוֹקֵקָה וְנִפְשִׁי
רָעָבָה מֵלֵא טוֹב : וַיּוֹשֶׁבִי חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת -
אֲסִירִי עֵינִי וּבְרָזָל : כִּי הִמְרִינִי אֲחֵרִי וַיַּעֲצֵת
עָלָיוֹן נֶאֱמָר : וַיִּכְנַע בַּעַמַל לִבִּם בְּשִׁלּוֹ וְאִין -
עֹקֶר : וַיִּזְעַקוּ אֵלַי בְּצַר לָהֶם מִמִּצְוֹתֶיהֶם זִשְׁקֶה
וַיִּצְאֵם מִחֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת וּמוֹסְחֹתֵיהֶם וַיִּתֵּן
יוֹדוּ לִי חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתַי לִבְנֵי אָדָם : כִּי יִשְׁכַּח
דִּלְתוֹת נַחֲשֶׁת וּבְרִיחֵי בְרוֹז גִּדְעוּ : אֲחִילִם -
מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעֵם וּמַעֲוִיּוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ : כֹּל אֹכֵל
תִּתְעַב נַפְשָׁם וַיִּצְעֹק עַד שַׁעַר מוֹת : רָזַעְתִּי
אֵלַי בְּצַר לָהֶם מִמִּצְוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁעֶם הַיְשֵׁל
דְּבִיר וְרִפְאָה וַיִּמְלֹט מִסְּחִיתוֹתָם : יוֹדוּ לִי חֶסֶד
וְנִפְלְאוֹתַם לִבְנֵי אָדָם : וַיִּזְכַּח יִזְכַּח תוֹדָה וַיִּסְמַח
בַּעֲצֵיוֹ בְּרָנָה : יוֹדְרֵיהֶם בְּאֵנוֹת עֹשֵׂי מַלְאָכָה
בְּמִים רַבִּים : הִמְרִינִי וּמַעֲשֵׂה אֱלֹהִים וְנִפְלְאוֹתַי
בְּמַעֲשֵׂהָ : וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רַחֵם סַעֲרָה וְתִרְוַחַם
גָּלִיל : יַעֲלֶם שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּעֵי
חֶמְדָּה וַיִּשְׁעוּ כִּשְׁבוֹר וְכָל חֶמְדָּתָם
תִּתְבַּלַּע : וַיִּזְעַקוּ אֵלַי בְּצַר לָהֶם וּמִמִּצְוֹתֵיהֶם

ויצאם : יקם מערה לדממה ויחשוג להם
 וישמחו כי יש תקוה וינחם אל מחוז חפצם
 יורו לט' חסדו ונפלאותיו לבני אדם
 ויחמלוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו
 יטם נהרות למדבר ומוצאי מים לעמאין
 ארץ פרי למלחה מרעה יושביה
 יטם מדבר לאגם מים וארץ ציה לבושה
 כנים : ויושב שם כעבים ויבוננו עיר
 מושב : ויזרעו ישרות ויטעו כרמים
 ויעשו צד תבונה : ויברכם וירבו מאד
 ובהמתם לא ימעיט : וימעטו וישוחו -
 מעוצר רעה ויען : שופך בה על נדיבים
 ויזעם בתו לא דרך : וישב אביון מעוני
 וישם כצאן משפחות : יראו ישרים -
 וישמחו וכל עולה קפצה פיה : מי חכם -
 וישמר אלה ויתבוננו חסדיהו

להוצאת התורה

מלך בידה חיי מחזקין : ויחזקו מאושר
 בלוג רחם תקבור : ונב שפתי לפניך יכשר
 שלום לבית מנוח : הביאני בעת ההוא ויחזק

פסוקים

שמו ישרים : ראשיכם והנשיא
 בתי עולם : ויבא מלך הכבוד : כי הית

מחסה לי חגל עוז מפני איוב : פדה בשלש
נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי : אשר ישם
במצרים איתותיו ומופתיו בעודה ציען
ועתה קומה : וט

הפרשה

ויאמר

משה אל ה' דחה אתה אומר
אלי העל את העם הזה ואתה
לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה
אמרת ידעתך בשש וגם מצאת חן בעיני
ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נתי
את דרכיך ואדעך למען אמצא חן בעיניך
ודחה בי עמך העי הזה : ויאמר בני לבנה
והנחותי לך : ויאמר אליו אם אין פניך הולכים
אל תעלנו מזה : ובמה יודע איפוא כי מצאתי
חן בעיניך את ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלונו
את ועמך מכל העם אשר על פני האדמה
ויאמר ה' אל משה גם את הדבר

אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך
בשם : ויאמר ה' אל משה את כבודך : ויאמר
את אעבור כל טוב על פניך וקראתי בשם ה'
לפניך וחסותי את אשח אתי ורחמתי את
אשר ארחם : ויאמר לא תוכל לראות את
פני כי לא יראה האדם נחי : ויאמר ה' הנה

מקום אתי ונעצבת על העור : והיה בעבור
כבודי ושמתיך בנקדת הצד ושכתי כפי על
עד עברי : והסיחתי את כפי וראית את אחי
ופני לא יראה : ויאמר : אל משה
פסל לך ישני לנחות מבנים כראשונים ובתבתי
על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות
הראשונים אשר שברת : והיה נכון לבקר
ועלית בבקר אל הר סיני ונעצבת לי ישם על
ראש ההר : ואיש לא יעלה עמך וגם איש
אל יראה בכל ההר וגם הצאן והבקר אל ידעו
אל מול ההר ההוא : ופסול ישני לנחות
מבנים כראשונים וישכם משה בבקר ויעל
אל הר סיני כאשר צוה : אותו ויקח בידו ישני
לנחות מבנים : וירד : בענין ויתעב עמו שם
ויקרא בשם : ויעבר : על פניו ויקרא :
אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחטאה ונקמה
לא ינקמה פוקד עון אבות על בנים ועל בני בנים
על שלשים ועל רבעים : וימחר משה ויקור
אריזה וישתחו : ויאמר אם נא מעאתי חן
בעיניך : ילך נא אדני בקרבני כי עסקשה עירק
הוא וסלחת לעווננו ולחטאתנו ונחלתנו :
ויאמר הנה אנכי כורת ברית נגד כל עמך מעשה
נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים
וראה כל העם אשר אתה בקרבך את מעשה

ה' כי גורא הוא אשר אני עושה עמך :
 שמר לך את אשר אנכי מצוך היום
 הנני גירש מפניך את האמורי והכנעני והחתי
 והפריזי והחוי וקהני ויבסי : השמר לך פן תדירות
 ברית לנשיב חאבך אשר אתה בא עליה פן
 יהיה לך למוקש בקרבך : כי את מזבחותם
 תחוצן ואת מעבדותם תשבדן ואת אצרו
 תכרותן : כי לא תשתחוה לאל אחר כי יקנא
 שמו אל קנא הוא : פן תכרות ברית לנשיב
 הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא
 לך ואכלת מזבחן : ולקחת מכוונתיו לבשר וזנו
 בנותיו אחרי אלהיהן וזנו את בער אחרי אלהיהן
 אלי מסכה לא תעשה לך : את חג
 המצות תשמור שבעת ימים תאכל מצות אשר
 צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב
 יצאת ממצרים : כל פטר רחם לי וכל מקנך
 תזכר פטר שור ושה : ופטר חמור תפדה
 בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך
 תפדה ולא יראו פני ריקם : ששת ימים תעבד
 וביום השביעי תשבות בחריש ובקציר תשבות
 וחס שבועות תעשה לך בכורי קציר חטים וחס
 האסיף תקטף השנה : שלש פעמים בשנה
 יראה כל זכורך את פני האדון : אלי ישראל
 כי איריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ו
 יחמוד איש ארצך בעלותך לראות את פני

אֵלֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה : לֹא תִעָשֶׂה
 עַל חֲמֵץ דָּם זָבָחִי וְלֹא יֵלֵךְ לִבְקָרָה וּבַח חֹג הַפֶּסַח
 רֵאשִׁית בְּבוּרֵי אֲדֻמָּתְךָ תָּבִיא בֵּיתִי אֵלֶיךָ לֹא
 תִבְשֹׁל גִּדִּי בַחֲלֵב אִמּוֹ :

פ' מַפְטִיר

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לִזְבָּחִים בְּעֵבֶר
 שֶׁנֶּסֶם וְאֵיל אַחֵר וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים
 בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם : וּמִנַּחֲתָם סֹלֶת
 בִּלְאֵלֶּה בִּשְׁמֵן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לֶפֶר וְשֵׁנִי עֶשְׂרוֹנִים
 לְאֵיל תַּעֲשׂוּ : עֶשְׂרִין עֶשְׂרִין תַּעֲשֶׂה לְכִבְשֵׁי
 הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים : וְשַׁעִיר חֲטָאִת
 אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : מִלֶּבֶד עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר
 לְעֹלֹת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֵת אֱלֹהֵי : כֹּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ
 לְיוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לֵאמֹר
 עַל עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ : וּבְיוֹם הַשַּׁבָּעִי
 מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבוּדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ : קִי

הַהִפְטָרָה

הִיתָה עָלֶיךָ יְיָ וְיִצְיָאֲנִי בְרוּךְ ה' וְיִבְרָאֲנִי
 בְּתוֹךְ הַבִּקְעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת
 וְהַעֲבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד
 עַל כֵּן הַבִּקְעָה וְהִנֵּה יִבְשׁוֹת מְאֹד : וְיִאמְרוּ
 אֵל בֶּן אָדָם הַתְּחִינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאִמְרוּ

וְשִׁחִים אֶתָּה יִדְעַת : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַנֶּבֶא
 עַל הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וַאֲמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת
 הַיְּבִשּׁוֹת שִׁמְעוּ דְּבַר יְיָ : כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהִים לָעֲצָמוֹת
 הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בְכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם : וְנָתַתִּי
 עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהָעֵלְתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקִרְמַתִּי עֲלֵיכֶם
 עוֹר וְנָתַתִּי בְכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְיָ :
 וְנִבֵּאתִי כְּאִשֶּׁר צִוִּיתִי וַיְהִי קוֹל בַּהֲנֵבֵאִי וְהִנֵּה רוּחַ
 וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת אַ עֶצֶם אֶל עֶצְמוֹ : וְהִאֲמַרְתִּי
 וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים וְבָשָׂר עֲלֵה וְיִקְרָם עֲלֵיהֶם עוֹר
 מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַנֶּבֶא אֶל
 הָרוּחַ הַנֶּבֶא בֶן אָדָם וַאֲמַרְתָּ אֶל הָרוּחַ כֹּה אָמַר יְיָ
 אֱלֹהִים מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בֹּאִי הֵימָּה וְנָחִי בַּהֲרוּגִים
 הָאֵלֶּה וַיְחִי : וְהִנֵּבֵאתִי כְּאִשֶּׁר צִוִּיתִי וַתֵּבֵא
 בְּכֶם הָרוּחַ וַיְחִי וַיַּעֲמִדוּ עַל רַגְלֵיהֶם חֵל גָּדוֹל
 מֵאֵד מֵאֵד : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי בֶן אָדָם הָעֲצָמוֹת
 הָאֵלֶּה כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הָיָה אוֹמְרִים יְבִשּׁוּ
 עֲצָמוֹתֵינוּ וְאֵבֶדָה תְּקוּתָנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ : לָן
 הַנֶּבֶא וַאֲמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהִים הִנֵּה
 אֲנִי פֹתַח אֶת קְבֻרֹתֵיכֶם וְהָעֵלְתִי אֶתְכֶם
 מִקְבֻרֹתֵיכֶם וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 יִשְׂרָאֵל : וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְיָ בִּפְתָחִי אֶת
 קְבֻרֹתֵיכֶם וְהָעֵלְתִי אֶתְכֶם מִקְבֻרֹתֵיכֶם
 עִמִּי : וְנָתַתִּי רוּחַ בְּכֶם וְחַיִּיתֶם וְהִבֵּאתִי
 אֶתְכֶם עַל אֲדָמַתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְיָ

דבַרְתִּי וַעֲשִׂיתִי נֶאֱמַר

וַיִּקְרָא דַּבְרֵי וַיִּשְׁמְרוּ חַיֵּי לְכָל לֵב וְאֵלֶּי
וַיִּמְצָא דַּבְרֵי תוֹרָה וַיִּשְׁמְרוּ עִוְיָה
כְּנֶתֶר

שְׁלוֹם

הַחִישָׁה עַד אֱלֹהִים	מִבְּשֵׁר עֵיר צִיּוֹן
תִּשְׁכֹּן הַר הַמִּזְבֵּחַ	עַד מָה לֹּא כַעֲצוֹן
תַּעֲשֶׂה וּבִישְׁמִיעָל	כֹּל אֲדוֹם בָּאֲדוֹם
יִמְלֹךְ בִּישְׁרֵי	וּבְכָל פֶּלֶךְ מֶלֶךְ
אֲשֶׁר הָיָה לְשִׁמְעִי	וְעַל מוֹשִׁיעִים
עַם מִשְׁחָה	עַל אֲדָמַת קֹדֶשׁ
וְאֱלֹהִים	

קִדְּמֵה תַּתְקַבֵּל וְצִדְכֵה

ליל ויושע

בנה בעת בית קבול לך מין לשבתך
עולמים : אתה מושל בגאית

הים בשוא גליו אתה תשבת : אתה
בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן
אתה פודדת בעזק ים שברת ראשי תנאים
על המים : ויוצא עמו בששון בנה את
בחיריו : לגור ים סוף לגזרים כי לעולם
חסדן : לטוב (מוחור שיר ליום השבת)
נוכח להודות ו...

שיר ליל כל חאדן בשרנו מיום אל
יום יושעתו

פיוט קודם ברכו

ישועתו לעד אוחילה תחיש בעתה
וזאת ברכתו מל הרחמים

ויסיר ברכו ושרית כנמתך בל
ראשון של פסח

לשחרית יום ויזשע

יתחיל התפלה עד וכתובתך

צ"ע

רשות

תהלל במליה

כל הנשמה

מיניב גבוליה

רוקע ארמה

לעם עליה

נותן נשמה

נותן נשמה

יחיד נשמות כל חי

נשמת ישורן ישור לנשג בהרמו

תחלך יחיד המשפיל גאים

בתעצמו יי איש מלחמה יי שמו

נשמת סגולים חזון חשק מאוים תסלסלך

סוחחים שיר לא חי וקיים

טום ודוכבו רמה בים

נשמת פדויים אשר יצאו מאנחה לרנוחה

תפאך עקב נאצת פדיון

לישלחה פתחת שקי ותאוצת שמחה

נשמת בחירים מעפצפים שרים ערבים

היום יברכך צדקע מים לפני חיליו

נתיבים בים דרךך ושגלך במים רבים

נש' אלוה באפיו ואותותיו בסבה

את התו שומרת
שבת כתוב בקרבך אישירי אנשי

נש' יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה
בזמנו הכינות ויאירו עיניו במצותך
תשמח בהג' תחת שיר

הגיוני ביום השבת ביום השבת
יערכנו לפניו

נשמת מכונים מפורים תקבעם מעט
ומים תאריך

שבת יתנו למשכין שאון ימים ורבים
אומרים ואלו פינוי קלא שירה בים

ויסוים חתולה כאויוס סאן שלפוח

להלל

הדמנו ידו הנפלאה על שפת הים נודחה

אשירה לוי כי גאה גאה בזמירות גדיע לו

דברות אבירים באדירים נסלו ובעופרת בדנים

דבים עללו ודורשי יי שמו יהללו

בגבל עשור גמרו לו

ויאמרו הלא קטן וקדוש תתקבל

מזמור סו

שיר מזמור הדיעו לאלהים בדר
האריך זמנו כבוד שמו שו

למנצח

כבוד תהלתו : אמר לאלהים מה נורא מעשך
 ברוב עוזך יחשנו לך אויבך : כל הארץ
 ישתחו לך ויזמרו לך זמנים לשמך סלה
 לכו וראו מעלות אלהים נורא עלילה על בני
 אדם : הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל
 שם נשמה בו : מושל בגבורתו עולם עינו
 בגוים תצמנה הסוררים אל ירומו סלה
 ברכו עמים אלהינו והשמיים קול תהלתו : השם
 נפלא בחיים ולא נתן לחוט רגלינו
 בחעתנו אלהים צרפתנו כצוק כסף : הבאתנו
 במצודה שמת מועקה במתנתו : הרבבת אטש
 לראשנו באנו באש נבמים ותועמנו לרונה
 אבא ביתך בעולות אשלם לך נדדיו : אשר
 פצו יפתי ודבר פי בער לי : עולות מחים
 אעלה לך עם קטורת אלים אעשה בקר עם
 עתידים סלה : לכו שמעו ואספירה כל ידיו
 אלהים אשר עשה לנוש : אליו פיקראתי
 ורוחם תחת לשוני : און אם ראיתי בלבי
 לא ישמעו : אכן שמע אלהים הקשוב
 בקול תפילתי : ברוך אלהים אשר לא הסיר
 תפילתי וחסדו מאתי

להועצת התורה

ומי ים לפניו צלח
 קיעריה עד ים

דברו בעזען שלח
 ועת ימינו שלח

יחיד מקום מושל בך ילאה כל מושל
(נחמת אתה מושל בנחמת הים

פסוקים

בנה בניית בית
עולמים : אתה מושל בנחמת הים בישוא גליונות
תשבתם : אתה פורחת בעוזך ים שבת ראשי
תנצחם עליהם : אתה בקעת משין ונחל
אתה הובשת נהרות איתן : בקעים ויעבים
ייעבמים כמו גר : שירי לך כל הארץ בשר
מיזם אליום ישועתו : לגזר ים סוף לגזרים
כי לעולם חסדו : וינחם לבסח ולת פחדו נחת
אויביהם כסה הים : ויועא עמו בששון ברק
את בחיריו : ויתן להם ארצות גלים ועמל
לאומים ירשו : בעביר ישמרו תקו ותולדות
ינצורו הללויה ועתה ו

פי' וט נאה

קודם הולכת הפעולה חזית על ענין
דיווח

שירי עים י' אלה	מי כמוך באלים
שבחתי נח גאולים	שיר שבח והלולים
מלך עלין עושא פלא	הללו א' במקלות
ל' נוכח תהלות	הללו א' במקלות
ודרך לאבותינו	עישו מים מחיצות

הלכו בים כחוצות יום שביעי לחצות
הללו

מעולה מכל שרים נשיר יום זה לשהינו
גדלים סוף לגלים במחנה העברים
הללו

יה השב לבצרון חבצלת חשון
אל אהרן בשר ידן בנעלה אהרן
יונחן המפריח דור

פרשת היום

ויהי בשלח פרעה את חזק וכל גחם אלהים
לדך אהרן כל שנים דיקרוב הוא כי
אמר אלהים פן ינחם העם בראותם מלחמה -
ושבו מעריבה ויסב אלהים את העם דרך
המדבר ים סוף וחסושים עלו בני ישראל מארץ
מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו
כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד
נקוד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי
מזה אתכם ויסעו מסוסות ויחנו באיתן
בקצה המדבר ויהי הילך לפניהם יום בעמד
ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר
להם ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד
הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם :

וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל
 בני ישראל וישבו ויחזקו לפני ה' החירות בין מגדול
 ובין הים לפני בעל צפון נבחו תחנונו על חם
 ואמר פרעה לבני ישראל נבאים הם בארץ סור
 עליהם המדבר : וחזקת את לב פרעה וידך
 אחריהם ואכבדה בפדעה וכל חילו וידעו משה
 כי אמר יי ויעשו כן : ויועד למלך מצרים כי
 ברח העם ויהפך לבב פרעה ועמדו אל העם
 ויאמרו מה זאת עשית כי שלחנו את ישראל
 מעבדנו : ויאמר יי ויחזק את לב פרעה
 עמו : ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצר
 וישלישים על כלו : ויחזק את לב פרעה מלך
 מצרים ויידק אחרי בני ישראל ובני ית-אל
 וצאם ביד רמה : וידעו מצרים
 אחריהם וישלחו אותם חננים על הים כל סוס רכ
 פרעה ופרשיו וחילו על פי החירות לפני בעל
 צפון : ופרעה הקדים ויחזק את בני ישראל
 את עניהם והנה מצרים נוסע אחריהם ויחזק
 מאד ויצעקו בני ישראל אל יי : ויאמרו אל
 משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו
 למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו
 ממצרים : הלא זה הדבר אשר דברנו אליך
 במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים
 כי טוב לנו עבוד את מצרים מחיותנו במדבר

ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו
 את ישועת יי אשר יעשה לכם היום כי אשר
 ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לדאוגם
 עוד עד עולם : ויילחם לכם ואתם תחרישון :
 ויאמר יי אל משה מה תצעק אלי
 דבר אל בני ישראל ויסעו : ואתה הרים את
 מטך גסה את ידך על הים ובקעהו ויביאו
 בני ישראל בתוך הים בבושה : ואני הנני —
 מחזק את לב מערים ויבאו אחריהם ואכבה
 בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו וירעו
 מערים כי אני : בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו
 ויסע מלאך הלהים ההולך לפני מחנה ישראל
 וילך מאחריהם ויסע עמדת הענן מפניהם —
 ויניחוד מאחריהם : ויבא בין מחנה מערים
 ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את
 הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה : ויט
 מטה את ידו על הים וילקח את הים ברוח
 קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה
 ויבקעו המים : ויבאו בני ישראל בתוך הים
 בבושה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם :
 וירדפו מערים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה
 רכבו ופרשיו אל תוך הים : ויהי באשמות
 הבקר וישקף יי אל מחנה מערים בעמדת
 וענן ויהם את מחנה מערים : ויסר את
 אופן מרכבותיו ונהגהו בכבדות ויאמר —

מערים אנוסה חסע ישראל ד' ו' נלחם להם בסתר
 ויאמר ו' אל משה נטה את ידך על
 הים וישבן המים על מצרים על רכבו ועל
 פרשיו ונט משה את ידו על הים וישב הים
 לפנות בקר לאיתנו נמצרים נסים לקד אתו
 וינער ו' את מצרים בתוך הים וישבנו המים
 ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חול פרעה
 חבאים אחריהם בים לא נשאד בהם עוד אחד
 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים לחם
 חומה מימינם ומשמאלם ויזעע ו' ציום
 ההוא את ישראל מיד מצרים וידא ישראל את
 מצרים חת על שפת הים וירא ישראל את
 היר הגדולה אשר עשה במצרים ויראנהם
 את ו' ויאמינו ב' ובמשה עבדו
 אז ישיר משה ובע ישראל את היטירה
 הזאת לא ויאמרו לאמר אשירה ל'
 כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים : עז
 וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי
 ואנייהו לה אבי וארוממנהו ו' אש מלחמה
 ו' שמו מרכבות פרעה וחילו ירה
 בים וזבחר שלישין טבעו בים סוף :
 תחומות יבסימו ירדו במצולות כמו
 אבן ימינה ו' נאדר בכה ימינה ו' תרעין
 אויב וברוכה הונך תהיוסקמך
 תשלח חרונך יאכלחו בקש : וכיום אפיך
 נערה

נַעֲרָמוּ מִים נַעֲבֹו כְמוֹ נֶדְ נוֹלִים וְהָיָה
 קִפְאוֹת הַחַיּוֹת בַּלְבִּים : אָמַר אֱלֹהֵי אֲדִירֵי אֲשִׁי
 אֲחִלֵּק יִשְׁלַל תְּמַלֵּא יְמוֹ נִפְשֵׁי אֲרִיק
 חֲרָבִי תִזְרֶה יִשְׁלַל יִשְׁלַל נִשְׁפֹּת בְּלִיחָךְ כִּסְמוֹ
 יָם יַעֲלֶוּ כַעֲפֹפֶת בְּמִים אֲדִירִים :
 כִּי כִמְזֻכָּה בְּאֵלִים : מִן כִּמְזֻכָּה בְּאֲדִיר בְּקִשׁ
 גִּידֵי תִהְיוּ עֹשֶׂה פֶלֶא : נִשְׁפֹּת
 יִמְיִיךָ תִּבְלַעְמוּ אֲרִיק : נַחֲתִי בַחֲסֹדֶךָ עֲסֹז
 גִּמְלָתְךָ גִּבּוֹלֵת בְּעֶזְךָ אֵל נִיהַקְדֶּשְׁךָ
 יִשְׁחַשְׁעוּ עַמִּים יִתְּנוּן : חֵיל אֲחֹזִי וְשִׁבִּי פֶלֶשֶׁת :
 אֵז נִבְהִלֹו אֱלֹהֵי אֲדֹם אֵלֵי מוֹעֵב
 יִאֲחֹזְמוּ רַעַד נִמוֹנִי : כֹּל יִשְׁעִי כִנְעֹן :
 תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם אֱלֹהֵי אֲמִתָּה וּפֶלֶא בְּגִדּוֹ
 זִרְיוֹנְךָ יִדְמוּ כֶּאֱבֹן : עֵד יִשְׁחַד עֲמִידָתְךָ
 יַעֲבֹוהֶם זִקְנֵי תִי : תִּבְיָאמוּ
 וְתִבְלַעְמוּ בְּהִרְחֹלְתְךָ : מִכּוֹן לִשְׁבָתְךָ פַּעֲלֹתֶיךָ
 מִקְדָּשׁ אֲדֹנִי כֹנֵנִי יִדְּךָ :
 יִמְלִיךְ לַעֲוֹלָם וָעֶד : כִּי בְּאֵסֹס פִּרְעֹה בִּרְכּוֹ
 וּבִכְרִשׁוֹ בִּים וְיִשְׁבֵּי יִשְׁעֵיהֶם אֵת
 מִי הֵם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל : הִלְבּוּ בִּיבִשָּׁה בְּתוֹךְ הַיָּם :
 וְתִקַּח מִקִּים הַנִּבְיָאָה אֲחֹת אֶהְרֹן
 אֵת הַתֵּף בְּיָדָהּ וְתַעֲמֹן כָּל הַנְּשִׁים אַחֲרֶיהָ
 בְּתַפִּים וּבְחִסּוֹלוֹת : וְתַעֲן לָהֶם מִדִּם יִשְׁרֹן
 לֵאמֹר כִּי גִּמְלָה גִּמְלָה סוֹס וְתִזְכּוּ רְמָה בִּים :
 וַיִּסַּע מִיִּשְׂרָאֵל אֵת יִשְׂרָאֵל מִיָּם סוֹף

וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ מִשְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר
וְלֹא מָצְאוּ מִיָּם וַיִּבְאוּ מִדְּרֹתָהּ וְלֹא יָבִילוּ -
לִשְׁתִּית מִיָּם מִמֶּדְרָה כִּי מִיָּם הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ
מִדְּרָה וַיֵּלְכוּ הָעָם עַל מִשְׁהָ לֹאמֹר מִה נִשְׁתֶּה
וַיִּצְעַק אֶל יְיָ וַיֹּרֶהוּ יְיָ עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם
וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם יֵשׁ לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּנוּ וְשֵׁם
נִסְתָּהוּ וַיֹּאמֶר אִם שָׂמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל יְיָ
אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינֶיךָ תַעֲשֶׂה וְהִתְנַחֲתָ לַמִּצְוֹתַי
וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֶקֶן כָּל הַמִּחְלָה אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ
בַּמִּדְבָּר לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֵל יְיָ
רוֹפֵאֲךָ קִיָּה

פ. חֲפִטִּיר

וְהִקְרַבְתָּם אִשָּׁה עוֹלָה לַיְיָ צִדִּים בְּנֵי בְקִי
שָׂגִים וְאֵל אֶחָד וְשֹׁבַע עֵר
כַּבָּשִׂים בֶּטֶל שְׁנֵה תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם וּמִנְחַתָּם
סֹלֶת בִּלְוֵלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלוֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לְכָר וְשֶׁנִּי
עֶשְׂרוֹנִים לְאֵיל תַעֲשׂוּ עֶשְׂרִין עֶשְׂרִין תַעֲשׂוּ
לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשֹׁבַעַת הַכַּבָּשִׂים וְשִׁיעִיר
חֲטָאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם מִלֶּבֶד עוֹלֹת הַבָּקָר
אֲשֶׁר לְעוֹלֹת הַתָּמִיד תַעֲשׂוּ אֵת אֱלֹהֵי כֹהֵל
תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
לַיְיָ עַל עוֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ וּבִיּוֹם -
הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מִלְּאכֶת עֲבָדָי
לֹא תַעֲשׂוּ

ההפטרה

וידבר יידי לך את דברי השירה הזאת
ביום העל יי איתו ומכף כר
אויביו ומכף שאל : ויאמר יי סלעי ומצותי
ומפלטי לי : יאהי צורי אחסה בו
מגני וקרן ישיעי משגבי ומנוסי מושיעי מחנסי
תושיעיני : מהולל אקרא יי
ומאויבי אושעי : כי אפסתי מושבתי מות
נחלי בליעלי יבעתוני : תכלי
שגאול סבני קדמוני מוקשי מות : בצר לי
אקרא יי וצאל אלי אקרא וישמע
מהיכלו קולי ושועתי באזניו : ותגיש
ותרעש הארץ מוסדות השמים
ירגזו ויתגעשו כי חיה לו : עלה עשן באפו
ואש מפיו תאכל גחלים בערו
מחנני : ויט שמים ויד וערפל תחת רגליו
וירכב על כרוב ויעף וירא על
תנפי רוח : וישתחשך סביבותיו סכורות
חשדת מים עבי שחקים : מנעה
נגדו בערו גחלי אש : ירעם מן השמים יי
ועליו יתן קולו : וישלח חצים
ויפיעם ברק ויהם : ויראו אפיקיים יגלו
מוסדות תכל בגערת יי מנשמת

רוח אפן : ישלח מכתבים : יקחני ימשיט ממים
רבים : יעלה מאובי ען משונא
כי אמצו ממני : יקדמוני ביום אידן רחמי
משען לי : ויוצא למרחב אותי
יחלצני כי חפץ בי : יגמלני כי צדקתי בנני
ידי ישיב לי : כי שחרתי דרכי
ולא רשעתי משלה : כי כל משפטיו לגדי
וחקותיו לא אסור ממנה : ואהיה
תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב לי
כצדקתי כבודי לגור עיני : עם
חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמס :
עם גבור תתגבר ועם עקש תתפל
ואת עם עני תושיע ועניך על דמים תשגל
כי אתה נרתי : ויגה חשבי :
כי בבה ארוץ גרוד באלה אדלג שור :
הא תמים דרכו אמרת : צדקה
מגן הוא לכל החוסים בו : כי מי מבלעדי
גמי צור מבלעדי אהינו : הא
מעוז חיל ויתר תמים דרכי : משה רגלי
כאלות ועל בשותי יעמידני :
מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחשפה זרתי
ותהן לי מגן ישעך ועזותך
תרבני : תרחיב צעדי תחתני ולא מעדני
קדסילי : אהרפה אויבי ואשמידם

ולא אשוב עד כלותם :

אכלם ואמחצם ולא : קומון ויפלו תחת רגלי :

ותזרני חיל למלחמה : תכריע במי תחתני :

ואויב תתה לי עורק : משנאי ואצמיתם : ישעו :

ואין מושיע לי : ולא ענם : ואשחקם :

בעפר ארץ : כטיט חוצות אדריקם ארקעם :

ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש :

יום עם לא ירעתי יעבדוני : בני נכר יתכחשו :

לשמוע איון ישמעו לי :

בני נכר יבולו ויחגרו ממסגרותם : חי וברוך צורי :

ויהם אלי ישע : הלא הנותן נקמות :

ומוריד עמים תחתני : ממוציאי מאויבי ומקמי :

תרוממני באיש חמסים תצילני :

לכן אודה בגוים ולשמן אזמר : מגדיל ישועות :

מלפני ועושה חסד למשיחו לדוד :

ולזרעו עד עולם : ואלה הנפלות :

ליל שיר השירים

אהבתי מעון ביתך ומכון משכן כבודך :

אודה בכל לבב בסוד ישירים ועדה :

אנה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה :

אמן ביום חתונתו וביום שמחת לבו : הגצנים :

או בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע :

הרצנו : שיר השירים אשר לשלמה : ישקני :

שיקות פיהו כי טובים דריך מין : שירו לי :

יר חדש הטיבו נגן בתדעה : שירו לו זמרו לו שיחו :

לנפלאותיו : ואני אשר עונה וארנן לבקר חסדך :

כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי : ואם הל נצבת יאמר :

מור שיר ליום השבת : טוב להודות לי ולזמר :

לשמך עליון : ואם חל כמנא זכר יאמר
אור זרוע לצדיק / ולישרי לב שמחה : ויאמר
להים יהי אור ויהי אור : עד כאן ויחזור לשנינו
שמעו כי נגידים אדבר / ומפתח שפתי מיישרים
פיוט לנוס קדמון
אשיר במישרים את שיר יי / קול מהלל ארים כי
רם יי

למקדשו נגלה יופיו ושובו כי הברכה בוצה
ויאמר כרכו

ואם חל כמנא זכר יאמר ויחזור לשנינו : ואם חל כמנא זכר יאמר
יום השני וכרכו משין זכר וכרכו העולר וכרכו חל לקין

רשות לשיר השירים
לנוש שער אשר נמנע
שורש בנו ישי' עד אן תהי נקבר / הוצא לך פרח
כי הסתו עבר / האין לבוש בדים / לשאול ואין יגלה
הקץ והוא צוה / סתום וחתום דבר :

מחר

רוח ששוני / וכן מנעמיו / הפיחי גני יזלו בשמיו / מהח
מורי / וגבעת הלבונה / צפון עורי / ובאי תימנה / ירד א
לאכול פרי / וללקוט שושנה / וכימי עליו מים / יחדש
נשמת כל יד

נשמת שארית עדת א מחכים חסדו ואמתו : בשיר השיר
משבחים לא ברום שבתו מוליך לימין משה זרוע תפארת
נש שרונים בגלות צר וחרדו בשיר השירים יודו ליוכי לע
חסדו / ויאמינו ביי ובמשה עבדו : זכר יאמר
נש אזה באפיו ואותותיו בחבה אהת דתו שומרת אמונת
שבת כתוב בקרבה אשר אנוש עשה זאת ובן אדם יחזק
נש בורא הכינת דאוח עני במצותך תשמח בהכינת תחת שיר
הגיוני / ביום השבת יערכנו לפני יי : עד כאן
נש מתודה תהלות א נעלה ממרומו בשיר השירים
מזרח

משורר בקול רם עזו ותעצמו
 כל אשר עשה להם למשה ולישראל עמו
 לטת: **נש** אלוה באפיו ואותותיו בחבה
 את דתו שומלת

אמונת שבת כתוב בקרבה אשרי
 אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה
נש בורא הכינות ויאירו עיני
 במצותיך תשמח בהגיו
 תחת שיר הגיוני ביום השבת
 ביום השבת יערכנו לפני ה'

נשמח ישראל עמך ובת חיליו
 בשיר השירים

עוז להם להנעים בזהלליו אומרים
 ואלו כינו מלא שמה סים ולשוננו
 רנה כהמק גליו
 ויחיים דתמלה כיו יוס דמין אלעמ

להלל

קומו עני ברבן רוחי ונשמתי
 ישירו וגם הללו הדם על כל רמים

יסאיל הלל קטן

מזמור עז

שירו לך שיר חדש שירו לך כדן

הָאָרֶץ שִׁירָה לָנוּ בְּרָכּוֹ שְׁמוֹ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֵל
 חֹס יִשְׁנֶעֱתוּ סִפְרוּ בְּעֵינֵי אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים
 נִפְלְאוֹתָיו כִּי גָדוֹל וְזוֹהָר מְאֹד וְיִזְכָּר הוּא יַעַל
 כָּל יְהוּדִים כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלֹהִים וְיִשְׁמִים
 עֲשֵׂה חֹד וְהִדָּר לִפְנֵי עוֹז וְתִנְחַדֶּת בְּמִקְדָּשׁוֹ
 הָבוּ לָנוּ מִשְׁפָּחָתָם עַמִּים הָבוּ לָנוּ כְּבוֹד וְעוֹז הָבוּ
 לָנוּ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׁמוֹ מְנַחֵה וְבָאוּ לְחִצְרוֹתָיו
 הַשְׁתַּחֲוּ לָנוּ בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ חִילוֹ מִלִּפְנֵי כָל הָאָרֶץ
 אֲמָרוּ בְּעֵינֵי מֶלֶךְ אֶף תִּבְנוֹן תִּבְל בְּלִתְמוֹט יָדִין
 עַמִּים בְּמִישְׁרִים יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאֵל
 יִדְעֵם הֵם נִמְלֹאוּ עֲלוֹה שְׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ
 אֵז יִדְגְּנוּ כָל עֲצֵי יַעַר לִפְנֵי כִּי בָא לִשְׁפּוֹט
 אֶת הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תִּבְל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּחִישׁוֹת

להוצאת התורה

קוֹמוּ עַנּוּ בְּרָכּוֹ צִאָה וְדִאָה מִשְׁפָּר
 שִׁיר יִדְיָדִים רַגְת שְׂמִחַת דֹּדֵם

פסוקים

צִאָה וְדִאָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ
 שְׁלֹמֹה בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ
 וּבְיוֹם שְׂמִחַת לְבוֹ כִּי הִנֵּה הִסְתּוֹ עֶבֶד רַגְשׁוֹ
 חִלַּף הַלֵּךְ לוֹ קִנְיָנִים אֲדָמָה בְּאֶרֶץ יַעַת הַזֶּה
 הִצִּיעַ וְקוֹל חֲתוּרָה נִשְׁמַע בְּאֶרְצוֹ שְׂמִחָתוֹ
 בְּיָגִילוֹ עֲדִיקִים וְהִרְעִי כָל יִשְׂרָאֵל לְבָבוֹ

שִׁיחַ לִּי יִשִּׁיר חֲדָשׁ הַטִּיבוּ נֶגֶן בְּתִרְוַעָה
 יִשִּׁירוּ לוֹ זִמְרוֹ לוֹ יִשִּׁיחוּ בְּכָל גִּפְלֹאֲתָיו כִּי
 זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבִירָם עֲבָדָיו
 וְאֶנִּי אֲשִׁיר עֵינֶיךָ וְאֶרְנֵן לְבָבְךָ חֲסִדְךָ כִּי חֵיית
 מִיִּשְׁגָב לִי וּמִנּוֹס בַּיּוֹם צָר לִי וְאֵנִי בְּחִסְדְּךָ
 בְּטַחְתִּי יִגַּל לִּי בִישׁעֶיךָ אֲשִׁירָה לִּי כִי
 גִּמַּל עָלַי וְעַתָּה

הפרשה

לשנת יתחיל בכ"א

עֵשֶׂר

תַּעֲשֶׂה אֶת כָּל תְּבוּאֹת זֶרְעֶךָ
 הַיּוֹצֵאת הַשָּׂדֶה שְׁנֵה שָׁנָה

וְאָבִלַת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשִׁכְן
 שְׁמוֹ שֵׁם מַעֲשֵׂה דִגְדָּךְ תִּירוּשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ
 וּבְכֹרֹת בְּקֶרֶךְ וְעֶמְצֶךָ לַמֶּעַן תִּלְמַד לֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 כִּי לֹא תֹכֵל שְׂאֵתוֹ כִּי יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שֵׁם כִּי
 יִבְרָכְךָ אֱלֹהֶיךָ וְנָתַת בְּכֶסֶף וְעֶרְתָּ הַכֶּסֶף
 בִּידֶךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 בּוֹ וְנָתַת הַכֶּסֶף בְּכָל אֲשֶׁר תֵּאוֹה וּפִשֶׁךָ
 בַּבֶּקֶר וּבַעֲזָן וּבִיץ וּבִשְׂכֹר וּבְכָל אֲשֶׁר
 תִּשְׁאֹלךָ נֶפֶשְׁךָ וְאָבִלַת שֵׁם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ

ושמחת אתה וביתך : והלוי אשר בשעריך
 לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר
 והיתום והאלמנה אשר בשעריך מקצה שלש
 שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה
 ההיא והנחת בשעריך : ובא הלוי כי אין
 לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה
 אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יי
 להיך בכל מעשה ידך אשר תעשה
 מקץ שבע שנים תעשה שמיטה
 וזה דבר השמיטה שמוט כל בעל משה ידו
 אשר ישה ברעהו לא יגוש את רעהו ואת אחיו
 כי קרא שמיטה לו : את הנכרי תגוש ואשר
 יהיה לך את אחיך תשמיט ידך : אפס כי לא
 יהיה בך אביון כי בך יברכך יי בארץ אשר
 יהיה נתינו לך נחלה לרשתה : רק אם שמוע
 להיך בקול יי להיך לשמור לעשות את כל
 המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום : כי יי להיך
 בדרך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואמר
 לא תעבוט ומשלח בגוים רבים וברך לא ימשול
 כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך
 בארצך אשר יי להיך נתינו לך לא תאמץ את
 לבבך ולא תקפוץ את ידך מאחיק האביון
 כי פתוח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו
 די מחסורו אשר יחסר לו : השמר לך פן יהיה

יָבִיר עִם לִבְּךָ בְּלֹעַל לֹא מִחַתְּבָה שְׁנֵי
 הַשְּׁבַע שָׁנֹת הַשְּׁמִיטָה וְרַעַה עֵינֶיךָ בְּאַחֲרֵי
 הָאֲכִיז וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקִרְאָה עֲלֶיךָ אֱלֹהִים וְהָיָה בְּךָ
 חֶסֶד נָתַן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא יִרְעֶה לִבְּךָ בְּתִתֶּךָ לוֹ
 כִּי בִגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה וּבִרְכֶּךָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ
 וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ כִּי לֹא יִחְדַּל אֲכִיז מִקֶּרֶב
 הָאָרֶץ עַל כֵּן אֲנִי מַעֲזֶיךָ לֵאמֹר כִּתְּמוּ תַּחְתָּם
 אֶת יָדְךָ לֹא חִידֶךָ לַעֲשֶׂיךָ וְלֹא בִינְךָ בְּאֶרֶץ
 כִּי יִמְכֹּר לְךָ אַחִיךָ הָעֶבְרִי אוֹ הָעַמִּי וְעַבְדְּךָ
 שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִית תְּשַׁלְּמוּ חֲפֵשֶׁת
 מַעֲמָךְ וְכִי תְשַׁלְּמוּ חֲפֵשֶׁת מַעֲמָךְ לֹא תְשַׁלְּמוּ
 חֲקִים הָעֵנִיק תַּעֲנִיק לוֹ מַעֲמָךְ וּמִגִּדְּךָ
 וּמִיָּקְבֶּךָ אֲשֶׁר בִּרְכֶּךָ אֱלֹהֶיךָ תִּתֵּן לוֹ וְזָכַרְתָּ
 כִּי עַבְדְּךָ הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ אֱלֹהֶיךָ עַל
 כֵּן אֲנִי מַעֲזֶיךָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם וְהָיָה
 כִּי יֹאמֶר אֱלֹהֶיךָ לֹא אֵינִי מַעֲמָךְ כִּי אֶהְיֶיךָ וְאַתָּה
 בִּיתְךָ כִּי טוֹב לוֹ עִמָּךְ וְלִקְחָתָהּ אֶת הַמִּדְּעָה
 וְנָתַתָּ בְּאֶזְנוֹ וּבִדְלָתָהּ וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף
 לֹא מִתְּךָ תַּעֲשֶׂה כֵּן לֹא יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשַׁלְּחֶךָ
 אוֹתוֹ חֲפֵשֶׁת מַעֲמָךְ כִּי מִשְׁנֵה יִשְׁכַּר יִשְׁכֹּר עַבְדְּךָ
 שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִרְכֶּךָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
 וְכִסּוֹ יִתְּמַל

כָּל הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ וּבְעֶצְמוֹ
 הַזָּכָר תִּקְדֹּשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

לא תעבוד בבכור שורך ולא תגזז בכור צאן
 לפני ה' אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
 אשר יבחר ה' אתה וביתך ופי יהיה בו מעו
 פסח או עזר כל חנוס רע לא תזבחנו ל' אלהיך
 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדיו כעז
 וכאיל הק את דמו לא תאכל על הארץ
 תשפכנו במים ישמור את חדר האביב
 ועשית פסח ל' אלהיך כי בחדש האביב הוציאך
 אלהיך ממצרים לילה וזבח פסח ל' אלהיך
 אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר ה' לשכן
 שמו שם לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
 תאכל עליו מצות לחם עני כי בחסון יצאת
 מארץ מצרים למען תזכור את יום צאתך
 מארץ מצרים כל ימי חייך ולא ירחק לך שא
 בכל גבולך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר
 אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר
 לא תוכל לזבח את הפסח בארץ
 שעריך אשר ל' אלהיך נותן לך כי אם אל
 המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם
 תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מוציא
 צאתך ממצרים ובשלת ואכלת במקום
 אשר יבחר ה' אלהיך בו ופנית בבקר והלכת
 להלך ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי
 יצרת ל' אלהיך לא תעשה מלאכה

שבעה שבועות תסע לך מהחל סדמם
 בקמה תחל לספור שבעה שבועות : ועשית
 חג שבועות ל' אהיך מסת מבת יורד אל
 תתן כאשר בדרך : אהיך : ושמחת לפני
 אהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
 אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר
 בקרבך במקום אשר יבחר : אהיך לשכון שמו
 שם : וזכרת כי עבד היית במצרים ושמחת
 ועשית את החקים האלה : חג הסוכות
 תעשה לך שבעת ימים באספן מרגרך ומקרבך
 ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
 והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך :
 שבעת ימים תחוג ל' אהיך במקום אשר
 יבחר : כי יסדרך : אהיך בכל תבואתך ובכל
 מעשה ידך והיית אך שמח : שלש פעמים
 בשנה יראה כל זכורך את פני : אהיך במקום
 אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג
 הסוכות ולא יראה את פני : ריקם איש
 כמתנת ידו בדרכת : אהיך אשר נתן
 לך

פ. מפטיר

והקרבתם : אישה עולה ל' פרים בני בקר
 שנים ואיל אחד ושבע
 דבשים בני שנה תמימים יהיו לכם : (מנחתם)

סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לִפְסֵי וְשֵׁן
 עֶשְׂרוֹנִים לְאֵילֵי תַעֲשֹׂה : עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַעֲשֹׂה
 לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַנְּבִישִׁים : וְשִׁבְעֵי חֲטָאֵת
 אֶחָד לִכְפֹּר עֲלֵיכֶם : מִלֵּב עוֹלֵת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר
 לְעוֹלֹת הַתָּמִיד תַעֲשֹׂה אֶת אֱלֹהֵי : כְּאֵלֶּה תַעֲשֶׂה
 לְיוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה רֵיחַ נְחֹחַ לֵאמֹר
 עַל עוֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ : וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
 חִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מִלְאכַת עֲבוֹדָה לֹא
 תַעֲשֹׂה

הַפְטָרָה

עוֹד

הַיּוֹם בָּנָב לַעֲבוֹד יִנּוּסָף יְדוֹ הָרַב בְּתַצִּיחַ
 נִבְעַת יְרוּשָׁלַם : הִנֵּה הָאָרֶץ : עֲבָאוֹת
 מִסַּעֲף כְּאֵרֶה בְּנוֹעֲרָצָה וְרַמִּי הַקּוֹמָה גְדֵעִים
 וְהַגְבוּהִים יִשְׁפְּלוּ : וְיִקַּף סִבְבֵי הַיַּעַר בְּבִרְזֵל
 וְהַלְבִּינוֹן בְּאֵדִיר יִפֹּל : וְיֵצֵא חֹטֵר מִגִּזְעֵי יֵשׁוּ
 וְנִצֵּר מִיִּשְׂרָאֵל יִפָּקֶה : וְנִחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ רוּחַ
 הַקִּדְמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וְנִבְנֶה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאֵת
 וְהַרְיָחוּ בִירְאֵת : וְלֹא לְמִרְאֵת עֵינָיו יִשְׁפֹּט
 וְלֹא לְחֹשֶׁךְ אֲזִינוֹ יִנְחִיחַ : וְשִׁפְטוֹ בְּעֵדֵק דָּלִים
 וְהַנֹּכִיחַ בְּמִישׁוֹר לַעֲנֵי אֶרֶץ וְהַכֹּהֵן אֶרֶץ בְּשִׁבְטוֹ
 וּבְרוּחַ יִשְׁפֹּט יִמִּית יִשְׁעוֹ : וְהִיא עֵדֶק אֲזוּר
 כִּתְנֵי וְהָאֲמוּנָה אֲזוּר חֲלָצִיו : וְעַד זֶאֱכַר עַם כְּבוֹד
 וְנִמְרַע עַם גְּדִידֵיבָן וְעַגְלֵי זִכְרִיר וּמִרְיָא יַחֲדוֹ וְנִי
 קִטּוֹן נִיחָג בָּם : וְכִי וְרוּב תִּדְעֶנָּה יַחֲדוֹ

ירבעם וליהן ואריה בבקר יאכל תבן : ושעשע
 יונק על חור פתן ועל מאוכת צבעוני גמול ידו
 חדה לא ידעו ולא יסחיתו בכל הר קדש :
 כי מלאה הארץ דעה את כל כמים לשם מכסים :
 והיה ביום ההוא שורש ישי אשר עומד לגם
 עמים אליו גלים ידרושנו והיתה מנוחתו בבנו
 והיה ביום ההוא יוסף מתי ידו לקנות את
 שאר עמו אשר ישאר מאשר ומסערים
 ומפתרוס ומכש ומעילם ומישנער ומתמם
 ומא"הים : ונשא גם לגלים ואסף נדחי ישראל
 ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ :
 וסרה קנאת אפרים ועזררי יהודה וכרתו אפרים
 לא יקנא את יהודה ויהודה לא יעור את אפרים
 ועפוי בכתף פלשתים ימה יסדו יבזו את בעקם
 אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם
 והחרים את לשון ים מצרים והנף ידו על הנחר
 בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים
 והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשר
 כאשר היתה לישראל ביום עלותו מארץ מצרים :
 ואמרת ביום ההוא אדך כי אנפת בי ישוב
 אפך ותתחמט הנה לי שונת אכטח ולי
 אפד כי עזי וזמרתיה : והי לי לישועה :
 ושאתם מים בגישון ממעיינה שועה : ואמרת
 ביום ההוא הודי לי קראו בשמו הודיעו בעמים

על לותיו הזכירתי נשגב שמו : זמרו יי
 גאות עשה מורעת זאת בכל הארץ : עהל
 ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש
 יש-רא :

ויקיים כדרכות נא וסניך לקהל ויסידו
 חוסף כנכתב

ישלום

צופיה הומיה

היושבת בגנים	מזהב נקיה	מזיו הנד על פנה
סעה היא בשושנים	על מהללה	שאלתי לה :
וצבי חן בין עיניה	את צופיה הומיה	את צופיה
מה לך בלה מהללה	הומיה :	

שירנו לא שיר חדש ברק שים כבודו מלך גדול
 ומקדש מאור והיו : מן בעדנו וחסדו
 צור ישענו : גדלנו לארצנו בעמיד אש לפנו
 בשירים ובזמרת יה בשירים ובזמרת
 יה :

קדוש תתקבל ונכחו

נאלם סדר יחי העמק תהלה
 לא עולם :

מסדר כוחה הישבות

לייז ראשינ

תּוֹרַת יְהוָה מִיִּזְרְעֵל עַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲדָת יִשְׂרָאֵל

נְאֻמָּנָה מַחְבִּימַת כְּתִי : פְּקֻדֵי
 יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַח לֵב בְּאֻצֹּת : בְּדָה מְחִיבָה
 עֵינֵי : כִּי נִרְמָצוּה וְתִזְכֶּה אֹדֶר וְדֶרֶךְ חַיִּים
 תִּזְכָּחֹת מִדֶּסֶר : אֱלֹהִים בְּצִמְחָתְךָ לִפְנֵי עַמְּךָ
 בְּצַעֲדְךָ בִּישִׁימוֹן סֵלָה : אֶדְרָךְ רַעֲשָׂה אֶת
 יִשְׁמַיִם וְנִסְפוּ מִכְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סֵיף מִכְּנֵי אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : כִּדְרָךְ עֲתִידִי הַצִּלְנִי מִיָּד
 אֹיְבֵי : וּמִדְּרָכֵי

ביתר עמות
פיוס קודם נדון

בִּדְרֹךְ יַעֲתוּתִי	וַיֵּבֶה זֶה כִּי יַעֲנֶה
וּקְצֵרוֹ שִׁפְחוֹתַי	וַיִּמָּן לִבִּי וַיִּפְּהֶה
בְּקֶרֶב אֹתוֹתַי	וְכָל דְּגַע הִנֵּה
וְאֹתוֹ הַגְבַּלְתִּי	בְּדַת שֶׁהִנְחַלְתִּי
לִי בְרֵכָה אֵינְלֵת	אֵצְלֵת לִי בְרֵכָה

ויס-אב בידו וערצית כנכתב
כלל ראשון אל עמא

לישחרות יום ראשון

של שבועות

ויקראו כל בני ישראל לפני ה' וישחררו

דעות

נהל יא עליון
למה אפריון
ונבטתה עלתלה וחזק דסין
ותהיה ככלה
מעבד אדמה וכל גבוליה
לעם עליה
נחתן נשמה

יחזיר נשמת כל יא

נשמת
ידידים חלדים נועדים בכל המוני
תגל ב"י יום הגלותך מלכנו
על הר סיני הרים נולד מפני יא

נשמת
צפוני תעודה אלפים שנה נעצנה
בקדוש ישראל תתהלל
ביום ירד יורד ועולה לפני עדה נאמנה
בדבר המלך והדת נתנה

נשמת
חושקים חשוקה חלקה מחממות
תגל ב"י בבוקר חזק ובזק
לה העבדות ירעם אל ב"י בקולו
נפלאות

נִשְׁמַת דְּהִלֵּת כָּלֵת חֵן כָּלֵת לַעֲלֹת בְּסוֹף

בְּקֹדֶשׁ יֵשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל

וְחֵתֶן נִתֵּן לָהּ שֵׁם זָהָב לְאַחַן עֹלָם

וְשֵׁם צְמִידִים עַל יְדֵיהָ עֲשִׂיהָ זָהָב מוֹשְׁקֶלֶם

נִשְׁמַת שְׁמַחִים בְּמִקוֹם הַקֹּדֶשׁ בִּישׁ

נִתְהַלֵּל בְּקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל בְּיָד

כִּיֹּס בָּהּ מִדְּבָבוֹת קֹדֶשׁ מֵאַלְפֵי קֹדֶשׁ

וְיָצַם סִינִי בְּקֹדֶשׁ

נִשְׁמַת דְּהִלֵּת חֵן כָּלֵת שְׁבִיִּים

יִשְׁבְּחִיקָהּ הַסּוֹבְכִיהֶם גְּזֻעִים

וּפְרִיִּים אֹמְרִים וְאַלּוֹפִינִי

מֵלֵא שִׁירָה כִּים

וְיִסִּים הַתְּסֵלָה כִּלּוֹיֹם יִתְּנוּ עַל כִּמָּה

לְהֵלֵל

בֹּרָא כָּל יֵשׁ מֵלֵא יֵשׁ וּבְזִינִיָּה

יִקְרָא מְזוֹלֵל סוֹדָא לְהוֹתִי וְגִבְהוֹתִי

וְגִבְהוֹתִי מִיִּמִּינִי נִרְאָה תְּהִלּוֹת וְגִדּוֹלּוֹת

מִרְסוֹת וְעֶרְךָ מִסְתוֹלֵל כִּי נִתְחַל שְׁמוֹ לְהֵלֵל

יִנְבֵּל לְגִמּוֹל הַלֵּל

יִתְּנוּ הֵלֵל גִּמּוֹל בְּנִבְתֶּכָּ וּקְדִישׁ

מִזְמוֹת סוֹד

לְמַנְעַח לְדוֹר מִזְמוֹר שִׁיר יִקְרָא לְהוֹתִי

וְיִסְדּוּ אֹהֲבָיו וְיִסְדּוּ בְּשִׁמְחָתוֹ בְּלִפְנֵי הַתְּהִלָּה
עַתָּה תִּדְרֹךְ בְּקִדְשׁ דָּוָד מִכְּנֵה אִישׁ יִאֲבֹד וְדֹשָׁעִים
מִכְּנֵה אֱלֹהִים וְעֹרֵקִים יִשְׁמְחוּ וְיַעֲלֶצְנוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים
וְיִשְׁשֻׁנוּ בְּשִׂמְחָתָם שִׁירֵי לְאֱלֹהִים זָמְרוּ שִׁמְחוּ כֻלָּם
לִרְכֹּב בַּעֲרֵבוֹת בְּיַהּ שִׁמְחוּ וְעֲלֹזוּ לִפְנֵי הַתְּהִלָּה
יִתְמָמִם וְהִזְקֵן מִלְחָמוֹת אֱלֹהִים בְּמַעַן קִדְשׁוּ
אֱלֹהִים מוֹשִׁיָּם וְחִירִים בֵּיתָה מוֹשִׁיָּה אֱלֹהִים בְּ
בְרוּשֵׁירוֹת אֶת סוֹרְדִים יִשְׁכְּנוּ עֲחֻחָה אֱלֹהִים
בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמְּךָ בְּעֶדְךָ בִּישׁוֹמְךָ לֵאמֹר אֲנִי
רַעֲיָה אֶת עַמִּים נִשְׁפָּנוּ מִכְּנֵה אֱלֹהִים זֶה סִינֵי מִכְּנֵה
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל זֶשֶׁם נִדְבַת תִּלְכָּךְ אֱלֹהִים
נִחֲלִיתְךָ וְנִלְאָה אֶתְּהָ בְּנִינְתָה חִיתְךָ יִשְׁכֹּנוּ בָּהּ
תִּכְן בְּטוֹבְתְךָ לַעֲנֵי אֱלֹהִים מוֹשִׁיָּה יִתֵּן אֱלֹהִים
הַמְּבַעֲרֹת עָנָה בְּכֹל עֲבָאוֹת יְדוּדֶיךָ יְדוּדֶיךָ
וְעֵת בֵּית תַּחֲלֹק שִׁלָּל אִם תִּשְׁכְּבוּ בֵּין שִׁמְחָת
כִּנְפֵי נֶנֶה נִחְפָּה בְּכֶסֶף וְאֶבְרֹתֶיהָ בִּיקָרְךָ חֲרִי
בְּכִרְשׁ יַעֲדֵי מַלְכִּים בַּה תִּשְׁלַח בְּעֶלְמוֹן הַכֹּהֵן
הַדִּבְשָׁן הַדִּבְנוֹתִים הַדִּבְשָׁן לְמַה תִּרְצֹדֶן הַ
הַבְּנוֹתִים הַהִד חֲמֹד אֱלֹהִים לִשְׁכָתוֹ אֶת יִשְׁכָּנוּ
לְנֶפֶשׁ רֹכֵב אֱלֹהִים רַבּוֹתִים אֶלְפֵי שְׂמָאן וְלִבְּ
סִינֵי בְקִדְשׁ עֲלִית לְמִדָּה שְׁבִית שְׁבִי לְקַח
מִתְנוֹת בְּאֵדָם וְאֶת סוֹרְדִים לִשְׁכָן יֶה
אֱלֹהִים

להוצאת התורה

לא תהלך במעקשים ואתה אור ונתת
 עבד מנת וקבלי ועמלי בדתך לי מנחה
 חסדך ואמיצה עמלי יעפנו בוערים
 וניקטו חשבים ואני רק בדרך גר להגלי

פסוקים

גר להגלי דבדיך ואור לנתיבתי
 תורת ויתמימה משיבת נפש עדות ונאמנה
 מחכימים בתי פקדו וישרים בושמחי לב
 מצות ברה מאירת עינים כיגר מצורה
 ותורה אור ודבר חיים תוכחות מוסר
 להים בקדש דרכך מי א גדול כאלהים
 להים בצאתך לפני עמך בצעריך בשימון
 קלית ארץ רעשה אף שמים נטפד מפני
 להים זה סיני חפני להים ישראלי מלכי
 עבדות ידורן ידורן ונות בית תחלק שלל
 רנב להים רבותים אלפי שנהן ויבס סיני
 בקדש שירו להים זמרו שמו סלוי
 ליוקב בערבות מה שמו ועלזו לפניו
 ועתה קנמה ו

פיזט נאה

על ענינו מלים קודם הוצאת התורה

עשירו לא חססו שובן עת מעונם
 ביום חתן תורתנו יקרה מפנינו
 נגלה על בנים נגלה על בנים
 ברבבות אלפי שנהם ודבר פנים בפנים

משמים דין השמעת ביום זה להמוני
 ארץ יראה שקצת מפניך
 מעל הר סיני מעל הר סיני
 אנכי שמעו חזק ולא יהיה על פני
 השב לגבולם בעיני חבולת השרון
 לנשך להנך ישובו לבשרון
 זרע אהרן זרע אהרן
 וכל לשון אלם תרון ויהי בנסוע
 הארון

(יחזק-הספרי עזרת וא"ב
 חז"ל)

פרשת היום

בחדש

השלישי לעצאת בני ישראל מארץ
 מצרים ביום הזה באו מדבר סיני
 ויקמו מדבר סיני ויבאו מדבר סיני ויחננו במדבר
 ויחן שם ישראל נגד ה' וימשה עלה אל
 האלהים ויקרא אליו מן ההר לאמר כה תאמר
 לבית ישראל ותגיד להם ישראל אתם ראיתם
 אשר עשיתי למצרים ואיש אתכם עשה

ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקור
ישופר חזק מאד ויחדד כל העם אשר במחנה
ויצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה
ויתעבבו בתחתית ההר : והר סיני עשן כל
מסג אשר ירד עליו : באש ויעל עשנו כעשן
הכבשן ויחדד כל ההר מאד : ויהי קול השופר
הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו
בקול : וירד : על הר סיני אל ראש
ההר ויקרא : אל משה אל ראש ההר ויעל
משה : ויאמר : אל משה רד הער בעם
כן יהרסו אל : לך את ונפל ממנו רב : וגם
הכהנים הנגשים אל : תקדשו בן פרנץ בהם
ויאמר משה אל : לא יוכל העם לעלות אל
הר סיני כי אתה העדותה בנו לאמר הנבל את
ההר וקדשתו : ויאמר אליו : לך רד ועל
אתה ואהרן עמך וכהנים והעם אל יהרסו
לעלות אל : פן יפדץ בם : וירד משה אל
העם ויאמר אליהם : כל הדברים האלה לאמר
אנכי : אלהי אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך
אלהים אחרים על בני לא תעשה לך פסל וא
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מת
ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם

ולא תעבדו כי אנכי יי' אלהיך לא תהא פוקד עין
 אבות על בנים ועל שלשים ועל דבעים לשונות
 ועושה חסד ולאלפים לאוהב ולשומרי מצות
 לא תשא את שם יי' אלהיך לשווא כי
 לא ינקו יי' את מושי ישת את שמו -
 לשווא מושי ישת את שמו יוסף חסד
 לקדשו ששת ימים תעבד ועשת ככל
 מלאכתך ויום השביעי שבת לא תהיה לך
 תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך
 ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך כי
 ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ את
 הים ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי על
 כן ברך יי' את יום השבת ויקדשהו
 כבוד את אביך ואת אמך למען
 יאריך ימך על הארץ אשר יי' אלהיך נותן
 לך לא תרצח לא תנאף
 לא תגנב לא תענה ברע עד שקר
 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך
 ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר
 לרעך וכל העם דואים את הקולות
 ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן
 וידם העם ויטעו ועמדו בחזק ויאמרו
 אל מושי דבר אתה עמנו תשמועה ואל -
 דבר עמנו אלהים כן נחיה ויאמר מושי

על העם אל תיראו כי לבעור נסור אתכם
 בא ה' אליהם ובעבור תהיה ודאיתו על פניהם
 לבלתי תחטאו : ויעשה העם מחסוק ומשק
 שם אל הערפל אשר שם ה' אליהם
 ויחמדו : אל חסה כס תחמדו ארבע
 ישרא אתם ראיתם כי מן השמים דבתי עמכם
 לא תעשן אתי אלהי כסף ולא קויהב לא תעשו
 לכם : מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את
 עולותיך ואת שלמיך את עלולך ואת בקרדך
 בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא -
 אליך וזכרתך : ואם מזבח אבנים תעשה
 לי לא תבנה אתהן גיית כי חרבך הנפת עליה
 ותחלליה : ולא תעלה במעלות על מזבחי
 אשר לא תגלה ערותך עליו :

חפצו

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה
 לה' מעבדותיכם מקרא קדש -
 יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקדש
 עולה לרתי ניחוח לה' פרים בני בקר שנים אחד
 אחד ושבעה כבשים בני שנה : ומנחתם סוף
 בלולה בשמן שלשה עשרונים לכר האתון
 שני עשרונים לאיל האחד : עשירין עשירין
 לכבש האחד לשבעת הכבשים : ועשר עין

אחד לכפר עליכם : מלכד עולת התמיד
 וספרתו וספרתו מימים יהיו לכם ונסכיהם

ההפטרה

ויקח בשר שלשים שנה בתביעו במשחול
 לחדש ואני בתוך הגולה על גדות
 קבר נפתח העצמות ואראה מראות אלהים :
 בחמשה לחדש היא השנה תחמישית לגלות
 המלך ויבין : ויהי דבר אל יחזקאל
 בן בוזי סהן בארץ כשדים על נהר קבר ותר
 עליו שם ידב : וארא והנה רוח סעיה באה
 מן הצפון וענן גדול ואש מתלקחת וגגה לו
 סביב ומתחילה כעין השמש מותך האש :
 ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראהן דמות
 אדם להנה : וארבעה פנים לאחת וארבעה
 כנפים לאחת להם : ורגליהם רגל ישרה
 וברגליהם כבדוהו עגל ונחשעים כעין נחשת
 קלל : ויד אדם מתחת כנפיהם על ארבעת
 רבעיהם ופניהם ופניהם לארבעתם : חזרות
 אשה אל אחיתה כנפיהם לא יסבו בלפתן
 איש אל עבר פניו ולכו : ודמות פניהם פני
 אדם ופני אריה אל חמין לארבעתם ופני
 שור מהשמאל לארבעתם ופני נשר לארבעתם
 ופניהם וכנפיהם פרדות מלבוועלה לאיש

שנים חופרות איש ושותים מנסות את חזקתו
 ואיש אל עבר פניו ולכו אל אשר יהם שמה
 הרוח ללכת ולכו ללכת בלכתן ודמות
 החיות מראיהם כחלי אש בוערות כמראה
 חלפידים הוא מתהלכת בין החיות וגבה לאיש
 ומן האש יצא ברק וזה חיות רעוא ושוב -
 כמראה הזקן : ומראה החיות וזה אופן
 אחד בארץ מעל החיות לאדמת פניו מראה
 האופנים ומעשיהם כעין תרישיש ודמות אחד
 לארבעתן ומראהם ומעשיהם כמראה יהיה
 האופן בתוך האופן : על ארבעת הסנפירין
 בלכתן ילכו לא יסובו בלכתן : וגבהן וגבה
 להם וידמה להם וגבותם מלאות עינים סביב
 לארבעתן : ובלכת החיות ילכו האופנים מעל
 ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים
 על אשר יהיה שם הרוח ללכת ולכו ישמר
 הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעומתם ב
 רוח החיה באופנים : ודמות על ראשיהם
 דקיע כעין הקדש הנזר נטוי על ראשיהם
 מלמעלה : ותחת הדקיע כנפיהם ישירות אש
 אל אחותה לאיש שנים מכסות להנה אחר
 גייתיהם : ואישמע את קול כנפיהם בקול
 מים רבים בקול שדי בלכתם קול פמולח בקול
 מחנה בעמדם תרפיד כנפיהן : ומקער
 ליקיע

לִקְרַע אֶת־עַל־בָּשָׁם כְּמִרְאָה אֲבִן־סַפִּיר
 דְּמוּת כֶּסֶף וְעַל־דְּמוּת הַכֶּסֶף דְּמוּת כְּמִרְאָה
 עֲבֹדָה עַל־וַיִּשְׁמַע־לָהּ וְאֵלֶּה דַעֲוֵן חִישְׁמָהּ
 כְּמִרְאָה שֶׁנֶּאֱמַר לָהּ סָבִיב כְּמִרְאָה בְּחַיֵּינוּ -
 וְלַמַּעֲלָה נִמְרָאָה מִתְּנוּ וְלַמַּטָּה כְּאִתִּי כְּמִרְאָה
 אִשׁ וְעַה לֹּא סָבִיב : כְּמִרְאָה הַקִּשְׁתִּי אִשְׁרִי
 הָיָה בַעֲנֵן בֹּסֶם הַגֶּשֶׁם בֵּן מִרְאָה הַנֶּגֶה סָבִיב
 הָיָה מִרְאָה דְּמוּת כְּבוֹד : וְאֵלֶּה וְאֵלֶּה וְאֵלֶּה
 וְאֵלֶּה עַל־פִּי וְאִשְׁמַע־קוֹל בְּדַבָּר : וְתַעֲבֹדֵנִי
 רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי־קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ
 כְּבוֹד : מִמְּקוֹמוֹ :

וְכִי־יִשְׁמַע בְּנֵי־כֹהֵן וְיִשְׁמַע לִקְרַע וְיִשְׁמַע לִקְרַע
 כְּכִתְּבֵי בִּסְמִיךְ לִלְפָנֶיךָ

פזמון קורס האזהרות

לֵב חָלָל כְּחִלּוֹל
 לְקִטּוּרָה וְכִלְיִל : עִם חֵלֶב מֶרֶץ אֵי לֹאֵת
 תִּלְיִל לֹאֵת עֲזוֹב מֶרֶץ : הַחֲפִץ בִּישׁוֹר
 וְלִבּוֹנָה וְבוֹר : חֲלָהִים יֵרָא : וְאֵת בְּעוֹצֵתָם
 שְׁמֹר :

שְׁמֹר לֵב בְּעֵנָה
 יֵרָא הָאֵל וְמִנָּה :
 דְּרַבֵּן חִישְׁרִים :
 וְהוּא יִרְבֶּה עֲצֻמָּה
 וְהָאֵל יִתֵּן חֲכָמָה :
 לְהַלְצֵן נִמְהָרִים :

מחשבות לפרת	מספר תושיות
לישר העינים	ואציב תלפיות
בדף מעוז ומחסה	ואזכיר מצות עשה
מגלה נסתרים	ועל פשעי יכסה
ומאחדם נטועים	שמונה וארבעים
במספר איברים	במספרות קבועים
ומרום נשמעו	בסיני נודעו
בתוך עשרת דברים	יחדו הטבעו
בתיבות נשמות	אשר התיו התוות
ובהם נאמרים	במספר המצות
והמודיעך	והמושיעך
נתנם נחקרים	עד אשר לרעך
בקול הפליא חזונות	והרעים אלדעות
מדלג על הרים	מקפץ על גבעות
דערה אחותם	ועת קרא אותם
ברתת ושגרים	ויצאה נשמתם
לעמו ועבדיו	והוריד טל אדיו
נשמות לפגרים	והשיב בחסדיו
אני הזהרתך	אני בוצאתך
בדרכי מישרים	אני הדדיתך
שתי פעמים ביום	ליחד א איום
ערבים ושחרים	להתפלל יום יום
בלב ולדקה בו	לעבדו ולאהבו
פעמים ואישורים	ולתמוך בנתיבו

ליראת ה' חזקתו
 וכל ישיבתו ושיקרו
 ולרדוף צדק חזקתו
 ולעשות בישות
 עליו לב גס עלפה
 וסלחות וסלחות
 לבדק וללמד
 מאת הנגמרים
 וטובות תעודתו
 וחמול בנשלים
 והשבת תשמו
 בימים גספרים
 גדילים מעשת לך
 תפיים בדברים
 באט ובחזון
 בעני כפורים
 ואפק אל ישוב
 ועוסק מסחרים
 לשכלו ולשענו
 נפנו נהדרים
 והירק תכבד
 ותקדש הבכורים
 והאבלים תחם
 ותקבור נגזרים

לקדש תענובות
 להשיב כשימו
 לצדק דעתו
 ולשבור דתהו
 דברושים מרס
 וסתבם על יפי
 וישנות תמיד
 ותברכות תמיד
 בכור בנים תפדה
 ובכעני תרדה
 ותפדה פטור חמור
 וההלל תגמור
 ועל כנפי בגדך
 והללות דל ורך
 קבע ברדת חזון
 ולא תמצא רזון
 עבדו עני הישב
 והגזל תשב
 חיה לשם עניו
 ותקום מפניו
 ותלמוד ותלמוד
 ותושב בעל אבד
 והדלים תרחם
 והחולים תשוחם

ולסתור ולתת	לאביון וחתת
ולשמיד ולמותת	עמלק ראש ערס
לבער מתמעת	בבלה נחשעת
ולשרוף מכלעת	אלילים ואשרים
לענג יום מנחה	בהשקט ובסטחה
ולחט ולשחיה	ולאהוב הגרים
ועדקה לעשות	כפי יד ובחסות
ומעלות מעמסות	להקים ולהרים
ותלמוד שעשועים	להדר ולהנעים
והובח רעים	ואהבת החברים
ותומה וענוה	ויך קדש בחדוה
ויבאת מקדש ו -	חכמים עם הורים
ולמוד נאמנה	לבנים ברנה
להזים ולא למנה	ולוי עם גרים
שמוח מעשר עני	וגם מעשר עני
וראשון ושמני	תקדש בחורים
ומעשר ממעשר	וגם וידו מעשר
ומבהמה תעשר	וראש גז מעדרים
וקדש כותני ש	ומעשר סחנות
תאכלם במעוני	ותחלה תרים
וחזק מיד ימוט	ולעד לא תמוט
ובלביעי תשמוט	ספחים וגזרים
ותשמוט משאות	ושכחה עם פאות
בערה ותביאות	ועוללות מבצרות

וּלְקַטְּ הַקֶּצֶר
 עֲזַבְתִּי תַעֲרֵר
 וְאֵל מִן הַבֶּטֶן
 (ת)ן פֶּן תִּלְכֹּט
 שְׂמַח וְאַמּוּר הָאֵח
 וְהַנּוֹתֵר בַּחֹח
 וּפְגַע לִי יִבְאֵשׁ
 וּסְסַח בְּעַל־אֵשׁ
 וְרֹאשׁוֹן וְשִׁבְעִי
 וּמִקְרֵא שְׁבוּעִי
 וְיוֹם זְכָכוֹן תִּרְוַעָה
 וְסוּכָה בְּאַתְרֵהָ
 עֲרֵבִים בִּם מִדֶּר
 וּפְרִי עֵץ הָדָר
 וְכֹהֵן הַנֶּקֶם עַל
 וּבִתּוּלָהּ יִבְעַל
 וְיָדַע הָעֵתִים
 וּפִתּוֹת הַנֶּתִּים
 וְנִשְׁלַח נִשְׁלֹחַ
 לִכְפֹּר וּלְסַלֵּחַ
 וּלְיִצּוֹק וּלְבִלְבֵּל
 וּלְמַלּוֹק וּלְקַבֵּל
 וְכֵן יִלְמֹד עֵס זֶה
 וְהַשּׁוֹק וְהַחֲזָה

וּפְרִט הַטָּעִיר
 לְחֵלֶם נֶאֱחָדִים
 בְּהַעֲנֹק וּבְהַעֲבֹט
 גִּלְדוֹת וְגִלְדִּים
 בְּהַחֲדוֹתֶיךָ הָאֵח
 יְהוֹשִׁילֶךָ עַל־אֹרִים
 יִשְׂרָף בְּאֵשׁ
 עַל מִצּוֹת וּמִרְזִים
 תִּקְדֵּשׁ בְּחַג־יִשְׁעִי
 בְּבִנְיֵי קַעֲרִים
 וְיוֹם כְּפֹר תִּזְעַק
 עֲמֻסִּים בְּחָרִים
 וְעֵץ עֲבוֹת נִהְדָּר
 וְכִסּוֹת הַתַּמָּרִים
 בְּאַלְמֹנֶה יִגְעַל
 וְיִדְהוּ יִרִים
 לְטַהֵר סוֹת וּבִתִּים
 וְהַגֵּשׁ מוֹקְטִים
 לְהַקְטִיר מִלְּמֹלֹחַ
 פִּישִׁיעִים נִעְתָרִים
 וְלִשְׁחוֹט פֶּרִי וְיֹבֵל
 וְלִקְבֹּץ אֲזֻכָּרִים
 לְהַעֲרִיף וּלְחַזֵּק
 לְחַקוֹ נִעְצָרִים

וּלְקַטְּ הַקֶּצֶר
 עֲזַבְתִּי תַעֲרֵר
 וְאֵל מִן הַבֶּטֶן
 (ת)ן פֶּן תִּלְכֹּט
 שְׂמַח וְאַמּוּר הָאֵח
 וְהַנּוֹתֵר בַּחֹח
 וּפְגַע לִי יִבְאֵשׁ
 וּסְסַח בְּעַל־אֵשׁ
 וְרֹאשׁוֹן וְשִׁבְעִי
 וּמִקְרֵא שְׁבוּעִי
 וְיוֹם זְכָכוֹן תִּרְוַעָה
 וְסוּכָה בְּאַתְרֵהָ
 עֲרֵבִים בִּם מִדֶּר
 וּפְרִי עֵץ הָדָר
 וְכֹהֵן הַנֶּקֶם עַל
 וּבִתּוּלָהּ יִבְעַל
 וְיָדַע הָעֵתִים
 וּפִתּוֹת הַנֶּתִּים
 וְנִשְׁלַח נִשְׁלֹחַ
 לִכְפֹּר וּלְסַלֵּחַ
 וּלְיִצּוֹק וּלְבִלְבֵּל
 וּלְמַלּוֹק וּלְקַבֵּל
 וְכֵן יִלְמֹד עֵס זֶה
 וְהַשּׁוֹק וְהַחֲזָה

ישרד ובעת לבת
 בגדי ששזרים
 ולחם הנתבן
 למשחה ולמאורם
 קבורת נסבת
 חשוד דברים
 ויעולות וקרבנות
 במועדים נזכרים
 ונר שבת יתל
 ושופטים עם ניוטם
 נפשות ומערכות
 נזיקין נשחרים
 לחדשי השנה
 ארבעה ועשרים
 ונר חנוכה להעלות
 בשני מעשרים
 וגם להיות קדושים
 בעתם נזכרים
 ועבד עם אמה
 ומקרא בנאים
 וערך מאזנים
 לבנים הקבולים
 וגם מדותים
 ופדיון נזכרים

ויבין למלאכת
 לבת המידות
 ותכנית המשכן
 עשמן המתקן
 חנוכה ומלאכת
 ויש המערכת
 ושלמים נמנות
 וישלש מתנות
 והעושר לנהל
 ופרשת הקהל
 למחקוקות ריבות
 ויחן ארבע אבות
 וקצב ותבונה
 גמטנות הקהונה
 ותקופות למלאות
 ולראות ולעלות
 להנעים חנימים
 ולטבול נפרשים
 וישבת בבהמה
 ובבקר אדמה
 וזרמנותם
 וגמלת פי שנים
 וחק אפותים
 ומוצא שפתיים

בס' כן נבתימה	וחופש האמה
ובתי החצרים	ודין ערי חמה
במסד על זדון	ואדם לא ידון
ישלח לדרורים	ב'ובל נמת אדון
ב'ובל ועאת עשית	ועאת אמה חפשיית
והבדל שש ערים	ועת בא החמישית
וסוד עגלה ערופה	ודין שפחה חרופה
ללא המה טהורים	ונפסח לתרופה
במימי המקלות	וטהרת הדנות
לפר חכסרים	נפר בא על מצות
בקרבן הנראה	וטהרת הטומאה
ומוספין עשרים	זקרבן חסאה
ודאי עם נתלה	ויזרד עם עולה
וערך הנודרים	וזהרם המופלא
והעומר לספור	ויד ויתר לחפור
לשלח בערים	ואם קו הצפור
בשרץ ונבלות	וכל טומאה להפלות
וזמשקין נגרים	ואדם עם מכלות
והקרה מחשבת	והסט ושוכבת
ואגרת פורים	ויכנס נעזבת
לאשה נתקת	וחלונן ורקת
במבועי גברים	וקיץ בף מחזקת
וחק פריה ורביה	ודין אשה שבעה
ונסד לי קרם	ותלבנישת ערה

וְיִשְׁנֶה לְמוֹשֵׁלִים	וְעִלָּה וְהַלְלִים
יִשְׁכַּר הַנְּשָׁכָרִים	וְכִוּמָם לְהַשְׁלִים
וְמִקֵּם וְנַחֲלוֹת	בְּכִכּוֹת וְקִלְלוֹת
וְיִזְבֵּל לְדָרוֹם	וְסִיד אֲכֵנִים גְּדוֹלוֹת
וּמוֹרִים מִתּוֹדֶה	וְחִצּוֹצֵרוֹת יַעֲרָה
מִדְּמֵי הַמִּקְוִיִּים	וְטַבֵּל יוֹלְדָה
וְחִזָּה לְתַנּוּפָה	וּפִירָה לְיִשְׁדָּפָה
וְתִרְצֵמָה לְהַדִּים	וּמַעֲשֵׂי־הָאֵיפָה
לְמַלְט מִשְׁחַת	וְעִיר יֵד יִשׁוֹלַחַת
לְהַחֲרִיב וְלִהְיוֹתִים	וְעִיר הַנְּדַחַת
אֲבֵנָה תֵּגֶר	וְעִיר כִּי תִסָּגֶר
וּמִזֹּר לְנִכְדָּרִים	וְתֵן נִבְלָה לְגֵר
וְהַמִּסִּית תִּסְקוֹל	דְּמֵי כּוֹפֵר תִּשְׁקוֹל
לְעֵבְרָה וְלֹאֲחָדִים	בִּיעֵן הַדִּים קוֹל
בְּאַחַד הַחֲרִימָם	וְחֹלֶם וְעֵד זִוְמָם
לְהַגִּבֵּא יִשְׁקָרִים	לְכַלְתִּי הַדּוֹמָם
הַמּוֹצִיא יֵשֶׁם רַע	וּבְכִפְרֵעֵי תִפְרַע
בְּהֹוֹת נִטְהָרִים	וְאִישׁ זָב וּמַעֲזֹרַע
טִמְאָה מִתְּאוֹ נִסְפָה	וּבִזָּה יִרְפָּא
וְיִדְּאוּ נִשְׁאָרִים	וּמִדִּים חֲסִפָּה
תִּכְסְּהוּ בַעֲשֵׂה	וְחֹבֵל בְּחִמְשָׁה
תִּכְסֶּה בַעֲפָרִים	וְדָם עַל־בִּשָּׁה
לְמִעַן תִּנָּקֶה	וְהַסּוֹטָה תִּשְׁקָה
לְהַסִּיר מִכְמוֹרִים	וְעִשִּׂית מַעֲקָה

והתן כל ימיך סודי ויהי נקודתו
 ויהי חסד מעצתו ויהי יד רמה
 ויהי יד רמה מעשה מלחמה
 לכל תפול אימה בלב הנחגרים

אלה מצותי ואלה חקותי
 ואלה תורותי תשימים לעיניך
 תהינה להיך ותספנה יהיך
 והמזהיר יזהיר ולזהיר יקרב
 וכאלו הנערב וישרים בלבתי ישרים

וישם ידו על ראש ידו וברכו ידו
 וידו ידו וידו ידו וידו ידו

נחלם יום דקדוק
 אל שבעות

וישם ידו על ראש ידו וברכו ידו
 וידו ידו וידו ידו וידו ידו
 וידו ידו וידו ידו וידו ידו
 וידו ידו וידו ידו וידו ידו

למנחה יום ראשון

של שבועות

נהנינו לומר אלנו היום היום בידך
חדש יצאנו

פזמון

ישיר חדש ענה

כונות א מנה

שור הא רבך

על כי ערכך

יחיד חשךך

לזמן בוענה

דת שוכני סנה

מהם צורךך

הל סתךך

לישדוד מחנה

תבטל את סדאשן

לא תרא חזון עולם צורך

יושב נענה

ולתקוה ואחרית

עופה יד דרכים

תת לה מהלכים

שם הולך חששים

אך זה תמנה

שואות בעטוף ישית

חקי הנלוזים

בי עתות רגזים

אוי כי תחנה

בנה שוכנה

בתיק א וצפונה

נתיבה לישירים

וגר חופש חדרים

וקרה ליקרים

זרח לזרים

מעונה ואכונה

אמנה לאמונים

ואור למזהירים

וגולה מצפונים

וגר מנזרים

ובח לגאיתים

יכונן נפלאות
 בסודי ובדמיונות
 צבאות תהמות
 ורוח החיות
 חפצים מה נאמ
 למחבוק התוו
 קרמ נאמס נדמ
 עדופה וטהורה
 קנה טובה נעמה
 וסעתי המזה
 והעלה זכרונ
 נשייתה קשיני
 להיס חמה נעלה
 בקול נבדח נפלא
 ול כבוד הקעים
 ופתח לי רקיעים
 ונחור בגבורות
 ונתן הצרות
 דלן אומר כבוד
 אלוה נדמ הוד
 אישו דרמנים
 ואישי ברמנים
 אספר עצמותי
 למעשה מצותי

אלוה נדמחות
 לעדים נאמנים
 וצורות עליות
 אשר באופנים
 באדרם לאישון
 באותות למבינים
 וקח סוביתורה
 יקרה חפנינים
 קשה מבצר חכמה
 בסודות עליונים
 במעמד הר סיני
 בדאש הקנינים
 בהר סיני נגלה
 מפרק גבורים
 ונפלאותיו הנעים
 נקדע חלונם
 ופעל נכצרות
 בגופות כנרנים
 ומושיחי אחד
 באלפי ישננים
 לצואר בחרוזים
 ואציב עינים
 ויהי אותות
 ובהם נסמנים

יסוד כל הסודות
 ושורש לתעודות
 להאמין כל תמים
 ביה צור עולמים
 והגדיל יחדון
 ליראה ולעבדו
 וחילתו ללכוד
 ביד ובראש לעבדו
 להבקה בגדולים
 ולדק בשבילים
 ובשמו תשבע
 והמזוזה תקבע
 והמלך מנה
 והמקדש תבנה
 ועבדה לוי

ושמרו בית זיו
 כתבת התורה
 והשם הנורא
 נשיאות כפים
 קטורת אפים
 אכילת שירים
 וביום פעמים
 ואיש תוקד תמיד
 ומשמרות תעמיד

ועמוד העדות
 וראש המבחינים
 בקושט ובתמים
 אדני האדונים
 ואהבת שם קבדו
 בפה וברעיונים
 וטושפות הכבוד
 לאות ולזכרונם
 ולעשות בגדילים
 לעלין מסכנים
 ובך כי תשבע
 בשערי חשכים
 וכתב לו משנה
 עבד הבטינים
 וכל ידאיו נני
 לויים נמכהנים
 וערך המורה
 לקדש בהמונים
 וקדוש ידים
 ולחם הפנים
 וקדשי שמים
 נגד הגוים
 ועולה התמיד
 להשנות למנהג

וְשִׁמְךָ הַמְּשִׁיחָה
 לַעֲתִים מְזֻמָּנִים
 תְּרַמֶּה נִבְחֶדֶת
 תְּרַמֶּת הַדְּשָׁנִים
 וּפְרִיָה וְרִבְיָה
 וְתֵת לָהּ בְּדִיוֹנִים
 לִישֻׁבֵּת וּבְבוֹרִים
 וּמִלֵּךְ קְרִיבִים
 וְשֵׁלֶם בְּיָמִים
 סְדוּרִים וְנִכְוָנִים
 בְּכָל עֲנֵן תִּכְן
 לַהֲדָר וְגִאֲוָנִים
 וּמַעֲשֵׂה הָעוֹלָה
 בְּעֵינֵי גִלְגִּים
 וְהַחֲמִין יוֹשֵׁבֶת
 וּבִשְׂאֵר תְּקוּנִים
 וְהַחֲטָאת מוֹשֵׁם
 לַחֲפֻצִּים קְדָמוֹנִים
 תְּכוּנֵן מַעֲוֹתוֹ
 פֶּעַל לִיו מִנְכָּסִים
 לַחֲוֵעִלִּים בְּקִדְיִשִׁים
 הַיּוֹתֵם נִתְקָנִים
 וְעֲבִיעַ נִידְעוֹת
 וְיִרְחַ אֵיתָנִים

חֲבִיתִין לַמִּנְחָה
 וְשִׁלְמֵי הַשְּׁמִחָה
 חֲגִיגָה נִהְדָּרֶת
 וִירִים הַמְּשִׁחָה
 וְעוֹלֹת הַרְאִיָּה
 וְעוֹד עֲבָרִיה
 וְקְדוּשַׁת בְּדָבָרִים
 וּמִצּוֹת הַמִּחְצָעִים
 וְקִרְבֵּן הַתְּכִיִּים
 וּמַעֲשֵׂה הַשְּׁלָמִים
 קְדוּשַׁת הַכֹּהֵן
 וּבְגָדֵי הַדֹּהֵר
 וְגִדּוֹל בְּבִתּוּלָה
 וְיִשֻּׁבוּ גִזְלוֹה
 וְלִשְׁבוֹת בְּשִׁבְתָּה
 וּמִנְחַת עַל מַחֲבֶת
 וְחֶק מַעֲשֵׂה אֱשֶׁם
 וּפֶסַח הַנֶּקֶשֶׁם
 וְכֵן בְּאֵכִילָתוֹ
 וְהִשְׁנֵי כְמוֹתוֹ
 נִתְּנֵת חוֹמֵשִׁים
 וְקְדוּשַׁת הַחֲדָשִׁים
 שְׁבִיתוֹת וְקִבְעוֹת
 בְּפֶסַח וּשְׁבוּעוֹת

תִּקְיֶעַה גַּעְדָּכָה
 וְלִישָׁב בְּסֻכָּה
 וּמִסִּפִּים קֹדֶשׁ
 וּמִזְעָדֵי הַקֹּדֶשׁ
 וּמִנֻּחַת הָעֲמֻרִים
 וְצֹמ הַכַּפֻּרִים
 קְדוּשָׁה בְּתַמּוּרָה
 וְאַהֲבַת הַחֲבֵרָה
 הַבָּאֵת בְּכוּרִים
 וּמִזְרָאֵם תָּדִים
 שְׂרִיפַת נֹתָרִים
 וּפְטָרֵי הַחֲמוּרִים
 כְּדוֹת צַעֲלֵי הַיָּמִים
 וְכִסּוֹת הַדָּמִים
 יִדְעוֹת סִימָנִים
 וְשִׁהֲרֵת הַמִּינִים
 וְעֵדֵי הַבָּתִּים
 וְהַעֲרָבִים לַמֵּתִים
 וְהַשָּׁב הָאֲחֻזּוֹת
 וְתַת רֵאשִׁית גִּזּוֹת
 וּמַעֲשֵׂי הַתְּרֻמָּה
 וּמַעֲשֵׂי הַבְּחֻמָּה
 וְחֵק פָּרָה אֲדוּמָה
 יִשְׁכִּיתָה בְּאֶדְמָה

וּמִצֵּה גִסְבָּה
 וְלֶאֱחֹז סִסְנִים
 בְּשֵׁבֶת וּבְחֹדֶשׁ
 עֲמֻנָה מִתּוֹקֵנִים
 וְלֶחֶם בְּכוּרִים
 וְהַעֲבֹדָה לִפְנֵים
 וְיֶחֱדָה בֵּית בְּחִירָה
 וְהוֹכֵחַ נְדָגִים
 וְכַבֵּד הַהוֹרִים
 וְהַדְרַת הַזִּקְנִים
 וְטָמֵא וּבְכוּרִים
 לִפְדִּיּוֹן נִתְנִים
 וְלִדְוֶן בַּחֲרָמִים
 וְלִשְׁחֹט סִימָנִים
 בְּדָגִים וּבְכוּנִים
 וְאַרְבַּעָה נִמְנִים
 וְהַשְׁדּוֹת חֲרִיטִים
 יִהְיֶה נִתְּנוּגִים
 בְּשָׂרָה וּבְרִזּוֹת
 וְחֵק הַמִּתְנִים
 וְדִין עֲבֵי חֹמֶה
 בְּבִקָּר וּבְמִשְׁנֵים
 וְעֵרְבֵי הַבְּחֻמָּה
 בְּפִירוֹת וּבְהוֹנִים

במעשר ובערס	ומשפט המשוררים
ומעשר הנענים	והשני להרים
ומקרא בכורים	הפרה לנחירים
ולקט אביונים	ושכחת העמרים
ופאזר חגבלות	ופרט ועוללות
ומספר השנים	וקדוש יובלות
ומצות הענקה	טענה ופריקה
והללות למעונים	ומעשה העדקה
ודין עבד עבדי	נעשת הנכרי
לעולם סכננים	ולעבור בדברי
ולאהוב הגרים	והשיך הנכרים
בעת שמסכנים	והאחיל לשכרים
נדדים מורגלים	והביא כרגלים
בעומה למונים	ועד חמישים השלים
בקריית מושבי	ומאריצות לעבי
ושלח הקינים	זכאי תביא
וקדש הלולים	דרור היובלים
וכל החמונים	ולחלוף האלילים
ודין אשם תלוי	ומצות הידני
למשנה וזדונים	וידא האתני
וקרבן חטאה	וישגת הוראה
לארבעה פעם	וקרבנות הטובאה
ושלבת הקרע	אטמאת המצורע
ובתים ומלנים	ובגדי הערע

ותגלחת שיערו
 ומצות קטנהו
 שכירות השלם
 ומצות המכעיר
 וטומאת זב וזבה
 וטהרת הערבה
 וטומאת הנדה
 וערי מועדה
 וטומאת צנבלות
 וצדק משקולות
 ודין מועיא שם רע
 והבדל המצורע
 גדולת סנהדרין
 ועדות נדשנים
 נשות אחרי רבים
 ולקבול נחרבים
 אשר קדש שבת
 ומנביאי האמת
 חקירת העדים
 והשב האובדים
 ומצות המלקות
 וקרבן היולדת
 ודין יעלה ערופה
 והרג ושפיכה

בכל עמ תערו
 בענינים שונים
 ותגלחת נדר
 בנסח במעונים
 וטומאת חת שגכה
 צמיח נדונים
 וטומאת יולדה
 לרועה שגיונים
 ושרץ נמחלות
 ואימות עם חנים
 ולנזיר צרע
 בחותות משתנים
 ומשפט מישרים
 ומנו דיינים
 וטומאה לקרובים
 נמחים באשמים
 וכל זכרו הצמח
 שמעדת וחזונים
 וזממים השודדים
 וכל הענינים
 ומצות העלות
 לאכילים שונים
 ומי טהרת ערופה
 ולתלות נדונים

וְהִירָדָה לְמַלְקָל
 וְהָיָה בְּשִׁלּוֹנִים
 שְׁלֹשָׁה נִזְכָּרִים
 וּמִשְׁפַּט הַטּוֹעֵנִים
 וְלַעֲרִיף צִטָּר חֲמוֹר
 אֲמָרִים נִבְחָנִים
 וּמִשְׁפַּט הַחֲבִלּוֹת
 וּשְׁפָעַת צַנְעוֹנִים
 וְתַבְרִיךְ הַבּוֹרָה
 וּשְׁנֵי הַשְּׁנוֹנִים
 וּבִיטָה תוֹמָר תּוֹר
 לְמַסְכֵּן מִטְּכֹנֵי שֵׁשׁ
 וְגִטָּרֵשׁ תִּפְתָּה
 בְּבֹה וּבְדֶרֶאֱוֹנִים
 וּסְכָנִים נִדְעִים
 בְּחֹמֶר וּסְלָבִים
 וְהַפְרָשֶׁת חֵלָה
 בְּרִית הַרְאִישׁוֹנִים
 וְשִׁלּוֹחַ כּוֹמָאִים
 וְשִׁמְחַת הַחֲתָנִים
 בְּעִיר שְׁלוֹם תַּעֲנָה
 וְיִתֵּד עַל אֲזֵנִים
 כְּגִבּוֹר יַעֲרִיחַ
 נְטִיעַי נְעֻמָּיִם

לְחֵנֶק אֶלְמָקָל
 וּמַחְצִית הַשֶּׁקֶל
 וְדִיעַ הַשּׁוֹמְרִים
 וְדִין קוֹנִים וּמִזְכָּרִים
 וְדִין גִּבּוֹר לִשְׁמוֹת
 וְחֵק הַקֹּהֶל בְּאֵמֹר
 וְסִדֵּר הַנִּחְלּוֹת
 וְגִדְחַת לְבָלוֹת
 בְּדִין הַבְּעֵר תַּחֲקוֹר
 וְיִשָּׁר מִשְׁפַּט הַשּׁוֹר
 עַמְלֵקִי תִזְכּוֹר
 וְהַיָּתִב בְּהוֹת תּוֹר
 וְאוֹנֵס וּמִפְתָּה
 וְהַסּוֹטָה תִּשְׁתָּה
 מִיִּבְמִים אֹחֻלָּצִים
 בְּלִיל צֵאת מְלוֹחֲצִים
 שְׁמוֹרֶת הַמִּילָה
 וּמִצּוֹת הַמִּילָה
 וּבִפְתָּךְ נִשְׁאִים
 וּבְמִצּוֹת נִשְׁאִים
 וְהַשְׁאִיר עֵם נַעֲנָה
 וְיִד חֵיִן לְמַחֲנֶה
 וְכֵהָן מִשִּׁיחַ
 וְעִישָׁה וְהַעֲלִיחַ

אלה חזקים

וכדאי מוצקים

ישרים עדיקים

חיים למחזקים

חמורים מזהב

וטוב טעמים יערב

ובהם ייש חכמות

עצמות בנעמות

ומצות לאריאל

בבואי לקדשי אל

בתת כגור נעים

ועלו חושיעים

ויאתה עם שמו

למגדל הבנוי

ולפעמיו ידוד

בעיר מבנה כדכוד

ושמה ישליו

ועד עולם יהיו

בהירים בשחקים

חזקים וחסונים

רעין עלין חזקים

ורפאות ענבנים

יקרים מפז רב

וינאם למכנים

גדולות ומזימות

יסעון מעינים

וארץ ישראל

יבוע עדנים

ועלצל ומנענעים

בעין שמונים

בכל פאות בוני

אשר אליו פנים

עבוד ל הכבוד

והקלי שן והבנים

ובנעמים יחיו

דשנים ורעננים

קדוה תהקבל

ליל שבת של שבועות

עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה בראשית

וקרה היא מפנינים וכל חפציה

לא ישנו בה כי טוב סתרה מסחר בסף

נמחרון תבאנה תנו עוז לאלהים

ישראל גאותו ועמו בשחקים במקלה לזר

ברכו אלהים כי מקור ישראל לזר

(מזמור שיר ליום השבת טוב להודות וגו')

דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום

נבונים ליום השלישי כיבוזם השלישי ירדו לעיני כל העם
על הר סיני פיוט זלם נרדו

שני מאורות

השכל והדת

עיניו מאירות

נפש איש משיבות

ויאמר נרדו וערנית כנכתב

כלל ראשון על ספר

על הר סיני "נגלה אל להמוני" זרע קדש
ברוכי ה'

לשבת יום שני של שבועות

יתחיל המעלה עד נכחיתך בגדת כס דהין

רשות

מלא פחד בביתך אעמודה
ותתעב בתוך קהל ועדה
עני בעטפי לפניך ביום חמת תעודה
זמרה בפי כל הנשמה
ותודה

בקול רנה ותודות
מפי עבדיך
ויבדקך להודות
את שם כבודך
ישראל ויהי כבודך

נשמת געמיה פנימה תמימה קהלה קדושה
תנגן בתרועה ביום התרועה
לאמר שירה חדשה
משה מורה שיה

נשמת תומכה במעלי דתך הישרה תתן
לה כבוד אומרים מה אירא
נלהגלי מעוז ביום ערה כי נר
מצוה ותורה

נשמת נוישמה עולדתך לעפירת תפילה
תנאכב מהלך בזכרה יום יחד
יחד ועולה להודות עור תעדה

וְשִׁמְכוֹת בְּשִׁפְטֵי לֹו מִשְׁפָּט הַבְּכוֹרָה
 תָּבִיא לָךְ תּוֹדָה
 וְדָבַס עַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע בְּפִיזִים שׁוֹרָה
 וְכִפְתָּ לֹו אֶת מַעֲשֵׂה הַתּוֹרָה
 וְנִשְׁמָע עַל הַיָּד מִדְּעַבְדֵּי תַמִּים דְּעִי
 וְנִשְׁמָע עַל הַיָּד מִדְּעַבְדֵּי יוֹם תַּחֲלֵת בִּרְמִיעַ
 וְנִשְׁמָע עַל הַיָּד מִדְּעַבְדֵּי יוֹם חֲשִׁבִיעַ
 עֲבָאוֹת נִמְלִי אֵשׁ לִבְתָּ תַעֲדָךְ
 יוֹם מְנוּסָה מִכָּל מַלְאָכָה נִשְׁבֶּת
 עַל כֵּן בִּרְךָ לְבָאֵת יוֹם הַשַּׁבָּת

נִשְׁבֶּת עַל שְׁנֵי הַדָּל יוֹדֵךְ בְּאֲרֵעוֹת יִשְׁבִּים
 תַחֲוֹרֵךְ נִתְּדָר בְּכָח אֶחָי
 וְקִיִּים אֲמָרִים וְאֵלֹוֹסִים מִלְּאֲשִׁירָה
 בִּים יוֹם
 וְיִסִּים הַתַּעֲלָה כִּי יוֹם רִאשׁוֹן טַל טַסָּה

לַהֲלֵל
 רְחוֹם בָּךְ אֶתְגַּבְּרָה מִתִּי בְקִרְיָה חֹבְרָה
 אַחֲוָג וְכָךְ אֶעֱבְרָה מִתִּי בְהַר הַמִּזְמֹר אֶגְמֹר
 הַלֵּל וְשִׁיר מִזְמֹר
 סִיזִם מִהַמְזִמֹר

בִּרְוֹךְ יוֹם יוֹם יַעֲמֵס לִינוּ

הלא ישעיתנו סלה : הלא לנו יל למושעות ולל
 אלהים למות תוצאות : אלהים : מחוצות
 איבו קרקר שער מותה לבא שמו : אמר
 : מכשן אש : אש : מלכות ים : למען
 תמחין רגלך בדם לשון בלבך מאויבים מנהג
 ראו הליכותך אלהים הליכות : עלי מלכי
 בקדש : קדמו שרים אחר : נגעים בתוך
 עלמות אופנות : במקהלות בקנה אלהים :
 במקור שר : שם בלחן צעיר : אלהים שר
 יהיה דגמת שרי זבולן שרי נפתלי : יצוה
 אלהים עונך ענה אלהים זו פעלת לנו : מהיכלך
 על ירושלים לך יובילו מלכים שרי : ועצמות
 קנה ערת אכירים בעגלי עמים מתרפס ברעי
 כסף בזה עמים קרבות יחצו : יאחי חישמוס
 מנ מצרים כנש תדין ידיו לאלהים : ממלכות
 הארץ שירו לאלהים זמרו : סלה : לרוב בשמי
 שמי קרב הן יתן בקולו קול עוז : תנו עוז
 לאלהים על ישראל גאותו ועוזו בשחקים : נודא
 אלהים ממקדשיך ל ישראל האגות עוז
 ותעצמות לעם : ברוך אלהים :

להוצאת התורה

שובה אלהי שבנות עמים : למישור באו ערד

זמרה בא עזרת תמימים מאז היו ידיו
ולחם דוד יעבדך

פסוקים

בעבור דוד
פני משיחך : עין חיים היא למחזיקים בה
ותומסיה מאשר : קרה היא מפנינים וכל
חפיקך לא ישנו בה : כי כוזב סחירה מסחר
כסף ומחרוזת תבואתה : דרכיה דרכי נועם
וכל נתיבותיה שלום : שלום רב לאוהבי
תורתך ואין למו מכשול : במקהלות ברכו
למים וי מקודשם :
ועתה קומה יי

מחר-מחר : וזה כתובה מוסחרת של עסק
כל נוסח יתחיל עשר תעשר ונחל יתחיל
כל הכבוד

מפטיר

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה
ל' בשבועותיכם מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
והקרבתם עולה לריח ניחוח ל' פרים בני בקר
שנים איל אחד שמעיה דבשים בני שנה
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים
לפר האחד שני עשרונים לאיל האחד :

עשרון עשרון לגביש אחד לשבעת הכבשים
שעיר עזים אחד לכפר עליכם : מלבד עולת
התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם

ההפטרה

וַיֵּץ בְּהִיבֵל קִדְשׁוֹ חַס מִפְּנֵי בְלֵהָ אֲרֶץ
תפלה לחבקוק הנביא על ישעיונות
יְיָ שִׁמְעֵתִי שְׁמֵךְ יְרֵאֲתִי וְיִפְעֶלְךָ בְּקִרְבִּי יְשִׁיעִי
חַיִּהּוּ בְּקִרְבִּי שִׁמְעֵתִי תוֹדִיעַ בְּרוּךְ רַחֵם תִּזְכֹּר
אלוה מתמן יבא וקדוש מהר בארץ סלה נסה
שמים הודו ותבלתו מלאה הארץ : ונגד
באור תהיה קרנים מידולו ושם חביון עזה
לפניו ילקח דבר ויעצו רשף לרגליו : יעמד וימורד
ארץ ראה ויתרגלים ויתבצעו הדרי עד שח
גבעות עולם הליכות עולם לו : תחת און ראיה
אהלי כושן ירגלון ויעזות ארץ מדין : הבנה
חיה : אם בנהרים אמד אם בים אבחתך כי
תקרב על סוסך מרכבותיך ישעיה : עריה תעור
קשתך שבעות מוטות אמרם לו נהלות תבקע
אדן : ראיך יחילו הרים קדם מים עבר נתן
תהום קולו רום ידיהו נשא : ישמש ירח עמד
זבולה לאור חציף יהלכו לנה ניקח חניתך בנעם
תצעד ארץ באף תרוש גים : יצאת לישיע
לישע את משיחך מחצת ראש סבית דשע ערות

יסוד עד צואה סלה ונקבת במעו ודאיש
 פתיו וסערו להפיצנו עליצתם כמו לא כול
 עשבו סתר ודרבת בהם ססיה חזמה מיד
 רבים שסעו ותרגו בטני לקול עלול
 שפתיהם בקב בעצמי ותחית תרגו אשר
 אגוז לים עת לעלות לעם יגדנו ביתאנה
 לא תפריח נאמן מל בופעם מתיש
 יית ושד כולת לא עשה אכל ואין בק
 ברתם ואם אעלוזה אגלה בלה
 ישעיהו שהים אדני חלי וישם כל באילות
 ועל במות ידריבנו למנצח בנגינות

ויסתר אתם יחי שניך לקבל וששך אמר

תקדשו החקיקתו בסערי תורות וסארו יוסף בנכח רב
 קני נעמן וגם עבודה ורות
 המוטה שוכנסו ברת
 התושה הללויה
 לא תעשה
 על כוצות

פזמון

אוחילה לאח לו אישברה

האיש כל שבת לשאברה
 מעות לאחיה עת הסברה נדבות כי רצה
 העילה בעה עמי כי בעלל ושדי אחסה
 שדים

בעל שדי אחסה וצדקו לא אחסה
 במצות לא תעשה ואגיד משרים

בעדות נאמנה

במספר נחקרים

עתידי וצנועים

ביעור קטורים

אחות רעיתי

ולקח חסדים

פדיתך מלהב

צדופים וטהורים

באלף ורבבה

מרגל על הים

קראתך בסיוע

לך צהם אחרים

בישע ובסל

להקטנו בדם

להביא תועבה

ולטעת אשירים

והאמן בשוא

ישמות הקדוש

ושמור כן יחדהאך

ולא תחמוד חברי

אשר דמה אבקע

להכישיל העורים

ויתום לא תענה

בארעות חזרים

כתובים באמונה

וכימי השנה

יקרים חסנינים

לבית האיתנים

צאי נא לקראתי

ושמע תורת

חשקתך ואוהב

כמו תורי זהב

בעאתי נצבה

נקול רודי זה בא

אנכי

ולא יהיה על פני

ולא תעשה פסל

ולא תשים פסל

וגם מלהם

ולבנות מצבה

וסגר משמע שוא

ולא תשא לשוא

ומצות לא תנאך

ולגנוב לא תשאף

ונפש לא תנקש

ולא תתן מוקש

ושקר לא תענה

וארצך לא תזנה

והגר לא תונה ונזיח לא תבנה
 ועל ריב לא תענה לחרחר מתגרים
 אלהים לא תקלל והשים לא תקלל
 וכדק לא תעולל ופרט הבערים
 ולא תקלל חרש חמסו ידרש
 ולא יעשה חרש שוורים וחרמורים
 ולא ימחה צבוע מלאכתך ודמעך
 ואל תעשוק רעך ולא תאחר נדים
 ולא תעשוק עשירך ולא תלקט קצירך
 ולא תחסום שורך בדישו העמרים
 ולא תפאר זיתך ולא תבלה באתך
 ולא תונה עמיתך בסקות ודברים
 ולא תשא חטאו אשה לבו מלאו
 ולא תחשוב לשונאו במשכנות ערים
 ולא תקים עמך לבל אקנס ממך
 ולא תלין עמך פעולת נשכרים
 ולא תטור איבות ולא תשאל איבות
 ולא ימנתו איבות ובנים על הרים
 ולא תשמוע דברי נבוא שקר מורה
 ולא תהיה אחרי מסיתים נבערים
 ועבד לא תסגר ופנים לא תכיר
 ועל כה לא תזכיר ישם אלהים אחרים
 וכספים לא תחמור ועל דם לא תעמוד
 והחדל ללמוד ישבעה לשקרים

נצור חקי על דל

ומנשך תחדל

וממזת לא תטה

ורין יתוס מטה

ולא תקח שזחד

ולא תהבל יחד

ולא תחמוד גזלה

ולא תאכל גבלה

ולא תאכל טרפה

ולא תקטין איפה

ולא תעשה רעות

ומשקל המעות

ולא תתן אכלך

ולא תבזך דגלך

ולא תשית יד עים

ולא תושד יעים

עזוב עומד שכחתו

לא למנה נתתו

שנת שבע תצור

ספחים לא תקצור

ולא תזרע תלמך

ולא תזמור ברמך

ולא תאכל קלי

בטרם תביא לי

ולא תשא עול

לדבות בנהירים

שחור פן בס תשטה

ואלמנה וגרים

ולא יעיד אחד

נפשות ובערים

אשר תקח אלה

וגבחי הערים

ותעבה הדגה

להפקיע שערים

במדה קרקעות

וגם לא במסחרים

במרבית פן אכלך

מלשע בס תחם

רשעים ומרעים

ואחים כנכדים

ולא תשע לקחתו

וליתומים וגרים

ובזבז תעצור

ולא תבצור גזרים

להוציא בז לחמך

ולא יעלה סידם

ולחם כדמלי

בדאשית הקצוות

(לא)

ולא תאכל ערלים
 ולא תהדר גדולים
 ולא תהיה כנושה
 ולא תתנואשה
 ולא יעלה משיח
 ולא תזבח נסח
 והכלים תבשש
 ותשרבנו בשש
 ולא תוציא לחנוך
 וזר וערל מחנוך
 וזבח לא תשמין
 ולבד לא תאמין
 ונשיא לא תאור
 ולא ילין עד אור
 וחלש זבחים
 ותודות שלמים
 וכל יגע בשש
 ולא תאכל מעשר
 ויניך ויעתך
 ותרומת ירך
 ולא תאכל על דם
 והחלב והדם
 ודג וחי' שניהם
 בלא סמניהם
 כטרים הלולים
 ודלים נחפדים
 לאיש עני ועדשה
 בעורים ושיכרים
 במעלות על מזבח
 בחדד חשירים
 והחמץ תרועה
 עד אחד ועשרים
 בשש נסח נחון
 ותושב זבחים
 בזבח על חמץ
 לתתך מחסורים
 ולא יראה שאור
 בשש ליל שמורים
 וחלבי חגבים
 להותיר נאסרים
 בכל כח נאסר
 דגך בשערים
 ובכורות בקרך
 נמכרת העדרים
 תמיד הנקדים
 עשאלים אסורים
 ועופות לבוניהם
 אשרהם נכרים

להקריב שי גערב
 ובסחים או עורים
 לא תקריב אשכר
 בבכורי שוורים
 בכל מקום חיצון
 במשקה העדרים
 מקודשת חתומה
 שמאים עם זרים
 מחיר כלב וזונה
 במנחת השעורים
 בשמן המשחה
 ושרט בבשרים
 ועינך לא תנקח
 לרועתי מסתרים
 דבר גיד תנשה
 בעינך תרים
 בלבבך תעפצן
 לחולך אזכרים
 בשבתות לרעות
 ויום הכפורים
 לעדק ולכשרון
 ויום הכפורים
 כליל צאתך חבוה
 על ראשי גזירים

וביום בו לא יקרב
 וגבן או גרב
 ומיד בן נכר
 ולא יעבוד אפר
 ולא יעלה לרצון
 ולא תגזז בכור צאן
 ולא תמיר בהמה
 ולא יאכלו תרומה
 ולא תביא למנה
 ולא תתן לבונה
 ולא תקדיב למשחה
 ולא תשים קרחה
 קטורת לא תרקח
 וכופר לא תקח
 שמוך נח פן תנשה
 נמצות לא יקשה
 וחק מותו ואת בנו
 ובנך לא תתנו
 וכל מלאכה להקשות
 ומקראי מצות
 ומקראי זכרון
 ומקראי חרון
 ועצם לא תשבור
 ותעז לא יעבור

להטמא לאביו	ולא יצא מבין
ויתר השארים	ואחיותו ואחיו
לחללות עין	ולא תשתה יין
ויתר הדברים	ולא תומץ יין
בגוך לא תרקע	וכתובת השמש
בראשי ההרים	והמקלל יקע
במחנה הנאה	ומקרה הנאה
בך עריות דברים	וצורך לא יראה
להשים על מסבך	ונשך לא תתכן
לאחד אחידים	וחק לא תעשו כן
בנדרים או נפלים	ועינך לא תעלים
ברבלי הנדרים	ולא תעשה אליהם
כחן פשתים ותבש	וצמר לא תלבש
תמרים ושארים	ולא תקטיר ודבש
ולא תסבול לשמי	ולא תעלו לחבוי
אשר לפני עפרים	במזבח פנימי
עבהם לא תעשו	בעל נח לא תחסו
כניסת הסורים	והל לא תנסו
דברי תירא	וחק לא יראו
נישלוס בנהרים	וחיים תמוצאו
מאד תיקו ואמצו	ובדבר לא תשקצו
כי היתם גרים	והגר לא תלחצו
מאד חקיו ודעו	ובדבר לא תכחשו
כנאלחים סרים	ובדבר לא תנחשו

וּבְדַבֵּר לֹא תִבְשֵׁל
 וְלֹא תֹאכַל בִּשְׁלִי
 וּבְדַבֵּר לֹא תִעֲוִין
 וְהַעֲבִידִים תַּחֲוִין
 וְלֹא תִגְרַע חֶקֶם
 וְלֹא תִשְׁלַח רִיקָם
 וְלֹא תַעֲבֹד בָּהֶם
 בִּיעֵן כִּי לִיהֶם
 וְלֹא תִקְפִּיץ כֶּפֶךְ
 וְלֹא תִתֵּן כֶּסֶף
 וְלֹא יִרְעַ לְבָבְךָ
 וְלֹא יִמְעַא כֶּךְ
 וְלֹא תַעֲבִיר בֶּנֶךְ
 וְלֹא תַחֲסֹס עֵינֶךָ
 וְלֹא תִקְרֹת לָהֶם
 וְלֹא תַחֲצִיב בָּהֶם
 וְלֹא תִלַּךְ אֹתָם
 וְלֹא תַחֲיֶה אוֹתָם
 בְּאֶרְצָם לֹא יִשְׁכְּנוּ
 וְנִשְׁכִּית לֹא תִתְּנוּ
 וְלֹא תִשְׁאִיר עֹנֶה
 וְהָיָה לֹא תִבְנֶה
 וְחָרִים עִם נֶבֶךְ
 וְהָיָה תֵל אֶבֶן

חֲדָל מִהִכָּשֵׁל
 וְנָח לֵיל שְׁמֹרִים
 אֲשׁוּרְךָ בִּזְיוֹן
 בַּעֲמָתָם לְדַוּוּתָם
 לְמַלְאֲתֵי אֶת סִנְיָם
 מִחֲדָרִים וְנִעְדִים
 עֲבֹדֵת עֲבָדֵיהֶם
 עֲבָדִים נִמְכָּרִים
 וְלֹא תִקְשֶׁה עֵרֶךְ
 יִצְעָשֶׁךָ בִּהְיִירָם
 בְּתַחֲךָ לְתִישָׁךְ
 קוֹסְמִים גַּם חֹזְרִים
 וְלֹא תִשְׁחִית זִקְנֶךָ
 לְכָלוֹת הַצֹּרְדִים
 בְּרִית לֹאֵיהֶם
 בֹּרֹת נִשְׁבָּרִים
 בַּחֲקוֹת מִשְׁמֶרֶת
 וְלֹא תַחֲוֹן עֲרִים
 וְבִם לֹא תִתְּחַתְּנוּ
 בְּהִבְלֵי מִשְׁאֵי שְׁאִימִים
 בְּעֵיר עַלִי תִזְנֶה
 אֶבֶן חָרִים תַּחֲרִים
 בִּידֶךָ לֹא יִדְבֶּק
 כְּמַהֲפַכֵּת זָדִים

ועמוני תפוז

ולא יבא מזר

ולא תדרוש שלומים

ולא תשים דמים

ולא תהרג נקיים

ולא תעזוב לויים

ולא תדרוש אלמות

והממשק העמת

ולא תשיג כל גבל

ולא תשחית עץ יבול

ולא תחלל בתך

ולא תשב משתך

ולא תשכב אחותה

ואישה אל אחותה

ולא תהיה לאיש זר

ולא יאכל מזר

ולא תהיה קדשה

ולא יהיה על אישה

ולא ילכשו אנשים

ולא יהיו קדשים

ולא תרדה בחדר

ולא תמליך נכד

ולא ירבה נשים

ולא ישיב חפשים

ומאבי תפוז

בסוד עם נבחרים

לא קזרים וקמים

להצב חמורים

ועדיקים עניים

ולא יחלל ערים

אשר אין עמו צמת

אשר ערוס יערים

במצות שוכן גבל

בעת חבנה מצורים

להנחות מדעתך

בלכתה לאחריים

בגדה טעמאתה

לגלות המקורים

בעולת אח מזר

קדשים מזרים

בסוד עדה קדשה

לבני הגברים

לבני הנשים

בבנים נכשרים

ביתך עברי

אבלי בני חורים

וסבים ופרשים

להרץ המצרים

בסוסי מרדבן

ולא יסור לבבן

וחמדת אוצרים

ובספן וזהבן

במאכרת נכרי

ולא תזכור עברי

בבואו למגורים

ולא תתעב מערי

בבואו להדומי

ולא תתעב אדומי

פצועים ושבורים

ולא יבא בעמי

אשר תקח בבית

ולא תצא עברית

בראשי איברים

בצאת אמה נכרית

והפדה במסירה

ולא יגור גכירה

ביתד המכרים

ולא ימשול למכרה

שארה ובסתה

ולא ירע אותה

בקספו בת אחרים

ומשכב עונתה

אסורות לכהן

וארבע נשים הן

בשירה לאחרים

והאחת מהן

ולא יפרס קרע

ולא יגדל פרע

ומקדש מבצרים

ולא יחלל זרע

לאביו ולאמו

ולא יטמא עצמו

אשר אין לוקבנים

אבל על מת עצמו

לפניו ירעה

ובדבר לא יצא

כחתן מחדרים

וגיל עת יצא

לפניו ירעה

ובדבר לא יוצא תגבה

והלתו תקבב

ונרו לא יגבה

ויזרח במאורים

ולא תאכל פתו

בקחת זרבתו

אבל תאכל אתו

בש יבה בנעורים

וגם לא יאכל בו
 ועל מת לא יבא
 ולא יאכל פנימית
 ולא יבדיל להצמית
 ולא יאכל מנחת
 ולא יזבח משחת
 וזר לא יתגלע
 וטמא פן יבעלע
 ולא יעבט אורח
 ולא יהיה בקדח
 ולוי הזקן
 ולא תקח אם עלקן
 וימך המשך
 ואורך לא יחשיך
 ולא תמוט רבת
 וחק מנחת מחבת
 וביתך לא יסח
 ומצות לא תשכח
 ומצות לא תבערו
 ומצות לא תמכרו
 ומצות כלאים
 ופגש מאזנים
 ומצות לא תחבול
 ועליך לא יבול

ישכיו ותושבו
 בזהלי תמרחים
 בזרון ובתרמית
 שסועי התורים
 כלילן פן יחת
 בא ילם עם כרים
 דמות קדש בבלע
 בשחון ושבדים
 ויקדח למרח
 ורעיו הממרים
 עבודה לא יתקן
 על פני העפרים
 במצות לא תשיך
 בארץ לא סדרים
 במצות גבול שבת
 ומחפה תגורים
 במצות לא יזח
 ישנים נאמרים
 ומצות לא תשקרו
 ישירה מורש ערים
 ורכב ורחים
 בכים מסחרים
 עלי כחף תסבול
 ותפרח בתמרים

וְחָק לֹא תַחֲטִיפוּ	וְחָק לֹא תוֹסִיפוּ
פֶּה רָחוּץ בְּכַמִּינִים	וְחָק לֹא תִקְיִפוּ
לְעוֹלָם לֹא תַחֲנֹף	וּמַצּוֹת לֹא תַנֶּף
לְהַבּוֹת נִסִּים	וּמַצּוֹת כֶּן תוֹסִיף
לְעוֹלָם לֹא תִגְדַּע	וּמַצּוֹת לֹא תִגְדַּע
וְעַם עֲלִילוֹת רַבִּים	וְחָק מוֹצֵא עַם רַע
וְחָק לֹא תִגְדּוּ	וְחָק לֹא תִתְגְּדוּ
וְחָק יִשְׁבַּעַת אֲסִים	וְחָק כֶּן יִסְדּוּ
וְחָק לֹא תַעֲחִידוּ	וְחָק לֹא תַחֲלִי
לְמַתִּים בְּגִדִים	וְחָק לֹא תִתֵּן
בְּמִישְׁרֵים תִּשְׁמַט	וּבִתְעוּדַת הָעֲבוֹת
וּפְרַעַת שׂוֹמְרִים	וּפְרַעַת הַדִּיּוֹט
מִפִּיק תוֹשִׁיּוֹת	וְכָל פְּרַעֲשִׁיּוֹת
מִקּוֹם נְהִימָה וְאִוֶּה	אִשְׁרֵיהֶם בְּצִיּוֹת
וְחָק לֹא תַחֲטִיפוּ	וְאִחַד וְשִׁבְעִים הֵן
בְּמַסְתֵּב נִזְכָּרִים	וְאֵלֶּה פְּקוּדֵיהֶם
לְמוֹלֵךְ בְּרַב־רִשְׁעוֹ	אֲשֶׁרִיתֵן זָרְעוֹ
אֲשֶׁר יִדּוּ יָדִים	וְהַמִּגְדָּף יִשְׁעוֹ
וּמִכָּה וּמִקֶּלַל	וּמִסִּית וּמִחֲלָל
וּמִדִּיּוֹת עִרִים	וּבֶן סוֹבָא וְזוֹלָל
בְּשֵׁם עֲבוּרָה זֹה	וְהַדּוֹכֵר סֶבֶה
וְיָרְעוּ עֲקָרִים	וּבַעַל אֹזֶב לְזֶבֶה
לְפָתַח וּלְפָתַח	וְנִפְלֵי רוֹעֵת
בְּחֶרֶב נִדְקָרִים	וְעַם עִיר נִדְחָה

וַיָּבֵיֹא בַּרְעֵת	תִּכְסֶּה תוֹלַעַת
וְאִשָּׁה כְּדֹבַעַת	לְבַתְּמֹת הַיְעִלִים
וְהָבֵא עַל חֲרוֹסָה	וְעַל כֹּלֵה כְנֻסָּה
וְעַל בְּהֵמָה אֲבוֹסָה	וְהָבֵא עַל חֲזָרִים
וּבְמִדְעָל אִשֶּׁת אִישׁ	מֵאֵל חֲפִיר וְבִאִישׁ
וְדֹרְתֵי מִבְּאֵיִשׁ	וְעַל מִבְּאֵיִשׁ
וּבֵא עַל יוֹלָדָתוֹ	וּבֵת בְּנוֹ וּבֵת בִּתּוֹ
וּבֵתוֹ וּבֵת אִשְׁתּוֹ	לְכֹי שְׂאוֹל וּפְזִירִים
וְהָבֵא עַל חֲמוֹתוֹ	וְהָבֵא עַל אַחֲוָתוֹ
וּבֵת עַל אַחֲוָת אִשְׁתּוֹ	וּבֵת עַל אַחֲוָת הָיִים
וְעַל אִשָּׁה וּבֵתָהּ	וּבֵת בְּעֵד וּבֵת בֵּתָהּ
וְעַל יָדָהּ בַּשַּׁבָּת	לְמַלְאֶת יְסָפְרִים
וְעַל אִשֶּׁת אֲבִיו	וְעַל אִשֶּׁת אֲחִיו
וְאִם חֲמוֹתוֹ וְחֲמוֹיוֹ	כָּל אֱלֹהֵי אֲסוּרִים
וּמִשְׁפַּט בְּנוֹת כֹּהֵן	וּמִשְׁפַּט זִמְמִיָּהֶן
וּמִשְׁפַּט בּוֹעֲלֵיהֶן	לְהַשְׁמִיד זֶלְהָרִים
וְהַבּוֹעֵל עַל אֲרָמִית	כִּרְעָתוֹ לְהַצְמִית
וְהַבּוֹעֵל בְּתַרְמִית	קִשְׁוֹת לְבַחֲרִים
וְהַבּוֹעֵל בְּאֵדָם	בְּשַׁחַת יָרֵם
וְהַבּוֹעֵל חֶלֶב וָדָם	יְהִי כִיקָרֵדִים
וְהַבּוֹעֵל כָּל גֹּאֲלִי	אִשֶּׁר פְּגוּל יֵאָכֵל
וְהַבּוֹעֵל רֶק יֵאָכֵל	בְּאִישׁ יְדִירִים
וְיִצְבֵּרֵן מִתְנִים	לְאֹחֲזֵי עֵינִים
וְנִקְיִין יֵעָנִים	לְאֹכֵל נֹתָרִים

ועובד תפלת	לכלה נהרעת
ואוכל מחמעת	במים נשמים
ובסח לא יעשה	בחשך שמה נסכה
ואיש אוכל ועושה	ביום הכבודים
ואיש סך ומכסם	בעברתו משכסם
ואיש יחזו נחם	למשפט המורים
והשיחא מחוץ	ושמעה בחוץ
ושמנו רחמן	במיתו כ'ורים
ועובד על דם בדת	תהי נפשו להכרת
והיה תקוה ואסרית	לשלח האסירים
והטמא ירש	בכוחו למקדש
והאופל נקדש	בטומאת הנשים
והאוכל טבל	במאהו טבל
ויגע להכל	ויאחזוהו עירים
וזר אצל תרומה	תבואה מהנמה
וכהן כי יטמא	באברו מאתרים
ובתבל יוסר	טבול יום הנמסר
לשמש ומחוסר	בגדים נספרים
והזר העובד	במותו מציד
והמרחץ יאבד	מחוסר בפדים
והמית רתו	לשונע ושתו
וטמא האתו	לשמש ובחורים
כלו מצות עשה	ומצות לא תעשה
בדת מעל ומחסה	וגמל לשרים
	ואל

ה'תש"ח

ועדת שוטרים

ברתו די נעים

גברים שמאזינים

בשנה נשלמים

ערוקים וזחמים

וְשֵׁם שִׁמְעָה אֲזֻנִי

אֲדוֹן הַמַּאֲמִינִים

עצתו לא ספיקו

ואכלו משמנים

ועד קומוניסטי

לִפְנֵי מַעֲרִים

תבאני עדיי

חדשים וישנים

וְתִהְיֶה לִי בִדְרוֹשׁ

נִמְצָא לֵלֶכֶת לְהַנִּיחַ

אברהם בן יצחק

אֵלֶּיךָ חַעֲזֹנִים

לעצמם וליאחזקם

בצלתי' קי'אם

זאת לא תעבי

בְּיָמֵינוּ

הַפְּנִיּוֹת מַחֲשָׁבוֹת

וְדַעוֹת יִשְׁעוֹנִים

וחק אבן משפט
 ובמקדש תשכית
 מכשף מתאנה
 וישנה שנה
 נטות מאהבתו
 ומהליך זנותו
 ומעזוב שנאתו
 ולא יהיו כמותו
 ועפוי לא תאבו
 ונדחת תעבו
 וגביא בשקריו
 וגרים מאמריו
 ומסנכא באליל
 והמועל בעלל
 וחבר החוברים
 ודורשו נפגדים
 ולשואל אל אוב
 והמגדף ידאוב
 מכשף לא תנעלו
 ושדט לא תעלו
 ולא יהיו חתים
 ומעשלים חתים
 מחית באומות
 ודא מלחמות
 לבל חתן תסבית
 נטיעת אילנים
 ומדיח מונה
 במסית בתאונים
 ומהעיל אותו
 בבתי הדינים
 וטענת חובתו
 בגז ישמר אמונים
 ותועבה איבן
 ומאסו הבונים
 מזהמות בחורין
 להשמידו מאנים
 והאופל כליל
 קדשים נתונים
 וחקות הדמים
 ובעלי דמיונים
 וידעתי מכאובי
 ורושם סמנים
 והשם לא תחללו
 ושללם תלמונים
 בארץ נחיתם
 מנחשים ומעוננים
 נשמות למהומות
 ורעש בידונים

ואיש עדין ישות
וסות איש לובשת
ובגד כלאים
וישוא בשם שמים
לשון קצף נבחרת
ואיש יתור אחר
ובותעלם דומה
ובמחין לנביא
וזר נותן קדש
וזר ליע קדש
ותכלית השנאה
ומשפט מונח
ולא תונה האם
ותגס מאזרח
ולוחצי הגרים
ובוערים מסגרים
לעניך לא ידעה
ובשבועת בודה
ובזכר חעבוד
ואת עולו יכבד
מאחה לישכרים
ולכא במגרים
ובעבוש דלשוכב
ועם רשע ונגב

לתלבושת אשת
סמין קלון סומנים
ובטוי שמותים
ובניטרים ושלשנים
לאיש נדרו אחר
מזימות המינים
אכדת אח נסאה
איליל המתנהגים
אלהיו ינתש
בלועיו סכנים
והנקימה שואה
למוכדים ולקונים
ועבדך ברה
בדברי שוא מנים
ובמשפט גרים
עבדים לאדונים
באם לכדים צודה
כפירת עזבונים
במחברת עובד
בפדך ובזיונים
ביאהו מגרים
קחת ערמונים
להים בן ירב
נפשות ומחונים

ולקט בתבואות	וכלו הפאות
בראשים וקנים	ואסרי פאות
והפרט גומרים	ועוללות בוצרים
פני דלים טוחנים	ושכחת העמרים
מצודים וחרמים	ואל דמים שמים
ומסשולות נותנים	ועומדים על דמים
ועושקים או גוזלים	ומשיג גבלים
אשר הם מלינים	ומסת האוילים
ומלעזוב חרלים	ונותנים אל כלים
גדולים וקטנים	מקימי משקלים
בהטות איש יתום	ומשפט גר יתום
מריבים ומענים	ואלמנה ויתום
ולא תעזוב חקם	ליום אל חלקם
באהלי אפדנים	ולא תבא ריקם
בסוד ובמערע	ותשמור המפורש
להים רבנים	ולא תפגע מדריש
בז וארץ חלק	ולוי לא יחלק
בחטאת היונים	ולא יבדיל מולק
מעול ומעוה	ורן אבין נעוה
במחשבת אוננים	ונחל מתאוה
וחמל על חיבל	ועובר ביובל
חדורה ומחונים	ברעו או חובל
טמאה עם תמה	ועובר בבהמה
וזרעים בגפנים	ומרביע בהמה

והאוכל חדש
ואסור פן תקדש
ולא תגרע ותוסף
ובדין לא תחנף
ולא יהיו כלילים
ולא יהיו דלים
ועדות בקרובים
ומשפט מקובלים
ואחד לא יענה
ועל ריב לא תטע
ולא תחייב חפים
ולא תחון רודפים
ולא יצלה חומר
וחוטא לא עומד
ולא תהיה נכחד
ובקח השוחד
וקללת ההורים
וכל אה מעבדים
מזכ לא תשכח
ואל תוכח נזכח
ונפש לא תרצח
לשונו הנדח
שמור משפט אותו
ומנוחת נבלתו

שלוש מיני יאוש
וכלאי זרעונים
וחרמש לא תנף
נגדים וקצנים
בהטות מפילים
בריבם נחנם
ורעים סרבים
ורבי שוא עונם
ולא יטעון עונה
ולא תכיר פנים
אנשים משואפים
מרעים סלונים
והורגים מאומד
למשפט הבוחנם
בשמע שוא נכחד
יהולל תחבמונים
ושופטים וגבירים
וכחש פקדונים
ונתק לא תגלה
ופנו מלבינים
וכופר לא תקח
וזדים סרבים
ואת בנו על עתו
לא תהיו מלנים
ואל

מחיל השבת	ויוצא חוץ דבת
והאופה והבית	במרחק מקבוצים
וגם לא טוב לענוש	ביום קדש האנוש
והמשיך יבוש	ומשך כתנים
לימים עוד שבעה	מלאכה נמנעה
וחריש וזריעה	בקץ שבע שנים
ספיחים לא תקצור	נזירים לא תבצור
וכדס לא תזמור	ויעל קמשינים
לקוצר ביוכל	ולבוצר חבל
והאוכל טבל	לחיל ולדאבונים
שמטה חיובך	לכל תתבע חובך
ובל יהי בלכך	להעציב כוונים
וכנושה מציק	לכל יגע לחק
ונמנע מהעניק	עבדים מסכנים
ומוכר האמה	קלעמיתות אדמה
והשור בחסימה	בדישו בדרנים
ולא תשים קרחה	וגם לא גדחה
יפת תואר שפחה	ואשת מדוינים
ולא תשול למכרה	והסיר מגבירה
זמנה ושארה	ובגדי עבדונים
ומקדש לא תשכח	וחשן לא יזח
וזמנות לא תקח	בקן אס על בעם
וטמא במקדש	ומעלה כל מקדש
ושוחט חוץ יצא	כהרוש מתבנים

למלך במסיו

וכהן לא יבנה ארון

למזבח צביונים

בכל את או מוס בו

במקדש מורה

ושתי לרניה

במאים לא חונים

ובמחנותיה

בעובדים ומסלף

ומנוש רע או חולף

יסלף איתנים

עבורת אל סלף

ומעדה הכדים

ועולה בעעדים

מעיל הפעמונים

ופורס בעדים

ושמא מתערב

והזר הקרב

למדת נאסונים

וטובל ער הערב

וצאת בעבר פניה

פריעה ופרימה

לזולת מתאוננים

וחק לא יטמא

במזבח הזהב

נסכים או הב הב

ודגמת סמנים

לא בלתי נאהב

ולא יסך לאנוש

ודגמת שמן ראש

והראש ארזנים

לבד כהן הראש

ודבשך לא אות

ישאורך במנאות

לבוש ואשמים

ועל חטא וקנאות

והאש לא תכרית

ובולח לא תשבית

למזבח אכנים

ולא תבנה גזית

בהקדש נשחיתה

במוס גקבע תחטא

והקטר מדגשנים

וכן בזרוק שפטה

ומקריב מוס עובד

ומטיל מוס עובד

והקמי הכהנים

והמוכר מעשר

תלמוד מלכה	וכל משחת צמר
מהירים ותתנים :	ולא תפסא אשכר
לכל אדם תשא	פסול מתני
לשמה ולאוננים	ומעשר השני
לזולת מצותיו	והמוציא אותם
מדיקחים חנם :	בתנו אל כותו
כזולת מתנים	אכילת בכורים
ישני בדוגים	בכורות בשערים
והיצהר תדרוש	וכן מעשר תירוש
ותקדים אחרונים	ולא תאחר הראש
בקדש או נזיר	וטומאת גוף ופער
ואוכליו מתנים :	והפגול נאסר
ושאין נטהרים	עולים בבשרים
ובו לא נזונים	בראשית נאסדים
וחק חמץ אופים	בזבית מוסיקים
זבחים ומשנים :	במנחת זמחליפים
ואוכלים בענינים	ועוסק בתרבות
לפחים ולצנים :	ובחין חצונות
לפסחון במאמן	ושוחט על חמץ
ידוע קטנות :	לכבד מאמן
במועד המצות	וחמץ ומחבולות
כמו לחם אונים	(כ) אחת חצות
בפסח ישתאה	וכלי שם אורוה
בארץ גוף שוכנים	ובחמתי אפאה

לכוננים תעלה	ופסח לא תשלים
ערבים נבעתים	ולא אל נמולים
נמותיה לא נרעה	ונא ובשל שמעך
לזאת מתמים	תחמושא חוצה
שבור עבדיו חסר	ועצם בו מותיר
ושובר שברונים	ובעני לבותיר
אמורי חג פסח	ולא יהיו לסחי
ערב בקר לנים	ובשר מזבח
חרמים וכלדות	לפדיון לא תחרות
ברית א הזונים	טהורות ולא תחרות
זמותיר מתורה	ואמסיר לקסמה
דקדשי המקנים	וגזה ועבירה
והכל בנבלה	קדושים לחלה
ובטמאים מגלים	ובטריפה נחלה
ועופות הדורסים	ודגים נמאסים
חמשת המינים	ואסמדי שרעיים
ואוכל חלב ודם	וכן אוכל על דם
חטאיו כענים	וטורם דבית דם
וגר נשבר נאסר	ונפש עם בשר
מובשלים או נהנים	וחלב עם בשר
וחושב ושכרים	תרומה לזרים
לכלתי מתענים	ויזם הכפאים
בעיניך אל יקל	ואסמדי שור פסקל
זהיה מדמנים	ומזה אב קלקל

היה מפח מפח	ובעל לא נשאר
שמותיו כלענים	ויין נסך יימר
ובשים נרטיבים	ולנזיר ענבים
ותא חרצנים	ויגות נהעבים
בתגלחת ישערו	ולא יחלל נזרו
במזע ובמכנים	וכוממה לשארו
במזע ובמכנים	וכבה לא יהל
במזלך בסגים	גבר מורו יהל
במזע ובמכנים	וזה יגיה חמות
במזע ובמכנים	להולות גוראות
ובת משה האב	מנבל אם ואב
לכלה וקלונים	ואשת אח ואב
ואשת אח האב	אחות אם ואחות אב
סופון בעננים	אחות ואחות אב
ואשת בן ודבת	והבת או בת בת
לשור ולשיממונים	והאשה והבת
ואשה אל אחותה	ובת בנה ובת בתה
לצד איש ולעננים	ונדה בשוממה
לב ושת וכל מה	ואדם וקמח ודב
שמהים בעננים	ואשה בכהמה
בזרע הקדש	קדשה או קדש
תכל לאבדותם	ואשת איש היא אש
חלה או זונה	נחשה לכהונה
מקדש לזונים	וגדול באלמנה

יהי שנתה עסידי
 לריבים ומהנים
 תגלה רעותו
 ללעג ושמונים
 לשירה הכאבו
 בבנים ההגונים
 ומערי מעמלו
 באומות מתחתנים
 לעם לא נתעבים
 וכן העמונים
 בעת במ גלחמים
 בעיניהם חטנים
 וסידום הנגזר
 בזרע חשמינים
 וכי תצור אל עיר
 מדרים ומזונים
 בגנת הבית
 כלובש ישרונים
 ברוח נשים יאהב
 ומעירות מכחמים

ואונם בעציו
 והמוציה שמוצו
 וקניעין בהרסו
 ומחזור גחושיתו
 והקרב בתאבו
 ומחזור לא יבא
 ולא תרחיק מדומי
 ולא יהיו לעמי
 פצועים נכאמים
 וגרים מואבים
 ומוקיש לשלומים
 ולא יהיו עמים
 במה אל יפגזר
 ואל ישור מוזר
 נדרים לא תמיד
 בעצה לא תבעיר
 ולא תעביר איתן
 ולא יתחר חתן
 וכלל לא ידבק
 וסם רבאן זהב

תהלה

לש נותן הסמך
 ומרבה תעצומה
 לדרך ולחן
 אונם

ולבב לזכרון
 ושפה לנאמנים
 נגיד חלולים
 במאמץ עינים
 שלש עשרה באות
 ולא פתרון
 להצליח עבריו
 ומצותיו צופנים
 וזרח אורם
 ברח קנמונים
 וללקוט שושנים
 עסיסי דמונים
 חלואות האלהומות
 וראשי תננים
 פדות בספות רוח
 אפיקי מגנים
 ומור מזמור גופות
 ישיב אחר גונם
 חננים שיר יאמר
 וזמור גונם
 וזמור גונם
 ושיר תננים
 בפני המקור
 בעיני גונם

מכון דעיונים
 וטעם לזקנים
 אשר עזר להשלים
 כלולים ושקלים
 במצות שש מאות
 לעלות נחלות
 יצא חסדיו
 מתנים פקדיו
 אשר יצין נזרם
 במשפטיו זכרם
 ולרעות בגנים
 בעדות מעדנים
 ויעלה סתומות
 ורצץ עם חמות
 ותגל מתאור
 והשפל גמור
 נעומות רון רועפות
 עלמות תופפות
 ועל כל ראש אמיר
 וזע עם זמר
 נהגה האל
 ויבנה החל
 וזר לזר
 וישיר שיר חדש

מַעֲנֵם וּנְנוּצִים	וְשָׁבוּ וְעֲלִיצִים
נְנוּצִים וּמַעֲנֵם	וּמַשְׁפָּחוֹת יַעֲבָדִים
לַעֲם בֶּסֶךְ וְעֵבֶר	וְאֹרֶךְ עוֹלָם יֵאֻד
וּמִצֵּד וְחֲרָמוֹנִים	בְּבֹא מִהַר תְּבוֹר
בְּתוֹף וּכְף יִמְחֹא	וּלְכַנִּיהֶם יִשְׁאֹר
בְּשִׁירִים וְרָנִים	וְעִיּוֹן יִכְאֹר
בְּמִדְבַר הָעֲמִים	וְיִשְׁפֹּט קָמִים
וְיִקְיִצוּ יִשְׁעֵם	וְיִחְיוּ נִרְדָּמִים

קדוש תהיך

נֶאֱלָם מִדֶּר חֲסִידָה אֲזוּעוֹת
 תִּהְיֶה לֹא זִוְרָה
 עוֹלָם :

בְּהַרְס וְעֵרְבָה	יִשְׁרָ לֵב חֲסִידִים
נִמְלֵא חֲסִידֵי כְּחֹב	עִם כְּפֹת תְּלִיִּים
שִׁמְיָה עֲרִיבָה	וּבְעֵר חֲדָרִים
הַפְּלִיא לְעֵבֶד	קִין מוֹפְתֵי רַחוּמִים
בְּיוֹךְ שֵׁם קְבוּרָה	קִין אֲנֹת שִׁחָדִים

סדר מועד הסוכות

ליל ראשון

א

אהבתי מעון ביתך ומקום משכן
 סבורך מה יקר חסדך להם
 ובעי אדם בעל כנפיק חסידים
 באהלך עולמים אחסה בעל כנפיק סלה
 אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש ושבתי
 בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנעם ה' ולבקר
 בהיכלו כי יצפני בסכה ביום יעלה
 יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני
 אור זרוע לצדיק ולשירי לב שמחה
 שמחו צדיקים ב' והרכבו כל ישרי לב
 פיוט קודם נדכו

חמשה

שוכן מעוני

ברוכי ה'

שם בבוד

בלכו זרע

ויסיר נדכו וערכית נכדת

כלי ראשון על שם

הסוכה

ישראל

לשחרית יום ראשון של סוכות :

יהייל כלל וזל ראשון של פסח עד ונתהן

רשות

יסוד הכל
ובו הכל ורס על כל להם
סכה בשלם
צורי משגיב
ועל כבודי פועל בזמנו הוא לבדו
אחר כי להיות עמו כל שנית נבחר
עצמי מעצמו עם רוח יחד
מכין מעצדי שם נשמחו ב' ויסך בעדי
יקור נשית כלם

שמים

יושבים כואבים בשקבם ובקומם
בצל שדי יתלונן
עד שבעם אל מקומם וסובה תהיה
לצל יומם

נשמת

ורוח שומרים חקים נעים
תחת כנפיה תהיה
ב'מים קריתם בסוכות שלבי יעניע
מים

נשמת שומרים תהיה פה ובעיהם

בצל יעל יעל יעל
בצל חסדיך יהיו עליהם סוככים
בבניהם

נשמת פועל רנה בנעים חכו

תחת כנפך תחסה
ועזרה לעדה שואל למלכו כי

ישנה נפשו

לשבת נש ראש ודעך תליס ביער

תתקן יום תחלת מרגועי

ואי סדך אהים את יום השביעי

נש עבדות נחל נפש לכת תעזוק

יום מנוחה חסר בלא אהיה נשבת

על כן בדרך אתאוס השבת

נשמות השמות בסוכה שבעת ימים

בעז ל ח יוקיים תשפחך

הם ובהם גיעם ובריים אומרים

ואלו סינינו לילא שיהיה צים

ויקיים התכלה כיוון יום קטן על כפם

לנשיות לולב

יום זקרון תרועה ויום כפור תזעה

וסוכה בארבעה עמים בסמך

ועין עבדות נדד ופדי עין חדר

וכפות התמרים

ויניך נכנס ללולב

לחם לחם

להלל

רחום כד מתגבר
 אחוה ובך מעבד
 חתי בקריה חוברה
 חתי בהר המור אגמו
 הלל ושייר מזמור
 ויסייר הלל גילור כנכתב

מזמור בז

לדוד

חיי ממי אפחד : בקרוב עלי
 מרעים לאכול את בשרי צר ואויבי לי -
 המה כשלו ונבלו : אם תחנה עלי מחנה
 לא ירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת
 אני בוטח : אחת שאלתי מאת : אותך
 מבקש עשית בבית : כל ימי תמי לשונות
 בנעם : ולבקר בהיכלו : כי יצפוני בסכה
 ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בעוד ירוממו
 ועתה ירום לאשוי על אויבי סביבותי ואזבחה
 באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה לי
 שמע : קולי תקרא וסגני ענני : לק אומר
 לבי בקשו פני את פניך : מבקש : את
 תסתיר פניך ממני אל תט באף עבדך
 עזרת : היית אל תטשני ואל תעזובני שח
 ישעי : כי אחי ואמי עזבוני וי : אספני
 הרני : דרכך ונחתי באורח מישור למען
 שוררי : אל תתנני בנפש צרי כי קמו

בְּעֵדֵי שָׂקֶד וּפֶתַח חֶסֶד לְנֹלֵי הָאֱמֻנָה
 לְרֵאוֹת בְּסוֹבֵב בְּאֶרֶץ חַיִּים קוֹה אֶל
 חֶזֶק וַיֵּאֱמָץ לִבָּךְ וַקְוֵה אֶל ה' לְהוֹצִאת הַתּוֹרָה

פִּשְׁעוֹ וְאִשְׁמֻתּוֹ יַעֲבִיר בְּחִמְלָתוֹ
 וְלֹעֵס סִגְלָתוֹ יִסַּךְ בְּאִבְדָּתוֹ

פסוקים

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיּוֹן בַּעַל שָׂדֵי יִתְלוֹנֵן
 אֹמֵר לִי חֶסֶד וּמִצְוֹתֶי אֵלֶּי אֲבִטָּה בּוֹ
 שְׂמִישׁ וּמִגֵּן אֱלֹהִים חֵן וְכְבוֹד יִתֵּן לִי
 יִמְנַע מִי מִלֵּךְ לְהוֹלִכִים בְּתַמִּים בְּאִבְרֵתוֹ יִסַּךְ
 לִי וְתַחַת כְּנָפֵי תַחֲסֶה צִנָּה וְסוֹחֲרָה אֲמִתּוֹ
 אֲגִידָה בְּאֶהְלֵךְ עוֹלָמִים אֲחַסֶּה בְּסֵתֶר כְּנָפֶיךָ
 סֵלָה אֲהַבְתִּי מַעֲוֵן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ מֵהָיָה חֶסֶדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם
 בַּעַל כְּנָפֶיךָ יִחְסִיִּן אִישׁ מִי דֶרֶךְ הַהוֹלָכִים
 בְּתוֹרָתְךָ שְׂתוּלִים בְּבֵיתְךָ בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
 יִפְרִיחוּ עֲדִיק כְּתֹמֵר יִפְרַח כְּאֶדֶן בְּלִבָּנוֹ
 אֲחִיר זִיוֶע לְעֲדִיק וּלְאִשְׁרֵי לֵב שְׂמִיחָה
 עוֹד וְנִיבֹן בְּשִׁיבָה דְּשֻׁנִּים וְרַעֲנָנִים יִהְיֶה
 וְעַתָּה קִוְיָה וְ

וְיִסְיֵי חֶסֶד יִהְיֶה כְּקוֹכַב כִּיּוֹם אֶל עַל עַסֵּס

פ' מפטיר

ובחמישה עשר יום לחדש השביעי *
מקרא קדש יהיה לכם בל
כולאכת עבודה לא תעשו וחגותם חג לא
שבעת ימים והקרבתם עולה אשה ריר
ניחיה לא פדים בני בקר שלשה עשר אילים
שנים דבשים בני שנה ארבעה עשרת מימים
יהיו ומנחתם סלת בלולב בשמן שליער
עשדונים לפי האחד לשלשה עשר פדים שני
עשדונים לאיל האחד לשני האילים ועשרון
עשדון לכבש האחד לארבעה עשר דבשים
ושעיר עזים אחד לחטאת מלבד עולת התמיד
(ומנחתה ונסכה)

ההפטר

הנה יום בא לא וחלקי שללך בקרבך
ואספת אל כל הגוים אל ירושלים
למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים
תשבנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא
יכרת מן העיר ויצא ונלחם בגוים ההם
ביום הלחמה ביום קרב ועמדו רגליו ביום ההם
על הר הזיתים אשר על בני ירושלים מקדם
ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה צא גדולה
מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה ונסתם
צא הרי כי יצא צא הרים אל אצל ונסתם

כאשר נסתם מעני הדעש בימי ענזיה מלך יהודה
 ובא יי' אלי כל חדושים עמך : והיה ביום ההוא
 לא יהיה אחד קרות וקפאון : והיה יום אחד
 הוא יודע לל' לא יום ולא לילה והיה לעת
 ערב יהיה אור : והיה ביום ההוא יצאו מים
 חיים מירושלים חצבים אל הים הקדמוני וחצבים
 אל הים האחרון בקיץ ובחורף יהיה ששן יהיה
 למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחד
 ושמו אחד : יסוב כל הארץ בערבה מגבע ציון
 נגד ירושלים וראמה וישבה תחתיה למשעור
 בעמון עד מקום שער הרמון עד שער הפנים
 וממגדל חננאל עד יקבי המלך : וישבו בה
 וחרס לא יהיה עוד וישבה ירושלים לבטח :
 וזאת תהיה המגפה אשר יצוף יי' את כל העמים
 אשר עבדו על ירושלים המק בשרו והנ
 עומד על רגליו ועינו תמקנה בחוריהם ולישונו
 תמק בפיהם : והיה ביום ההוא תבליה מהומות
 רבה בהם והחזיקו איש ביד רעהו ועלת
 ידו אל יד רעהו : וגם יהודה תלחם בירושלם
 ואוסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים
 לרוב מאד : וכן תהיה מוגפת הסוס והפרד
 והגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות
 ההמה במגפה הזאת : והיה כל הנוותר בכול
 הגוים הבאים על ירושלים ועלו מדי שנה

בשנה להשתחוות למלך העבאות ולחוג את
 חג הסוכות : והיה אשר לא יעלה מארץ
 משפחות הארץ אל ירושלים להשתחוות למלך
 : עבאות ולא עליהם יהיה הגשם : ואם
 משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם
 תהיה המזגפה אשר יגוף : את כל הגוים אשר
 לא יעלו לחוג את חג הסוכות : זאת תהיה
 חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא
 יעלו לחוג את חג הסוכות : ביום ההוא יהיה
 על מסלות הסוס קדש לך : והיה הסירות בבית
 במזרקים לפני המזבח : והיה כל סיר בירושלים
 וביהודה קדש לך עבאות ובאו כל הזובחים
 ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עור
 בבית : עבאות ביום ההוא :

וימים הנדבות ויו ארך לקהל ואשרי ויחזרו
 חוסף כנכתב במדבר ג' ע"ב

להוצאת התורה להושענות

אלהים מה טובו
 ולי מה יקריו בתי מקדשיך
 בחמדת לישב
 היות ממקדשיך ואוסף להביט אל היכל
 קדשך פסוקים

ואני אמרת
 נגרשתי כנגד עיניך

אך אוסף להביט א' היכל קדשך ואתה
 סתר לי מעד תעני רני פלש תסובבני ס' לה
 על אלהים נשעי ובמודי צור עוזי זמאס
 בלהים כויתן מעון ישועת ישראל
 בשות ושבבת עמו יגל יעקב ישמח אשכול
 ויגל המכר ופלה לה נל

הושענא

למען להיגו למען גאלנו
 למען אדיר אדירים למען בורא רוח וישרה הרים
 למען גדול העצה משליל ומרים
 למען דובד עמך בעיד מושרים
 למען היד ע' ושר אס יסתר איש במסתרים
 למען והוא באחד נמי ושיבנו אמרים
 למען זך ונקי ומתבדר עם ברים
 למען חופש מעמך וחוק כל חקם
 למען מפחה מינו אשמים ועשה מאורות
 למען יסד ארץ בעזרות בקע יאורים
 למען כביר כל מוכנבד באורים
 למען לא תמו שנותיו לדוד דומם

הושענא

אנא א' אחד ושמך אחד נמי ושיבנו
 והוא באחד קריא שמים וארץ ויעבור
 באחד מושיענו בחגגת יום אחד

אנא זכור אב ירש את הארץ וזה אחד
הזין לאחים לב אחד וזה אחד לקדש כלם
בשם יי אלעבדו ישרם אחד הושיענו ברחות

אנא זכור בן יחיד היה לפני אביו אחד שיענה
בנסיון הלבו באחד נתם בוסר תחתיו אל
אחד הושיענו בחיות יום אחד

אנא זכור אב הנסיף חלק שזם אחד קנה להכלם
המחנה האחד אסף בניו להכל מלכות ש
יעמים פה אחד הושיענו בחגית
יום אחד

אנא זכור המשמיענו שיתם בקולות ובדקס
כאחד המנהילנו תורה אחת ומשפט אחד
הושיענו בחגית יום אחד הושיענו

ישעך עממתי ואערך נגדך שומח נפצי
עברך שאל אתה אדיר היה לנו לישוע

שמחנו בזה ענינו ונאות דאנו ודעה יעלות
חומות וכל שית לסגרה וגלמודה ישמח הר
ציון תגלה בנות וחדה יצחק תספ שנית היש
לנוחל דת אדיראל על יעקב ישמח ישראל

צוה ישועות יעקב אשר לישעך במהים

ועדיקם יעשחו ויעלצנו לפני להם קל יעלצנו

הושיע וצדקתך יסגנו וישמחו כל חוס בך

לעולם ירננו קוראים בשמך תשובכ לבית

מנחה ישישון ושמחה ישיגו ונסו ישיגו
 ואנסה בישועתך ידננו ודני פלט כחכם
 ישמח ישראל בעושייו בני ציון יגילו במלכם
 רב להושיע יריב ריבם וישיק למציקם ישימם
 עדיק כי חזה נקם וידע כי ידך זאת תשימתך
 לשון כי שמחתה בפעליך במעשה ידיך
 ארנן אמרתך תקים ישיע להחיש לפדונים
 רנו לערב שמחה וצחלון בראש הגוים
 לובשי בגדי רקמה ירנו בכל אפיקים שמחובי
 וגילו צדיקים יקראו ענוים וישמחו בהושיע
 אביוני ישמח לב מבקשי קורא מקרא
 קדש ישע יקראו בפעם שובע שמחות את
 פניך ושמחות בימיך נצח בראשון בחגם
 כהיום הושע צור בנינו זה היום עשה יי
 נגלה ונשמחה בו הושענא
 אנה הושיעה נא

אנה לאחריו וראשון חמין עם נעורים
 ראשון בצעקתם הושענא בלחשון
 היום ביום ראשון הושענא אנה
אנה גרע נני דישון גמל נחדיך בלחשון
 ונטה לשלום כמימי פישון היום
 ביום ראשון הושיעה נא אנה

אני והו הושיעה נא

כהושעת ידיו הנחור בעוד הנחור
ותבדוק מהו לעלוטים באישון
גם עתה כמו כן אשחק שובן כדור
לעמד הכן נהללך ביום ראשון כן תפועה
אני והו הושעה נא

כהושעת סגל דגל מול דגל וראש מועד
הגל דששת דוששי פדוי חביב נקובי
עם חביב סובי דת סביב נהללך ביום
ראשון כן הושעה אני והו

כהושעת מאז עדתך כן הושעה את עמך
ובדך את נחלתך נהללך ביום ראשון כן
הושעה אני והו הושעה נא

ככתוב הושעה את עמך ובדך את נחלתך
ורעם ונשאם עד העולם ונאמר

ויהיו דברי אלה אשר קתחננתי לפני
קרובים אל אלהינו יחם ולילה לעשות מעשה
יבדח ומשפט עמי ישראל דבר עם בנימין
למען דעת כל עמי הארץ כי יי אלה
האלהים אין עוד סוף סוף

קדוש תתקבל ונכח

אשר הושעה

ליל שנת מסובות

יושב בסתר עליון בעלי שדי ותלונן
להיטות שונעתה לי

סכות לראשי ביום נשק
בקדשן מעל הזה מחלקה שכם ועמק סבות
אמרד ועתה ירום ראשי על אויבי
סביבותי ואזכרה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה ליל

פיוט דהם ברכו
חזק

שם כבוד שוכן מעון

ברכנו זרע ברוכי

ויסור ברכו וערנית הנכתב בליל

ראשון של פסח

חזק

חזק

ליום שני של סופות

יתחיל ביום יום ראשון של עשרה עד וכתובת

רשות

האש לכל בית יוסף המיב לק
רחשו ובהר הסתופף ולסוף באגרון
האשן ולבו יססף מכל חלבו את מקדשו
במאויב נשב מצוקתו האר את חשכו
ותיקר נשמתו
יסוד נשמות כל חי

נשמת ידידים מקוים כוס נחומים תחוק
יחיד צוה אומר לעולמים
בסודות נשבות בעת ימים

נשמת ורנח אונמה פדות מחלת תועק
ותיק ביוכ תקום למלאכת משאלת
את סוכת דוד הנזפלת

נשמת סוחחים בדרך בחילים ושורים
משגבך שגיא כח בעמדם בחי
ידידים פרי עץ הדד נפות תמרים

נשמת פדני פיתום מחל קץ מדעצי ת
תפאריך פודה ומעיל אורי נשע
בחבושה קעץ יום לחדש השביעי

נִשְׁמַת פְּזִירִים יְרוּבֵּאֲדָרְעוֹת שְׁבִים
תְּקַדְשֶׁךָ קְדוֹשׁ הַמַּעֲבָדִים
יְשׁ אֲנִי מִיָּס וְדָמָם אֹמְרִים וְאֵל
פִּינוּ מִלֵּא שִׁירָה כִּים

וַיִּסִּים חֲתָמָה כִּי וַיִּסֹּס רֵאָן מִלֵּא

חֲזוֹנָה לְלֵשׁ יִזְרָחֵל

בֹּרֵא כָל יֵשׁ מִלֵּא יֵשׁ וּמוֹצִיא יָקָר מִיִּזְרָחֵל
סוֹד אֱלֹהִים וְגִבּוֹרֹת וְגִבּוֹרֹת מִיִּזְרָחֵל
נִזְרָחֵל תְּהִלּוֹת וְגִבּוֹרֹת בִּזְרָחֵל וְעֵרָךְ מִסְתָּלָה
כִּי מִיִּזְרָחֵל שִׁמּוֹן לְהִלָּל יוֹכֵל לְמִזְרָחֵל הִלָּל
וַיִּסִּים חֲתָמָה כִּי וַיִּסֹּס רֵאָן מִלֵּא

מִזְמוֹר בּוֹ

לְדָוִד שְׁפִטָּה יְיָ כִּי אֲנִי בְּתוֹמִי הִלַּכְתִּי
וְבִי בְּטוֹחִי לֹא אֶמְעָד
בְּחַנְנִי יְיָ אֲנִסֵּנִי צִדִּיקָה כְּלִיֹּתִי וְלִבִּי
חֶסֶדְךָ לִנְעֵר עֵינִי וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאֵמֶתְךָ
לֹא יִשְׁכַּח עֵם בּוֹתִי שׂוֹא וְעֵם נִעְלָמִים
לֹא אֲבוֹא שְׁנֵאתִי קָהֵל מְרִיעִים וְעֵם
דֹּשְׁעִים לֹא אֲשַׁב אֶרְחָץ בְּנִקְיִין כִּי
וְאֶסּוּבָה אֶת מִזְבִּיחֲךָ לִשְׁמוֹעַ בְּקוֹל
תוֹבָה וְלִסְפֹּר כָּל גִּבּוֹרֹתֶיךָ יְיָ אֱהַבְתִּי

מעון ביתך ומקום משכן כבודך אל תפסין
 עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי
 אשר בידיהם זמה ובלתי נאמנה שוחד
 ואני בתומי אלק פדני וחנני רגלי עמדה
 במישור במקלים אבדך

להוצאת התורה

השפילתי משנתי וסכות לראשי
 העלית מן שאול נפשי
 אצתי להסתופף בבתי משכנותיך
 אהבתי מעון ביתך

פסוקים

אהבתי מעון ביתך
 ומקום משכן כבודך כי יצפנני בסתר
 ביום רעה יסתידני בסתר אהלו ביני
 ידוממו אלהים עוז ישועתה לי סכות
 לראשי ביום נשק אלהים דבר בקדשו
 מעלותה אחלקה שכם ועמק סוכות אהדר
 כי היית מחסה לי מצר ל עוז חופי אויב
 מה יקר חסדך אלהים ובעי אדם בעל כנפיק
 יחסיין מה רב טובך אשר עפנית ליראין
 פעולת לחוסים בך נגד בני אדם כי שמש
 ומגן אלהים חן וכבוד יתן לא יחנע

כחב לחולבים בתמים וועם
קומה וי

ואמר בטעם שורא כחב כחב
היה כחב שני של כחב

פ' מפטיר

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי -
מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו וחגותם חג ל' -
שבעת ימים והקרבנתם עולה אשה יח
ניחוח ל' פרים בני בקר שלשה עשר -
אילים שנים כבשים בני שנה ארבע -
עשר תמימים יהיו ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרונים לפי האחד לשלשה
עשר פרים שני עשרונים לאיל האחד לשני
האילים ושעיר עזרון לכבש האחד
לארבעה עשר כבשים ושעיר עזים -
אחד לחטאת מלבד עולת התמיד ומנחתה
ונסכה

ההפטרה

ויקהלו אל המלך שלמה כל איש -
ישראל בידם האיתנים בחג
הזה החדש השביעי ויבאו כל זקני ישראל

וישאו הכהנים את הארון ויעלו את ארון
 ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר
 באהל ויעלו אותם הכהנים והלויים והמלך
 שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו
 לפני הארון מזבחים צאן ובקר עושר לא יספרו
 ולא ימנו מרוב ויבאו הכהנים את הארון
 בבית עמאל מקומו אל הביר הבית אל הדין
 הקדשים אל תחת גג הכרובים
 הכרובים פורשים כנפים אל מקום הארון
 ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה
 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש
 על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד
 היום הזה אין בארון רק שני לחות האבנים
 אשר הניח שם משה בחורב אשר כרת העם
 בנשי ישראל בעצתם מארץ מצרים ויהיה
 בעצת הכהנים מן הקדש והענין מלא אהבה
 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני
 הענין כי מלא קבול את ביתי ויאמר
 שלמה ויאמר לשכון בערפלי בנה בבית
 בית זבאל לקימון לשבתך עולמים ויסב
 המלך את פניו ויבדק את כל קהל ישראל וכל
 קהל ישראל עומד ויאמר ברוך ה' אלהי ישראל
 אשר דבר בפני את דוד אבי ויבדל מלא לאה
 מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל

כחצבים לא בחרתי בעיר מכל שבגי' ישראל
 לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד
 להיות על עמי ישראל ויהי עם לבב דוד
 אבי לבנות בית לשם אלהי ישראל ויאמר
 אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך
 לבנות בית לשמי קטבות ביהיה עם לבבך
 רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך הוועא
 מחלעך הוא יבנה הבית לשמי ויקם
 את דודן אשר דבר ואקום תחת דוד אבי
 ואשב על כסא ישראל כאשר דבר אבנא
 הבית לשם אלהי ישראל ואשים שם מקום
 לארון אשר שם ברית אשך ברית עם
 אבותינו בהוועאו אותם מארץ מצרים

וימים הנדכות ויו' ונכך לקבל וקרי
 ואולריך יוסף כנסת

להוצאת החורה להושיעות

בשרפי קדש באהבה	סובבים בנס דר מעוני
וגלגל זבאל בחדוה	לחזות בנועם
כן בלולב וערבה	תוך דוקהל אמוני
אישיר ואסובבה	את מובחך

פסוקים

ארחין בנקיון
 את מובחך אש אל להם מקרא ונא

וְשִׁיעֲנִי וְשִׁמְחוּ בְּכָל מִבְּקִישֶׁיךָ
 וְיֹאמְרוּ תָמִיד יְגֹדֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ תִשְׁמַעְתָּךְ
 אֶתְּהָ עִם עַנִּי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רַחוּמֹת תִּשְׁפִּיל
 הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבִרְךָ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם
 וְנִשְׁמָאֵם עַד הָעוֹלָם
 וְיִבֶן הַמֶּלֶךְ וְשֹׁלֵה לְכִכֵּל

הוֹשִׁיעָה

למענך	להיני
למענך	גאלנו
למענך	בורא רוח ויוצר הרים
למענך	גדול העצה משפיל וגמרים
למענך	דובר צדק וגיד מישרים
למענך	היודע ועד אם יסתר איש במסתרים
למענך	והוא באחד נמי ישיבנו אמרים
למענך	יה עקי ונותבר עם בדים
למענך	חופש מצפן וחוקר כל חדרים
למענך	טפחה ימינו שמים ועשה מאורים
למענך	יסד ארץ בעירות בקע מאורים
למענך	כביר סח מכובד באורים
למענך	לא יתמו אונותיו לדור דורים

הוֹשִׁיעָה

אֵל אֶחָד וְיִבְיִישׁ אֱמוּנָתוֹ יִשְׁעֵם
 בְּחַצֵּי הָעָם בְּרַח עוֹלָמוֹ בְּחַתִּיּוֹת

שנים יצר הכל בעבור אדם ועזרו שנים
הושיענו בחגית ימים שנים

אנא זכור אב בנה בבית א מזבחות שנים
בניסיון הלך עם נערים שנים וידארו
מן השמים פעמים שנים הושיענו
בחגית ימים שנים

אנא זכור בן הנביא לחבד אב באמירור
שנים חננתו גרים שנים ולאומים שנים
ויברך הוה גביר פעמים שנים הושיענו
בחגית ימים שנים

אנא זכור היה צעיר ונחל פי שנים ועשה
מוטעמים גדלים שנים עבר במקלו את
הירדן והיה למחנות שנים הושיענו
בחגית ימים שנים

אנא המושמיענו תורה על דירועים שנים
המנה לנו עשרת הדברים על לחות שנים
המאזין ומעיד בנו עדים שנים הושיענו
בחגית ימים שנים הושיענו

אלהים אלי אתה אשתדך מארץ שבי
ופזרתי אשה עני לא ההרים
מאין יבא מקרי בכל לבי דרשתך הודש
לי מעדן עזרי מעם עושה שנים
וארץ גבורתך עזרה לשונקים בידותם
לבי עזרת מצר וישוע תשועת אדם

גמול על עבדך. אחיה חבוש לפני שני האנשים.
 רצה להם להעלותם לעזרת חושה דבקה
 לעפר נפשנו מתגרת קמ"ך לנגדך קומה
 עזרתה לנו ונדנו למען חסדך המעצ לי
 בקרא עז ישיע וגאל ישמע וחנו
 היה עוזר לי ואענה חורפי דבר בעמך
 לעזר יתום אתה היית עוזר זרועם
 בקצו ארץ אשר בהיכל דבירך יתהו נפשו
 חכמה לו עזרנו ומגינו הוא חרדים בקצו
 ארץ מהגות זרועם נחר עזרת נבולט
 אתה להי אל תאחר יודע וחוקר כליות
 ומעשה ידיו ומעללו כי יעיל אביון משוע
 ועני ואין עזר לו כלו עיני מחל שיער
 את שועתי חושה לעזרתי תשועתי
 לך אני הושיעני משגב וגורים ראשי
 הנה להם עוזר לי בסוכתי נפשי שריר
 יהודה תבקר ובצל כנפיק נהיה ידיו רב
 לו ועזר מוצריו תהיה פרום תפריח ותגל
 כוחיה בתתם קולם כי עזרת אבותינו
 אתה הוא מעולם הושיענא

אנא הושיעה נא

אנא

וצרי דורשני וכיכוי עולם תפשי
 נמדי הודך תלבישני היום ביום
 שני הושיעה נא אנא

אני סוכה עשיתי לעמי
 חמשה ימים כהן אל ואל תבישני
 היום ביום שנת הושיעה נא : אה

אני והו הושיעה נא

כהושעת נשע נשע : דתכי בו ונשם
 ויאתמו אשם : אשם לנפש סוכה בלע
 לסלסל בלע : והללך ביום שנת הושיעה
 אני והו הושיעה נא :

כהושעת יוצא חנם : בחופת וסוכה
 וישיח אונס : חלשק לכבשני : שריד
 עדתך : סוכה תעודתך : כותה אפודתך
 והללך ביום שנת הושיעה : אני
 כהושעת מאז עדתך : כן הושיעה את
 עמך ובדך את נחלתך : והללך ביום שנת
 כן הושיעה : אני והו הושיעה נא :

ככתוב הושיעה את עמך ובדך את נחלתך
 ורעם ונשאם עד העולם : ונאמר
 ויחי דוד : אלה אשר התחננת לפני
 קרובים אלי : אלהינו יזכור ולילה לעשות
 משפט עבדו והשפטו עמו ישראל : ויהי
 ביום : למען רעת כל עמי הארץ כי הו
 הלאה : אין עוד : הלא נתקל וכדו

פרשיות מחול המועד

של סוכות

וביום

השני פרים בני בקר שנים עשר
אילים שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים : ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עולת התמיד
ומנחתה ונסכיהם :

וביום

השלישי פרים עשתי עשר אילים
שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים : ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר
חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה
ונסכיה :

וביום

הרביעי פרים עשרה אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים : מנחתם ונסכיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר חטאת
אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיה :

וביום

החמישי פרים תשעה אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים : ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר

חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה
ונסכה

וביום הששי פרים שבעה אילם שנים -
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים : ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם במשכטם : ושעיר חטאת
אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכיה :

וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים : ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם במשכטם : ושעיר -
חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה
ונסכה :

הושענות ליום שלישי

פסוקים

הראני : חסדך וישעך תתן לנו : למען -
יחלעין ידיך הושיעה ימיןך ועננו : עזבנו
לך ישענו הושיענו : חסדך : ונפש תגל -
בך תשיש ביימעתו : כי : שופטנו : מחוקקנו
מלכנו : הוא יושיענו

הושענא

למען להענין : למען פתאנו
למען גואלנו : למען אדיר אדירים :

למענך בורא רוח ונצח הרים
למענך גדול העצה משפיל נמרים
למענך דובר צדק נמגיד חיישרים
למענך הירדע נגד אם יסתר איש בלתי יסתר
למענך נבוא באחד דמי ישיבנו אחרים
למענך זך ונקי ומתברר עם ברים
למענך סופש מעמך וחוקר כל חדלים
למענך מנחה ימינו שמים ועשה מאורים
למענך יסד ארץ בעצמות בקצת יאורים
למענך כביר כל מכבוד באורים
למענך לא יתמו שנותיו לדור דורים
הושענא

אנא

הל תקדש בקדושות שלשה
בנועשה בראשית בכל יום שלשה
ובשמי ובשביעי שלשה שלשה הושענא
בחגות ימים שלשה
אנא זכור אב ראה מלאכים שלשה וימהר
להסעידם סמים שלשה הלכו אתו בעל
בדית שלשה הושענא בחגות ימים שלשה
אנא זכור בן הנזן לעקידה לימים שלשה
כדת ברית עם מלך ומרעהו ושר צבאן שלשה
בזכותו נחלו בניו דתרים שלשה הושענא
בחגות ימים שלשה
אנא זכור אב חנה סאלם בעולים ויורדים שלשה
(וטל)

גפעל ברהטים מקלות שלשה וישלח בנין
לעזען פעמים שלשה הוישענו בחגגות
מים שלשה

אנא הגואלנו על ידי אחים שלשה השם
בנו מעלות בדתם ולויים וישלח שלשה
המנחילנו תורה נביאים וכתובים שלשה
הוישענו בחגיגות מים שלשה הוישענו

אמעני להי בחוועדי וחגיגות אמרי -

האמינה ביה הגוי בהתיצב
לפניך גדל שמהל לדורשיך בנשיא יד
אל דביר קדשך גמול נחלי ורת כליליה
גדול העצה ורב העליליה דבדרך הקם
למיחלי רעונך דור דורשיו מבקשי פניך
המיית קוראריך לשוחרריך שחר יאחזק שבה
ועשה אל תאחר ופיהם לא יכלו מחנה
עמך אתה לא תכלא רחמיך זכור
תיר לעברך על אשר יחלתנו זכור ואל
תפר בדיתך אתנו חון שומרים אליך
כפים חנן ורחום האריך אפס טובך
מיחלים למחית חישנו טוב לקונוי לנפש
תדרשנו ושישנו וישמחנו בך דל ואביוני
ועתה גדל נא כחך בזמן סגולה אשר
לשמך שמה כי תצארת עזמל אתה עזרה
עמך אשר תמיד ושימנו מעיל עט מחזק

מחנן הושענא אנה הושענא

אנה יסד יסוד מקדשי לערוב בן -

ניחוחי אישי ותליתי אור שמשי
היום ביום שלישי הושיעה נא אנה

אנה סחה נא מוקשי ושובב מעון מקדשי

פדה בשלום נפשי היום ביום -
שלישי הושיעה נא אנה הושיעה נא

אני והו הושיעה נא

כהושעת ידדים מכף מעבדים ותלתי

לגדים סגלה מאשרת אשר לך סוברת

פועחת לך עתידת נהללך ביום שלישי כן -

הושענא אני והו הושיעה נא

כהושעת יפה נוף ממכלאי נוף ותאנף

אנף יעד עאתי מפשי מאדרים אדר

פצות לך הוד והדר נהללך ביום שלישי

כן הושענא אני והו הושיעה נא

כהושעת מאז עדתך כן הושיעה את עמך

וברך את נחלתך נהללך ביום שלישי כן

הושענא אני והו הושיעה נא

ככתב הושיעה את עמך וברך את

נחלתך ורעם ונשאם עד העולם

ונאמר ניהו דברי אלה אשר התחננתי לפניך

קרובים אלי אלהינו וחס ולילה לעשו

משפט עבדו ומשפט עמו ישרא דבריו
 ביומו : למען דעת כל עמי הארץ כי
 יהוה האלהים אין עוד
 יחד קיי תקבל זכית עקב

מזמור לחול המועד

של סוכות

לזנעה משביל לבני קרח : כאי
 תערוג על אפיקימים בן נפש
 תערוג לך אלהים : עמאה נפשי לאלהים לל
 חי מתי אבות ואמהות פני אלהים : היתה לי -
 דמעת לחם יומם ולילה באמור אלי כל היום
 איה אליך : אלה מזכרת ואשפכה על נפשי
 כי אעביר בסך אדרם עד בית אלהים בקול
 רנה ותורה המון חוגג : מה תשתוחחי נפשי
 ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודני -
 ישועות בניו : אלהי עלי נפשי תשתוחח עלי
 בן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער
 תהום אל תהום קורא לקול צנור יך :
 משבירך וגליך עלי עבדו : יומם יעוד
 תסדו זבלילה שירה עמי תפלה לל
 אומרה לל סלע למה שכחתני למה קח
 אלך סלחן אלהי פשעא בעצמותי
 עוררי באמרים אלה כל היום אלה
 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי

לאלהים כי עוד אודנו ישמחת בני דוד
שכטנו אלהים ודריבם חיינו כחיים
מחיים מדמה ועלה תפלתנו כי אתה אלה
מעמי למה זמרתנו למה קודר צהלתך בלחן
אויב שלח אורך ואמתך המה יחוננו
יביאנו אל הר קדשך ואל משכנותך
ואבואה אל מזבח אלהים אלל ישמחת אל
ואורך בדבור אלהים עלי מה תשתחוו
וציה תהמי עלי הוחיל לאלהים כי עוד אודנו
ישמחת בני דוד

הושענות (שם בקטן)

הושענות ליום רביעי

הושע יי את עמך את ישראל
נישע בני תשובת עולמים שירי לך כל
הארץ בשרו מיום ליום ישמחתו (ישירן)
בדכיה כי גדול כבוד יי

הושענות

למענך אלהינו
למענך גאלנו
למענך ברה רוח ויחיד אלהים
למענך גדול העצה משפיל וכרים
למענך דובר צדק ומגיד חיים
למענך היורע ועד אם יסתר איש במסתור

למען יהיה צדק וחסד ושלום ושלום
למען יתן ויתברך עם ברים
למען חשב חשבון וחוקר כל חידים
למען שפחה יחולק שמים ועשר מאות
למען יסד ארץ בעצמות בקו אור
למען כבוד של מלכוד בארץ
למען לא יחולק שמים לדור דור
הושענא

אנא

חבורה עולמו בטרות ארבעה
הניתן נושא כסאן סיוות ארבעה
המציב סוף ארבעה וקובות ארבעה
היוצא בתענית ימים ארבעה
אנא זכור ארבעה נחמך מארץ ארבעה
הדר ויחלק על מלכים ארבעה בשדות ארבעה
יצע לדורות ארבעה הושענא בחגות
ימים ארבעה

אנא זכור בן העש לעקידה על קרנו
ארבעה וחצי במלכות בורות ארבעה
ועתה לחברין קרית ארבעה הושענא
בחגות ימים ארבעה

אנא זכור חם פניה בארבעה ארבעה
חגן להניח משפטים ארבעה בתפלתו
ולקחת בנו בדבא ארבעה הושענא
בחגות ימים ארבעה

אֲנִי הַמִּלֵּל בְּחַדְכָּךְ בְּדִלְגָּלִים אֲרֻבְעָה
 עֵז לְחַלְאֵת בְּחֵשֶׁן שֶׁסִּים אֲרֻבְעָה הַמִּצְוֹת
 לְחַלְלֵה בְּחַד בְּמִינֵי אֲרֻבְעָה שֶׁקֻּשְׁתֵּי בְּחֵשֶׁן
 יָמִים אֲרֻבְעָה יָמִים הַשְּׁמִיעָה
 כְּמִתְקֵה הַקֻּשְׁתֵּי אֲרֻבְעָה בְּדִלְגָּלִים
 אֲנִי הַמִּלֵּל בְּחַדְכָּךְ בְּדִלְגָּלִים אֲרֻבְעָה
 בְּקֻלְעֵהוּ לִישַׁעַךְ פֻּעֵר כִּי לְחֹלֶק וְיִשְׁוֹ
 צִמָּה עֲמָה לִישַׁעַךְ פֻּעֵר כִּי לְחֹלֶק וְיִשְׁוֹ
 יִשְׁוֹ אֲנִי הַמִּלֵּל בְּחַדְכָּךְ בְּדִלְגָּלִים אֲרֻבְעָה
 דְּלֵה אֲסִיף בְּחַדְכָּךְ בְּדִלְגָּלִים אֲרֻבְעָה
 וְמִגִּיר וְיִשְׁוֹ הַבָּת שֶׁנֶּחֱמָלִים לְחַשֵּׁר
 בְּדִשְׁוֹ נִדְשָׁנָה שֶׁהָטָה שֶׁמִּשְׁוֹ נִדְרָה גֵּעַ
 בְּבִדְשָׁנָה נִדְשָׁנָה שֶׁהָטָה שֶׁמִּשְׁוֹ נִדְרָה גֵּעַ
 נִדְשָׁנָה נִדְשָׁנָה שֶׁהָטָה שֶׁמִּשְׁוֹ נִדְרָה גֵּעַ
 אֲנִי הַמִּלֵּל בְּחַדְכָּךְ בְּדִלְגָּלִים אֲרֻבְעָה
 זִכְרֵנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל
 הַשְּׁמִיעָה אֲנִי הַשְּׁמִיעָה נָא
 יִשְׁוֹ אֲנִי הַמִּלֵּל בְּחַדְכָּךְ בְּדִלְגָּלִים אֲרֻבְעָה
 וְקִרְבָּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם בְּיוֹם
 לְכִיעֵי הַשְּׁמִיעָה נָא אֲנִי
 אֲנִי הַמִּלֵּל בְּחַדְכָּךְ בְּדִלְגָּלִים אֲרֻבְעָה
 כִּי עַל שֶׁנֶּחֱמָלִים לְחַשֵּׁר הַיּוֹם
 בְּיוֹם לְכִיעֵי הַשְּׁמִיעָה נָא אֲנִי
 הַשְּׁמִיעָה נָא

אני והו הושיעה נא

כהושעת יקיר . משה מקדקד קיר . וכן ותעקיר
שוקק יקדקד . וכן עתה חלץ . אלון ממחלץ
ומדקדק לבתעלץ . נהללך ביום רביעי . בן
הושעת . אני והו הושיעה נא .

כהושעת שוקק . מכר ער שוקק . איש
שני חלק . לך ~~לך~~ פתע כחאום
נאמת נאום . להשביתו מלאום . נהללך ביום
רביעי . בן הושעת . אני והו הושיעה נא .
כהושעת מאו עתך . בן הושעת את עמך .
וברך את נחלתך . נהללך ביום רביעי . בן הושעת
אני והו הושיעה נא .

ככתוב . הושעת את עמך וברך את נחלתך
ורעם ונעאם עד העולם . ונאמר
ויהיו דברי אלה אשר התחננת לפני קדושים
אל . אלהינו ואלה לעשות משפט עבדו
משפט עמו ישראל בבריום בימיו . למען
דעת כל עמי הארץ כי יי הוה האלהים
אין עוד .

יאהר קדוש תתקבל ונתי יעקב

המזמור סגרת קדוש

(פסוק קדוש)

הושיענות ליום חמישי

הראנו יי' חסדך וישעך סתן לנו קצמך
 עזרתה לנו ופדנו למשן חסדך לרעת בארץ
 דרכך בכל גוים ישועתך למשן יחלצנו ידך
 הושיעה ימין וענינו
 ויהן קסער לאמיים ושלם למלך

הושיענא

למענך להיננו
 למענך גאלינו
 למענך אדיר אדירים
 למענך בורא רוח ויוצר הרים
 למענך גדול העצה משפיל נמרים
 למענך דובר צדק ומגיד מישרים
 למענך היודע ויער אם יסתר איש במסתרים
 למענך והוא באחד נמי ישיבנו אמרים
 למענך זך ונקי ומתבדר עם ברים
 למענך חופש מצפון וחוקר כל סברים
 למענך טובה מינו ישמים ועשה מאורים
 למענך יסד ארץ בעצמות בקע אורים
 למענך כביר כח מכובד באורים
 למענך לא יתמו שנותיו לדור דורים
 הושיענא

אנא

המיחד לכבודו שמות חמושה הקוה
 בעולמו קעיטס חמושה היוצר

בְּבְרִיתֵנוּ יְהוָה חֲמִשָּׁה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִגַּת
יָמִים חֲמִשָּׁה

אֲנֵנוּ זְכוּר אֵב כִּדָּת בְּרִית בְּתָרִים חֲמִשָּׁה
וְהַיְשִׁיב לָנוּשׁ לְמַלְכֵּנוּ חֲמִשָּׁה וְחָנֵן עַל הַפִּיבִית
וְעָרִים חֲמִשָּׁה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִגַּת יָמִים
חֲמִשָּׁה

אֲנֵנוּ זְכוּר הַנֶּעֱקָר בְּהַר בָּזוּחַ שְׁעָרֵינוּ חֲמִשָּׁה

יָדֵנוּ מִהוֹרֵנוּ בְּרִית חֲמִשָּׁה וְהַיְשִׁיב לָנוּשׁ
נְקֻבָּה בְּשִׁמּוֹת חֲמִשָּׁה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִגַּת
יָמִים חֲמִשָּׁה

אֲנֵנוּ זְכוּר תָּם נַעֲשֶׂנוּ לוֹ נְסִים חֲמִשָּׁה וְיִצְג
מִבְּנוֹ אֲחִים חֲמִשָּׁה כְּבָדוֹ שֶׁחַ לְנִזְרֵי הַמַּחֲלִיף
חֲמִשָּׁה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִגַּת יָמִים חֲמִשָּׁה

אֲנֵנוּ הַמִּנְחִילֵנוּ דַת סִפְרִים חֲמִשָּׁה הַמְשַׁמְּעֵנוּ
דְּבִירֵינוּ בְּקוֹלוֹת חֲמִשָּׁה הַכְּתוּבִים עַל הַלּוּחֹת
חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִגַּת יָמִים
חֲמִשָּׁה הוֹשִׁיעֵנוּ

אֲמוֹנִיךָ מִתְחַנֵּגִים לְחַבּוֹשׁ מִחֶעֶס כְּמֵאָה
חֲבִשָּׁתָה לְיָהּ גְּדֻלַּת מַאֲד הַגֹּדֶל
וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ נִהְלַנּוּ בַּחֲקוּתֶיךָ לְמַעַן שְׁלֹשֶׁת הַדָּרִי
נִחְנֶה בְּעִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹתֵי יְרִיבֶיךָ יִבְדּוּ
בְּתִרְחָם סִדְרֵנוּ הַאֵלִים מִבְּרִיתֵנוּ
אֲשֶׁר אֵין לוֹ חֶקד שְׁלֹחַ מִבְּרִית עוֹד עוֹלָם

עוז לעמו יתן וי' בדרך את עמו בשלום : עפה
 גלות ועמי ו' נדרש לכל שואל : ו' עבדות
 לה ישר : חנן המרחם מי בקשה אליו -
 וישלם : חסדך לעולם : קבל שועי מלכי
 וגואלי : קראתך חסד ל' הושיענא
 אנה הושיעה נא :

אנה יצרינו קדושי : יצעה לחשי ורחמי :
 ומחה והעבד יקדשו : היום ביום חמישי
 הושיעה נא : אנה הושיעה נא :

אנה סחה נא מוקדשו : ואל תזכור עמי
 פנה אלי דושי : היום ביום חמישי
 הושיעה נא : אנה הושיעה נא :

אני זהו הושיעה נא

כהושעת יקדשו מלבן : מרחסת כתבן : כהדוש
 כתבן : דששת דושי : סגרי עשר יצאו ממאס
 כעס נא מחסר : נהלך ביום חמישי בן
 הושענא : אני זהו הושיעה נא :

כהושעת ישרון : מני יצרון : נלך יצרון
 מרים ראשי : שפתי דנמות : כעלך גניות
 בתורה ובתחנות : נהלך ביום חמישי בן הושענא
 אני זהו הושיעה נא :

כהושעת סאז צדק : בן הושיעה את עמך וצן
 את נחלתך : נהלך ביום חמישי בן הושענא
 אני זהו הושיעה נא :

כִּכְתוּב הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבִרְךָ אֶת נַחֲלֹתֶךָ
 וְתַעֲמֵם וְנִשְׁמָם עַד הָעוֹלָם וְנִאֲחֵם
 וְיִהְיוּ דְבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנְּנִיתָ לִפְנֵי יְיָ קְדוֹבִים
 אֵל וְיִשְׁעֵי אֱלֹהֵינוּ יִזְמֹם וְלִילָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְרָה
 וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לַמַּעַן
 דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין
 עוֹד

קרי' תתקנ' וכי' יסד' וכו' וכו' כג' כג'
 גס' וכו' דקטור'

הוֹשִׁעַנוֹת לְיוֹם שִׁשִּׁי

מִי יִתֵּן מַעַן יִשְׁוֹעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְיָ שְׁבֹעַת עַמּוֹ
 עַל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל אֲנִי אֵל אֱלֹהִים אֶקְרָא
 וְיִשְׁוֹעַת לִי הִישְׁוֹעַת עַל עַמְּךָ בְּרַבְּתְךָ
 סֵלָה אֶחָד בְּנִקְיוֹן כְּפִי וְאֶסְוֶכְהָ אֶת מַזְבֵּחְךָ
 וְיִכֵּן הַמַּעַר לְאֲמִיִּים וְעוֹלָה נְהִינָה

הוֹשִׁעָנָא

לַמַּעַן אֱלֹהֵינוּ לַמַּעַן בּוֹרְאֵנוּ
 לַמַּעַן גּוֹאֲלֵנוּ לַמַּעַן אֱהִי אֲדִירִים
 לַמַּעַן בּוֹרְא רֹחַ וְיוֹצֵר הַחַיִּים
 לַמַּעַן גְּדוֹל הַעֲצָה מִשְׁפִּיל וּמָרִים
 לַמַּעַן דּוֹבֵר עֶדֶק וּמַגִּיד מִישְׁרִים
 לַמַּעַן הַיּוֹדֵעַ וְעַד אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים
 לַמַּעַן וְהוּא בְּאֶחָד זְמַי יִשְׁיבֵנו אֲמָרִים

שש

למענך זך ונקי ומתברר עם צדיקים
 למענך חופש מצפון וחוקר כל חדרים
 למענך טהרה וזיוו שמים ועשה מפורים
 למענך יסד ארץ בצורות בקע יאורים
 למענך כביר תם מבובר באורים
 למענך לא יתמו שנותיו לדור דורים
 הושענא

אנא

הבורא עולמו בימים ישועה הבונה
 שש עלעות לצדיקים ישועה היוצר
 שרפים בדגים ישועה הושעננו בחגגת
 ימים ישועה
 אנא זכור אב זנח תועבות ישועה אחרי זקנו
 נולדו לו בנים ישועה גטע אשל ובכך בקץ שש
 שש הושעננו בחגגת ימים ישועה
 אנא זכור הנעקד במקום מערכות ישועה גונגת
 ומלטתו מצרות ישועה כרה מקואות לדורשיבם
 מעלות ישועה הושעננו בחגגת ימים ישועה
 אנא זכור תם הוליד מן הבכירה ישועה וצור
 קחת מנחה ממינס ישועה והגביר אבי ישועה
 והמבורכים בשש הושעננו בחגגת ימים
 ישועה

אנא המתברר לאפור שמות ישועה המעיל גפשות
 בערי מקלט ישועה המורישנו חגגת סדרים שש
 הושעננו בחגגת ימים ישועה הושענא

למען אב אב לבא ביהודה הושע ודבר המלך
 היה נחמן בם ברוך יי למה תעמול
 בחנן למען גיע למדיר ית מטבח ובשר
 כהנה אשר אהיה דבר יי שלום יהיה יח
 למען הברית אשר כרת לאיש תם יושב אהל
 והנה שלשה אנשים נעבים עליו למען דף
 נראית לו בשר להמוע חזק ונחמן לכבדם
 כל המיחלים ליי למען קוראוך בעשות אנשי
 ונשים וסף דעבים גם צמאים נשים בהם
 תתעשף למען שם קדשך שאון ימים
 תשבית תבחה ארץ ופרדשע וצדקה
 תצמית הושענא אנה הושיעה נא

אנה יהושע מערדו והשיר מהלכי
 וכוונת את דרכי ללכת אל הר קדש
 וקרא נא דרור לדוני ממרור ושיחם יערב
 כמו מר דרור היום ביום שאני הושיעה
 נא אנה הושיעה נא

אנה סגל סגלתך וקבץ קהלתך להר נחלתך
 מקום מקדשי בצורים תקבץ לנה מרבץ
 ותלבישם תשבץ היום ביום שעי הושיעה
 נא אנה הושיעה נא

אני והו הושיעה נא

להושעת ילדי אהב מאור הלהב ומחצת

רַב־לְבָבוֹת אֶת קִדְשִׁי מְלֵל בְּמַעֲלֹלֵי וְשִׁנֵּי
בְּמַעֲלֹלֵי לַעֲדֹל עִם בְּלֹלֵי נְהַלֵּךְ בְּיוֹם שִׁשִּׁי
בֶּן הוֹשִׁיעָנָה אֲנִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא

כְּהוֹשִׁיעָה יִחִלֵּי קוֹל מֵהָרֶץ כִּפְתוּרֵי וְתִשֶּׁה
מִסְתוּרֵי עַל־מִן קִדְשִׁי סִנְפֵת בְּרוֹשׁ בְּשִׁחִין
נִפְטֹשׁ לַחֲלֹק עִם גִּשְׁטֹשׁ נְהַלֵּךְ בְּיוֹם שִׁשִּׁי
בֶּן הוֹשִׁיעָנָה אֲנִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא

כְּהוֹשִׁיעָה מֵאֲזַעְדֶּיךָ בֶּן הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וְגִן
אֶת נַחֲלֶיךָ נְהַלֵּךְ בְּיוֹם שִׁשִּׁי בֶּן הוֹשִׁיעָנָה
אֲנִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא

כִּכְתוּב הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וְבִירַךְ אֶת נַחֲלֶיךָ
וְרַעֲמֵם וְנִשְׁאָם עַד הָעוֹלָם וְנִהַמֵּם
וְיִהְיוּ דְבָרֵי אֱלֹהֵי הַתַּחֲנוּנֹת לִפְנֵי יְיָ קִדְשִׁי
אֵל יִשְׂרָאֵל יִזְכֹּר וְלֵילָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו
וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לִמְעַן דַּעַת
כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יִהְיֶה הָאֱלֹהִים אִין
עוֹד

קִדְשִׁי תִקְרָא וְכִי יִשְׁקֹךְ וְכִי יִזְכֹּר
כִּנְסֵי קוֹדֶשׁ וְכִי יִשְׁקֹךְ וְכִי יִזְכֹּר

וְהוּא יִזְכֹּר וְהוּא יִזְכֹּר

ליל שבת מאול המזער

של סוכות

אורה יי בבל לבב בסוד ישרים ועד

תורת יי תמימה משיבת נפש

עדות יי נאמנה מחיימת קדש : אליהם

בקדשו מעליזה מחלקה שכם ועמק סובות

אמרד : מזמור שיר לוס השבת : טוב

להודות ליי ולזמר לשמך עליך : על קרבך

יי את יום השבת ויקדשוהו

פיוט קורס בתן

אל בני אלים

יענו תהלות

נועם ואף אנא מעה

בקול זמרה ושיר

בדיק יי ואעשיר :

ויאמר כרכו וערכו כנכתב בלל

ראיון על פסח ויאמר זאת דעיון

אתה קדשת את יום השביעי לשמך

תכלית מעשה שמים וארץ וברכתו

מכל הימים וכן כתוב בתורתך ויכלו השמים

והארץ וכל עבאם ויכל אלהים ביום השביעי

מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי

מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את

יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל

מלאכתו אשר ברא להם לעשות
במלכותך יומרי עבד וקורא עונו עם מקדש
שביעי כלם ישבעו ויתענו חנוך ושביעי רצת
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת וזאת
למעשה בראשית

להינו

ואת אבותינו רצת נא במנוחתנו
קדשנו במצותך תשקנו בחיותך
ושבענו מטובך ושמחנו בשועתך וטור למנו
לעבדך באמת נפאמנה וזהו חילוקי להינו
באהבה וברצון עבד קדשך יצונו בה
כל ישראל מקדשי ישראל ביקר אתה
וי מקדש השבת

ויסמך רצת ואורים וכרמל וישן שבע
וקראת תתקבל ויעל אלהים ה
כעלית

אחרי

שחרית לשבת מחול המועד

של סוכות

חזנים

יכחיל לו ענין שבת ודברנו לנכח נסמך

עד (כתורתך)

רשות

חזנים

יפת גועם וביקש

עני שבה תמורת ע' ומנחה על חנך יהיו

תמיד חסדיו בלשונך תהי לעד שבתה

קרבך להודות לך ירימון מהמותבך למען את

וארוחה בכל לבך תני תורה לעוֹקד

קדש ויום שבת מנוחה

אחר

נבשי נבשי ונבשי בקשי וקושי

באשי מושיה בתינו ודרשי קדושי בלחשי

בסומכי נבשי נבשי נבשי

ויאמר נחמנו ונחמנו

חזנים

נשמת ישראל ישירוחין ערכם

ביום שבת קדש

יהגו ובו ימותיקו חכם שמה ישראל

בעושינו בע ציון יצלו במלכם

נשמת ורח שירי עמך ונבך יתגדל

ביום שבת קדש

וְיִסְדֶּתָּ עֵשֶׂק בְּבֵל לְבִי שֶׁנִּי הַיְּשׁוּרִי
 כָּל חוֹסֵי בְךָ לְעוֹלָם וְרַחֲמֶיךָ
נְשִׁמָּה יִשְׁרָדִים הַמַּצְבִּים מִשְׁטֵה אֲרוֹחָה
 בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ יִשְׁכְּרֶה
 לְהִשְׁגֹּמוֹ הַנְּחָה וְדוֹחָה יִשְׁשׁוֹן
 וְשִׁמְחָה יִשְׁתַּחֲוֶה וְאֶחָד

נְשִׁמָּה פֶּלֶא יִשְׁוֹרֵן יִסְוֶעֱמִיהֶם בְּנַעֲלִים
 בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ כּוֹצְחִים לֶךְ
 לְהַלֵּל לְהַשְׁמִיעַ תְּהִלָּתוֹ כְּמִלִּים כְּעִחוֹ
 רַגְנֵי יַחַד חֲרֻבֹת יִשְׂרָאֵל

נְשִׁמָּה חֶלֶק זֶרַע קֹדֶשׁ מְעוֹנִים בְּשַׁבִּים
 בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ יִשְׁבְּחוּ לְבוֹשֵׁי
 שְׂאוֹן יָמִים וְדִשְׁוֹן אֲזֻמָּה וְאֵלֹהִים
 כִּינּוּ מִלֵּא שִׁירָה בִּים

יִסְמִים דְּכַסְלָה כִּינּוּ וּכְסִי אֶל עַמִּי
 וְיִסְמִים דְּכַסְלָה כִּינּוּ וּכְסִי אֶל עַמִּי

נְשִׁמָּה מִשֶּׁה בְּחִתְנֵת חֶלֶקוֹ כִּי עֶבֶד וְאֶמְנָה
 קִרְאֵת לוֹ כִּלְיָת תְּפִלָּתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְכֵן
 בְּעִמְדוֹ לִכְנֶךְ עַל דְּרָסִיג וְשִׁיעַ לִנְחוֹת אֲבֵנִים הַחִי
 בִּידוֹ וְכִתּוּב בְּהֶם שְׁמִירַת שַׁבַּת וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ
 וְשִׁמְרוּ בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבַּת לַעֲשׂוֹת אֶת
 הַשַּׁבַּת לְדוֹלֵתֶם בְּרִית עוֹלָם בְּעֵינֵי בֵּן בְּעֵי
 יִשְׂרָאֵל אֹת הָיָא לְעוֹלָם זִי שְׁעִית מִיָּם עֲשִׂיתָ

את השמים ואת הארץ עבוס העביע שבת
 וינסע : ולא נדתו : לאהנו לגוי הארצות
 ולא הנחלתו מלכנו לעובדנו לים גם במעלות
 לא ישכנו ערלים כי לעמך ישראל נתתובאתה
 לזרע יעקב אשרבם בקרית : ישמחו :
 במלכותך ושומרי שבת וקוראי עונג עם בוקרי
 שביע : כלם ישמחו וידענו מטובך ובמסע
 רצות בך וקדשתי חמדת ימים אותך קדאת
 דבר למעשה בראשית :

ואהיה ויהי אבות נולדנו נא במנוחתנו
 קדשנו במעוטיך הן חלקנו
 בסורתך ושבענו מטובך ושמחנו בישועתך
 ומהר לבנו לעבודך באמת ונאמנה : והנה לנו
 יאהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינחו
 בו כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
 בוקרי השבת :

ויאמר לה ויהיה ויהיה

להלל

באו ונעזר

שלומי ואמוני

ושלמה תודה לא בלתי סועד : הוא מלך
 ימלך למלך ועד ועד : שמש על כל אגדיל
 מעל יתחת ערש ונורה לובשיתה לבני עולם
 חזק : וההלל שמור ביום שבת ומנוח :

נאמר כלל נאמר וקטל תקבל

מזמור קח

שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים אשיר
 ואזמרה אף כבוד עזרה כבוד
 עזרה הנבל וכנור אעירה שחר אורך בעמים
 ואזמירך בלאומים בגדול מעל שמים חסדך
 ועז שחקים אמתך רומם על השמים אלהים
 ועל כל הארץ כבודך למען יחלצון ידיך
 הישיעה ימין וענו אלהים דבר בקדשן
 אעלוזה חלוקה שכם ועמק סוכות אבן
 לי גלעד לי מנשה ואפרים מעון ראשי יהודה מחוק
 מואב סיר רחמי על אדום אשליך נעלי על
 פלשת אקרוצו בני יובילני עיר מבצר מי נחם
 עד אדום הלא אלהים זחתנו הלא תצא אדם
 בצבאותינו הבה לנו עזרת מועד וישוא תשועת
 אדם באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרנו

להוצאת התורה

בלב שלם התחתנו וקונו שנונו
 ושמחתנו בו ורננו צדיקים ביי

פסוקים

רננו צדיקים ביי לישועים נחמד
 תהלה לזמור שיר ליום השבת טוב
 להודות לאל ולומר לשמך עליון כי יי
 עזרת

אש וקבצית אחסיר עליז ועל אגפיו ועל עיניו
 רבים אשר אתו : והתגדלת והתקדשת
 ועודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני : ואתו
 בן אדם הנסא על גוג והחזרת כה אמר : אלהים
 המי אליך גוג נשוא ראש מושך ותביל : ועונתו
 ונשאתך והעליתך מידת צמך והביאותך
 על הרי ישראל : ואלתי קשעך מיד שמאלך
 וחצריך מיד ימין אפיל : על הרי ישראל תפול
 אתה וכל אנריך ועמים אשר אתך לעיט עפר
 כל כנף וחית השדה נתתך לאכלה : על
 פני השדה תפול כי אני דברתי נאם : אלהים
 ושלחתי אש בסלעך וביושבי הקיים לבטח
 וידעו כי אני : ואת עש קדשי אודיע בתך
 עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו
 הגוים כי אני : קדוש בישראל : הנה באה ועתה
 נאם : אלהים הוא היום אשר דברתי : ויצאו
 יושבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן
 וצנה בקשת ובחצים ובמל יד וכלחח ובערו
 בהם אש שבעת עשר : ואלה שמות עשר מחלקיהם
 ולא יחטבו מן הערים כי בגשק יבערו אחת
 ושללו את שוליהם ובזזו את בזזיהם נאם
 : אלהים : וקה ביום ההוא אתן לנגז בקום
 שם קבר בישראל גיא העוברים קדמת הים
 וחסמות היא את העוברים וקברו שם את

גוג וקברום בית ישראל למשכן שיהיה את הארץ
 שבעה חדשים וקברו כל עם הארץ והיה
 להם לשם יום הסדר נחם להם ואנשי
 תמיד יבדילו עובדים בארץ מקברים את
 העובדים את הנותנים על פני הארץ לטהר
 חקצה שבעה חדשים וקברו ועברו
 העובדים שבעה וראה עצם אדם וגו' אמר
 ציון עד קברו אותו המקברים אל צא המון
 גוג וגם שם עיר המזנה וסגורו
 החרץ
 וימים בנפוש וליגדן לקבל אסור
 והוא חסד אורף בנפוש נעם

להוצאת התורה להושענות

חקיקת מתוקים רחוק צוף ומן
 ודבר להקים כי אתה נאמן סובב חוג
 שחקים על פיו כל זמן במ תבין כל
 יסוד עולם כי ביעוד תשוב העגולה
 אתה בזה עמוד

פסוקים

למה תעמוד ברחוק תעלה
 לעתות בעיה קרוב ללך קודאין לבל
 אשר קראוהו באמת רצון יהא יעשה
 ואת מועתם ישמע וישעם מקור

ישראל ה' חושניו בעת צרה : אתה הוה
מלכנו להיום צוה ישועות יעקב : ישיש
ושמחו בך כל מבקשיך ואמרו תמיד יגדל
א' אלהיך תעשיתך :
ויפלין המער ויהיו כמנוסות בל הקפה

הושענא

למען לא יבז
למען גאלנו : למען אדיר אדירים
למען בוכא רוח ויועם הרים
למען גדול העצה משכיל ומרים
למען דובב צדק ומגדל משרים
למען היורע ושר אם יסתה איש בנסתרים
למען יהיה האלהים ישיבנו ויחיה
למען יד ונקי ומתברר עם ברים
למען חובש מצפון וחוקר כל חדרים
למען טפה ומינו שמים ועשה מאורים
למען יסד ארץ בעצמות בקע ואורים
למען כבי כח מכובד באורים
למען לא יתמו שנותיו לדוד דוכים

הושענא

א' וצוה לבגת : בונה בהלכות שבת
גופות דת נפש משיבת : דודית
יעימות שבת : הקובעת אלפים תהום
בשבת : ועל שתי כללות בוצעת בשבת

זכור ושמור מקיימת בשבת . חושבות
 וטורחת בהלכות שבת . סועמות שלש
 סעודות בשבת . יושר שבע ברכות עוקרת
 בשבת . כוללת שיר מזמור ושבח בשבת
 להלל לשמך מתמדת בשבת . מואסת כל
 חפץ ביום השבת . נאמת מלחלל את יום
 השבת . סובלת עול כבד עבוד יום השבת
 עורמת מזמור שיר ליום השבת . נותחת יד
 למויחדים בשבת . צעקה ופניה סוחקת
 בשבת . קופצת כף מלסחור בשבת . רועת
 בכתב ועלבה בשבת . שומרת עונן קדושה
 בשבת . תמיד כן תנחילנה עולם ישכלו
 שבת . הושענא

אל

נערץ בסוד קדושים דבת . מזמור
 שיר ליום השבת . בורא גב
 שבתים מסתתרים בספיד חביון . טוב להיות
 לך ולזמר לשמך עליון . גדולי ומהוללים
 מאד צור נורא עלילות . להגיד בבקדוסך
 ואמונתך בלילות . דובר צדק נמגד מישיר
 מהאל בשער תקנוה . עלי עישור ועלי גבל
 עלי הגיון בכנור . הורני דרך וצדקתך
 אשנן . כי שמחתני בפעליך בזעמתי לך
 אהנן . ואני תפילתי לך . כי גבהו מחשבותיך
 מה גד לה מעשיך . מאד עמקו מחשבותיך .

זכור רחמיך יי' וחסדיך יי' קנמה עזרתה לנו
 ופרנו למען חסדך חנונו יי' כי ער אכלנו
 הראנו יי' חסדך וישעך נתן לנו כוונת
 לכל ישיבנו רעים יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לגי לפתך יי' הושענא

ביום שבת קדש השב עם סגולה אל
 המנוחה ואל הנחלה ביום שבת
 קדש קיים יי' מאמר חזק קנמה יי' למנוחתך
 אתה וארון עונך ביום שבת קדש תענה
 פזרה ונדמה יתן יי' לכם ומצאן מנוחה
 ביום שבת קדש המצא לעמך מנוח ישמה
 יטחו ציעי למ ביום שבת קדש תקרי
 לעזר ורודף זאת המנוחה הניחו לעיך
 ביום שבת קדש אברך עז פזרה וגו' ואלה
 ברוך יי' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל
 הושענא אמן הושיעה נא

אמן חיש נא ישע ביום השביעי
 וישעה נא שוע במנוחת מחבת
 וחסן שוקדי אמור זכור ושמור המזמור
 מזמור שיר ליום השבת הושיעה נא

אמן סוכב השביעי סוכך מביע
 ומלא גביע חק כל יושבת
 פזריך ישחול קדש מחול לסלסלך
 עלי מחול היום ביום שבת הושיעה נא

אני והו' הושיעה נא

הושיעת יוסף פתרוס ורעצת ערוץ
ותהרוס הרוס לסריסי רבת ישורון
שירות [ניתן] זמירות אחרות טהורות
נהללך ביום השבת בן הושיעה
אני והו' הושיעה נא

הושיעת סחופי סחוף ותסגל רוחך
ידיד שזכן וחופף ותצו ~~בניצח~~
רעות ופגני נגנות בתפלה ובתחנונות
נהללך ביום השבת בן הושיעה אני
אני והו' הושיעה נא

הושיעת מאז עדתך בן הושיעה את עמך
וסרך את חלתך נהללך ביום השבת בן הושיעה
אני והו' הושיעה נא

ככתוב הושיעה את עמך וברך את
נחלתך ורעם ונשאם עד העולם
ונאמר יהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני
אליהם קרובים יומם ולילה לעשות משפט
עבדו ומשפט עמו ישור דבר יום ביומו
למען דעת כל עמי הארץ כי ייחזק האלהים
אין עוד

קדוש יתקבל ויברכו

מזמורים ליל החזתנות

המזמורים עדיית כלל נחול ואהל יאמר

אלו הלהזמורים:

אשרי האיש אשר לא הלך בעצרת
רשעים ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב : כי אם בתורת ה'
חפצו ובחזרתו יהיה יומם ולילה : והיה כעץ
שתל על פלג מים אשר פרו יתן בעתו ועלה
לא יבול וכל אשר יעשה יצליח : לא יפן ה'
רשעים כי אם כמוץ אשר תרפנו רוח : על
כן לא יקומו רשעים במשפט וחטאים
בעדת צדקים : כי יודע צדק צדקים ודרך
רשעים תאבד : ב

למה רגשו גלים ולא נשם יתקדק
יתעבבו : ארץ ורוזנים נוסדו יחד על ה'
ועל משיחו : ננתקה את מוסרותינו ונשלכנו
מכוננו עבותינו : יושב בשמים ישחק
אדני ילעג לנו : אז ידבר אלינו באפו
ובחירנו יבהלנו : ואנחנו נסכתי מלכי על ציון
הר קדשי : אספרה אלהים : אמר אלהי
בני אתה אלהים ולדתך : ישאל ממנו ואתה
גויים נחלתך ואחנתך אפסי ארץ : תרועע
בשבט ברזל ככל יוצר תנפעים : ועתה

מלכיה השכילו הנסר ויפסידו חרץ
עבדו את יי בלחה וגילו בערה וישקדבר
כן יחנק ותאבדו כי יבער כמעט אפול
אשרי כל חסידו

בזמור לדוד בברכה לפני אבשלום
בנו : יי מה רבונערי דמס קמים עלי : דמים
אומרים לגכשי אין ישעיה לו בלחם סלה
ותהי מן בערי בבוד ומרים נחשי
קולי אל יי אקדא ויעוני מהר קדשו סלה
אני שכבתי ואישע הקדש כי ייסמכני
לא אידא מרבבות עם אשר סבוב שתו
עלי : קומה יי הושיעני טהי כי הכית את
כל אויבי לחי שני דמעים נשמים : ליי
הישועה על עמך ברכתך סלה :

ד
למען בנינו
בזמור לדוד בקרא עניי אלי ענה בער
הרחבת לי חני ושמע תפילתי : בני איש
עד מה כבודי לכלימה תאהבון ריק חבקשו
כזב סלה : ודעו כי הפלה יי חסיד לו יי
ישמע בקראי אליו : רגזו ואל תחטאו
אחרי בלבבכם על משכבכם ודמוסלה
זבח זבח צדק ונשחו אל יי : דמים אומרים
מי יראנו טוב נסה עלינו אור פער יי
ענת שמחת בלבי מעת דגים ותר וישם דביו

בשלוש יחדו אשכבה ואישן כי אתה לבד
לבכות תושבע

ה

למנצח את חילות מזמור לדוד
אמרי האזינה כינה הגיגי הקשיבה לקול
שועי מלכי ואלה כי אליך אתפלל כי
תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה כי לא
אל הפץ דשע אתה לא יגדך דע לך
יתעבבו הוללים לנגד עיניך ישנאת כל פועליהם
תאבד דוברי כזב איש דמים ומרמה ותעב
ואני ברוב חסדך חבנא ביתך אשתחווה ויבל
חדשך ביראתך כי נחתי בערקותך למען שומר
העיר לפני דרכך כי אין בפיהו נבונה קרע
הוות קבר מתוח גלום לשונם יחליקין
האשימם ואלהם יכלו כמועצותיהם ברוב
פישעיהם הדיחמו כי מרובך וישמתו כל
חסייך לעולם ורננו ותסך עלימו ויעלצו
בך אלהי שמיך כי אתה תבדק צדיק בעצ
רצון תעטרני

ו

למנצח דונגדום על השמיני
מזמור לדוד אל באפך תוכיחני וא
בחסדך תיסרני חניני כי אמלל את רפאמי
כי נכחלו עצמי ונפש נכחלה מאד ואחזק
עד מתי שובה חלצה נפשי הושיעני למע
חסדך כי אין במות זכרך בשאול דני ודוד

לך יגיע בנחת אשחה בכל לילה מטת
בדמעת ערש אמסה עשה מכעס עיני עתקה
בכל עוררי סור וסור כל פועל אמן כי ישימע
קול בכי ישמע נחמת תפלת קה
יבוש ויבהל מאד כל אויב ישוב ויבוש
רגע

ישגון לחד אשר ושר לך על דברי כבוד
ימיני יי אלהי בך חסית הושיעני מכל דודים
והצילני כן יסדוף באריות נפשי פורק ואין
מציל יי אלהי אם עשיתי זאת אם יש
בכפי אם גמלתי שולמי רע ואחלצה עשרי
דיקם ירדוף אויב נפשי וישג וירמוס לארץ
חיי ויבדוד לעשרי ישכן סלה קנמה יי באפק
הנשא בעבדות צוררי ועודה אלי משפט ציית
ועדת לאומים תסובבך ועליה למרום ישובה
ידין עמים שפטים יי צדק וצדקו עלי
יגמר נא רע רשעים ותחתן צדק ובו יסוד
וכליות אלהים צדק מגיע על אהים מושיע
ישרי לב אהים שופט צדק ואיננו בכל יום
אם לא ישוב חרבו וילטוש קשתו דרך ויפונה
ולו חסן צלמות חצו לדולקים יפעל בור ברך
והפדה ויפול בישות יפעל יי שוב עמלו בראשו
ועל קדקדו חסו ירד אודה יי סעדקו ואזמרה
שם יי עליין ח

למנע על הגתים מזמור לדוד

וְאֶדוֹנֵנוּ מִה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר חָנַךְ
הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם מִכִּי עֲלִיָּה מִיּוֹקִים יִסְתַּעַף
לִמְעַן אֲהַדִּיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וְחַתְנֶקָם כִּי
אֲרָאָה שִׁמְךָ מַעֲשֵׂה אַעֲבֹדְךָ יִרְחַ וְכֹכָבִים
אֲשֶׁר כֹּנֵנֶת מִה אֲנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וְבֵן אָדָם
כִּי תִזְכְּרֵנוּ וְתַחֲסִדְהוּ מֵעַט מַלְאֲכֵי הַשָּׁמַיִם וְגִבּוֹר
וְהִדְרָתְךָ תַּעֲטִידֵנוּ תִּמְשֹׁלֵנוּ בַּמַּעֲשֵׂה יָדְךָ כָּל שֶׁנֶּה
תַּחַת רַגְלֵנוּ צִנֵּה וְאַלְפִים לָס וְגַם גִּבּוֹרֵת
עֲבֹד שָׁמַיִם וְדָג הַיָּם עֹבֵד אֲרֻמוֹת
יָכֶם וְאֶדוֹנֵנוּ מִה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ
לִמְנֵעַ עַל

ט

מוֹת לֵבָן מִזְמוֹר לְדָוִד אֲזָרָה בְּכָל לֵב אֲסַפְּהָ
כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ אֱלֹהֵי מַחְהָ וְאֶעֱלֶה בְךָ אֲזָמְרָה
שִׁמְךָ עַלִּי בְּשׁוֹב אוֹיֵב אַחֲרֵי יִכְשְׁלוּ וְיִחַסּוּ
מִבְּנֶיךָ בִּי עֲשֵׂית מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יוֹשֵׁבֶת לִכְסֵּה
שׁוֹפֵט צֶדֶק גִּיעֵת גִּילִם אֲבֹת רָשָׁע יִשְׁחָם
חַיִּית עוֹלָם וְעַד הָאוֹיֵב תִּמְוֹחַרְמוֹת לִנְעָם
וְעַרְסִים נִתְּשֵׁת אֲבִד זִכְרָם הִמָּה וְיִהִי לְעוֹלָם יִשְׁחָם
כֹּהֵן לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹ וְהוּא יִשְׁפּוֹט תָּבֵל בְּעֵר
יָדֶיךָ לְאוֹמִים בְּמִשְׁפָּדִים וְיִהִי מִשְׁפַּט לְדָוִד
מִשְׁפַּט לְעֵתוֹת בְּצִרָה וְיִבְטַח בְּךָ יוֹדֵעֵי שִׁמְךָ
כִּי לֹא עֹזֶבֶת דּוֹר שִׁדְּךָ זִמְרָה לִי יוֹשֵׁב צִיּוֹן
הַגִּדּוֹ בַּעֲמִים עֲלִילוֹתָיו כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם

זכר לא עבד עקת ערים : חננני יי' ראה עני
 משונאי מרומי מושערימות : למען אספירה
 כל תהלתך בשערי בת ציון אגלה בשונתך
 טבעו גוים בשחת עשו בישת זו טמא ולבנה
 רגלים : נידע מושעט עשה בפועל כן
 נוקש בשערי ציון סלה : ישעיהו רשעים לשאול
 כל גוים ישבח שמים : כילא לנצח יעז
 אביו תקות עניים תאבד לעד קומה יאמר
 יעז אנוש ישפטו גוים על פניך : שיתת
 מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה : ח
 למה תעמוד
 ברחוק תעלים לעתות בצרה : בגאות רשע
 ידלק עני יתפטר ברחמים : חזקו : כיהל
 רשע על תאות נפשו ובועז בדרך נאמן
 רשע בגובה אפן כל ידרשע און : חס
 חמותיו : חלל דרדיו בכל עת מרס משפט
 מנדה כל צוריו לפח כהם : אמר בלב
 אמוט לדור ודור אשכ לא ברע : הלה פיהו מלא
 ומרמות : חתם חתם לעונו עמל ואון : ישעיהו
 במארכ חצרים במסתרים יחזק נקי עיניו לחלפה
 צפונה : יארום במסתרי כהונה בם להאמרים
 לחשוף עט יחשוף עט במשבות ביתו : חס
 ישוע ונפל בעצמותי חלכתי : חס
 שכן א' הסתיר פניו בל ראה לנצח : קומה יי'

א. עשה ידך אל תשכח עניים : על מה שמן -
 רשע להים אמת בלבו לא תדלוש : לא תתה -
 כי אתה עמל ופעם תבט לתת בדרך עליך -
 יעזוב חלדה יתום אתה היית עוזר : עשיר -
 זרוע רשע ורע תדלוש רשעו בל תמנע -
 ב. מלך עולם ועד אבדו ג'ים הארץ : תחזק
 עניים שאתה תבין לבם תשיב עיניהם
 לשפט יתום ודרך בל יוסיף עוד לערוץ אש
 מן הארץ :

ה איום

זכור היום פדית שבועת תחיתך
 עיר אזהר אשיר אזהר
 בחקת דת שאומך : אברחמן קרב זמן
 פדיתך ברחמיך : זכרנו ברעון עמך
 מחולל כל וכל יכול יהיה נדרש לדושיך
 והמצא : לעם דופק דלתך
 והולידם זכות אביש וצדקת דל חסידך
 יעשה נבס בהתקדבם בלילבס לשחקך
 זכרנו ברעון עמך
 רחמנא אידקס לן קיימיה דאבותם דחיתא
 בדיל ויעבר
 רחמנא חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבר
 רחמנא חתמינן בספרא דחיי ומוני בן
 רחמנא פתח שמיא לעלותין בדיל ויעבר
 רחמנא נהיר טובך אנהר עלן בדיל ויעבר

יחזו בעיניו יב

למנצח על השמינית מזמור לדוד
הושיעה נא כי גמר חסיד כי נסו האנשים מלפני
אדם שוא ידברו איש את דעהו שפת חלקות
בלב ולב ידברו יקדו כל יפתי חלקות
לשון מדברת גלות אשר אמרו ללשוננו
נגבש שפתנו אמנו מי ארון לנו מי שור
עניים מאנקת אבונם עתה אקום יאמר
אשית בישע יפח לו אמלות צמחות טחורות
כסף צרוף בעליל לארץ מזעק שבעתם
אתה השמרתם תצונו מן החרזו לעולם
סביב רשעים ותהלכון ברום גלות לבש אדם
למנצח מזמור

לדוד יעז אנה ויתשמיני נצח עד אנד
תסתור את סעך ממני עד אנה אשית עשות
בנפשי יגן בלבי יומם עד אסל ירום אויבי
עלי גביטה ענני עליה האירה עיני פן
אישן חמות יאמר אויבי יבלתו צדי
יגלוני אסוט ואני בחסדך בשחת יגל
למי בישועתך אשיח לי כי גמל עלי
למנצח לדוד

אמר נבל בלבן אין אלים השחיתו התעביו
עלילה אין עישה טוב אין גם אחד
משמים השקיף על בע אדם לראות היש
מלך

חַתָּמִים לְטוֹסֶה בְּדִמְהָה אֶתְּמַלֵּךְ בְּכֹכְבָּהּ

כְּנִסְתָּךְ וּפְעֻלָּתְךָ לֹא תִכְלֹחַ רַחֲמֶיךָ

זכרנו לך ברעין עמך

רחמנא אידכר אנקיימיה דחוק יעקידא

בדי

קמחא גלי גבולתך ע

דחמח. שתמיין. בסעלה דחמח. בדיל ועצב

חַתְּמֵינוּ בְּסִפְרָא דְעֻזָּה
בְּדֹל וְיַעֲכֹר

רמאש חתומי בספר אספסופי (מלונ) ב

רחמנא נתח שמים לעלותין בדין ויעבד

727

עבד
על פניו קרא וישלח רחם וחסד
אפים ורחמים וחסד וחסד וחסד

חֶסֶד לְאֵלִים נִשְׁמָה אֶל אֵם מִיִּשְׂרָאֵל

וְהָיָה הַיָּמָה הַזֶּה
וְהָיָה הַיָּמָה הַזֶּה

היונו עובדים חתלנו בספר חיים טובים

היום שבתאים חתונה בפרושים ותרומה

והיו עשירים וחתמנו בספר חזקוני

ענין פחד יצחק ענין

לחצו נשחך באולםך

ענינו: "אם עשה / דעם לי עתק / על גבי חרם"

עצרת
קדש

מכתם לדור שמרני
 ל כי חסית בך אמרת לי אתה טובת
 כל עליך לקדושים אשר בארץ המדבר ואדירי
 כל חפצי בם ידבו עצבותם אחר מהר
 כל אסור נס כיהם מדם וכל אשה את שמותם
 על שפת יי מנת חלקי ובוסי אתה תומך
 גורלי חבלים נפלו לי בשמים אף חלל
 שקרה עלי אברך את אשר יעצני אף
 לילות יסרנו כלותי ושיותי לגדי תמיד
 כי מימינו כל אמוס לכו שמח לבי ויגל
 כבודי אף בשדתי שכון לבטח כי לא תעזב
 נפשי לישאול לא תתן חסידך לדאוק שחת
 תודיעני ארח חיים טובע שמחות ארת
 פניך נעיונות בימיך כענה

תפלה לדור שמרני

ערך קדושה ונתי האדירה תפלת בלתי
 שפתי מרמה מלפניך משפטי צדק עניך
 תחיה מישורים במנת לבי כקדקת לילה
 צדקתם כל תמצא דמותי כל יעבר פיה
 לפעולות אדם בדבר שפתיך אני שמרת
 ארחות פריץ תמוך אשתי במעגלותיך
 כל נאטו פעמי אטקד אתך כי תעני לי
 הט אונק לי שמע אמרת העלה חסידך
 מנייני חוסים ממתקו קומים בימיך

שמרני באישון בת עין בצל כנפך מסתירני
מפני רשעים זו שרש אובי כנפך יקיפו עלי
חלבמן סגרו כי מודדו בגאית אשורנו
עתה סבבנו עיניהם ישימו לגטות בחרן
דמיונו כאריה לכסוף יטרוף ודכפיר ושב
בנסתרים קומה קדמה פנו הבריעהו
פלטה נשי מרשע סרפך ממתים ידך
ממתים מחלד חלקם בחים וצפנה תחלה
בטנם והניחו יתרים לעולליהם את בצרך
אחזה פתך אשבעה בהרץ תמנעך
למנצח לעבד
לדוד אשר דבר לי את דברי השירה הזאת
ביום העל אותו מכף כל אויבו ומיד שואו
ויאמר ארסמך יסדקי סלע ומצודה
ומפלטי אל צור אהסה בו מגני וקדו ישיע
משגי מהלל הקרא ומן אויב אושע
אפסני חבל מות ונתל בלעל בעסוני
חבלי שואל סבבנו קדמוני חוקשי מות
בער לי הקרא ואל אלה אשתע ישכנע
מהכלו קולי ושועתי לפני תבא באתנו
ותגשש ותדעש הארץ ומוסדי הרים ירגשו
ויתגעשו כי חרה לו יעלה עשן באפו ואש
מפיו תאכל גסלים בערו מחמתי ויט שמים
וידר וערפל תחת רגליו וירכב על כרוב
וישן

ויעוף וידא על כנפי רוח : ישת חשך
 סתרו סביבותיו סבתו חשבת מים עבי
 שחקים : בונגה נגדו עביו עברו בדר וגחלי
 אש : גירעם בשמים : ועלין יתן קולו -
 בדר וגחלי אש : ושלח ויצו ופיצם וברקים
 רב ויהומם : ויראו אפיקי מים ויעלו מוסדות
 תבל מגערקת : מושמת רוח אפך : ישלח
 במורום יקחני : משני ממים רבים : יעילג
 מחויב עז ומשונה : כי אמצו ממני : יקדמוני -
 בוס אדיו ויהי : למשען לי : ויוציאני למרחב
 וחלצני כי חפץ בי : גמלני : כעדר קי כבור
 ידי ושיב לי : כי שמרתי דרכי : ולא רשעתי
 מחלתי : כי כל משפטיו לנגדו : וחקותיו לת
 אסיר כונו : ואדו תמים עמו ואשתמר מעני
 וישב : לי כעדר קי כבור ידי לנגד עיניו : עם
 חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם : עם
 גבר תתברר ועם עקש תתפתל : כי אתה
 עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל : כי אתה
 תאיר עירי : להי יגה חשקי : כי בדר ארוץ
 גתה ובאלהי אדלג שור : הלא תמים דרכו
 אמת : עתופה מגן הוא לכל החוסים בו :
 כי מן אלוה מבלעדי : ומי צור זולתי להיגו
 הלא המאזכרתיך ונתן תמים דרכי : מישור
 רגלי באלות ועל במותי יעמידני : מלמד

יְדִי לַחֲלָמָה וְנַחֲתָה קִשְׁתִּי נְחוּשָׁה קִדְמוֹת
 וְתַחַן לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ וַיִּמְיֶנְךָ תִּסְעֲדֵנִי וְעִנִּיתֵךְ
 תִּרְבֵּנִי תִרְחִיב צַעְדִּי תַחֲתִי וְלֹא מִעַד וְקִסְלוֹ
 אֲדַדּוֹף אֹיְבֵי וְאֹשִׁיגִים וְלֹא אֶעֱזֹב עַד כְּלוֹתִם
 אֶמְחָצֵם וְלֹא יִגְבְּלוּ קוֹם יִפְּלוּ תַחַת רַגְלִי
 וְתִאֲזַרְנִי חֵיל לַחֲלָמָה תִּכְרִיעַ קַמִּי תַחֲתִי
 וְאֹיְבֵי נִתַּת לִי עֵינֶיךָ וּמִשְׁנֵה אֶעֱמִיתִם וַיִּשְׁמְעוּ
 וְאֵין מוֹשִׁיעַ עָלַי וְלֹא יִנָּס וְאֶיִּתְחַקֵּם בְּעַפְּי
 עַל פֶּנֶי רוּחַ כְּטִיט חֲנוּצוֹת אֲרִקֵּם תִּפְלֹטֵנִי מִרִּיב
 עִם תְּשִׁימֵנִי לִרְאֵשׁ גִּיִּם עִם לֹא יִדְעֵנִי יַעֲבֹדֵנִי
 לְשִׁמּוֹעַ אֲזִין יִשְׁמָעֵנִי בֵּן נֶכֶד וּבַחֲשׁוֹ לִי
 בֵּן נֶכֶד יִבְּלוּ וַיִּחַגְּרוּ מִמֶּסְגֵּר חֲתִיקָה חֵי
 וּבְרִיךְ צִנִּיר וַיְרֹם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵל הַנִּיתָן נִקְמוֹת
 לִי וַיִּדְבֵּר עֲמִים תַּחֲתִי מִפְּלִשְׁתִּי מֵאֹיְבֵי אֶף
 מִן קַמִּי תִרְוַחֲמֵנִי מֵאִישׁ תִּמָּס תַּצִּילֵנִי עַל
 כֵּן אֲזַכֵּךְ בְּגִיִּם גִּלְשֶׁמֶךְ אֲזַמְּרָה מְגִדֹּל
 יִשׁוּעוֹת מַלְכוֹ וְעֹנֶינִי חֶסֶד לְמִשִּׁיחַן לְדֹר
 וְלִזְדֵּעֹן עַד עוֹלָם יֵשׁ
 לְמַנְעָה מִזְמוֹר לְדָוִד הַשְּׁמִי
 מִסְפָּרִים בְּכֹד לִי נִמְעָשָׂה יִדְּיוֹ מִגֵּד הִרְקִיעַ
 יוֹסֵף לֵוִי יִבְּעֵה אֲזַמְּרָה וְלִילָה לִלִּילָה יַחֲוֶה דַּעַת
 אֵין אֲזַמְּרָה וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי גִשְׁמֵעַ קוֹלִם בְּכֹד
 הָאָרֶץ יַעֲזֹב קוֹם וּבִקְעָה תִּבְּלֵה מְלִיכָה לְשִׁמֶשׁ
 עִם אֱהָלֵה בְּהֵם וְהָיָה בַּחֲתָן יוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ

ויש תבואה לרזן אלה : מקצה השמים
 מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר
 מחמתו : תורת יי תמימה משיבת נפש
 עדות יי : שמנה מחכימת פתי : פקודי יי
 ישרים משמחי לב מצות יי ברה מאירת
 עינים : יראת יי : טהורה עומדת לעד
 משקטי יי : אמת צדקני חדו : הנחמדים
 מזהב ומפז רב ומתקים חרש וגופת צופים
 גם עבדך נהר בהם בשמדם עקב רב :
 שגיאות מי יבין מנסתרות נקני : גם מחדים
 חשיך עבדך אליהם שלו בי אז איתם ונקיתי
 מפשע רב : יהיו לרצון אחרי פי והגיון לבי
 לפניך יי צורי וגואלי :

למנעח מחזור לדוד
 יעקב יי ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב :
 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעך : יזבול
 כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה : יתן לך
 כלבבך וכל עצתך ימלא : נדונה בישועתך
 ובשם אלהינו נדגל ימלא : כל משאלותיך
 עתה דעתי כי הושיע : משיחו יענהו משמו
 קדשו בגבורות ישע ימינו : אלה ברכב
 ואלה בסוסים ואנחנו בשם אלהינו נזכיר :
 המה ברעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר :
 הושיעה הדולק יענהו ביום קראנו :

כא

למצע מזמור לדוד

יְיָ בְּעֶזְרְךָ יִשְׁמַח מֶלֶךְ וּבִשְׁנוּעֶתְךָ מָה יִגְלֶמְהוּ
תִּמְנוֹת לִבּוֹ נָתַתָּ לוֹ וְנִדְרֵי שִׁפְתָּיו בִּלְ מִנְעַת
סֵלָה : כִּי תִקְדַּמְנוּ בְּרִכּוֹת טוֹב תַּשִּׁית לִדְהִישׁוֹ
עֲטִירַת כֶּזַי : חַיִּים שָׂאֵל מִמֶּךָ נָתַתָּ לוֹ אֲזִיכָר
יָמִים עֲזוֹלִם וְעַד : גְּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישְׁנוּעֶתְךָ הִיזָה
וְהִדְר תַּשְׁנֶה עָלָיו : כִּי תִשְׁתַּיֶּה בְּרִכּוֹת לְעַד
תִּתְּנֶה בְּשִׂמְחָה אֶת פִּנְיֶךָ : כִּי הַמֶּלֶךְ בְּיוֹסֵף
בֶּן וְבַחֲסֵד עָלִין בְּלִי מוֹט : תִּמְצֵא יָדְךָ לְכָל
אֲוִיבֶיךָ וּמִיָּד תִּמְצֵא שׁוֹנֵאֶיךָ : מִשְׁתַּמּוּ בְּתוֹ
אֵשׁ לַעֲת פִּנְיֶךָ : בְּאֵפוֹ יִבְלַעֻם וְתֹאכְלֻם אֵשׁ
כִּדְמֹו מֵאֶרֶץ תִּאֲבֹד וְזֶרַע מִבְּנֵי אָדָם : כִּי
נִבֹה עָלֶיךָ רַעַה חֲשָׁבוּ מִזְמָה בִל יוֹבְלוּ : כִּי
תִשְׁתַּמּוּ שָׂכֵם בְּמִיתְרֶיךָ תִּכְוֹן עַל פְּנֵיהֶם :
רַעַה יְיָ בְּעֶזְרְךָ נִשְׁתַּיֶּה וְנִזְמֶה גְבוּרָתְךָ :

למזמור

וְגַם יִדְדֶךָ יִשְׁלַל לְךָ מְקוֹמָה
אֲשֶׁר חָלַם וְחַז סוֹלֵם בְּמִרוֹם
לוֹ מוֹכָא : אֶל אֶחָד לְךָ נִחַד וַיֹּאמֶר מַה נִּלְמָה
זְכוֹר עֲדָקוֹ וְגַם נִאֲקוֹ לְשֹׁאֲרֵית נִשְׁלָה
נִהְלָה אֲשֶׁר נִשְׁלָה זֶה כִּמָּה אֵימָךְ
זְכֵרְנוּ יְיָ בְּרַעְיוֹן עֲמָךְ

זְכוֹר אַחַח וְגַם יִשְׁבֹּן חֲתוּם בְּמִדַּת תִּפְאֶרֶת
מִדַּת אֶמֶת בְּאֶמֶת יִרְוֶעַה לוֹ וְכֹוֹתֶרֶת :
תִּפְאֶרֶתוֹ בְּתוֹמָתוֹ תִּפְאֶרֶתוֹ בְּלִי נִקְשָׁרֶת :

וְיִמְחַדְנוּ וְעִלְתָּן חֲקֻקָה בְּעֵטְרִית
 הִנֵּה אִישׁ תָּם בְּשֵׁמֶךְ נָחֵם שִׁמְחוּ עֲלֵיכֶם
 רַחֲמֶיךָ זָכְרֵנוּ בְּרִצּוֹן עִמָּךְ
 רַחֲמֵנוּ אִדְכֹר לְךָ קִיּוּמִיָּה דִּיעֲקֹב שֶׁלֹּא
 בָּדִיל וַיַּעֲבֹר

רַחֲמֵנוּ חֲתָמִינוּ בְּסֵפֶרָא דְחַיִּי בָדִיל וַיַּעֲבֹר
 רַחֲמֵנוּ חֲתָמִינוּ בְּסֵפֶרָא דְרַחֲמֵי בָדִיל וַיַּעֲבֹר
 רַחֲמֵנוּ חֲתָמִינוּ בְּסֵפֶרָא דְצִדִּיק בָּדִיל וַיַּעֲבֹר
 רַחֲמֵנוּ חֲתָמִינוּ בְּסֵפֶרָא דְפִרְנָסִי מְחֻנֵּי
 בָּדִיל וַיַּעֲבֹר

וַיַּעֲבֹר הָעֵל פִּעְנוּ וַיִּקְרָא וַיֵּלֶל רַחֲמֵי
 וְחִנֵּן אֲדָךְ אֲפִיס וְדָב חֶסֶד וְנִסְתָּ
 נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִיס נוֹשֵׂא עֵינַי וּפְשָׁע וְחַטֵּאת
 וְנִקָּה הֵא הֵא הֵא הֵא הֵא הֵא הֵא
 מֶלֶךְ מֶלֶךְ מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַע שְׁמִים חֲתָמֵנוּ בְּסֵפֶר צִדִּיקִים
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַע שְׁמִים חֲתָמֵנוּ בְּסֵפֶר מְחֻנִּית וּפִרְנָסָה
 כְּוֹכֵבָה עֵנִי וַיִּבְרַךְ יַעֲקֹב עֵנִינוּ
 עֵנִי הָעֵנִי בְּעֵת דְּרִצּוֹן עֵנִינוּ עֵשֶׂה לְמַעַן
 נִסְתָּ בְּסֵפֶר מַלְאָכֶיךָ וְחִסָּה כָּל יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ דָּעֵי לְיַעֲקֹב בְּבֵית לְעֵינֵינוּ

לְמַעַן עַל אֵילָת
 הַשֶּׁחַר מְחֻנֵּי לְדוֹד אֵלֵי אֵלֵי לְמַה עֲזַבְתָּ
 רַחֲמֶיךָ מִיִּשְׁוֹעַת דְּבָרֵי שְׁאֵגְתָּ אֱלֹהֵינוּ

אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיְלָה תַעֲנֶה וְלֹא דַחַחְתָּהּ
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּךָ בִּטְחוֹ
אֲבוֹתֵינוּ בִּטְחוֹ וְתַפְלִטָּמוֹ אֵלֶיךָ זַעֲקוּ וְנִמְלִט
בְּךָ בִּטְחוֹ וְלֹא בִנְשֵׁנוּ וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ
חֲרַפַּת אָדָם וּבְזוּזָעִים כָּל רֹאֵי וְלַעֲיֹגִיל -
יִפְטִירוּ בִשְׁפָה יַעֲנִי רֹאֵשׁ גֵּל אֱלֹהִים יִפְלִטוּ
יַעֲלֶהוּ כִי חִפְץ בּוֹ כִי אַתָּה גֹחִי מִבִּטָּן -
מִבִּטְחִי עַל נְשֹׂאֵי אֲמִי עֲלִיךָ הַשְׁלַכְתָּ מִחֶמֶם
מִבִּטָּן אֲמִי אֵלֶי אַתָּה אֶל תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִי
צָרָה קְרוּבָה כִי אֵין עֲזָרָה סִבְבוּת פְּרִים רַבִּים
אֲבִירִי בִשָּׁן פִּתְרָנִי צִנֵּן עָלַי כִּדְמֵי אֲדִירָה
טוֹרֶף וְשׂוֹאֵג כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהַתְּפַדְנוּ לִי
עַצְמוֹתַי הֵיכֵל כְּדוֹנָה נִמָּס בְּחֹק מַעַי יִבְעַ
כְּחֹרֶשׁ כֹּחַ וְאִשׁוֹ מִדְּבַק מִלֶּקְוֹחִי וְלַעֲפָר
מוֹת תִּשְׁפַּתֵּנִי כִי סִבְבוּת כְּלָבִים עוֹת זָרָעִים
הַקִּיפוּנִי כְּאִרְיֵי יָדִי וְרִגְלִי אֲסַפֵּר כָּל עֲצָמוֹתַי
הֵמָּה יִבְטְנוּ יִהְיוּ בִי יִחְלְקוּ בְּגָדֵי לֵהֶם וְעַל
לְבָשִׁי יִפְלוּ גִזְלִי וְאַתָּה אֶל תִּרְחַק אֵילֹתַי
לַעֲזָרְתִּי חוֹשֶׁה הַעֲלֵה מִחֶרֶב נִפְשֵׁי מִיָּד
לִבִּי יִחַדְתִּי הוֹשִׁיעֵנִי מִכִּי אֲהִיָּה וּמִקְרָבִי
רַחֲמִים עָשִׂיתָ אֲסַפֵּר שִׁמְךָ לְאַחִי בְּחוֹךְ
קָהֵל אֲחֵלֶיךָ יִרְאֵי הָאֱלֹהִים כָּל זֶרַע יַעֲקֹב
כְּבָדוֹהֶם וּגְדוֹלְתוֹ מִמֶּנִּי כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא
בִּזְהָ וְלֹא שִׁקָץ עָנִיתָ עָנִי וְלֹא חֲסִידִי פָּנִי -
מִמֶּנִּי וּבִשְׁוֹעוֹ אֵלָיו יִשְׁמַע מֵאַתָּה תִּהְלָרֵתִי
יִקָּל

בקהל כב נדד אשלם נגד יחסי ויחסי
 ענין ויחסי ויחסי ויחסי ויחסי
 לעד ויחסי ויחסי ויחסי ויחסי
 לפיך כל מנהגות גנים ויחסי
 בגנים ויחסי ויחסי ויחסי ויחסי
 ידעו כל ידעו ויחסי ויחסי ויחסי
 יסעור לו לדור ויחסי ויחסי ויחסי
 כי עיניו ויחסי ויחסי ויחסי ויחסי

מזמור לדוד ויחסי ויחסי ויחסי
 רשע ויחסי ויחסי ויחסי ויחסי
 יחסי ויחסי ויחסי ויחסי ויחסי
 בגא עלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבתך
 ומי ענתך המה ינחמתך תערוך לפני שבתך
 נגד צדקו דינך בשמן רשע סוסי רות
 אך טוב וחסד ויחסי ויחסי ויחסי
 כי ויחסי ויחסי ויחסי ויחסי

לדוד מזמור לוי הארץ ומלוא
 תבל ויחסי ויחסי ויחסי ויחסי
 ועל נהרות ויחסי ויחסי ויחסי ויחסי
 במקום קדשו ויחסי ויחסי ויחסי ויחסי
 נשא לשוא נפשי ולא משבע למדמה ויחסי
 כי כח מלאת ויחסי ויחסי ויחסי ויחסי
 דורשו מבקשי פתך יעקב סלה ויחסי ויחסי
 ראשיכם והנשאו פתח עולם ויחסי ויחסי ויחסי

מי זה מלך הכבוד יי עזת ונפור יי צבאו מלכות
 שמו שערם ראשיכם ושמו בקח עולם ויבא
 מלך הכבוד יי הוא זה מלך הכבוד יי צבאו
 הוא מלך המלכים יי
 לדור אלי יי נפשי אשר אלי יי
 בשחת אל אבושה אלי על צו אויבי לי יי
 קנין לא יי בזהו הסגרים ריקם יי דרכי יי
 הוריעו ארחותיך למרני יי הדריכני בדרך ואלו
 ברחותיך אלהי שעי אותך קניתי כל חסד יי
 כסדיך יי וחסדיך כי מעולם קדתי יי
 נענתי ונפשי אל תזכור כחסדך וקניתי לי אחי
 למען טובך יי טוב וישר יי על כן יורד
 חסדים בדרך יי ידך עמים במשגב ואלו
 ענוים דרכו יי כל ארחות יי חסד ואמונה
 לנצח בריתו ועד ותינו למען שמך יי
 וסלחת לעוני כי רב הוא יי מזה האיש יי
 יי יורגו בדרך יי בזה יי נכשו בשבט מלך וזרעו
 יי רש ארץ יי יי ליראן ובריתו להודיעם יי
 עיני תמיד אל יי כי הוא יצא מרשות מלך יי
 פנה אל ונני כי יחיד ועני אני יי עכות לכב
 הרחיבו ממעוקות חוצותי ראה עני ועמלי
 וישא לכל חטאתי ראה אויבי כי רב חטאתי
 חסד שטאני שמרה נפשי והעלתי אל צבאו
 כי חסיתי בך יי חס וישר ועזתי כי קויתך

פרה אהים את ישראל מכל עמיתו
 כי את בתו הלכת וביי בטחתי לא אהעד
 בחנני וינסני ערפה כליותי ולבי כי חסדך
 לנו עיני והתפללתי באמתך לא ישבת
 עם בתי שוה ועם נעלמים לא אבוא
 שנאתי קהל מה עים ועם רשעים לא אשב
 ארחץ מקיון בפי ואסורבה את מזבחך
 לשמיע בקול טודה ולמסכה בל ופלאותיך
 אהבתי מעון ביהך גזקים משכן ביהך
 אל תאסוף עם חשאים גפשי ועם אנושי
 דמים חיי אשר בידהם זמה וסיגם
 מלאה שוחר ואני בתמי אלקי פדני וחנני
 עמדה במייגור במקהלים אבך

זכות נשמה וברית שמה במדת היסוד
 חתם למלך זכר ובמלכות
 לו נגלה כל סתום וזכותו לשמותו גלה
 קין החתום זכות אבות מעצבת זכור
 היום לרוחמך זכרנו בדעון עמך
 בזכות יוסף היה מואסף נחלק בביית קדש
 ורעה לחי בניסוח תלח עם מקודשך
 ובריתו אבות זכור לעם מבורשך
 חתום לגלה ועלה וקדם למורשך

הושענא וחסד נח בזכותו לאבנך
תפלתנו בריצון עמך :

רחמנא אידבר לן זבתתה דיוסף חסידא
בדיל ויעבר :

רחמנא חתמין בספרא דסי בדיל ויעבר :

רחמנא חתמין בספרא דרחמי בדיל ויעבר :

רחמנא חתמין בספרא דצדיקי בדיל ויעבר :

רחמנא חתמין בספרא דפרנסי ומחזי :

בדיל ויעבר :

ויעבר על פניו ויקרא : ל רחום
וחנן איך חסיד ורב חסד ואמת

שער חסד לאלגים נישא עין ושע וחשמה
ונקה : הנה האלים : הנה האלים :

מלך מלך : מלך : מלך : לעולם ועד :

להינו שבשמים ברייתך זכור ואל תשכחנו

להינו שבשמים חתמנו בספר חיים טובים

להינו שבשמים חתמנו בספר חסידים

להינו שבשמים חתמנו בספר צדיקים

להינו שבשמים חתמנו בספר ישרים ותמימים

טובה ענוה ענוה בעת רצון ענוה ענוה

הענוה בעת רחמים ענוה : עשה למען

שמך וחוסה על ישראל עמך : עשה

למען זכות יוסף חסידך וחוסה על ישראל

עמך : דע : יוסף בבית חסיד ענוה

קדוש

כִּנְיָ לְדוֹד אֲחִי אֲנִי

מִי אִירָא לִי מַעֲוֵה חַיִּי מִי אֶפְחָד בְּקִדּוֹ
עַל מַדְעִים לִמְכּוֹל אֶת בְּעִדִּי עֲרִי וְאוֹיְבֵי
לִי הִמָּה כְּשֶׁלוֹ וְנִפְלוֹ אִם תִּחַטֵּה לִי מִחֲסֶה
לֹא יִירָא לִבִּי אִם תִּקּוּם עָלַי מִלִּחְמָה בִּיזָאת
אֲנִי בּוֹשֵׁחַ אַחַת שְׁאֵלְתִי מֵאֵל אֲוֹתֶהָ

אֶבְקֶשׁ שְׂכָרְךָ בְּבֵיתְךָ כֹּל בֵּיתְךָ לַחֲזוֹת בְּנוֹעָם
וְלִבְקֹר בְּכֹכְלוֹ כִּי יַעֲפֹנֵנִי בִסְכָה בַיּוֹם
רֵעָה יִסְתַּרְנֶה בְּסִתְרָה אֶהְלוּ בְּעוֹד רִחוּקֹנִי

וְעַתָּה יָרוּם רָאשֵׁי עַל אוֹיְבֵי סִיבוֹתִי וְאֶזְבַּח
בְּאֶהְלוֹ זִבְחֵי תִרְעָה אֲשִׁיר וְאֶזְמַר לֵאלֹהֵי
שִׁמְעֵה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי לֵךְ אֲמַר

לִבִּי בִקְשׁוֹ פָנֶי אֶת בְּעִדִּי אֶבְקֶשׁ אֶת
תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אֶלְחַטט בְּאֵף עֲבוֹד עֲזָרְתִּי
הֵיית אֶלְחַטטִישׁנִי וְאֶלְתַּעֲזֹבֵנִי לֹאֵהִי יִשְׁעִי
כִּי אֲבִי וְאֲמִי עֲזֹבֹנִי וְיִי אֲסַפֵּנִי הִדְרֵנִי

דִּרְכְּךָ וְנַחֲנִי בְּאוֹרְךָ מִיִּשׁוּר לִמְעַן שִׁוְרֵי

אֶל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ עֲרִי כִי קָמוּ בִי עֲדֵי שִׁקָּר
וַיִּפַּח חֲסֶם לִלִּי הָאֲמֵנִתִּי לְדֹאוֹת בְּטוֹב
בְּאֶרֶץ חַיִּים יִקְהֵל אֶלֶּי חֹזֵק וַיִּחַמֵּן לְבָבְךָ
וְקוֹה אֶלֶּי

זְכוֹת בְּעֵדֶיךָ אֶלְתַּנְשֶׁה חֲתוּם בְּמִדַּת הַצִּנָּה

בְּזִכְרוֹתֶיךָ וְעֲנִיתִי אוֹיְבֵינוֹ תִנְעֹם

וְבִקְרֵי הַמָּדָר שִׁיר מְזֻמָּר נִשְׁעַר וְלִמְעַד

ל נעם לנעם רחם עם רוממך זכרנו
 בדרצון עמך

תורה תמימה ונעימה יקח ענו בהר סיני
 עם איווה ארבעים יום עמד ושמע
 לקב תורה זכה וברה מישימי מעוני
 אמת תורת אמת הנחיל לעם נאמני
 עדקתו ותורתו זכור נא משמך
 זכרנו בדרצון עמך

רחמנא אידכר לן קיימיה ונשה גביאה
 בדיל ויעבר

רחמנא חתמין בספרא דחיי בדיל ויעבר
 רחמנא חתמין בספרא דרחמי בדיל ויעבר
 רחמנא חתמין בספרא דפרש ומחוני בו
 רחמנא פתח שמיא לעלותן בדיל ויעבר
 ויעבר על פניו ויקרא וי ארחם וחסן

אריך אנים ורב חסד ואמת ונעם
 חסד לארצים נישא עין ופושע וחסאה וקה
 הוה האלהים הוה האלהים

מלך מלך מלך מלך לעולם ועד
 להינני שמיא חתמנו בספר חיים טובים
 להינני שמיא חתמנו בספר צדיקים
 להינני שמיא חתמנו בספר ישרים ותמימים
 להינני שמיא חתמנו בספר מחולת צדיקים
 טובה עננו העננה בעת רצון עננו
 עננו ענה בעת רחמים עננו חננו

י' כחותם על לב היום שימנו : ובספרים
 זכרנו וחתמנו : י' עשה למען משע מחמך
 וחוסה על ישראל עמך : דעני למושה ואבותינו
 עלים סוף ענין : דל קי

כח לדוד אליך י' אקרא
 צורי אל תחרש ממני כן תחשה ממני ונמשלת
 עם יורדי בור : שמע קול תחנוני בשמע אליך
 בשא ידי אל רביר קדשך : אל תחשכני
 עם רשעים ועם פועלי און דוכרי שלום עם
 רעיהם ורעה בלבבם : תתלהם כפעלים
 וקרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם
 השב גמולם להם : כי לא יבינו אל פועלות
 י' ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם : בתך
 כי שמע קול תחנוני : י' עזי ומגני בז
 במו לבי ונעזרתי ויעלה לבי ומושירי אהורני
 י' עזו למו ומעוז ישועות משיחו המה
 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעים
 ונשאתם עד העולם

מזמור לדוד הבולל בנ אלים הבנ
 ל' כבוד ועוז : הבולל כבוד שמו השתחוול
 בהדרת קדש : קול י' על המים ו הכבוד הרעים
 י' על מים רבים : קול י' בכח קול י' בהדר
 קול י' שובר ארזים וישבר י' את ארץ הלבנון

וירקידם כמו עגל לבנון ויעריון כמו בן ראמה
 קולו חוצב להבות אש קולו יחל מדבר
 יחל ימדבר קדש קולו יחלל אילות יחשון
 יערוה ובהיכלו כלו אומר כבוד ילמבט
 ישב ישב מלך לעולם יעז לעמו יתן
 ייבדק את עמו בשלום

מזמור שיר חנניה
 הבית לדוד ארוממך כי דליתני ולא שמתח
 אויבי לוי להי שונע אלך ותרפאתני
 העלית מן שאול נפשי חיותי מירדי בור
 זמרו לך חסידיו והודו לזכר קדשו כי רגע
 באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה
 ואני אבונתי בשלוי כל אמוט לעולם יסדעונך
 העמדת להרדי עוני הסתרת פניך הייתי נבהל
 אליך יאקרא ואלי אתחנן מה בצע
 בדמי בידת אל שחת דרך עפר היגר אמת
 שמע וחנני יהיה עוזר לי הפכתי
 מספדי למחול לי כחחיד שקי ותאזרני ששחה
 למען יזמרה כבוד ולא ידם להי לעולם אוק
 למנעח מזמור לא

לדוד כן חסיתי אל אבושה לעולם בערקה
 כלמי הטה אלי אתך מהרה הצילני היה לי
 לעז מעז לבית מצודות להושיעני כי סלע
 ומצודתי אתה ולמען שמך תגשני ותנהלני

תוציאני בירשת זו כמנולי כי אתה מעני
 בידך אפקיד רוחי פדית אותי וְלֹא אָמַת
 שְׁנֵאתִי הַשְׁמָרִים הַבְּלִי שׁוֹא וְאֵנִי לֹא בִשְׁחַתִּי
 אֲגִלָּה וְאֶשְׁמָחָה בַּחֲסֹדֶךָ אֲשִׁירָאִית אֶת עֵינִי
 יָדַעַת בְּצִדוֹת נַפְשִׁי וְלֹא הִסְגַּרְתִּי בְּיָד אֹיֵב
 הַעֲמַדְתָּ בַּמַּחֲבֵר רַגְלִי חָנַנְתָּ כִּי עֵרָ לִי עֲשֵׂשָׁה
 בַּכַּעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבְמָנִי כִּי כָלוּ בִיגֹן חֵילִי
 וְשִׁנֹּתַי בַּאֲחָה כָּשֶׁל בַּעֲוֹנִי כָחִי וְעַצְמִי עֲשִׂישׁוּ
 מִכָּל צֹרְרֵי הָיִיתִי חֶפֶה וְלִשְׁכְּנִי מֵאֵד וּבָחֹךְ
 לַמִּיּוֹדָעִי דָּוָה בַּחוּץ נִדְדוּ מִמֶּנִּי נִשְׁכַּחְתִּי
 כַּחַת מֶלֶךְ הָיִיתִי כְּכֹלִי אֲלֹבֵד כִּי שִׁמְעַתִּי דְבַר
 רַבִּים מִגֹּר מִסָּבִיב בְּהוֹסֵדִם יָחַד עָלַי לִקְחַת נַפְשִׁי
 זָמְמוּ וְאֵנִי עָלֶיךָ בִּשְׁחַתִּי אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי
 אֶתָּה בִּידֶךָ עֲתִיתִי הַצִּילֵנִי מִיָּד אֹיֵב וּמִרֶדְפִי
 הָאֵימָה כִּנֹּךְ עַל עַבְדֶּיךָ הוֹשִׁיעֵנִי כַּחֲסֹדֶךָ
 אֱלֹהֵי אֲבוֹשָׁה כִּי קָרָאתִיךָ בְּשׁוֹרְשֵׁעִים יָדְמוּ
 לִשְׂאֹל תִּלְמָדָה שִׁפְתֵי שֶׁקֶר הַדּוֹבְרוֹת עַל
 עֵדִיק יַעֲתֶךָ בְּגִמְוָה וּבֵעֵל מֵת רַב־שֹׁבֵךְ אֲשִׁיר
 צַנִּינָה לִירְאִיךָ פִּעֲלָתִי וְסִיסִים בֶּךָ נִגְדַּת בְּנֵי אָדָם
 תִּסְתָּרִים בַּסֶּתֶר פֶּנִּיךָ מִדְּכִסִּי אֲשֶׁר תַּעֲמִנֵם בַּסֶּתֶר
 מִרִּיב לַשְׁמוֹנוֹת בִּרְנָךְ כִּי הִפְלִיא חֲסֵדוֹ לִי בַּעֲרִי
 מִצֹּר וְאֵנִי אֲמַרְתִּי בַּחֲמִי נִגְרַתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
 אֲבֹן שִׁמְעַתִּי קוֹל תְּחִנָּתִי בְּשׁוֹעֵי אֱלֹהִים אֲהַבּוּנָה
 כָּל חֲסִידֶיךָ אֲחֻמִּים נִוְעָרִים וְנַחֲשֵׁלִים עָלֶיךָ
 עֲשֵׂה גִמְוָה חֲזָקוֹ וְיִאֲמָן לְבָבָם כִּי

לב

המחלים לו

לדוד משכיל אשר נשוי כשע כסט
 חטאה : אשרי אדם לא יחשוב לו עין ואין
 כרחו רמיה : כי החרשתו בלו עצמי בשאגתי
 כל היום : כי ינמס ולילה תכבד על ידי
 נהפך לשדי בחרבני קין סלה : חטאתי אודע
 ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי לו
 ואתה נשאת עין חטאתי סלה : על זמרת
 יתפלל כל חסיד אליך לעת כעוה רק לשטף
 מים רבים אליו לא יגעו : אתה סתר לי מער
 תעדיני שני פלט תסובגני סלה : אשכילך ואזכר
 בדרך זיחלך איעצה עליך עיני : אל תהיו כסוס
 כבד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום בלקרוב
 אליך : רבים מקאובים לרשע והבוטח בך
 חסד יסובבנו : שםחו בך וגלו עדיקים והדנינו
 כל ישרי לב :
 רננו עדיקים בך לישרים נאוו תהלה
 הודו לו בכבוד בגבל עשור זמנו לו : ישירו לו
 שיר חדש היטבו נגן בתרועה : כי ישר דבר יי
 וכל מעשהו באמונה : אהב צדקה ומשפט חסד
 מלחה הארץ : בדבר יי שמים נעשו וברוח
 פיו כל עצאם : בונס כנד מי הים נותן באוצרות
 תהומות : יראו כח כל הארץ במוגו יגורו כל
 יושבי תבל : כי הוא אמר ויהי חיות עור ויע

וְהִפִּיר עֵצֶת גִּוִּיס הַצִּית מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים : עֵצֶת
 לְעֹלָם תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לְבָן לְדֹד וְדֹד :
 אֲשֶׁר הִגִּיד אֲשֶׁר : לָהֶם הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה
 לֹא : מִשְׁמִים הִבִּיט : וַיֵּרָא אֶת כָּל בְּנֵי
 הָאָדָם : מִמֶּכְרֶן שָׁבְתוּ הַשְּׂגִיחַ אֶל בְּלִישָׁב
 הָאָרֶץ : הַיּוֹצֵר יָחַד לִבָּם הַמִּבִּין אֶל כָּל
 מַעֲשֵׂיהֶם : אֵין הַמֶּלֶךְ נֹשֵׁעַ בְּרֹב חַיִּים
 גְּבוּרָה לֹא יַעֲלֶה בִּרְבֵּי כַח : שָׁקֵר הַסּוֹס לֹתְשׁוּעָה
 וּבְרֹב חֵיל לֹא יִמְלֹט : הִנֵּה עֵין : אֶת לִי וְדֹאֵן
 לְמִיחֵלוֹם לְחֹסְדוֹ : לְהַעֲלִיל מַמּוֹת נַפְשָׁם וְלִחְיֹתָם
 בְּרַעַב : נִפְשָׁם חִכְתָּה לִּי עֹזֶר נִי וּמַגִּנֵּנוּ הֵא
 כִּי בֹן יִשְׁמָח לְבָנֵנו כִּי בָשָׂם קִדְשׁוֹ בְּטַחָנֵנוּ
 יְהִי חֶסֶדְךָ : עֲלֵינוּ כִּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ
 לְדֹד בִּשְׁנוֹתָן
 אֶת שְׁעָמֹךְ לִפְנֵי אֲבִי מֶלֶךְ וַיִּגְרָשְׁהוּ וַיִּלָּךְ :
 אֲבִרְכָה אֶת : בְּבֹל עֵת תִּמְיֵד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי :
 בִּי תִתְהַלָּל נַפְשִׁי שִׁמְעוּ עֲנוּיִם וַיִּשְׁמָחוּ :
 גְּדֹלוֹ לִי : אֶתִּי וַיִּגְדֹּל מִזֶּה שְׁמוֹ יָחַד : דְּרֹשְׁתִּי
 אֶת : וְעֵנִי וּמְכַל מַעֲדוֹתֵי הַעֲלִילֵנִי : הַבִּישׁוּ
 אֱלֹהִים וַיִּתְּרוּ וַיַּעֲהֵם אֱלֹהֵי חֶפְרֹן : זֶה עֵץ קִדְשׁ
 וַיִּשְׁמַע וּמְכַל עֲדוֹתֵינוּ הַנּוֹשִׁיעוּ : חֹנֶה מֶלֶךְ אֶת
 סִבִּיב לִירְאָתוֹ וְחֵלְעָם וְשִׁעְמוֹ וְרֵאשִׁי כִּי מִוֹב
 אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר יִחְסֶה בּוֹ : יְרֵאָתוֹ אֶת : קִדְשִׁינוּ
 כִּי אֵין מִחֶסֶד לִירְאָתוֹ : כְּפִידִים דְּשׁוֹ וְרַעֲבָנוּ

וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יִחְסְרוּ כִלְכֻלָּב : לֹכְנֵי בָנִים שִׁמְעוּ
 לִי וְרֵאיוֹת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : כִּי הָאֵשׁ הַחֲסִין חַיִּים
 אֶהְיֶה יָמִים לְרֵאיוֹת טוֹב : נַעֲרֵל לְשׁוֹתָךְ בִּרְעִי
 וּשְׁפִיתֶךָ מִדְּבַר חֲרָמָה : סֹר מִרַע וְעֵשֶׂה טוֹב
 בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרִדְפָהוּ : עֵינֵי יְיָ אֵל עֲדִיקִים
 וְאֶזְנוֹ אֵל שׁוֹעֲתִים : פִּנְיִי בְּעוֹשֵׂי רָע -
 לְהַכֹּת מֵאֲדָן זָכָר : עֵקֶר יְיָ אֲשִׁמַּע וּמִכָּל
 צִרְיוֹתָם הַעֲלֵם : קְרֹב יְיָ לְנַשְׁבְּרֵי לֵב וְאֵת
 הַבְּאֵר דּוֹם יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רַעוֹת עֲדִיק וּמִכָּל
 יִצְלָנוּ יְיָ : שׁוֹמֵר כָּל עֲצָמוֹתָיו אֶת מֵתָהֶם
 לֹא נִשְׁבְּרָה : תְּבוֹתֹת רַעַע רַעַע וְשׁוֹנֵה
 עֲדִיק יֵאֱשָׁמוּ : פִּדְיָה יְיָ נִפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא
 יֵאֱשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ :
 לְדוֹר רִיבָה יְיָ אֵת
 לֵה

יְרִיבֵי לֶחֶם אֵת לֹחֲמֵי : הַחֲזִק מִגֵּן וְעֲנֵה
 וְקוֹמָה בְּעִזְרָתִי : וְהִרְק חֶטֶת וּסְגֵר לְקִרְיָת
 רוֹדְפֵי אֲמֹר לְנַפְשֵׁי יְשׁוּעָתְךָ אֲנִי : נִבְרָשׁ
 וְכִלְמִי מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי וּסְגֵר אֲחִיר וְיִחַפְּדוּ חֲשָׁב
 רַעֲתִי : וְהִיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רֹחַ וּמִלֵּאךְ יְיָ דֹתָה
 יְהִי דְרָכָם חֲשֵׁן וְחִלְקִלְקוֹת וּמִלֵּאךְ יְיָ דְרָכָם :
 כִּי חָגַס שְׂמִנִּי לִי שַׁחַת רַשָּׁתָם חָגַס חֲפָרִי :
 לְנַפְשִׁי : תְּכַנְאוּהוּ שׁוֹאֵה לֹא יָדַע וְרַשְׁתּוֹ אֲשֶׁר
 שָׁמַן תִּלְכְּדוּ בְּשׁוֹאֵה יִסְלַבָּה : וְנַפְשִׁי תִּגְלֹ

בֵּן תִּשְׁשִׁי בִישְׁעֵתוֹ : כֹּל עֲצָמוֹתַי תִּתְּמֶנָּה
וְלִי סוּי כְּסוּךְ מִשּׁוּל עַם מִחֶזֶק מִמֶּנִּי עַם
וְאֲבִיון מְגֻזָּלוֹ : יִקְוֶה עַם חָסֵם אֲשֶׁר לֹא
יִדְעֵתִי יִשְׁאַלֵנִי : יִשְׁלַחֵנִי דַעַת דַּחַת טוֹמֵם
שִׁכּוֹל לִנְפְשִׁי : וְאֵם בַּחלוּתָם לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עֲנִיתִי בַעֲדָם נַפְשִׁי וְתַפְלִיתִי עַל חֵיקִי תִשָּׁב
כִּדְעָה כֹּאחֱ לִי הִתְהַלַּכְתִּי כִּאֲבֵל אֵם קָדָר
שְׁחוֹתַי : וּבְצִלְעֵי יִשְׁמָחוּ וְנִאֲסָפוּ נִאֲסָפוּ עַל
נִכְסִים וְלֹא יִדְעֵתִי קִרְעוּ וְלֹא דָמוּ : בַּחֲנֻפִּי
לַעֲגִי מִנְעוּג חֲרוֹק עָלַי שְׁמָחוּ : אֲדַנִּי כִּמְהָ
תִּדְאָה הַשִּׁיבָה נַפְשִׁי מִשְׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים
יְחִידָתִי : אֲדַרְךָ בִּקְהָל רֹב בָּעַם עֵצוֹם אֶהְלֶךְ
אֵל יִשְׁמָחוּ לִי אֲהַבִּי שִׂקָּר שְׂוֹנֵה חֲנֻכָּה
יִקְרְצוּ עֵין : כִּי לֹא שְׁלוֹם יִדְבְּרוּ וְעַל רַגְלֵי
אֲרִץ דְּבָרִי מִדְּמוֹת יִחְשֹׁבָן : וַיִּחַיְבוּ עַל
פִּיהֶם אֲמָרוּ הָאֵחָד הָאֵחָד רֵאחָה עֵשֶׁנִּי
רֵאחִיתִי : אֵל תַּחֲרֹשׁ אֲדַנִּי אֵל תִּחַק מִמֶּנִּי :
הַעֲיִידָה וְהַקִּיצָה לְמוֹשֶׁפֶטִי : וְאֲדַנִּי לְרִיבִי
שֶׁפֶטִי כִּעֲדָקָה : לֵאמֹר וְאֵל יִשְׁמָחוּ לִי :
אֵל יִתְּנֵנִי בְּלִבָּם הָאֵחָד וּנְפִשָּׁנִי אֵל יִתְּנֵנִי
בְּלַעֲנֵהוּ : יִבְשֶׁתִּי וְיִחַפְּדֵנִי חֵם שְׁמָחִי רַעֲיוֹנִי
וְלִבִּי שֶׁנִּי בִּיעֵת וְכִלְמָה הַמְּדִילִים עָלַי : יִרְגֵּנוּ
וְיִשְׁמָחוּ חֲפִצֵי צִדְקִי וְהַמְּדִילִים יִתְּנֵנִי
הַחֲפֵץ שְׁלוֹם עַמּוֹ : וְלִשְׁוֹעַ תִּהְיֶה צִדְקָה

כל היום תהלתך

בזכות אהרן לוי ירון עמוך באמרים

השענה נחמס בכבוד

במצנפת ומה שמש בכהונה בגדי צמר

לפאה שמך לבש באמונה הודו וקדמה

לעם נראה רם עובד במעונה (בזכות)

ותפלתו תשיע לעומך זכרנו

ברצון עמך

בגדי קדש לקח לקדש לשרתבם לפני

אלהים בבואו שם בקדוש כמלאתך

בקדנותו ועולותיו היה מכפר על עונו

תפלותיו ותחנונותיו זכור היום לעם אמנו

ותשעים ותרגיעם במקדש גדולך

זכרנו ברצון עמך

רחמנה אידבר לך קיימה דאחרן דהנא

בדיל ויעבר

רחמנה חתמינן בספרה דתי בדיל ויעבר

רחמנה חתמינן בספרה דחמי בדיל ויעבר

רחמנה חתמינן בספרה דעדיק בו

רחמנה פתח שמיא לעלותין בדיל ויעבר

ויעבר

אלפנו ויקרי ויפיל רחם ומנו

אדך תפס ורב חסד ואמת גוער

חסד לאלפים נשא עין ופשע וחטאה ונקר

וי הוה הלהים וי הוה הלהים

יי מלך יי מלך יי יכלוך לעולם ועד
 אהינו שבשמים חתמנו בספר חיים טובים
 אהינו שבשמים חתמנו בספר ישרים ותמימים
 אהינו שבשמים חתמנו בספר מחיה וסליחה
 ענוה הענוה בעת רחמים ענוה ענוה
 הענוה בעת רצון ענוה יי עשה למען זכות
 בארץ ותומך וחוסה על ישראל עמך
 דע לאהרן במחשתה ענין
 קדוש קדוש

לו למנוח לעבד יי
 לדור נאם פשע לרשע בקרב לבי אין
 פחד אלהים לנגד עיני כי החליק אליו
 בעינו למנוח עונו ונא דברי בני און
 נמרמה חדל להשכיל להיטיב : און יחשוב
 על משכבו יתעב על דרך לא טוב דע לא
 יחאם : יי בהשמים חסדך אמונתך עד
 ישחקים : צדקתך בהררי ל משפטך תהום
 דבה אדם ובהמה תושיע : יי ויהי יקר חסדך
 אלהים וגבי אדם בצל כנפך יחסיק : יי רויג
 מדשן ביתך ונחל עדתך תשקם : כי עמך
 מקור חיים בארץ נראה אור : משוך חסדך
 ליועץ ועזקתך לישע ליב : אל תבואני
 לגל גאות רשעים אל תנידני : שם

נָפְלוּ פִּוְעֵלִי מִן דָּמִי וְלֹא יִכְלֶה קוֹם דָּמִי
 לְדוֹד אֶל תִּתְחַר
 לֵךְ
 בְּמַרְעִים אֶל תִּקְנֶה בְּעוֹשֵׁי עֲלֵה כִּי כֹחֲצִיר
 מִהֲרֵה יִמְלֹךְ וְכִי־רֶק דְּשֵׁא בִּזְלוֹן בְּטֶחַבִּי
 וְעֵשֶׂה טוֹב שְׂכָן אֶרֶץ זָרָה אֲמוּנָה וְהִתְעַג
 עַל וַיִּתֵּן לָךְ מִשְׁאֵלוֹת לְכָךְ גִּל עַל
 דְּרֶכְךָ וּבִשְׁמִי עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה וְהוֹצִיא כְּעֵר
 יִצְדָּק־וּמִשְׁכָּטִיךָ בַּעֲהָרִים דּוֹם לֵךְ וְהִתְחַוֵּל
 לוֹ אֶל תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דְּכִוּוֹ בְּאִישׁ עוֹשֵׂה
 מְדִינוֹת הִרְף מֵאֶף וְעוֹזֵב חֵימָה אֶל תִּתְחַר
 אֶךְ לְהִרְעֵ כִּי מַרְעִים יִכְרֹתֶן וְקוֹנֵי הַמֶּדֶר
 יִבְשׁוּ יֵאָסֶן וְעוֹד מַעֲט וְאִין דְּשַׁע וְהִתְבַּוְּנֶה
 עַל מִקְוֵמוֹ וְאִינְנוּ עֲנִיִּים יִכְשׁוּ אֶרֶץ
 וְהִתְעַנְּנוּ עַל רוֹכַשְׁלֹום וְזוֹמֵם בִּשְׁעֵי לְצִדִּיק
 וְחֹרֶק עָלָיו שִׁינֵי יִשְׁחַק לוֹ כִּי־רָאָה כִּי־יָבֹא
 יוֹמוֹ חִרְבַּת חֹרֵשׁ עֵשִׂים וְדִרְכֵי קִשְׁתָּם לְהִטָּל
 עַנִּי וְאֲבִיּוֹן לְטִבּוֹחַ יִשְׁרֵי דְרֶכְךָ חֲדָבִם תִּבְנֶה
 בְּלִבָּם וְקִשְׁתוֹתֵם תִּשְׁבְּרֶנָּה וְטוֹב מַעֲט לְעִיר
 מִהֲכֹון דְּשַׁעִים דְּבִים כִּי זְרוּעוֹת דְּשַׁעִים
 תִּשְׁבְּרֶנָּה וְסוֹמֵךְ עֲדִיקִים יִדְרֹעַ יִיבִי
 תְּמִינִים וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה לֹא יִבְשׁוּ
 בַּעַת דְּעָה וּבִימֵי רָעָבִן יִשְׁכְּעוּ כִּי־יִשְׁכְּעוּ
 יִאֲבֹדוּ וְאִי־יִי כִּי־יִקְרַב בָּקִים יִשְׁעֵן כְּלוֹ

לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן
 כי מבורכו ירשו ארץ ומקוללו יכרתו
 מי מצער וגבר כוננו ודרכו יחפץ כי יפול
 לא יושל כי יי/סמך ידו נערה ייתגם
 חקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש
 לחם כל היום חונן ומלוי וזרעו יצבה
 סוד בורע ועשה טוב וישכון לעולם כי
 יצוהב משפט ולא יעזוב את חסידיו לעולם
 נשמרו וזרע רשעים נכרת צדיקים
 ירשו ארץ וישכנו לעד עליה כי צדיק
 יהגה חכמה ולשונו תזכר משפט תורת
 אלהיו בלבם לא תמער אשוריו עופה רשע
 לצדיק ומבקש להחיותו לא יעזבו בידו
 ולא ירשיענו בהשפט קוה אלהי ושמור
 דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה
 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח דעון
 ועבר והיה איננו ואבקשהו ולא נמצא
 שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום
 ופושעים נשמדו יחדו אחרית רשעים
 נכרתה ותשועת צדיקים מי מעוזם
 בעת צרה ויעזרם ויפלטם ויפלטם
 מרשעים וישיעם כי חסו בו
 לח מזמור לדוד להזביר
 אל בקצקרת וביחתי ובחמתך תיסרני
 חציד נחתו בי ותנחת עלי ידך אין מחת

בבשרי חפני לעבוד און שלום בעצמי חפני -
חטאתי כי עונותי יעברו ראשי במשא ככד
יכבדו חמני הבאישו גמקו חבורותי חפני -
אולת נעויתי שחית ערמאד כל היום קוד
הלכתי כי כסלי מלאני נקלה ואין מתוס -
בבשרי נפגות ונדרתי ער מאד ישאגתי
מנהמת לבי נגדך כל תאות ואנחתי ממך
לא נסתרה לבי סחרחר עזבני כחי ואורעי
גם הם אין אתי אהב ורע מנגד נגעי יעמוד
נקלבי מרחוק עמדו ונקשני מבקשי נפשי
דורשי רעתי דברו קח גמרמות כל היום יהנו
ואני כחש לא אשמע וכלם לא יפתחו
ואהי כאיש אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות
כי לך הוחלת אתה תענה כי אמרת
כן ישמח לי בחיט רגלי עלי הגדלו כי אני לצלע
נכון ומלאבי נגדי תמיד כי עוני אגיד אדאג -
מחטאתי ואני חיים עצמו ורבו שונאי שקר
ומשלמי רעה תחת טובה ישטנני תחת רדפי
טוב אל תעזבני כי אלהי אל תרחק ממני
חושא לעזרתי תשועתי
לש למנעח לידותק -

מזמור לדוד אמרת אשמרה דרכי מחנאות
בלשוני אשמרה לפי מחסום בעוד רשע לנגדו
נאלמתי דומיה חשיתי בטוב ובאבי נעדר
לבי בקרבי בהגג תבער אש דברת בלשוני

חר' יעני : קצי ומדת ימי מה היא ארעה מר
 חדל את : הנה טפחות נתת ימי (חלדי כאן
 נגדך אך כל הבל כל אדם נעב סלה : אך
 בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצמו ולא
 ידע מי אוספם : ועתה מה קויתי : תוחות
 לך היא : מכל פשעי הצילני חרפת ובל אל
 תשימני : לא למתי לא אפתח פי כי אתה עשית
 הסר כועלי נגדך מתגרת ירך אני כליתי
 בתוכחות על עון יסלת איש (תמש בעש
 חמדו אך הבל כל אדם סלה : שמע
 תפלתי : וישועתי האזינה אל דמעת תחרש
 כי גר אנכי : אך תישב בכל אבותי
 השע חמני ואבלגה בטחם אלך
 ואינני :

זכור סגן אשר נע עלי עשור וג' נבל :
 בשירותיו אמירותיו (הזדין לך
 בכל תבל : לך נמשח ונגדך שח נשוח
 לך עול וגם סבל : פדה נכמה מקורא
 לך נחלה : סחבל : להושיעה להרצעה
 תגלה במרוחק : זכרנני ברצון עמך
 בזכות דוד איש ידוד נחתם בבתר מלכותך
 תרחם וגם תנחם עמך ונחלתך
 בזכות הראה לעם נכמה בטן ביתך וגיתך

זכרון אבות מערבות זכור נח לעדתך
ונשאלם ונשאלם בזכות שבעת תמימך

זכרנו יי ברצון עמך

זכור לנו אלהינו זכות דוד בנו ישי
ומגזעו תצו חוקר לקבץ את מגורשי
ובזכותו אסוף נדחו ואת בע ואת נשי
ונגילה במלכותך ודברי נפלאותיך
זכרנו יי ברצון עמך

רחמנא אידכר לן קיימיה דדוד משיחא
בדיל ויעלה

רחמנא חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבר

רחמנא חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבר

רחמנא פתח שמיא לעלותין בדיל ויעבר

רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך בדיל

ויעבר

ויעבר ויעל פנו ויקרא יי א רחום

וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת

נוצר חסד לאלפים נשוא עון וישע ותטות

ונקה

יי הוא ה' אלהים

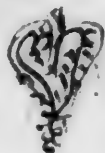
יי מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד

אלהינו שבשמים חתמינו בספר חיים טובים

אלהינו

אלהינו שבשמים חתמנו בספר רחמים
 אלהינו שבשמים חתמנו בספר עדיקים
 אלהינו שבשמים חתמנו בספר צדיקים ותמימים
 אלהינו שבשמים חתמנו בספר מדונות
 ופרנסה טובה

ענינו מן דוד ענינו : ענינו העונה בעת
 רצון ענינו : ענינו העונה בעת רחמים
 ענינו : ענינו דחום זחנן ענינו : ענינו עשה
 למען שמך : חוסה על ישראל עמך :
 עשה למען דוד משיחך : וחסה על
 ישראל עמך : דעני לצדיקי וחסידי
 ותמימי ענינו : דעני לדוד ולשלמה
 בנך בירושלים עטני : יחזקאל

קדוש תתקבל
 (נדרבו)

חלום

דוד ושלמה

אשמורה ליל החותמות

בקרתי

עניי אלי צדקי בצר החבת לי
 חנני ושמע תפילתי ואמר
 החזינה לי בינה הגני הקשיבה לקול שוע
 מלכי ואלהי כי אליך אתפלל
 קולי בקר הערה לך ואצפה הושע לי את
 עמך את שארית ישראל ישלח נשוע בן
 תשועת עולמים וישירו בדרכי כי גדול
 כבוד ועתה יגדל נא כח באתש
 דברת לאמר שפתי תפתח ופי יגיד
 תהלתך קדוש קני

שפתי

אפתח ברנתי לבך שמך בהמוני
 לאמר ברוך שמי ישראל
 אבינו

חזקנו

חסין יה ואיום ולאסירי חטא
 המצא פדיוס בפתחנו לפניך
 היום סלח לנו אבינו

סלח

לנו אבינו כי ברחב אולתנו שגינו
 מחול לנו מלכנו כי רבנו עוננו

א ארך

אפים אתה ובעל רחמים
 נקראת גדולת רחמך וחסדך
 תזכור היום ובכל יום לזרע ירדיך תפן אלינו
 ברחמים כי אתה הוא בעל רחמים

הרתמים . בתחנין ובתפלה נקדם . כמו .
 ישתדל עת לענו מקדם (במחרון אפך תשוב .
 כמו בתורתך כחוב . ובצל כנפך נחסה ונתלון
 כיום וירד . בשן . תעבור על פשע ותחטא
 אשם כיום ויתיצב עמו יעם . תאזין חנו
 שוע ותקשיב ברצון מאמר . כיום ויקרא
 בשם . וישם נאמר .

ויעבר . על פניו ויקרא . ואל רחום וחנו
 ארך אפים ורחסד ואמת
 נוער חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה
 ונקה .

נקנו . מעוננו ונחטאתנו תטהרנו .
 תחטאנו באזוב ונטהר תבבסנו
 ומשלג גלבין . לב טהור ברא לנו להים
 ורחם נכון חדש בקרבנו . זמרו לל חסידים
 והודו לזכר קדשו . האירה פניך על עבדך
 הושיענו כחסדך . ונפשי תגל בל תשיש
 דישועתו . אך להים דומיה נפשי חמנו
 ישועתי . אך היא צורו וישועתי משגבו
 לא אחוט לבה . ואני עני וכונאב ישועתך
 להים תשגבני . הושיעה את עמך וברך
 את מלאתך ורעם ונשאים עד העולם .
 וישוק חנו . מחוקקנו . מלכנו הוא וישוענו
 לל הישועה על עמך ברכתך סלה . הושיעה

המלך יענינו ביום קראנו קיים לנו מה ישכתב
 וישאבתם כלם בששון ממעייני הישועה בשירנו
 מה שכתוב בה אביר ישמרו סופסט ועשור
 צדקה כי קרובק ישועתי לבא וצדקתי להגלות

סליחה

לעם מפחדו נדהם	יצלה צור ישועתו
בשואגו לפניו וינהם	ויחיש לו עזותו
ויעביר חטא אזהם	וירבה לו סליחתו
את אברהם	למען בריתו
לשוכן גבוהים	קבל שועת תחנונה
הקם יוצר גוהים	אבן ראש פנה
לשחרית במהרים	היה מגן וצנה
מגן אברהם	כי אתה אלהים

למען

ל מלך

יושב על כסא רחמים מתנהג
 בחסידות מוחל עונות עמו
 מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחבואים
 וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר
 ורוח ולא כדעתם תגמול לו שהורחנה
 לומר שלש עשרה זכור לנו היום ובכל יום
 ברית שלש עשרה כמו שהודעת לענו מלך
 וכן כתוב וירד יי בענין ויתיצב עמו שם ויקרא
 בשם יי ושם נאמר
 ויעבר יי על פניו ויקרא יי אל רחמים

וְחָנַן אֶת־דֶּרֶךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת נֹעַר חֶסֶד
לְאֵלִים נֹשֵׂא עֵין וְנִשְׁעַח וְחִטָּא וְנִקְהָ

נִקְנִי מִעֲוֹנוֹנוּ וּמִחֲטֹאתֵינוּ תִּטְהַרֵנוּ

תִּחַטְּאֵנוּ בְּאֵזוֹב וְנִטְהַר תִּכְבַּסְנוּ

עַד וּמִשְׁלַג נִלְבִּין : לֵב טְהוֹר בְּרָא לִנְפְלָהִים

וְרוּחַ נָכוֹן חֹדֵשׁ בְּקִרְבֵּנוּ : לִדְעַת בְּאֵזוֹן דְּרֶכְךָ

בְּכָל גִּים יִשְׁוּעֶתְךָ : יִשְׁיִשׁוּ זֵישׁוֹחוֹ בְּכָל

מִבְּקֵי שִׁיךְ וְיִאֲמְרוּ תִמִּיד יִגְדֵל יִי אֱלֹהֵי

תִּשְׁוּעֶתְךָ : וְאֵלִים מֹלְכֵי מִקְדָּשׁ פֹּעֵל

יִשְׁוּעוֹת בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ : בְּקוֹם לִמְשַׁעֵט אֱלֹהִים

לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַמִּי אֶרֶץ סֵלָה : לִפְנֵי אֲפָדִים וּבְעִמָּן

וּמִנְשָׁה עֹרֶדָה אֶת גְּבוּרֶתְךָ וְלִנְהָ לִישְׁוֹעֶתְךָ

לִנְהָ : לִמְעַן יִחַלְעֵן יִדְיֶיךָ הוֹשִׁיעַה יִשְׁכַּח מִנְּהָ

הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהִים כִּי בְּאֵי מִים עַד נִפְשׁ : הוֹשִׁיעֵה

יִי כִי גִמְרָה חֲסִיד כִּי פֶסֶל אֲמוֹנִים מִבְּנֵי אֲדָם

עַמִּי וְזִמְרָתָהּ וְיִהְיֶה לִי לִישְׁוֹעָה : זְכוֹר לִנְהָ

בְּרִית אֲבוֹת כְּחוֹ יִשְׁכַּח וְיִשְׁכַּח כִּדְתָהּ

אֲבֵרָהּ וְשִׁבּוּעַתָּה לִישְׁוֹעָה

סליחה

עֲבִיר שׁוֹבֵן שְׁחָק

נִשְׁטַח חֹבֶם תִּמְחָק

בַּעַט בְּרִזֵּל יוֹחָק

לְאֲבֵרָהּ לִישְׁוֹעָה

אֶת עוֹשֵׂה כָּלֵה

יְבוֹאֵנוּ חֲסִידֶיךָ

וְרַחֵם עַמִּי יִדְיֶיךָ

וְאֶת חֲסִיד יִדְיֶיךָ

זְכוֹר לְעַבְדֶּיךָ

מֹלְכֵי הַחַיִּים

חַיִּים קֵץ לַכְּדוּיִים
חַתּוּם אוֹתָם לַחַיִּים
עַבְדֶּיךָ אֱלֹהִי
זְכוּר לַעֲבָדֶיךָ
וּפְלֹאֲיֶיךָ גִּלְהָד
וּבְשָׁאֵלֶם חֵלֶל
מִלְּדוֹת יִצְחָק
לִאֲבִיהֶם לִיִּצְחָק

א מלך

יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים בּוֹתֵנָהג בְּחִסְדֹת
מִחוּל יְעוֹנוֹת עֲמֹו מַעֲבִיר רֵאשִׁון
רֵאשִׁון מִכְּבֹה מַחִילָה לַחֲטָאִים וְסִלִּיחָה לַפֹּשְׁעִים
עוֹשֶׂה עֲדָקוֹת עִם בֶּשֶׁר וְרוּחַ וְלֹא כִרְעָתָם תִּגְבֹּלוּ
לֹא שֶׁהוֹרֵתָנוּ לֵאמֹר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה זְכוּר לָנוּ הַיּוֹם
וּבְכָל יוֹם בְּהֵיטָב שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה כִּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ
לְעַמּוֹ בְּזִקְתָם וְכֵן כָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בָּעֶנָן וַיִּתְּצֵב עֲמֹו
שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ אֱשֶׁם נִתְמַר

ויעבר

יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ לְרַחֲמֵם
וְחִנֵּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד נִתְמַר
נוֹעַד חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשָׂא עֵץ וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה
וְנִקָּה

נקנו

מִעוֹגֵנוּ וּמִחֲטָאֵתָנוּ תִּטְהַרֵנוּ
תַּחֲטָאֵנוּ בְּחַזֹב וְנִטְהַר תִּכְבַּסֵנוּ
וּמִשְׁלֵג נִלְבִּין לְבִטְחוֹת בְּרַחֲמֵי יְהוָה וְרוּחַ
נִכּוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבָנוּ יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בִּי תַשׁוּעַת
עוֹלָמִים וְתַשׁוּעַת עֲדִיקִים בְּיָמֵי מַעֲוָה בַּעֲדַת
צָרָה וְאַתָּה יְיָ עֵץ תוֹשִׁיעַ וְעֵץ רַחֲמִים
תִּשְׁפִּיל לְיְהוָה לְהוֹשִׁיעֵנוּ לְאַחֲרֵתָנוּ וְנִשָּׂא
יְיָ הַקְשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תִּתְחַדֵּר לְפָנָיו וְנִתְחַדֵּר

חשיענו ונושעה כי תהלתנו אתה : עת
צרה היא ליעקב וממנה יושעה את
היא מלכנו להם צוה ישועות יעקב : תמהר
לנו מה צפתוב ובה לעיון גיאל ולשגי פשיע
ביעקב

סליחה

יום ציעקו שבים	מחטאיהם
חסד אבותיהם	לקחו בידיהם
לחלב זכיהם	על כוזבניהם
ישאובי ישרא	את יעקב אביהם
זכות הורים נעמו	בס לך יכון
ועדקו לא לה יסכון	בטח עין יעקב
ובדד ישכון	לב טהור ביום
ורוח נכון	חדש בקרבניהם וקרב בעהם
ישאובי ישרא	את יעקב אביהם

ל מלך יושב ונ על פניו ונ
ועבר ונ

נקנו כועוננו ומחטאתנו תטהרגנו
תחטאנו באזוב ונטהר תבסנו
ומשלג נלבין לב טהור ברא לנו להם
ורוח נכון חדש בקרבני הפלא חסדי
מושיע חוסים ממתקוממים בימיך להם
עבאות השיבנו האר פניך ונושעה השיבה

לנו יששון ישעך וידם נדיב ה' סמכנו ונאע
 תפלת לך געת רצון להים ברוב חסדך עננו באמת
 ישעך קומה עזרתה לנו ונדינו למען חסדך
 קיים לנו מה שכתוב אתה אל תזכור ג' ואתם
 אל תראו את עים הארץ כי לחמונו הם סר צלם
 מעליהם ונ' אתנו אל תדאג

סליחה

הוצא מנרתקה
 להקים את סוכה
 למאוס דעה חנישקה
 חסר צלה נמולכה
 יל חרב נוקמת
 דוד הנרשמת
 לעם בו החותמות
 בזאת ליל החותמות

ל מלך

ינשב על כסא רחמים מתנהג
 בחסידות מוחל עונות עמו מעביר
 ראשון ראשון מרבה מחילה לחסידים וסליחה
 לפושעים עושה עדיקות עם בשר ודוח ולא
 כרעתם תגבול

ל שחזרתנו

לומר שלש עשרה חזרה
 לנבדלים ובכל יום ברית שלש
 עשרה כמו שהודעת לענן מקום ובן בתיב
 וידד בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם
 ושם נאמר

ויעבר

על פניו ויקרא ואל לחים וחנן
 ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר
 חסד לאלפים נישא עין ופשע וחטאה
 ונקד

נִקְנָן : חַעוֹנָה וְחַחֲמִיתָנוּ חַחֲמִיתָנוּ :
 תַּחֲמִיתָנוּ בְּחִזּוֹב וְנִטְהַר תַּחֲבִסָנוּ
 וְחַשְׁלָה נִלְבֵּן : לֵב טָהוֹר בְּרָא לִנוּ אֱלֹהִים וְרוּחַ
 נִמְן חַד שֶׁבְּקִרְבָנוּ : וְאֵל אֱלֹהִים וְיִשְׁעֵי חַחֲמִיתָנוּ
 אֵיבָרָה : חַעוֹז חַיִּי מִמִּי אֶפְחַד : אֵלֶיךָ וְיִ
 שׁוֹעֵנָה וּבִבְרָה תַּפְלִתָנוּ תַּקְדִּיחֵךְ : וְיִבְרָךְ תַּשְׁמַע
 קוֹלֵנוּ בִּבְרָה נַעֲרִיךָ לֵךְ וְנַעֲבֶה : לַהֲגִיד בִּבְרָה
 חֲסִדֶךָ וְאֶמְנָתְךָ בְּלִילוֹת : חַעוֹז לִילָה אֶקֶם
 לַהֲזוֹת לֵךְ עַל מַשְׁפָּטֵי צִדִּיק : וְעֵתָה יִגְדֵּל
 גֵּא כֹחַ וְיִבְרָךְ דְּבַרְתָּ לְאֶמֶת : חַחֲמִיתָנוּ
 צִדִּיק יִגְדֵּל לְתִירָה וְאֵדִיר :

שׁוֹמֵר : יִשְׁרָאֵל שְׁמוֹר עֲשֵׂרִית יִשְׂרָאֵל
 וְאֵל יִחַבֵּד יִשְׂרָאֵל : הַאֲוִמִּים
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל :

שׁוֹמֵר : גִּי אֶחָד שְׁמוֹר עֲשֵׂרִית
 אֶחָד : וְאֵל יִחַבֵּד גִּי אֶחָד
 הַאֲוִמִּים : וְיִבְרָךְ אֶחָד :

שׁוֹמֵר : גִּי קְדוֹשׁ שְׁמוֹר עֲשֵׂרִית
 וְאֵל יִחַבֵּד גִּי קְדוֹשׁ :

שׁוֹמֵר : הַמַּשְׁלֵשִׁים קְדוֹשָׁה לְקְדוֹשׁ :
 אִם רַבָּה שְׁמוֹר עֲשֵׂרִית אִם רַבָּה
 וְאֵל יִחַבֵּד אִם רַבָּה : חַעוֹנָה
 אִמֵּן יִתָּא שְׁמִיהָ רַבָּה :
 קְדוֹשׁ תַּקְדֵּל :

ליום הושענא רבה

יתחיל התפלה ער וכתותך

אקום להודות לך יום בחצרות בית

קדשך באתי להמלך יום בעד

קהלי יהבם עליך אשלך

נדבות פי רעה לחיים וחסד בסגיד

ביום זה כגר בהלך אשר נכתב

ונחתם בטבעת המלך

אקום להודות לך רחש כי הודך ישכיל

רק אעטוף בשואל וחסדך

ישאילני

נדבות פי רעה רחום באורח מישור

ידך תנחני רוח לא עשיתני

ונשמתי שדי תחייני

נשמת ואמר נשמת כל ה

נשמת שמחים ביום זה בחבה ובאהבה

יסובו בלכתם בזכרים ונקי

שמחת בית השואבה מסוב כל

הארץ בערבה

נשמת יסדתו בחנתו בגלות פעמי

סובב סובב הולך רחוק

לבנו אל אלהים כערים

על יבלי בים

נשמת לא ידע משאגת אברה וקול שחל

יסוב ארון יי מתחזק בדתו

וחסדיו ושל בענף עץ עבות

וערבי נחל

נשמת חדריו כהו פזישעים לרדוף עד חובה

וסבב בית א מדי שנה

זכרנה זכרה לי אהי לטובה

למועד לפני הערבה

נשמת חדר בשמחתו גל במורה

גדול יסובב בשמך להלל

ביסוד צח ויקרא אומרים ואלו

שני בלא שירה

ויחסי ואלו עינו דמיונים וכח קדוש

ויחייס הקטלה כיון כסול

פסוקים להוצאת התורה

ויהי בשלם סכו ומיצונתו בציון :

מיעון אתה היית לנו בדור ודור : ישישון וישמחו

כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אהבי :

תשועתך : ונפשי תגל בן תשיש בישועתו :

זכרתי בלילה שמך יי ואשמרה תורתך :

טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף : יען

חיים היא למחזיקים בה ותוכוכיה מאנשר :

דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום :

וְאֵיךְ בְּרוּךְ הַסֵּדֶק וְ

וְיִזְכֹּר הַמֶּלֶךְ וְיִסְמֹךְ הַמֶּלֶךְ (צוּר הַטָּהוֹר)

וְיִזְכֹּר הַמֶּלֶךְ כְּכֹהֵן קוֹדֶשׁ

להוצאת התורה להושענות

וְאֵסֵף תַּעֲצוּמָה	לְהִים אֹדֶה עֲמֶךָ
לְהִי הַמֶּלֶךְ	בְּמִקְהֵלִים אֲרוֹמָמְךָ
וּבִיד כָּל אָדָם יִחְתּוֹם	יְהִי רַחֵם יִחּוֹם
בְּמִצְוֵת הַמֶּלֶךְ	בְּסֵפֶר נִכְתָּב וְנִחְתּוֹם
וְאֵל תְּכַלֵּא רַחֲמֶיךָ	כִּלְאָה מִמֶּנּוּ זַעֲמֶךָ
וְהוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ	וּמִתְגִּירֵת יָד קִמְךָ

פסוקים

הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ	וְהוֹשִׁיעָה
לְמַעַן יִחְלַעֲנֵנוּ יְדִידֶךָ הוֹשִׁיעָה	בְּיוֹם קְרִיאָנוּ
כָּל הָעַמִּים תִּקְרָאֵנוּ בְּךָ הַדְּיוּעִי	יְבוֹנֶךָ וְיַעֲנֵנוּ
לִי זֶעַד עוֹלָם בְּכַחוֹ תִסּוּב	לְלֵהִים בְּקוֹל רִנָּה
יִסּוּבְבוֹהוּ צַחֲלִים יַלְלוּ	כָּל הָאָדָם בְּעֶרְבָה
יַעֲנִישׁוּם מִדְּבַר וְצִיָּה	יִסּוּבְבוֹהוּ עֲרֵבֵי נַחַל
אֲזִי יִדְלַגְכָּאֵל	וְתִגַּל עֶרְבָה וְתִפְרַח כַּחֲבַעֲלֹת
בְּמִים נִבְקְעוּ בְּמִדְבַר מִים	וְתִרְוֶן לִשְׁוֹן אֵלֶם כִּי נִבְקְעוּ בְּמִדְבַר מִים
וּמִצֵּי בֹרֶךְ לִבִּי	וְנִחֲלִים בְּעֶרְבָה
וְנִעְזְרֵתִי וְנִעְלוֹז לִבִּי וְנִשְׁיָרִי אֶהְיֶה מִדָּה	וְנִעְזְרֵתִי וְנִעְלוֹז לִבִּי וְנִשְׁיָרִי אֶהְיֶה מִדָּה
עָלִי הוֹחִלִי לְלֵהִים	תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְנִבְהַתְּהֵמִי עָלִי הוֹחִלִי לְלֵהִים
אֲרַחֵן	כִּי עוֹד אֲוִדְנִי יִשְׁנֻעוֹת כִּי וְלֵהִי

בנק"ן כפי ואסובבה את מזבחך יי

פזמון

שְׁעֵרֵי תְּהִלָּה פֶּתַח רוֹכֵב עֲרֵבוֹת
שִׁימָה אֲמִרֹתֵי לִפְנֵי עֲרֵבוֹת לִמְעַנְךָ לֵאמֹר
שׁוּבוּנוּ רַבּוֹת וּלְמַעַן גְּמוּל חֶסֶד וְטוֹבוֹת
וְאֲנִי תַפְלִית לָךְ יִשׁוּבֵן עֲרֵבוֹת מִהֲרַעֲנֵנִי
וּפָדֵנִי מִזֵּאֵי בֵי עֲרֵבוֹת צוּר יִשׁוּעוֹת
וְיִשׁוּבָה יָצֵם רַבּוֹת יי רַבּוֹת

אלפי ישראל

אָקוּם לַהֲיִדּוֹת לָךְ קָטָן לַהֲתַחֲנוּן לִפְנֵי
גִדְלֶךָ קוֹרָא בְּכָל לֵב אֱלֹהֵי עַמֶּךָ
הַיִּכְלֹךְ נִדְבּוֹת פִּי רָעָה קִדְבֵן
שִׁפְתֵי יַעֲרֵב לִמְנוּלֶךָ קָח נָחַת
בְּרַכְתִּי אֲשֶׁר הִיבֵאתָ לָךְ
וַיִּתֵּן הַסֵּטֶר לִיחֻסִּים וְעוֹלָה נִהְיָלָה

אֵשׁ שִׁכְנוֹ עַל־כֶּסֶם עֵשָׂא וְאִינוֹ נוֹשֵׂא
יֹדֵעַ בּוֹ חוֹסֶה רָחֵם בֶּן גִּזְזוֹ כִּישָׁה
יֹחֵן וְחִטָּאוֹ כֶּסֶם וּבֶעֶשֶׂר צוּר מִתְנַשֵּׂא
לִמְעַנִּי לִמְעַנִּי אַעֲשֶׂה

הושענא

לִמְעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ לִמְעַנְךָ בִּירְחָנוּ
לִמְעַנְךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִמְעַנְךָ אֲדִיר אֲדִירִים
לְכוּעֲנֶךָ בִּירְחָנוּ וַיִּצְדַּח הָרִים
לִמְעַנְךָ גְּדוֹל הַעֲצָה מִשְׁפִּיל וּמְרִים

למענך דובר צדק ומגיד ביששים
 למענך היודע ועד אם יסתר איש במסתרים
 למענך והוא באחד ומי ישיבנו אמרים
 למענך זך ונקי ומתבדר עם ברים
 למענך חופש מעצפן וחוקר כל חדרים
 למענך טופחה ימינו שמים ועשה מאורים
 למענך יסד ארץ בערות בקע יאורים
 למענך כביר כח מכונן באורים
 למענך לא יתמו שנותיו לדור דורים
 הושענא

אנא יי אחד ושמו אחד ומי ישיבנו
 והוא באחד קרא שמים וארץ
 ויעבדו כאחד הושיענו בהקפת
 פעם אחת

אנא זכור אבי ירש את הארץ והיה אחד היין
 לאומים לב אחד ודרך אחד לקרוא כלם בשם
 וליעבדו שכם אחד הושיענו בהקפת
 פעם אחת

אנא זכור בן יחיד היה לפני אביו אחד יעצם
 בגסיון הלכי כאחד נתת כוסר תחתיו אצל אחד
 הושיענו בהקפת פעם אחת
 אנא זכור אבי הוסיף חלק שכם אחד קנה להעליט
 הממנה האחד אסף לקבל מלכות שמים פה
 אחד הושיענו בהקפת פעם אחת

אנא זכור ה' ושמעני שתיים בקולות וברקים
באחד המעלה תורה אחת ומשפט אחד
הישיענו בתקפת מעם אחת

יה איוס זכור ה' ברית שבעת תמוז
צד אזהר אשר אלה בחקות

דת נאמן אברהם קרב זמן בדותנו
בפתח זכרון ברצון עמך

מחולל כל וכל יכול יהיה גורש לחישיך
והמצא והתרגל אלעם דופק אלתיך

בהזכירם זאת אברהם וצדקת דל חסידך
שעה נים בהתקרבם בלולבם עשיתך

זכרון ברצון עמך
רחמנא אידבר לך קיימיה האברהם רחמנא
בדיל ויעבר

רחמנא חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבר

רחמנא חתמינן בספרא דפניס ומזוני בו

רחמנא פתח שמיא לעלותין בדיל ויעבר

רחמנא נהור טובך אנהר עלן בדיל ויעבר

רחמנא ולא נהדר דיקם מן קמך בדיל ויעבר

רחמנא ויעבר

ויעבר ויעלפניו ויקרא ויעל רחום

וחנן אהרן אפיס ורב חסד ואמת

נוצר חסד לאלפים נושא עון ופישע וחטאה

ונקה ויהי ה' אלהים ויהי הוא בלמים

וְיִמְלֹךְ יְיָ מֶלֶךְ וְיִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתָמָנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתָמָנוּ בְּסֵפֶר יְשׁוּעָה וְחַיִּים
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתָמָנוּ בְּסֵפֶר צְדָקָה וְחַיִּים
 עָנָנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ עָנָנוּ אֱלֹהֵינוּ חַסְדֵּנוּ בְּעַת צָרָה
 עָנָנוּ אֱלֹהֵינוּ חַסְדֵּנוּ בְּעַת צָרָה עָנָנוּ אֱלֹהֵינוּ
 עָשָׂה לַמַּעַן אֲחֵרָה תִּמְכַּךְ וְחֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ דַּעַן לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמִּסְדָּה

עֲנֵנוּ הוֹשַׁעְנָה

לַמַּעַן אֱלֹהֵינוּ לַמַּעַן בּוֹא לָנוּ
 לַמַּעַן גּוֹאֲלָנוּ לַמַּעַן אֲדִיר אֲדִירִים
 לַמַּעַן בּוֹרָא רַחֵם וְיוֹצֵר הַרִים
 לַמַּעַן גִּדּוֹל הַעֲצָה מְשַׁפֵּל וְאֹמְרִים
 לַמַּעַן דּוֹבֵר צְדָק וּמַגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל
 לַמַּעַן הַיּוֹדֵעַ וְעַד אֵם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים
 לַמַּעַן וְהָאֵל בְּאַחַד וְאֵל יִשְׂרָאֵל אֲמָרִים
 לַמַּעַן זֶךְ וְנָקִי וְנִתְבָּרַר עַם בְּרִים
 לַמַּעַן חֹפֵשׁ מַצָּעַן וְחֹקֵר כָּל חֲדָרִים
 לַמַּעַן כּוֹפֵחַ יְמִינוֹ עַמִּים וְעוֹשֶׂה מַאֲזָרִים
 לַמַּעַן יִסֵּד אֶרֶץ בְּעוֹרֹת בָּקָעֵי יְהוּדִים
 לַמַּעַן כְּבִיר כַּחַם מְנַבֵּד בְּאֹזְרִים
 לַמַּעַן לֹא יִתְבַּח שְׁנוֹתָיו לְדוֹר דּוֹרִים
 הוֹשַׁעְנָה

אֲנִי אֶחָד וּמִבְיַשׁ אֲמָרִים יְעֻנִים

בְּחַצֵּי הַשָּׁמַיִם בְּרֹא עוֹלָמוֹ בְּאוֹתֵיחוֹת שָׁנִים
 יַעַר הַכֹּל בַּעֲבֹר אֲדָם וְשָׂרוֹ שָׁנִים הוֹשִׁיעֵנו
 בַּהֲקֻפֹּת פְּעָמִים שָׁנִים
 אֲנִי זָכוֹר אֶבְיָה בֵּית לְמִזְבְּחוֹת שָׁנִים
 בְּנִסְיוֹן הַלֵּךְ עִם נְעָרִים שָׁנִים וְקִרְאָתוֹ מִן
 הַשָּׁמַיִם פְּעָמִים שָׁנִים הוֹשִׁיעֵנו בַּהֲקֻפֹּת
 פְּעָמִים שָׁנִים

אֲנִי זָכוֹר בֶּן הַכְּמִיר לְחַצֵּי אֵד בְּאִמְרוֹת
 שָׁנִים חֲנֻנָּתוֹ גִּיבֵשׁ שָׁנִים וְלֹא אֲנִים שָׁנִים
 וַיִּבְרַךְ הוּא גִבִּיר פְּעָמִים שָׁנִים הוֹשִׁיעֵנו בַּהֲקֻפֹּת
 פְּעָמִים שָׁנִים

אֲנִי זָכוֹר הִי עֵצִיר וְנַחֲלֵי שָׁנִים וְעֵשֶׂה
 מְטַעֲמִים גְּדִיִּים שָׁנִים יִבְרַךְ בְּמִקְלוֹ אֶת הַיָּדָן
 וְהִנֵּה לְכֹחֲנוֹת שָׁנִים הוֹשִׁיעֵנו בַּהֲקֻפֹּת
 פְּעָמִים שָׁנִים

אֲנִי הַמֵּשִׁיבֵנִי הַזֶּה עַל יְדִירֵעֵם שָׁנִים
 הַמִּנִּחִי לְגִשְׁעֵי דְבָרִים עַל לִיחֻת שָׁנִים
 הַמֵּאֲזִין וְהַמֵּעִיד בְּנֵי יָרִים שָׁנִים הוֹשִׁיעֵנו
 בַּהֲקֻפֹּת פְּעָמִים שָׁנִים

בְּרִית נִפְקֵד אִשֵּׁר נִפְקֵד לְהַעֲלוֹת לְפָנֶיךָ
 פֶּשַׁע נֶאֱסָר וְגַם נֶאֱסָר עֲשִׂוֹת
 הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ דַּע זִרְעוֹ וְחֹן גִּזְעוֹ בַּעֲת
 בּוֹאֵם בְּדִיֶּךָ וְאִם חֹבֶם עֹהֶבֶם עֲשֵׂה
 נָה לְמַעַן שִׁמְךָ זְכָרְנוֹ בְּרִצֵּן עֲמֶךָ

זכית יצחק בשחק חתנים במדות הגבורה
 תזכור אל עור גיאל לעם ישואל ממך עוה
 עקידתו וצדקתו משוע לעם כשמן נקיה
 חתנים לטובה בגדה ל נאור בגבורה
 מנחלתך וסגולתך לא תכלה רחמיך
 זכרנו ברצון עמך

רחמנא אידכר לן קיימים דיעחק עקידת
 בדיל ויעבר

רחמנא גלי גבורתך עלן בדיל ויעבר
 רחמנא חתמינן בספרא דחם בדיל ויעבר
 רחמנא חתמינן בספרא דרחמי בדיל ויעבר
 רחמנא חתמינן בספרא דקדושים ומוצו בו
 רחמנא סתח ישמיה לעלותן בדיל ויעבר

ויעבר יי על פניו ויקרא יי לרחמים

וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת
 נוצר חסד לאלקים נושא עון ופושע וחטאה
 ונקד יי הנה אלהים יי הוא אלהים
 יי מלך יי מלך יי מלוך לעולם ועד
 אהינו שבשמים חתמינן בספר חיים טובים
 אהינו שבשמים חתמינן בספר ישעים ותחמים
 אהינו שבשמים חתמינן בספר מזונות ופרנסה
 טובה ענגנו פחד יצחק יענגנו ענגנו
 העונה בעת רצון יענגנו יענגנו העונה בעת
 רחמים יענגנו יי עשה למען יעקב דמולך

וְחִסְדָּה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ דַּעַת לִיצְחָק עַל צִיּוֹן
בְּרַבָּא עֲנִינָן

הוֹשִׁיעַנָּה

לְמַעַן אֱלֹהֵינוּ לְמַעַן בִּרְאֵנוּ
לְמַעַן עֲלֵנוּ לְמַעַן אֲדִיר אֲדִירִים
לְמַעַן בֹּרָא רוּחַ וְיוֹצֵר הַדִּים
לְמַעַן גְּדוֹל הַעֲצָה מִשְׁפִּיל וְנִמְרִים
לְמַעַן דּוֹבֵר צֶדֶק וְגִיד מִיִּשְׂרָאֵל
לְמַעַן הַיּוֹדֵעַ וְעַד אֵם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתֵּימָם
לְמַעַן הוּא בְּאֶחָד וְיִמְיָ שִׁיבֵנו אֲמִרִים
לְמַעַן זָק וְנָקִי וְנִתְבָּרַר עִם בְּרִים
לְמַעַן חֹבֵשׁ מִצֵּפֶן וְחֹקֵר כָּל חֲדָרִים
לְמַעַן שֹׁפֵחַ יְמֵינוּ שָׁמַיִם וְעֹשֶׂה מִאֲוִירִים
לְמַעַן יֵסֵד אֶרֶץ בְּצִוְרוֹת בְּקַעַת אֲוִירִים
לְמַעַן כָּבִיר כַּח מְכֻבָּד בְּאֲוִירִים
לְמַעַן לֹא יִתְמוּ שְׁנוֹתֵינוּ לְדוֹר דּוֹרִים

הוֹשִׁיעַנָּה

אֲנָה הֵא הִנֵּקֵד שֶׁבְקָדוֹשׁוֹת שְׁלִישֶׁה
בְּרָא בְּמוֹעֵשֶׁה בְּרֵאשִׁית בְּכָל יוֹם
שְׁלִישֶׁה יְבִשְׁשִׁי וְבִשְׁבִיעִי שְׁלִישֶׁה שְׁלִישֶׁה
הוֹשִׁיעֵנוּ בְּהַקְפַּת פְּעֻמֹּת שְׁלִישֶׁה
אֲנָה זְכוֹר אֲבִירָא מְלָאכִים שְׁלִישֶׁה וְיִמְחַק
לְמַסְעִידֵם סָאִים שְׁלִישֶׁה הִלְכֵנוּ אֶתְּנוּ בְּעַלְמָא

בְּרִית שְׁלֹשָׁה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּהֲקַפַּת פְּעָמֵינוּ
שְׁלֹשָׁה :

אֲנִי זְכוּר בֶּן הַיָּמִין לְשִׁמְחַת לֵבָיִם שְׁלֹשָׁה
כֶּרֶת בְּרִית עִם מֶלֶךְ זְכוּרָהּ וְשֶׁר עָבָדוֹ שְׁלֹשָׁה
בְּזִכְוֹתָו נִחְלוּ בָנוּ כְּתָרִים שְׁלֹשָׁה הוֹשִׁיעֵנוּ
בַּהֲקַפַּת פְּעָמֵינוּ שְׁלֹשָׁה :

אֲנִי זְכוּר אֵב חֹזֶה סוּלָם בְּעוֹלָיִם וְיוֹרְדִים שְׁלֹשָׁה
וְיַעֲלֵל בְּרֵהֲטִים מְקֻלּוֹת שְׁלֹשָׁה וְיַשְׁלַח בָּנוּ
לְצוּעֵן פְּעָמֵינוּ שְׁלֹשָׁה הוֹשִׁיעֵנוּ בַּהֲקַפַּת
פְּעָמֵינוּ שְׁלֹשָׁה :

אֲנִי הַגּוֹאֲלָנוּ עַל יְדֵי אֲחִים שְׁלֹשָׁה הַשֵּׁם
בָּנוּ מַעֲלֹת כְּהֻנָּה וְלוֹיִים וְיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשָׁה
הַמְּנַחֲלָנוּ תִּירָה גְבִיָּאִים וְכַתּוּבִים שְׁלֹשָׁה
הוֹשִׁיעֵנוּ בַּהֲקַפַּת פְּעָמֵינוּ שְׁלֹשָׁה :

לְמוֹדֶךָ וְגַם יְדִידֶךָ יִשְׂרָאֵל לֶךְ מְקוֹרֶת
אֲשֶׁר חָלַם וְחִזְסָלָם בְּמִדּוֹם לֹ
כְּאוֹרֶת אֶחָד לֶךְ פֶּחָד וְיִאֲמַר מֶה נִּזְכָּר
זְכוּר צִדִּיק וְגַם נֶאֱמָר לְשִׁמְחַת נִשְׂאָה
נִהְלָא אֲשֶׁר נִשְׂאָה זֶה כִּמָּה **אֲנִי**
זְכַרְנוּ יִבְרָעוֹן עִמָּךְ :

זְכוּר אֲחוּי וְגַם שְׁבוּן חֲתוּם בְּמִדַּת תְּבָאוֹת
כּוֹדֶת אֲמֵת בְּאֲמֵת יִרְעֶשֶׁה לֹ (כּוֹתֶרֶת
תְּבָאוֹתוֹ בְּתִנְחָתוֹ תִּכְנִיד בּוֹ נִקְצָרֶת
נִדְמוֹתוֹ (וְצִדִּיתוֹ חֲקִיקָה בְּעִשְׂרֶת

הוא איש תם בשמך נחתם שמתו על כס
 רחמיק זכרנו יי' ברצון עמך
 רחמנות אירדל לן קיימיה דיעקב שליחא
 בדיל ויעבר

רחמנה חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבר
 רחמנה חתמינן בספרא דצדיקי בדיל ויעבר
 רחמנה חתמינן בספרא דפרנסי ומזוגי בן
 רחמנה חתמינן בספרא דרחמי בדיל ויעבר
ויעבר יי' על פניו ויקרא יי' אל רחום

וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת
 נוער חסד לאלפים נשיא עון וכשע וחמאה
 ונקא יי' הוא האלים יי' הוא האלים

יי' מלך יי' מלך יי' מלך לעולם ועד
 אלהינו יש בשמים חתמינן בספרי חיים טובים
 אלהינו יש בשמים חתמינן בספרי צדיקים
 אלהינו יש בשמים חתמינן בספרי ישרים ותמימים
 אלהינו יש בשמים חתמינן בספר חזונו וברנסה
 כוונה עננו אבי ריעקב עננו עננו

העונה בעת רצון עננו יי' עשה למען נענה
 בסולם ממלכות וחסה עלי ישראל עמך
 דעני לעקב בבית א' ענינך

הושענא

למענך אלהינו למענך בוראנו
 למענך גואלנו למענך אדיר אדירים

למענך בורא רוח ויוצר הרים
 למענך גדול העצה משפיל נארים
 למענך דובר צדק ומגיד מיערים
 למענך היודע ועד אם יסתר איש במסתרים
 למענך והוא באחד ומי ישיבנו אמרים
 למענך זך ונקי ומתברר עם פרים
 למענך חופש מצבא וחוקר כל הדדים
 למענך מפחה ימינו שמים ועישה מאוירים
 למענך יסד ארץ בצורות בקו נאורים
 למענך כביר לח מכובד באורים
 למענך לא יתמו שנותיו לדור דורים
 הושענא

אנא

הבוקר עולמו ביסודות ארבעה
 הנותן נושא כסאותיו ארבעה
 המצוים פנות ארבעה וחקריות ארבעה
 הושיענו בהקפת פעמים ארבעה
 אנא זכור אב העיר ממזרח באור ימים ארבעה
 דרך ויחלק על מלכים ארבעה בשרתו לשון
 דרעו לדורות ארבעה הושיענו בהקפת
 פעמים ארבעה
 אנא זכור בן העש לעקדה על קרנות ארבעה
 וחסר בפלשת בורח ארבעה ויעתק לחברין
 קרית ארבעה הושיענו בהקפת פעמים
 ארבעה

אנא זכור תם נשור באמהות ארבעה חתן
להנצל משפטים ארבעה בתפלתו כלכלת
בניו בדברים ארבעה הושיענו בהקפת
פעמים ארבעה

אנא המוליכנו במדבר בדגלים ארבעה צוה
למלאות בחשן טורים ארבעה המצונו להללו
בחג במינים ארבעה הושיענו בהקפת
פעמים ארבעה

זכות נשמר וברית שכור במדת היסודות
למלך זכה ובמלונה לו נגלה
כל סתום וזכותו לאומתו גלה קץ החתום
זכות אבות רוקב ערבות זכור היום לרומק
זכרנו יי ברצון עמך
בזכות יוסף היה מאסף נחלתך בבית קדשך
ורצה לאחי בניחוחי תפלת עם מקודשך
ובריתו ואבותיו ואלהם חגיגתך
חתום לגילה וצהלה וקבעם למגרשך
הושענא ורחם נא בזכותו לאומך
זכרנו יי ברצון עמך

רחמנא אידבר לן זכרנו דיוסף אסירא בן
רחמנא חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבר
רחמנא חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבר
רחמנא חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבר
רחמנא חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבר

ויעבר **על פניו ויקרא יי א רחום ורחוק**
אחד אפים ורב חסד ואמת נוצר
חסד לאלפים גושא עון נפישע וחטאה ונקה
הוא האלים ויהוא האלים
מלך מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד
להינו שבשמים בריהך זכור ואל תשכחנו
להינו שבשמים חתמנו בספר חיים באובים
להינו שבשמים חתמנו בספר צדיקים
להינו שבשמים חתמנו בספר ישרים וקיימים
להינו שבשמים חתמנו בספר מזונות ונפיק
סובה ענינו העונה בעת רצון ענינו ענינו
העונה בעת רחמים ענינו ענינו למען שמך
וחוסה על ישראל עמך ענינו למען זכות
יוסף חסדך וחוסה על ישראל עמך דעני
ליוסף בבית אסירי ענינו

הושענא

למענך להינו
למענך גואלנו
למענך אדיר אדירים
למענך בורא הים ויוצר הרים
למענך גדול העצה באשפיל ומרים
למענך דובר צדק ומגיד כוונות
למענך היודע ועד אם יסתר איש במסתרים
למענך והוא באחד ומייש יבנו אמרים
למענך זך ונקי ומתברר עם ברים

(מענך)

למענך חופש כעסון ומוקד בל חדרים
למענך טפחה ימיו ושמים ועשה מאורם
למענך יסה ארץ בצמח סדע יאורים
למענך כביר כח כוכבד באורים
למענך לא יתמו שנותיו לדור דורים
הושענא

אנא המיוחד לכבודו שמות חמשה
הקונה בעולמו קנינים חמשה
היוצא בגדיו גבורים חמשה הושיענו
בהקפת פעמים חמשה
אנא זכור אב כרת ברית בבתרים חמשה
והשיב רכוש למלכים חמשה וחנן על הפינת
ערים חמשה הושיענו בהקפת פעמים
חמשה

אנא המנחם זכור הנעקר בקר מור שעריו
חמשה ירש מהורו ברכות חמשה והשלים
נפש נקובה שמת חמשה הושיענו
בהקפת פעמים חמשה

אנא זכור תם נעשה לו נסים חמשה
סלבו אחים חמשה בפרושת לנזיר המחלף
חמשה הושיענו בהקפת פעמים חמשה
אנא המנחם לנודת ספרים חמשה הושיענו
דברותיו בקולות חמשה הכתובים ע
הלחות חמשה חמשה הושיענו בהקפת

פועמים חכמה

זכות משה אל תנשה חתום במדת הנצח

בזכותו וענותו אויבנו תנצח :

ובהר המור שיר מזמור נשיר ולמנצח :

א נצח לנצח רחם עם רוממך זכרנו

וי ברצון עמך :

תורה תמימה געעיתת ידש ענו בהדסנו

עם א איום ארבעים יום עמד ישם עם :

לקבל תורה זכה ובה משמי בוענו :

א אמת תורת אמת הנחיל לעם נאמנו

צדקתו וחזרתו זכור נא דושמך

זכרנו וי ברצון עמך :

רחמנו אידבה לו קיימים דמשה נביאה

בדיל ויעבד :

רחמנו חתמנו בספרה דחי בדיל ויעבד

רחמנו חתמנו בספרה דרחמי בדיל ויעבד

רחמנו חתמנו בספרה דפרנסי ומזנו בו

רחמנו פתח שמיא לצלותין בהל ויעבד :

ויעבר וי על פנו ויקרא וי ילרחם וסמן

אדך אפים ודבחסד ואמת לו צד

חסד לאלים נשאה עון ופשע וחטאה ונקד :

הוא הלהים וי הוא הלהים

מלך מלך וי מלך לעולם ועד :

להינו שבשמים חתמנו בספר חיים בואבים :

לחן

לא הינו שבשמים חתמנו בספר צדיקים
 לא הינו שבשמים חתמנו בספר מזונות ופתח
 טובה : ענו העונה בעת רצון ענו : ענו
 העונה בעת רחמים ענו : לא חנו כח ותם
 על לב היום שימנו (בספר חיים זכרנו -
 וחתמנו : לא עשה למען משני במעמד
 וחוסה על ישראל עמך דעני למשה ואבותינו
 על ים סוף יענינו :

דושיענא

למענך	לא הינו	למענך בוראנו
למענך	גואלנו	למענך אדיר אדירים
למענך	בורא דוח ויוצר הרים	
למענך	גדול העצה משפיל נמרים	
למענך	דובר צדק ומגיד מושרים	
למענך	היודע ועד אם יסתד איש במקומים	
למענך	והוא באחד ומיישיבנו אחרים	
למענך	זך ונקי ומתברר עם ברים	
למענך	חופש מענון וחוקר כל חתומים	
למענך	טפחה ימנו שמים ועשה מאורים	
למענך	יסד ארץ בערות בקע מאורים	
למענך	כביר לח מכובד באורים	
למענך	לא יתמו שגותיו לחרדורים הנעיעה	
אנא	הבורא עולמו בימים ישיה הבועה	

עַשֵׂה צְלִיעוֹת לַעֲרֵדִים יְשִׁיעַ הַיּוֹצֵר יִשְׁרָאֵל
בְּכֹפִים יִשְׁעָה הוֹשִׁיעֵנו בְּהַקְפַּת פְּעָמֵינוּ
יִשְׁעָה

אֲנִי זָכוֹר אֶב זִנָּה תוֹעֲבוֹת יִשְׁעָה אֲחִירִי זָקְנִי
נִלְדֵנוּ לוֹ בְּעֵם יִשְׁעָה נִסַּע אִשְׁלִי וּבִדְךָ בָּקָץ
יִשְׁעִים יִשְׁעָה הוֹשִׁיעֵנו בְּהַקְפַּת פְּעָמֵינוּ יִשְׁעָה

אֲנִי זָכוֹר הַנֶּעֱקָה בְּמָקוֹם מַעֲרֻכּוֹת יִשְׁעָה
זִנָּתִי וּמִלֻּטִּי מַעֲרֻכּוֹת יִשְׁעָה כִּרְה מַקְוֹתֵינוּ
לְדוֹרֵי־בָם מַעֲלֹת יִשְׁעָה הוֹשִׁיעֵנו בְּהַקְפַּת
פְּעָמֵינוּ יִשְׁעָה

אֲנִי זָכוֹר תָּם הַלֵּיד מִן הַבְּכִירָה יִשְׁעָה וְצֹלָה
קָחַת מִנְחָה מִמִּינֵם יִשְׁעָה וְהַגִּבִּיר אֶב יִשְׁעָה
וְהַמְבֹרֵכִים בְּיִשְׁעָה הוֹשִׁיעֵנו בְּהַקְפַּת פְּעָמֵינוּ
יִשְׁעָה

אֲנִי הַמַּחֲבִיר לְאִמִּי שְׁמוֹת יִשְׁעָה הַמַּעֲלֵל
נִפְשׁוֹת בְּעָרֵי מַקְלָט יִשְׁעָה הַמַּלְכֵי יִשְׁעָה וְהַמְבֹרֵכִים
סֻדִּים יִשְׁעָה הוֹשִׁיעֵנו בְּהַקְפַּת פְּעָמֵינוּ
יִשְׁעָה

בְּזִכְרוֹת אֲהִיִן רִוִן יִרְוִן עִמָּךְ בְּאִמְרֵי הוֹשִׁיעֵנו
נִחַתִּם בְּכָבוֹד בְּמַצְנֶנֶת נָאָה לְשִׁמּוֹשׁ
בְּהִתְנַחֵה בְּגֵדֵי־כָהֵן לְפָנֶיךָ יִשְׁמַח לְבָשׁ
בְּחִמּוֹנָה הוֹדוּ הִרְאָה לָעַם נִכְאָה דָּם שׁוֹבֵן
בְּמַעֲוֵה וּבְזִכְרוֹת וּתְגַלְתוּ הוֹשִׁיעַ לְעַמְּךָ
זָכְרֵנוּ יִבְרָצֵנוּ עִמָּךְ
בְּגֵד קֹדֶשׁ לָקַח לְקֹדֶשׁ לְשִׁירֵת בָּם לְעַמְּךָ
וְלָנוּ

על בשם בכוהנים כקדוש ברוך הוא
בקרבותיו ועולותיו היה דורכר על עוונותינו
תפלותינו ותחנונותינו חסדך לעם אמונתך
ותמינתך ותקויתך במוקדש הדומך
לכבודך וברצון עמך

רחמנא אידכר לך תימיה דאחמיה בהנא בך
רחמנא חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבר
רחמנא חתמינן בספרא דחמיה בדיל ויעבר
רחמנא חתמינן בספרא דצדיק בדיל ויעבר
רחמנא חתמינן בספרא דפרנס וזמנוי בך
רחמנא פתח שמיא לעלותן בדיל ויעבר
יעבר

והנך ארך אפים ורב חסד ואמת
נוצר חסד לחלפים נאשה עון ופשע ורשע
ונקה יהוה ה' ה' יהוה ה' ה'
מלך המלך ימלוך לעולם ועד
להיגד שב שמים חתמינו בספר חיים טובים
להינו שב שמים חתמינו בספר ישרים ותמימים
להינו שב שמים חתמינו בספר רחמים ופולחן
עננו העונה בעת רצון עננו יעננו העונה
בעת רחמים עננו יעשה למען מלכך באורך
ותומך וחסדך עלינו עמך יעני להיגד
במחתה ענין

הושענא

למען להיגד למען בוראנו

למענך גומלנו : למענך אדור אדירים
 למענך בורא רוח ויוצר הרים
 למענך גדול העצה משכיל ונבון
 למענך דובר צדק ומגד מישרים
 למענך היודע ועד אם יסתר איש במסתרים
 למענך והוא באחד ופי ישיבנו אמרים
 למענך זק ונקי ומתברר עם ברים
 למענך חופש מצפון וחוקר כל חדרים
 למענך טפחה ימינו שמים ועשה מאורים
 למענך יסד ארץ בעגלות בקע יאורים
 למענך כביר כח מכבוד באורים
 למענך לא יתמו שנותיו להור דוכים
 הושענא :

אנא

המקדים לעולם דברים שבעה : הסוד
 בראשית לימים שבעה : הגשמה שמים
 שבעה ורקע ארצות שבעה : הושיענו בהקפת
 פעמים שבעה : ובחגגת ימים שבעה
 אנא זכור אב הבטחתו לרשת ארצות עמים שבעה
 בנה בית לחמה וחצב עמודיה שבעה : וברית
 ברית לעגיד בקבשות שבעה : הושיענו בהקפת
 פעמים שבעה : ובחגגת ימים שבעה
 אנא זכור יחיד בשרתו לקץ נסוס שבעה : העלה
 על הר שביע להרים שבעה : שמח במצאו מים
 ויקרא אותה שבעה : הושיענו בהקפת פעמים
 שבעה : ובחגגת ימים שבעה :

אֵנֶה זְכוֹר הַמִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה פְּעָמוֹם שְׁבָעָה
 עַל שֶׁבַע שָׁבָע יָבֹל צֶדֶק וְקָם שְׁבָעָה צִדְקָתוֹ
 בְּשֶׁנִּי יִשְׁלָבֶנּוּ שְׁבָעָה וְרַעֲב שְׁבָעָה הַיִּשְׁוֹנָנוּ
 בַּהֲקִפַּת פְּעָמָיו שְׁבָעָה וּבַחֲגִיגַת יָמָיו שְׁבָעָה
 אֵנֶה הַמִּנְחִילֵנוּ יִשְׁבֵּת לַיָּמִים שְׁבָעָה וְשֵׁנֶת הַשְּׁמִיטָה
 לַעֲשׂוֹת שְׁבָעָה וְשֵׁנֶת הַיּוֹבֵל לַקֶּץ יִשְׁבָּעוּ
 שְׁבָעָה הַשְּׁמִיטָה בַּהֲקִפַּת פְּעָמָיו שְׁבָעָה
 וּבַחֲגִיגַת יָמָיו שְׁבָעָה

אֵנֶה הַחֹקֵק זִמְנוֹתֵינוּ זָמַן שְׁבָעָה וְחָג
 הַבְּכוֹרִים לַעֲשׂוֹת שְׁבָעָה וְלִלְבֹּב וְחָג וְסִידֵי מִסְכָּה
 הַיָּמִים שְׁבָעָה הַשְּׁמִיטָה בַּהֲקִפַּת פְּעָמָיו
 שְׁבָעָה וּבַחֲגִיגַת יָמָיו שְׁבָעָה

זְכוֹר סֵגוֹן אֲשֶׁר נִגְוֶה עָלֵינוּ עֲשׂוֹר וְגַם נִבֵּל
 בִּישִׁירֹתָיו וּזְמִירוֹתָיו יְהוֹדִין לְךָ
 בְּכָל תֵּבֵל לְךָ נִמְשַׁח וְנִגְדֶּךָ שֶׁחַ נִשְׁוֹא לְךָ
 עוֹל וְגַם סָבֵל פֶּדָה נִכְאָה מִקְצָאָה לְךָ
 נִחְלָה וְגַם חָבֵל לְהוֹשִׁיעָה לְהַרְגִיעָה תִּגְלָה
 מִמִּדְּוָמָךְ זִכְרֵנוּ בְּרַעְיוֹן עִמָּךְ

בְּיָבוֹת דָּוָר אִישׁ דָּוָר נִחַתָּם בְּכֹתָם מַלְכוּתָךְ
 תִּרְחַם וְגַם תִּנְחַם עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ
 בְּזִכְרוֹתֵינוּ הִרְאָה לָעַם נִכְאָה בְּטָן בֵּיתְךָ וְגִיתְךָ
 וְזִכְרוֹת אֲבוֹת מַעֲרִיבוֹת זְכוֹר נָא לְשִׁדְתְּךָ
 וְנִטְלָם וְנִשְׁאָם בְּזִכְרוֹת שְׁבָעֵת תַּמִּימִךָ

זְכוֹרֵנוּ בְּרַעְיוֹן עִמָּךְ
 זְכוֹר לָנוּ אֱלֹהֵינוּ זְכוֹת דָּוָד בְּנוֹ יִשִּׁי

וּמִגְדָּעוֹ תֵּצֵא חֹמֶה
וּפְזִבְתָּ אֶסּוֹף נִדְחוֹ
וְגִלָּה בְּמַלְכֻתְךָ
זָכְרִי בְּחַצְרוֹן עֵמֶק

[illegible]

חסד לאדם נשמה עין ופועל וחטאה ונקר
 הנה האדם הנה האדם
 מלך מלך ומלך לעולם ועד
 להינו שבשמים חתמנו בספר חיים טובים
 להינו שבשמים חתמנו בספר רחמים
 להינו שבשמים חתמנו בספר צדיקים
 להינו שבשמים חתמנו בספר ישרים ותמימים
 להינו שבשמים חתמנו בספר מזונות ופרנסה
 כוונה ענין מצן דוד ענינו ענינו העונה
 בעת רצון ענינו ענינו בעת רחמים ענינו
 עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך
 עשה למען דוד משיחך וחוסה על ישראל
 עמך דעני דוד ולשלמה בנו בירושלים ענינו

הוֹשִׁיעַנָּה אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא

אֲנִי יִשְׂרָעֵל בָּא בְּהוֹשִׁיעַנָּה רַבָּה
לְסַלֵּלְךָ בְּחֵבֶה לֹא מוֹשִׁיעִי חֵישׁ נָתַן
פְּדוּתִים לֹא מִדֹּאֲמִיּוֹם וּבִירוּשָׁלַיִם כְּהִיזִם
נִחְלַלְךָ בַּיּוֹם שְׁבִיעִי בֶן הוֹשִׁיעַנָּה אֲנִי

אֲנִי וְאֶרְוֶן עַל־חִלְלִי בְּמַגְשָׁעֵי שְׂדוֹתֵי רֶחֶל
וְגַם גִּמְחָה גִּמְחָה וּבִיכּוּשֵׁי לִשְׁנֵה־הַמָּדָה
נִחְלַלְךָ בַּיּוֹם שְׁבִיעִי בֶן הוֹשִׁיעַנָּה אֲנִי

אֲנִי בֵּתָה שַׁעַר הַשָּׁר וְשֵׁם לְךָ אֲשִׁיר וְגַם
שֵׁם לְךָ אֲתִשִּׁיר לְמַדְגָּעִי קִקְבֶּכֶךָ אֲנֻקִּים
מִמִּירְחָקִים וְסִנְכַתְךָ תִּקִּים נִחְלַלְךָ בַּיּוֹם
שְׁבִיעִי בֶן הוֹשִׁיעַנָּה אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא

אֲנִי רֶעִה נָא וְקוֹמִם הִרְעַמְתָּם וְנִחְלַלְךָ
תְּרוֹמָם וְגִלְהֵךְ יִשְׁעִי רֹאשׁוֹתֶיךָ הִרְאָה
לְעַם וְנִכְאָה וְנִחְלַלְךָ בַּיּוֹם שְׁבִיעִי
בֶן הוֹשִׁיעַנָּה אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא

אֲנִי יְדִידִים בְּטוֹבֶכֶךָ וְהוֹדֵךְ עָלָיו תִּשׁוּה
טוֹבֶכֶךָ אֲסוּבֶכֶךָ עֵס וְשִׁיעֵךְ צִיּוֹן מִלֵּא
מֵעַם אֱלֹהִים וְשֵׁם לְךָ נִחְלָה נִחְלַלְךָ בַּיּוֹם שְׁבִיעִי
בֶן הוֹשִׁיעַנָּה אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא

אֲנִי חִילְךָ הִנְחַל חוֹמוֹת וְחִיל וְהַצַּמַּח יִשְׁעִי
קָהְלִי בּוֹנֵן וְטוֹבֶכֶךָ אֲשַׁנֵּן וְלִשְׁמֶכָּה אֲרַנֵּן
נִחְלַלְךָ בַּיּוֹם שְׁבִיעִי בֶן הוֹשִׁיעַנָּה אֲנִי

אֲנִי וְדָוִד הוֹשִׁיעָה נָא

כהושעת ידידים מבק מעבדים ותמחץ
 לדים אצים להכניעי עלנכי עולב במהללים
 בכל לב באתרוג הדומה ללב נהללך ביום
 שביעי כן הושענא אני והו הושיעה נא
 כהושעת ותעזור אנשי מזור ותאזור מזור
 לשכנטי מרשיני יתר מזורה סובבי תורה בלחב
 הדומה לשדרה נהללך ביום שביעי כן הושענא
 אני והו הושיעה נא

כהושעת סגורי צנוק ותעניק ענוק נאקים
 אניק והשקעת משקיעי סובבים במחנים
 במזל מאזנים בהדס הדומה לעינים נהללך
 ביום שביעי כן הושענא אני והו
 כהושעת פדוני עס זה ביד חוזה ומזה ותשא
 נמבזה חושב להטביעי פותחי דלתים
 לתלצל במעלותם בערבה הדומה לשפתים
 נהללך ביום שביעי כן הושענא אני
 והו הושיעה נא

אנא י נא הושענא והושיעה נא

י נא אוצרך הטוב פתס מזבולה והארץ
 תתן יבולה הושענא והושיעה נא
 י נא נאפי נדבות ירו דשאי חציר וקשיג
 לבס דיש את בציר הושענא
 י נא יבול הארץ לברך העתך אכול ושבוע
 הקתך הושענא והושיעה נא

אֵל נָא יוֹם זֶה חַתּוּם נָא חוֹתָמוֹת וּבִדְרֹךְ חַטָּה
נִשְׁעוּרָה וּבִסְמִית הוֹשִׁיעֵנָה

אֵל נָא וְגִישָׁם גְּדִבּוֹת תְּחַלֵּל רוּחַ צַפּוֹן וּבִדְרֹךְ —
שְׂבֹלֹת שׁוּעַל וְשִׁיפּוֹן הוֹשִׁיעֵנָה

אֵל נָא סַבֵּק סַבֵּק בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ וּבִדְרֹךְ אֲרִיז
וְדוֹחַן וְפֹל וְעֶרֶשׁ הוֹשִׁיעֵנָה וְהוֹשִׁיעֵה נָא

אֵל נָא בְּצִה זֹו מַשְׁמִיר וְשִׁית וּבִדְרֹךְ עֵץ שִׁמּוֹן
וְזִית הוֹשִׁיעֵנָה וְהוֹשִׁיעֵה נָא

אֵל נָא בְּמַטֵּר רוּחַ תְּרַבֵּזַע יְשִׁימוֹן וּבִדְרֹךְ גִּפְוֹן —

אֵל נָא וְרֵא נָא וְרִמּוֹן הוֹשִׁיעֵנָה וְהוֹשִׁיעֵה נָא
רוּחִים יַעֲבֹרֶת עוֹלָל פּוֹפּוֹחִים וּבִדְרֹךְ אֲגוּז

אֵל נָא וְתִמָּר וְתַפּוּחִים הוֹשִׁיעֵנָה וְהוֹשִׁיעֵה נָא
יֶדֶךָ תִּרְחֹב וְרֵבָה חֲזִיז מַעֲוִנִים וּבִדְרֹךְ

אֵל נָא בְּטָטִים וְשִׁקְדִים וְרִמּוֹנִים הוֹשִׁיעֵנָה
עֲדָרָה מַעֲמָךְ בַּל יִפְסַק וּבִדְרֹךְ חֲרֹב —

אֵל נָא וְקָרוֹס טָמֵל וְאַפְרִסֵּק הוֹשִׁיעֵנָה
חֲלָץ קָהֵל אֱשֶׁר טָבִיבֶיךָ תִּמְרוֹג וּבִדְרֹךְ

אֵל נָא חֲתוּת הָאֲגוּז וְהַתְּרֹג הוֹשִׁיעֵנָה
קְרָא נָא יִשְׁבַּע בְּמִסְרֹת דְּרוֹעִים וּבִדְרֹךְ

אֵל נָא כָּל מִיּוֹץ וְכָל חֲרָעִים הוֹשִׁיעֵנָה

אֲנֵה אֵל נָא הוֹשִׁיעֵנָה וְהַצְלִיחָה נָא

אֵל נָא מִיּוֹם זֶה עַל קֶץ תַּפְסִיעַ וְחֲלָץ שְׁסוּעָה
מִכָּף מַשְׁסִיעַ גִּפּוֹן מִמַּעֲרִים תַּסִּיעַ

הושענא והעליחה נא

א נא ויפטר נהלת גזעיה ויתפריח זמורה וישועה

קורש גוים ותטעה הושענא

א נא סמדריה הנעות במדך ופנית לפניה

שקניה גוים במדך ותשרש שרשיה

ותמלא מדך הושענא והעליחה נא

א נא פארות הפרחת בריים ובטוב העבירות

יעדים תשלח קצריה עדים

הושענא והעליחה נא

א נא הלא אחת נטעת ותצרה ובאז נצרתה

ותשמרה למה פרעת גרדיה הושענא

והעליחה נא

א נא קדוש רב עונות הבט משמים לחיות

ופקוד גפן זאת הושענא והעליחה נא

א נא טובך גלה לעמים קצרים ישבעו טובך

נוחלי דת יומים ובמעייני הישועה

ישאבון מים הושענא והעליחה נא

אנא א נא הושענא והרויחה נא

אבינו אתה

א נא למיין אב אומן ממוצאי עלילה על מים

בעלך גונתה והעלת מים כופת מים

בגללו נשבעת שלא להביא מבול מים בעבדו

לא תמנע מים הושענא והרויחה נא

א נא למען אב נס יוקח נא מעטמים
בוגדים המשיך אחרך א מודד בעעלו
מים בתוך זרים עובדי אש ומים בעבורו
לא תמנע מים הושענא והדוּיחה נא

א נא למען בן הנערך וחפר באר מים
א גר בגדר ורבו על המים בשריהו
עבדיו מצאנו מים בעבורו לא תמנע מים
הושענא והדוּיחה נא

א נא למען תם גל אבן מעל באר מים דלה
והעקה צאן לבן מים והציג מחלות
בשקתות המים בעבורו לא תמנע מים
הושענא והדוּיחה נא

א נא למען דגל משיח מים זבובי צדוק
בתוך גלי מים פתח צור ויצבו מים
בעבורו לא תמנע מים הושענא

אנא א נא לפאנא סלח נא
הושענא והושיעה נא אבינו אתה

למען אדם נפקד ויבחן בבלות דוּיחין
ונח מצא חן מעבורו תלביש תהלה
לעורכי לך תפלה הושענא והושיעה נא
למען נאמן אמיין בלי חשל זניצל מכשיל
ויטע אפול בעבורו דוס תבלל
גומרי לך הלל הושענא והושיעה נא

למען יחד מקומו ברכו לרואי שבמחל
רואי בעבורו היום יוסף יוסף לך

מוסף השענה והשיעה נא

למען ישן במחל עולם וסוד נעלם חלם
יחלום והנה חלם בעבורו תברך רובע

סובב שבע השענה והשיעה נא

למען ותיק ידו עורפנו ואח עינו והאיש

משת מחד ענו בעבורו תברך שנה

לעזקי השענה השענה והשיעה נא

למען פועל רע חלם ושלום לו השלם

בזית כהונת עולם עבדו גאון עדין

תחסר ותשמיעם בשעה השענה

הושיענו מושיענו כי לך עינינו

ולכה לישועתנו

יושב קדם איום ונורא יום זה תאמץ סובב

תורה אשתה זו תהא אלה

לך עינינו ולך לישועתנו

ונספך קראך ברוח נמוכה סובבים שבעה היום

נסוכה ושה זו תהא ברכה בילך עינינו

לך לישועתנו

שגב שנה זו מכל מחלה ושתה גשמה דשונה

וטלולה אשתה זו תהא שנת גלם כי לך

עינינו ולך לישועתנו

בְּתַחִיךְ הִרְחֵב לְאוֹם יִפְהַ כְּתִדְעָה . מִתְחַנֵּנָת
לְפָנֶיךָ בְּהִגִּין מִלֵּעָה . וְשִׁנָּה זֶה תִּהְיֶה שְׁנוֹת דִּיעָה

כִּי לֶךְ עֵינֵינוּ וְלֶךְ לִישׁוּעָתָנוּ
הַלְלוּ אֱלֹהֵינוּ לְכֹחַ שְׁעֵי עַמְּךָ וְיִשְׁעֵי בִּי . הוֹשִׁיעֵנוּ

בְּחֶסֶדְךָ מִיְּחֻלִּים לָנוּ . כִּי לִישׁוּעָתְךָ
קוִינֵנוּ . אֲדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ .

תִּתֶּנָּח אֶרֶץ וְיִכְרוּ יִשְׁעֵךָ . לְעַם אֲשֶׁר בְּכַפְּרֶיךָ
פָּדִיתָם מִפֶּשַׁע . תִּתְּנוּ עֲנוּיִם שְׂמֵעַת .

כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנוּ .
מִפְּלֶג מֵלֵא דֹהַ לְאוֹמְךָ . בְּיוֹם אֲשֶׁר יִצְאֶנָּה

לִישׁוּעַ עַמְּךָ . יוֹם אֲשֶׁר נֶאֱמַר בּוֹ וְיִשְׁעֵךָ
כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנוּ .

הִיָּה נָה לִישׁוּעָה צוֹר עוֹתֶיךָ בְּעַר . פָּדִיתָ קֶרֶב
כִּי יָדָךְ לֹא תִקְעֶךָ . רָחֵם כִּי תִאֲבֹת לִישׁוּעָתְךָ
כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנוּ .

הוֹשִׁיעֵה אֲסִיר צוּעֶק מִכֹּחַ כְּלָא . לִישׁוּעוֹ
הַמַּצֵּא צוֹר עוֹשֶׂה כְּלָא . תִּתֶּנָּה כְּלֹג מֵלֵא

יִשְׁבְּעוּ יַעֲצִינֵי . כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנוּ .

הִטָּה אֲזָנְךָ שְׂמָעֵנָה וְהוֹשִׁיעֵנָה . נַפְשׁוֹת
הַסְּרִיחוֹת בְּמִאֲרִיכֵי תַחֲנֹה . שְׂפָתוֹתֶיךָ תִּבְעֶה

יִשְׁנָעָתְךָ לָנוּ . כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנוּ .

רַחֵם שְׁוֹעַת אֲמִלִּים . לִישׁוּעָתְךָ מִיְּחֻלִּים .
וּמִזֹּנֶם שׂוֹאֲלִים . בְּיוֹם לִלְבַּב גּוֹטִלִּים .

גשמים וטללים תזיל מזכונות זחישילכיה
גאולים ופדויה כי לישועתך קיינו

קול מבשר מבשר ואומר

יפה נוף אינפך בחזיון תעודה ישימח הר
ציון תגלנה בנות יהודה מבשר
מבשר ואומר

ווי ניקר הפסג וארחיב גבולך יבי ויהיה
לך לאור עולם ושלמוימי אכלך מבשר
מבשר ואומר

סובו ציון והקיפיה סגרו מעדליה ישימח אתה
משוש כל המתאבלים עליה מבשר
מבשר ואומר

פתע אש לך על אדום געלים פצח רגנו
יחדו חרבות ירנעלים כבשר מבשר
ואומר

קין ישועתי חיעתי ממעון שחק קרבת
ערקתי לא תרחק מבשר מבשר
ואומר

התעוררו ממזרח ובואי ממערב חר ציון
ירבתי צפון קרית מלך רב מבשר
מבשר ואומר

קול מבשר מבשר ואומר

ככתוב מה נאוו על ההרים דגל מבשר

משמיע שלום מבשר טוב

משמיע ישועה אומר לציון מלך שחר

ונהמר קול עופף ~~משמיע~~ קול יחדו ורננו כי
עין בעין יראו כשבו לציון ונאמר בעצמו

רננו יחדו חרבות יושלים כי נחם י' עמו גאל
ירושלים ונאמר כי נחם י' עמו נחם כל

חרבותיה וישם מדברה כיערן וערבסה כגן

יששון ושמחה ומצא בה תורה וקול זמרה

ונאמר רנו שמים גאל ארץ פצחו הרים רנה

כי נחם י' עמו וענין ירחם ונאמר והלכו

יעמים רבים ואמכו לבו ונעלה אלהר י'

אל בית אלהי יעקב ויוסנו מדרביו ונלכו

באורחותיו כי מציון תצא תורה ודבר י'

מירושלים ונאמר ופדונו י' ישובו ובאו

ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם יששון

ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה ונאמר

חשף י' את זיוע קדשו לעיני כל הגוים

וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו

ונאמר והיו דברי אלה אשר התחננתו

לפני י' קרובים א' אלהינו יומם ולילה

לעשות משפט עבדו ומשפט עמו

ישראלי זכר טוב שמו
 עדין האמין כי יתנה השמים אין עוד
 בתי מל העמים לבו איש בשם לתיו ואחיו
 גלה בשם יאיהנא לעולם
 ועדין

שולחם

נח חתכונו לחיים עם גברים ורצונים
 ואז אישיה באמרי נתן להם ישכרו
 לכו נח אכלו בשמחה ושתו בגל ורנוחה
 כי נתן להם שכר טוב
 לפעולתכם

קדיש תתקנ
 ונכרני

ללשמיני עשרת

פקודי יישרים משמחי לב בזכות
 בזה מצויות עינים :

מים עמוקים עצה בלב איש ואיש תבונות
 ידלנה הנלחן ממוס על בני ארץ ושולח
 מים על פתחויות : גשם גדבות תטף
 אלהים נחלתך ונלח אתה בועת :

מזמור ישיר ליום השבת
 טוב להודות לה' רב

ולי מה יקר יצחק א מה עצמו
 דאשיהם :

פיוט קודם ברכו

יקירין כן ברכות תהלות הגיוגנו
 ועל גנים ומלכות נשח קדש קדש
 ולמעון הברכות נחליך מביעונינו
 ונבא שירות ערובות לברך את
 אלהינו

ויאמר ברכו ופרכית פנסת
 באלה חזון אל סם

ישחזקת ליום גשם

יתחיל הבטלה עד ובהורגך דבוקי

רשות

ידוע רב חלי
לגביה על כל גבוליהם
נראה משהשעך נפשים לך נמדם

אחר

כמתנת בפק
ובירח אפך נעזמו ביום
לישע אדוניו נגיע וחכה
יום ליום מפקה נחל חעיטו ודמו עת
נבכה

נחיר נשיות כלס

נשבות יום פים להודות להשם כבוד

מהיה יום שמיני עצרת

יחד וזכירו חג אשר בעלו שנה

ביום השמיני תתנו לה

עצרת תהיה

נשבות עולמים בחגיטכות על

יום שמיני עצרת

דב' ב' סדרך תדעין בזבול

ביום השמיני תתנו לה

נִשְׁבָּחוּ מִזְכֵּירֵי שְׁמֵי בָּרוּךְ זֶה יַעֲרֹךְ

בְּמִהֵימָן יִשְׁבַּחֶהָ

שׁוֹמֵר נִפְשׁוֹת חֲסִידָיו אֲשֶׁר אַחֲרָיו נִתְּנָם

גִּשְׁמֵי עֲרֵבִית תִּתֶּן לָהֶם :

נִשְׁבָּחוּ בְּחֵלֶל דֵּת שְׂמוּרָה וְעֲרֵבָה

יִנְצֵחֶנָּה נִיחָן גִּשְׁמֵי לִמְחָה

וְאַחֲרָהּ וְהַיְסוּת הַגִּשְׁמֵי בְּעֵתוֹ

גִּשְׁמֵי בְּרִכָּה

נִשְׁבָּחוּ יְחִידִים עֲרֵכִים הַזְכֵּרֶת גִּשְׁמֵי

בְּתַפְלִתְכִי יִישְׁכְּנֶנָּה

אֲנִיכִי אִם יִשְׁמְרוּ חֻקֹּתַי בְּבְרִית נֶחֱמָם

וְנִתְּתִי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם :

נִשְׁבָּחוּ יְחִידִים הַמַּצְפִּים מִשְׁנֵה אֲרוּחָה

בֵּיתָם יִשְׁבֹּת קִדְשׁ

שׁוֹבְדִים לְהַשְׁיִיגֵמוֹ הַנְּחָה וְרוּחָהּ שִׁשְׁוֹן

וְשִׁמְחָה יִשְׁיִיגֵה וְנִיגֵן וְהַנְּחָה :

נִשְׁבָּחוּ אֲבִיּוֹנִים מְפֹאֲרִים תְּקַבְּצֵם מִצְפֹּן

וּמִים יִשְׁכְּנֶנָּה

יִשְׁבַּח יִתְנַחֵל מִלְּשֵׁל בְּגִמְלוֹת הַיָּם

אֲוִמָּהִים וְאֵלֹהִים פִּינִימֵלֵה שִׁירָה בֵּים

וְיִמִּים הַתְּעֵלָה כְּמוֹ יוֹם דְּמִיָּן טַל עֵסֶם

לְהַלֵּל

יְהִי יַעֲרֹךְ לְאִמְרוֹתָיִךְ יִשְׁכְּנֶנָּה לְגִמְלוֹת

רצונך עלינו ולשמוח נאמנך בהם המור
רחם נלכד במלכמור ידך בהלל ומלמוד

עזרי מעם
ויסתר הלל גמור כנסת

מזמור ס"ה

למנצח

מזמור לרודשיר : לך רומיה
תהלה לאלהים בעיון ולך ישועים
נדר : שומע תפלה עדיך כל בשר יבא
דברי עינות גברו מני פשיענו אתה תבשרם
אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך נטבעה
בטוב ביתך קדוש היכלך : נודאות בערך
תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים
רחוקים : מכין הרים בכחן שחר בגדרה
משבח שאון ימים שאון גליהם והמון לאומים
ויראנו יושבי קצוות מאותותיך מוצאי בקר
וערב תרנין : כקדש הארץ ותשוקתיה דבת
תעשרנה פלג אלהים מלא מים תבין דגים בי
בן תבינה : תלמיה ריה נחת גדוהיה כרביבים
תמנגנה צמחה תברך : עטרת שנת טובתך
ומעגליך ירעפון דשן : ירעפון נאות מדבר
וגיל גבעות תחזקנה : לבשו כרים העלן
ועבדים יעטבו בר : תירועו אף ישירנו

להוצאת התורה

ביום עמוקים סוד נפלאות קבוד אלי
 כוהם בתי חכמה שאבו במר מדלי

פסוקים

ביום עמוקים דברי פי איש
 נחל גוביע מקור חכמה ביום עמוקים
 עצה בלב איש ואיש תבונת ידלנה
 גשם דרבנות תעף להם נחלתך ונלא
 אתה כוננת הנותן מטר על פני ארץ ושלח
 ביום על פני חצות מעלה נשיאים מהצה
 הארץ בדיקיס למטר עשה מוצא רנה מאוצרותיו
 (אנה) מזמור שיר ליום השבת
 כוב להודות לך ולומר לעמך עליך
 עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דישן
 לדור ודור אמנתך כוננת ארץ ותעמוד
 ועתה קנכה יי' ו

ויאמר הכותב והיא כתובה ביום אחרון אל עמ
 כחל נכת יתחל עזרתך ונחל יתחל
 כל הדבור

פ' מפטיר

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת
 עבודה לא תעשו והקדשתם
 עולה אישה ריח ניחוח לך פר אחד אייל אחד
 קבשים בש שנה ושבעה תמימים מנחתם
 ונסכים לפר לאיל ולקבשים במספרם כחשפט

ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ותחתיה
ונסכה : אלה תעשו לי בחוץ ובבית
מזבחיכם ונדבותיכם לעולותיכם ולמנוחותיכם
ולנסכיכם ולשלמיכם : וידבר משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה יי את משה

ההפטרה

יהי ככלות שלמה להתפלל אל יי את
כל התפלה והתחנה הזאת קם
מלפני מזבח יי מכרוע על ברכיו וכפיו פרושות
השמים : ויעמוד ויברך את כל קהל ישראל
קול גדול לאמר : ברוך יי אשר נתן מנוחה לעמו
ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל
דברי הטוב אשר דבר ביד משה עבדו : יהי
יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו את
יעצבנו ואל יטשנו להטות לבבנו אליו ללכת
בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו
אשר צוה את אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר
התחננת לפני יי קבוצים אל אלהינו יומם
ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל
דבר יום ביומו : למען דעת כל עמי הארץ
כי יי הוא האלהים אין עוה : והיה לבבכם
שלם עם יי אלהינו ללכת בחקיו ולשמור מצותיו
כיום הזה : והמלך וכל ישראל עמו זוכים

זבח לפני יי : ויזבח שלמים את זבח השלמים
 אשר זבח ליי בקר עשרה ושנים אלה ועזן
 כמנה ועשרים אלה ויחנכו את בית יי המלך
 וכל בני ישראל : ביום ההוא קדש המלך את
 תוך החצר אשר לפני בית יי כי עשה שם את
 העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי
 מזבח הנחשת אשר לפני יי קטון מהכיל את
 העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים : ויעשו
 שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו
 קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני
 יי אהינו : ישבעת ימים ושבעת ימים ארבעה
 עשר יום : ביום השמיני שלח את העם ויברכו
 את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב
 על כל הטובה אשר עשה יי לדוד עבדו
 ולישראל עמו

ויסיים הנכוח ויסלכו סכך לקהל וסגרוו עתה
 הסערו תורה ויסלכו חומה כנכב והסו
 לנכרו קהלם כל אלה ביום ואוריהם

תקון הגשם

א חי יפתח ידו לאצילים
 להכין בעתה מאכילים בצוותה יענים מים
 בוזלים להסיות רוח שפלים
 א חי יפתח אוצרות מים מעל במטר רב
 לרעות נחלה מאתו לבדו גשם אשאלה

כִּי לֵאלֹהִים מִצַּעַן אֶרֶץ מֵאֵד נִעְלָה :

רִשּׁוֹת

אֲחֵלָה בְּתַחֲנֵן לְרוֹכְבֵי עֲרָבוֹת

בְּמוֹסַף יוֹם שְׁמִינִי שִׁיחוֹת עֲרָבוֹת גְּבוּלוֹת
גִּשְׁם אֶזְכִּיר בְּרִכָּה לִי לְהַרְבּוֹת עֲנִי
עֲנִי בְּגִשְׁמֵי גְדֵלוֹת

דְּבַקְתִּי אֲחֵדֶיךָ מֵהוֹלָל בְּכָל הַתְּשַׁבְּחוֹת הַגּוֹלֵת
אֲמִירוֹתֵי יִשְׁמְרוּכֹת וְעֲרֵמוֹת וְתֵן לִי גִשְׁם מִמַּעַיִן
הַבְּרִכוֹת עֲנִי יְיָ עֲנִי בְּגִשְׁמֵי בְרִכוֹת

זָכַרְנוּ בְּרַחֲמִים וּפְקַדְנוּ בְּרִצּוֹן חֲשׂוֹד לִי גִשְׁם
לְהַשְׁבִּיעַ מִרְעִית עֲאֵן טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמַדְנִי
בְּלִי לַחֲצוֹן עֲנִי יְיָ עֲנִי בְּגִשְׁמֵי רִצּוֹן
יְהוִיִן גִּשְׁמִים מִמִּטְרַיִם כִּי טֹלַעֲכֶם וּבִגְדֵי
גִשְׁם מַיִם לִתֵּת אֶת שְׂאֵלְתִי מִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
עֲנִי יְיָ עֲנִי בְּגִשְׁמֵי שִׁמְיִם

מִמַּעַל תִּרְעִיף מִמִּטְרַיִם מִמִּטְרַיִם נָא רַבִּיבִים הַגִּשְׁם
לְעַם לְךָ רַחֲמִים סִכּוֹת לַחֲשֵׁי בַחֲסֵד וּבְרַחֲמִים
עֲנִי יְיָ עֲנִי בְּגִשְׁמֵי רַחֲמִים

עֲקַדְנוּ וּבִרְבֵּנוּ וּבְמִצּוֹתֶיךָ נִשְׁתַּעֲשַׁעַה פְּקַדְנוּ
כִּפְקוּדֹת רַחֲמִים וַיִּשְׁעַה צְמַחֵי אֶרֶץ עֲנִי בְּגִשְׁמֵי
הַיִּשְׁפִּיעַה עֲנִי יְיָ עֲנִי בְּגִשְׁמֵי יִשׁוּעָה

קוֹמִים בְּרַחֲמֶיךָ שְׁעֵרֵי עֲזָרוֹת רָצָה מִעֲנֵנוּ
בְּנֵעִים זְמִירוֹת יִשְׁעָה שִׁיחוֹנוּ וּפְאֵרוֹת לְהַפְרִיז
עֲנִי יְיָ עֲנִי בְּגִשְׁמֵי אִוֵּרוֹת

תחון בחסדך עם לך נחשים תפן אלנו ברחמים
 ותתחבנו לחיים תבטוחת אמרי עץ חיים
 עננו עננו בגשמי חיים

ככתוב עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה
 מאושר ונאמר יערוף כמנוח
 לקחי תול כטל אמרת בשעירים עלנאש
 וכרביבים עלי עשב ונאמר כי ישם אקרא
 הבו גודל לאלהינו ונאמר וישפתי תפתי
 ופיצד תהלתך ונאמר יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לב לפניך יצור ואמל

מעלה נשיאים להחיות לב נדכאים
 בטלה יראה פלאים ובקרועו יתבקש אדם
 בעסן יעלה אר והשקה לחשביע נפש שוקקה
 ותנתן לבתבל דבקה את המורה לצדקה

ככתוב וקני ציון גילו ועמחו ביה אלהים
 כי נתן לכם את המורה לצדקה
 ויורד לכם גשם יורה במלכות בראשון

רעון לבו בעשו יקשור וינחנו באורח מיישור
 במל שור ברכות אשור ורב קבואות בנח שור
 הלא יראנו בועת חדש אייר את ישועת
 פניו בחכמה נובעת ונדעה נדעה לדעת

ככתוב ונדעה נדעה לדעת את כי שחר
 נכון מוצא ויבא בגשם לנו
 ובמלכות יורה ארץ

מעון יוסיף יד ויהיה יהודה וישראל למחיה
במזל תאומים בעשר רצויה משני עפרים תאומ
צביה בסיון יאסוף במעריצות שיות בערות
נפוצות כי היא לבדו גדול עצות ושולח
מים על פני חוצות

ככתוב הנותן מכור על פני ארץ ושולח
מים על פני חוצות

נסוגותי נסעם לדת שקד נטוי באבן נגף יישפטו
במזל סרטן ילבטו כל עומסיה שרוט ישרטו
עת תמות יקרבו ימים להשבת צלמים אלמים
אז יאמרו כל העמים היש בהכלי הגוים מושמים

ככתוב היש בהכלי גוים מושמים ואם
השמים יתנו רביבים הלא אתה
להינו ונקוד לך ד אתה עשית את כל אלה

זרע נשאר מעט מזער ומכל טוב בארץ נער
במזל אדיה פה יפער בארץ בבהמות יער
רחים יעורר חטנותיו כאב באב ירחם שתי בנותיו
כי אין קצה לגבורותיו מוצא רוח מאוצרותיו

ככתוב מעלה נשיאים מקצה הארץ ברכים
למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו

הוא יבריל בין קדש לחול וארץ צבי לגמשל
קסול במזל בתולה יצו לחול אי תשמח בתולה
במחול בחדש אלול ישלח עיר להסיר ממנו
כל ציר ועורר עם אהובו וציר המצמיד

הרים חציר

ככתוב המכסה שמים בעבים המכין לארץ

מטו המצמיח הרים חציר

רעים לעשות לירע אבן יהיו כמו פשעם בבו
 במזל מאזקם לרין נצבו וישחק מאזקם נחשבו
 בתעוררת פרה בת חננתה תעודה לפעם תכות
 בהילת סלחת כוננתה וגלחה אתה כוננת

ככתוב גשם נטבות תנח להים נחלתך
 וגלחה אתה כוננת

ירונן שחקים חסבים יום תשיב למחשבות
 במזל עקרב בת רבים למעלה עקרבם

מאמר נביא יאמן כמרחשון כמו ארץ
 יסמן זרע יבנה בלאהן וזה דשן וישמן

ככתוב ונתן מטר ארצך אשר תזרע את
 האדמה ולחם תבואת האדמה

וזה דשן וישמן ירעה מקור המים בנחל
 כר נרחב

אמון ביה שם תוחלתו עוד יאמר בכח עתו
 במזל קשת אל אלו ותשב באיתן קשתו
 יודעיו באכרתו יחסם נאדבר לאגס מים יעב
 בנסלו יעו עבים ויפרשם ישלח דברו וימסם

ככתוב ישלח דברו וימסם יעב רוחו
 יולו מים

רע יאחזנו השבץ ובגר כחב בכל פאר שובץ

במזל גדי שור ודוב יקבץ ונמר עם גדי ירבץ
 חי אשר גלגלים ירץ משוך חסדו באין הרץ
 בשבת לגדור פרץ כי לשלג יאמר הוה ארץ
ככתוב כי לשלג יאמר הוה ארץ וגשם מטר
 וגשם מסדות עזון

רחם יתן ללבי מאוין כי הוא חלקו וצור חיון
 במזל דלי יזכור ענין יזל מים מדליו
 בשבת פלאו יאמר ועל שבטיו חסד גומה
 א אשר חק עולם שומר הנותן שלג בצמח
ככתוב הנותן שלג בצמח בסוד כאמר
 יפזר

ישיב עם בחקו הוגם אל ביתו בית תענוגם
 ומעיין יצא במזל דגים ועמדו יעליו דגים
 אז תעלו ארץ יקרו כי ישכון בה כגן בסוד
 ובאמר יקום דברו יפתח לך את אוצרו
ככתוב יפתח לך את אוצרו הטוב את
 השמים לתת מטר ארצך בעתו

ולברך את כל מעשה ידך והלויים גוים רבים
 ואתה לא תלוה ונאמר ועתה גשמיכם בעתם
 ונתנה הארץ יבילה ועץ השדה יתן פרו' ונאמר
 ישאל מים מטר ועת מלקוש ענישה חזיתם
 ומטר גשם יתן לכם לאיש עשב השדה ונאמר
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל ונאמר
 היום לרעון אמרי פי והגיון לבי לפנך וצור

וגאולו פזמון

וכא בשלום גשם	לך לשלום טל
ומוריד הגשם	בעז משיב הרוח
הא עושה חיים	אנא חכם הרזים
ארץ ובגשם	שבע במים עזים
ומה שגא עדנם	כי אתה מחליף זמנם
הגוף והגשם	תרשן בעדנם
וצמח צמחים מרובם	ברך עם חביבים
ומטר גשם	ברסיסים ורביבים

להינו ולחם אבותינו

בגשמי אמות	תהדר אדמה	בגשמי ברק
תבדר אדמה	בגשמי גילה	תגדל אדמה
בגשמי דשאים	תרשן אדמה	בגשמי המולה
תהדר אדמה	בגשמי וסת	תועד אדמה
בגשמי זבולים	תקדק אדמה	בגשמי חיים
תחונן אדמה	בגשמי טלבות	תטהר אדמה
בגשמי ישע	תישר אדמה	בגשמי כושע
תכלכל אדמה	בגשמי דשן	תזיק אדמה
בגשמי שלוח	תשקה אדמה	בגשמי תרופה
תתקן אדמה	ישאתה הול	להינו
מי ש	היה ומוריד	הגשם

אנא להינו הורידהו

לחיים ולא למות	לבדקה ולא לקללה
לרצון ולא לחסון	לנחת ולא לזעף
להצמיח ולא להחריב	לשובע ולא לרזון
להשניע ולא להדעב	לכלכל ולא לקלקל
להשקות ולא להכות	לרוות ולא לשסף
לשלום ולא למלחמה	להנעים ולא לחזעים
לחסד ולא לחמס	לבנות ולא להרוס
לאהבה ולא לזעם	לקיום בדת ולא להרוס
לפרנסה ולכלכלה	לבדקה ולהצלחה

שְׁלוֹם

ופשעים נר נגבו	מרום אם גברו חטאים
עיני כי לא יכזבו	למי הבדקה הישעה
במימי טוהר נשאבו	להי רחצני ונאטהר
תאמר לכו נא	ממעייני הישועה

נשאבתם

קדש התקנל וטכו

והחיות שבת

לילה שמחת תורה

תורת : תמימה משיבת נפש עדות

למחבית פתי :

פקודי ישראל משמחי לב מצות : בנה
מאידת עינים : כי נר מוצה ותורה אור
ודרך חיים תוכחות מוסר : שמחה ושמירה
ותגל הארץ ירעם הים ומלואו : שמחו
עדיקים ב' והורו לזכר קדשו : אור זרוע
לעדיק ולשרי : לב שמחה :

צידך עבותי בלילי מפך כל אלו צי וצרוקטי
צידך עבותי **פיוט** קודם ברכו

בירך יצותי	ומה זה פייענה
וקצרו שפתותי	ואן לבי יפנה
בקרב אבותי :	ובכל רגע הנה
ואותו הגבלת	ברת שהנחלת
לי ברכה אעלת	אעלת לי ברכה

(ויאמר ציכו וערבית
בנכתב)

ליום שמחת תורה

יתחיל התעלה על ובתורהך כתוב לאמר

רעות

בסוד עם לי מידעי אספר שם כבוד
לאחי יהי רצני לך העין לשוני בשמחת
דת כמו שלמי זבח יחייץ אשר רוחי בידו
ונשמותי וגם נפש כל חי

ובל גבולית

אדמה

מצב

נותן נשמה לעם עליה

נשמה

יאר נשמת כל חי כנפתי

נשמת להקת עם לי מיחדים אדוני מעוזם

מסגה ביום שמחת דת

אזמיר זכר כל ולא נישת וזאת

הברכה אשר בך משה

נשמת ורוח כל מיחדים לי נערץ מחקומו

ביום שמחת דת שמחים

ומספרים עוזו ותעצומו וגם

משעיר לחו

נשמת ישרים ישרו היום עקוב

ביום שמחת דת פלם יעשו

בלי לב יעקוב תורה צוה לא משה

מורשה קהלת יעקב

וחלי חסדיך אלהים

ושמת

יודך היום הם ובעיהם

גזעם וצאצאם אומרים ואלה

בינו מלח שירה בים

ויס ים התעלה כלוינס ראשן על שמה

להלל

אזכרת ברנה אפצה אדומה

אזכרה נגידה **ותללה** ישמך

ויאמר הלל גדור כנכתב

מזמור צו

מלך

תגל הארץ וישמחו אלים רבים

עין ועד כל סביבו צדק ומשפט

מבין כסאוי אש לפניו תלך ותלהט סביב צדו

האירי ברכיו תבל ראתה ותחל הארץ הרים

כדונג נחשו מלפניו מלפני אדן כל הארץ

הגדו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו

ובישו כל עובדי פסל המתהללים באילים

השתחו לו כל אלים שמעה ותשמח ציון

ותגלנה בנות יהודה לסימן משפטך

אתה יי עליין על כל הארץ מאד נעלית על כל

אלהים : מחביו : שגאורקע שומר נפשות
חסידיו מד רשעים שילם : אור זרוע לצדיק
ולישרי לב שמחה : שמחה צדקה ביה
להדרו : לזכר קדשו

להוצאת התורה

לא אהלך : במעקשים
ואתה אור נתיב : ובך חונת וחבלי ועמלי
בדתך לימונה : אברהם ססדר ואנשה עמלי
יעפו בוערים : וניקיון שמים ואני רק דברך
לרגלי

פסוקים

נר לרגלי דברך : ואור לנתיבתי
כי נר מציה ותורה אור : ודבר חיים תוכחור
מוסר : תורת : תמימה משבת נפש עדות
נאמנה בוחבית פתח : פקודי : פסוקים
משמחי לב מצות : ברה מאירת עינים : וקרה
היא מפנינים וכל חפצך לא ישוה בה :
ועתה קובה : ונש

לפני ארון הקדש

ברבי נפשי : את
ברבי זכה בעד מחשבי הגוף מאירה את שם
זוהר העולם גדול ונשא : זקק
שערי צדק וקדא : זה השער לז

פסוקים

זה השער ל...
 עדיקים וצדיקים וישראלים וישראלים וישראלים
 גשירי לאלהים זמרו שמו סלו לרובם בערבות ביה
 שמו

יה השב לבשרו חבצלת השרון
 חבצלת השרון חבצלת השרון
 חבצלת השרון חבצלת השרון

ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ויפוצו
 אויבך וינסו לשנאך מפניך
 ויניא דמני ראין וידא דקונן

פסוק בבואו

יזל בן יצחק
 פניך ואמציך ישמח מצותי וחסד ותורת
 כאישון עיניך ויהי דמני

לספר שני

השכל והדס
 נפש איש משיבות עינו מאירות

פסוקים

לעושה אורים
 חסדו בי גר מצוק ותורה אור ודף חיים-
 תוכחות מוסר אז אמרת הנה באתי במגלה
 ספר כתוב עלי תכתב זאת לדור אחרון ועם
 נביא יהלל יה

על אשרי העם
פיוט

תכתב זאת
בנס תהיה לזכרון
אשרי העם שככה לו
אשרי העם שככה לו
אשרי העם שככה לו
ויצא הספר מעי יצחק

פיוט לספר מע

במשנה התורה הזאת
על ספר מע
לעבדו
יגה חשבו
ושמיו הקריב
על זה
יתבלל
ולתת אמרו שפר
לאמר ברוך
ביום השני הקריב
ויקם הקונן אלכס

פיוט בבואו

ישנים נפגשו
ומלא נצכו
בית הספר
ביזה כמו זה
מזה ומזה

טוב אשר תאחוז בזה
וגם מזה אל תנח
ידך כי ירא אלהים יוציא את כלם טובים
השנים מן האחד
אשר יש להם שכר טוב
בעולם

לספר שלישי

נמל עליון
שפת רשיון
בפתח היין
הנה אני לוקח
הללו

השלישי לצאת בע ישראל עמדו לפני
 ולפני יונה תעלו לציון הנה עדי ומנוסי
 עליון מחסי יוצרי עושי יצא דונת חלקי וכוסי

בסוקים

מן חלקי וכוסי אתה תומך
 גורלי בחיק יוטל את הגורל ומי כ
 משפטו ברכי נפשי אתי ואל תשכח כל
 גמוליו להך בקרבך גבור וישיע וישע
 עליך בשמחה יחריש באהבתו וגיל עליך
 ברכה ברכה

למקדשו נלה יובין וטובו
 כי הברכה בו ויפצה יי

ויוליא הקטר שלמי זימרה

אברהם אתי בכל עת תמיד תהלתו בני
 בן תהלה נפשי ו
 ועשה ההגכה

קודם שישים העטרה

אוהל אבאר גמון דבר להיגו
 אהודה אועד אמר חסן טובת יד להיגו
 אכבד אלמד מעני נזירות להיגו אסעד
 איעודד פאר צדקת להיגו אקדש ארגן
 יעם תוקף להיגו אמלל אשיר הוד כתר
 יתנן לך להיגו

כי תקדמני ברכות טוב תשית לראשו עשרת
פז ונשילו העשר

פיוט לגדלו

קומו קומו קומו קומו
ברנה עדת אמוני קומו ונעלה היכל נ
יחד בחדוה בעם ואבות ובשרי רנה ובגל
לבבות סלו חסילות בית לעלות עמי
גבולי גחלני ל
גדלו לני אתי ונרוקמה שמו יחדו
רוקמו ל להינו ו

פיוט לכהן

דורשי מקום תורה יקו אליכם
חכמה תקרא לאמר שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפייה כי מלאך
עבדו הוא

פיוט קום יביך

באשה משה יתן א מענות
לו בגן עדנו אחיות ואת עמו יברך בזאת
חבריה אשר יברך משה משה
משה משה
ויסמר קברכוה ויתחלה שר

וזאת כבודך אשר בך משה איש -
האלהים את בני ישראל לפני מותו
ויאמר יי' מסני בא ורח משעיר למי הופיע -
מחר פאסן ואתה מרבבות קדש מומתו ויש
דת למי ואת חובב עמים כל קדושו בדרך
וקם תכו לרגלך ישא כורבנותך ותודה
צוה לנו משה מרשה קהלת יעקב
ויהי בישורן מלך בהתאסף ראשי עם יחד
שבטי ישראל יחיראובן ואלימות ויהי
מתו מספר וזאת ליחידה ואחר ישמעאל
קול יהודה ואל יעמו תביאנו ידיו רב לוועז
מצריו תהיה וללוי אמר תמך ואורוך לאיש
חסידך אשר נסיתו במסה תיבהו עליו מרובה
האומר לאביו ולאמו לאדאיתיו ואת אחיו
לא הקיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אבותך
ובריתך יעצור ויחזק משפטך ליעקב
ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל
על מנבחך בך חילו ומו על ידו תרצה
מחן מתנים קמיו ומשערו מן יקובמן
לבנימן אמר ידוד ישיבון לבטח עליו
חפף עליו כל היום ובין כתפיו ישיב
וליוסף אמר מברכתך ארצו ממגד ישמים
מטל ומתהום דובעת תחת וממנה דסער
שמים וממגד גרש ירחים יחד שאונם בישך

קדם ונמנה גבעות עולם : וממנו ארץ :
 ומלואה ארצו שוכני סנה תבואתה לראש יוסף
 ולקדקד נזיר אחיו : כבוד שור ודוד לוודק
 ראש קרנו בהם עמים יגח וחדו אגס ארץ
 והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה : ולדבול
 אמר שמח זבולן בעצאתך ויששכר באהלך :
 עמים הר יקראו עש יזבח וזבח צדק פי שפע
 ימים ינקו ושפני טמון חול : ולגה אמר
 ביוק מחב גר קלביא שכן וטאף זרוע אף
 קדקד : יזרח ראשית לו כי שם חלקת מחנה
 סכך ויתא ראשי עם צדקת : עשה ומשפט
 עם ישראל : ולדן אמר דן גר ארזה וזנך
 מן הבישן : ולעפתי אמר נפתלי שבע רצון
 ומלא ברכת : ים ודרום ירשה : ולאשר אמר
 בדרך מבנים אשר יהי דעני אחיו וטובל בשמן
 רגלו : ברגל זנחשת מנעולך גכימך דבאר :
 אין כאל ישראל רוכב שמים כעזרך ובגמית
 שחקים : מעונה לה קדם ומבחת זרועות
 עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמר :
 וישכון ישראל בטח בדרך עין יעקב אל ארץ
 דגן ותירוש אף שמיו וערפו כול : אשריך
 וישראל מן במוק עם נושע בן מנן עזרך
 חייב גאותך ויכחשני אויבך יק ואחיה
 חותמו תדריך :

לחיות תורה

ירא את ה' אין מחסור ליוצאין
ולכל מצותו ברה לך עזובה ונשכחת
צור תעורה וגם חתום תורה
(ויקרא חותם היה וימך)

אמן קום ועלה מטה לשם שבו
מערכות מואב אל הר נבו

קודם פסוק ויעל

ויעל משה מערכות מואב אל הר נבו למען
צפה שלות עם זנרודן ראה באחזק
מקום יהי אבדן מפסל בייכה וערדן
לקום עלה אל הר העבדים משה רב לך
אל תוסף דבר דברים

ויעל משה מערכות מואב אל הר נבו ראש
הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו את כל
הארץ את הגלעד עד דן

ואת כל נפתלי גודן עגולת כשרון ועד
המכתש תשיר ותחין דולדלה עשר בחרון
עד הים באחרון וקום עלה

ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת
כל ארץ הגדה עד הים האחרון

ואת הנגב ואת הכנרת המין עמון ומואב לסער
והראה לו עדיקים לשער יחד שאונם בישע

לעֲדֶר מַעֲדֵד הַתַּמָּרִים עַד צוּעֵר
וְקוֹם עָלֶיהָ וְ

וְאֵת הַנֶּגֶב וְאֵת הַדְּבָר בְּקֶעֶת יִרְחוּ עֵר הַתַּמָּרִים
עַד צוּעֵר

וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי זֶה נִחַלְתָּ יַדְיָךְ וְגִבּוֹר נִשְׁבַּעְתָּ
חֶק וְלֹא שָׁבָתָה חִלְלָה לִי אֶת־מַעֲבֹד
וְיִשְׁמָה לֹא תַעֲבֹד וְקוֹם עָלֶיהָ

וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי זֶה הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתָם
לֵי צִחֶק וְלִיעֲרָב לְאֶמֶל וְלַפֶּחַח אֶת־נִיחַ הָרְהִיתִךָ
בְּעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹד וְקוֹם עָלֶיהָ

וַיִּמַּת שֵׁם מִיֶּשָׁה עֶבֶד יְיָ קָטָן לְבָרוֹם עֲדָה
יִצְחָק נִשְׁמָתוֹ בַּגִּזְתָּ שׁוֹבֵן מַעֲוֵה בְּנִשְׁקָה
עַל פִּי יְיָ

וְקוֹם עָלֶיהָ אֵל הַדִּי הַעֲבָדִים מִיֶּשָׁה רַב לֶךְ אֵל
תוֹסֵף דְּבַר דְּבָרִים

וַיִּמַּת שֵׁם מִיֶּשָׁה עֶבֶד יְיָ בְּחֶקֶן מוֹאֵב עַל פִּי
וַיִּקְבֹּר אוֹתוֹ בְּבִקְרָן מוֹאֵב מוֹל בֵּית פַּעוֹר וְלֹא
יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּמִיֶּשָׁה בִן

מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמוֹתוֹ לֹא כָתַתָּ עֵינָיו וְלֹא
נָס לִיחָה וַיִּבְכּוּ בְּעֵשְׂרָא אֶת מִיֶּשָׁה בְּעִיר־בִּנְיָמִן
מִוֹאֵב יִשְׁלִישִׁים יוֹם וַתִּמּוּ יָמֵי בְּכִי אֲבֵל מִיֶּשָׁה

וַיְהִי שֶׁעַ בֶּן נֵץ מִלֵּא רֹחַ חֲכָמָה כִּי סָמַךְ מִיֶּשָׁה אֶת
יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמָתוּ אֵלָיו בְּעֵשְׂרָא וַיַּעֲשׂוּ כְאֲשֶׁר
צִוָּה יְיָ אֶת מִיֶּשָׁה וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל

כְּמוֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ וַיִּצְנַעֵם אֶל־פְּנֵים : לִבְכֹּל
 הַמִּשְׁחוֹת וְהַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־שָׁלַח ה' לַעֲשׂוֹת
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לִפְדֹּעַה וְלִכְלֹעַ עַבְדֵּי וְלִכְלֹא אֶרֶץ
 וְלִכְלֹא הַיָּד הַחֲזָקָה וְלִכְלֹא הַמִּזְרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
 עָשָׂה מִשְׁחָה לְעַיְנֵי כָל יִשְׂרָאֵל :
 מִי שֶׁזָּכְנוּ לְהַשְׁלִים : הוּא יִזְכְּנוּ לְהַתְחִיל
 וְלְהַשְׁלִים : בְּסִיעֵתָא דְשָׁמַיָא
 וּבְרִיאַת גּוֹפָא זָרָעָא חַיָּא וְקִיָּמָא :

לחתן בראשית

זֶה חֲחִיל בְּתוּרָת
 יֵשׁ אֲנִי עַל אֲמִידָתְךָ כְּמִשְׁלֵשׁ חֲתָן בְּרֵאשִׁית :
 קוֹדֶם שֶׁיִּכְרֹךְ וְיִזְכֹּר

שְׁנָה שְׁנָה הֵא הָיוּ צַר בְּרֵאשִׁית יָד עַל
 יִצְרָיו יֵשִׁית : וּבִסְעִינָא תְּרֵאשִׁית שְׁנָה
 וְיִצְרָא אַחֲרֵית שְׁנָה : שְׁנָה שְׁנָה
 אֲתָן אֲנִי לְכָבִיר : לְכֶם וְחֶסֶדִי אֲגַבִּיר
 עֲלֵיכֶם וְצוּרֵי בֵר - מִתִּי לְכֶם בְּשְׁנָה
 שְׁנָה שְׁנָה : וְיִזְכֹּר שֶׁכֵּךְ וְיִזְכֹּר

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָא לְאֶדְוִן הַכֹּל לְתֵית גְּדוּלָּה
 וְגִבּוּרָה : לְיִצְרָא בְּרֵאשִׁית :
 בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית אֵלֵים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת
 הָאָרֶץ :
 מִי שֶׁזָּכְנוּ לְהַתְחִיל : הוּא יִזְכְּנוּ לְהַשְׁלִים

בסיעתא דשמיא ובריאח גופא זרעא חייא
 וקרימא : והארץ היתה תהו ובהו וחסך
 על פני תהום ורוח אלהים כרחפת על פני המים
 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור : וירא אלהים
 את האור כי טוב ויסדל אלהים בין האור ובין החשיך
 ויקרא אלהים לטוב יום ולחשיך קרא לילה ויהי ערב
 ויהי בקר יום אחד :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי כְּקוֹץ בְּפִי הַמַּיִם וַיְהי
 כַּמְּבִדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַקִּוִּי
 וַיְבַדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר־מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם
 אֲשֶׁר־מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהי כֵּן : וַיְקַרָּא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ
 שָׁמַיִם וַיְהי עֶרֶב וַיְהי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת

הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וַתֵּרָא הַיַּבֶּשֶׁה וַיְהי כֵּן
 וַיְקַרָּא אֱלֹהִים לַיַּבֶּשֶׁה אֶרֶץ וּלַמְּקוֹה הַמַּיִם
 קָרָא יָמִים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 תִּדְשֵׂא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מִזֵּרִיעַ זֶרַע עֵץ פֶּרִי
 מִעוֹשֶׂה פֶּרִי לַמִּינֵהוּ אֲשֶׁר זֶרַעוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהי
 כֵּן : וַתֵּצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מִזֵּרִיעַ זֶרַע
 לַמִּינֵהוּ וָעֵץ עֵינֶה פֶּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוֹ בֵּן לַעֲנָה
 וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב : וַיְהי עֶרֶב וַיְהי בֹקֶר יוֹם
 שְׁלִישִׁי :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי מאורות ברקיע השמים
 לַהֲבַדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַיְהי לְאוֹת וּלְתוֹקֵם

ולמועדים גלמים ושנים : והיו למאורות ברקיע
 השמים להאיר על הארץ והיכן : ויעש אלהים
 את שני המאורות הגדולים את המאור הגדול
 למשולת היום ואת המאור הקטן למשולת
 הלילה ואת הכוכבים : ויתן אותם אלהים
 ברקיע השמים להאיר על הארץ : ולמשול
 ביום ובלילה ולחבדל בין האור ובין החושך
 וראו אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום
 רביעי :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם רֶמֶשׂ חַיָּה
 וְעוֹף יְעוּפֹף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רִקְיעַ הַשָּׁמַיִם :
 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִים הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ
 הַחַיָּה הַרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵיהֶם
 וְאֶת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֹּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב :
 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת
 הַמַּיִם בַּיָּמִים וְהָעוֹף יִרְבֶּה בָּאָרֶץ : וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי
 בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי :

וַיַּבְרֵא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּזְנֶה הָאָדָם בְּצֶלְמֵנוּ
 לְמִינֵהוּ בְּהֶמָּה וְרֶמֶשׂ וְחַיָּה אֲרֶץ לְמִינֵהוּ וְסֹדֶף
 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְאֶת הַבְּהֵמָה
 לְמִינֵהוּ וְאֶת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיֹּרָא אֱלֹהִים
 כִּי טוֹב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצֶלְמֵנוּ כְּדֹמֵתֵנוּ
 וַיְרִדוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל
 הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ עַל הָאָרֶץ : וַיִּבְרָא

אֱלֹהִים אֵת הָאָדָם בַּעֲלָחוּ בַעֲלָם אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ
 זָכַר וַעֲקָבָה בְּרָא אוֹתָם וַיִּסַּךְ אוֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקָע
 וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ
 וּכְבִּישׁוּהָ וַרְדּוּ בְּדֶגְתַּי הַיָּם וּבַעֲיֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל
 חַיַּי הָרֹמֵשֶׁת עַל הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הֵנָּה נֹתֵת
 לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב הָרֹעַ וְזֶה אֲשֶׁר עָלָיו כָּל הָאָרֶץ
 (וְאֵת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פֶרֶךְ וְזֶדַע וְזֶדַע לָכֶם יִהְיֶה
 לֶאֱכֹלָה וְלֹכֵל חַיַּי הָאָרֶץ וְלֹכֵל עֲיֹף הַשָּׁמַיִם וְלֹכֵל
 רֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֵת כָּל יוֹרֵק
 עֵשֶׂב לֶאֱכֹלָה וַיִּסַּכּוּ וַיִּרְאֵה אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר
 עָשָׂה וְהֵנָּה טוֹב מְאֹד וַיְבָרֶךְ יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיִּכְלֹל הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צִבְיָתָם
 וַיִּכְלֹל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַיִּשְׁבּוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹ
 שָׁבַת מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

פ / מַפְטִיר

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם כָּל מְלַאכְתְּךָ
 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשֶׂה וְהִקְדַּבְתָּ עוֹלָה
 אִשָּׁה רִיחַ נְחוֹחַ לֵ"כ אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים
 בַּעֲשֵׂה שְׁבַע תְּמִימִים מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
 לֶכֶר לֵאֵיל וְלִכְבִּשִׂים בְּמִסְבָּתָם בְּמִעֲשֶׂה וְשַׁעֲרֵי
 חֲטָאֵת אֶחָד מִלֶּבֶד עוֹלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ

אלה תעשו להם בחושיכם לבד מנדרים
ונדרותיכם לעולותיכם ולמנחותיכם ולנסכים
ולשלמים ויאמר ה' אל בני ישראל
ככל אשר עוה י' את משה

ההפטר

וי' ה' אלהי משה עבד י' ויאמר י' אל
יהושע בן נון משרת משה לאמר
משה עבדי מת ועתה קום עמוד את הדרן הזה
אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נותן
להם לבני ישראל כל מקום אשר תדוך כף רגלם
בו לנס נחתו כאשר דברתי אל משה מהמבור
והלכונן הזה ועד הנחל הגדול נהר פרת כל ארץ
החיתים ועד הים הגדול מביא השמש יתיה גבול
לא יתצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר היית
עם משה אהיה עמך לא ארפק ולא אעזבך
חזק ואמץ כי אתה תנהל את העם הזה אל
הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם
רק חזק ואמץ מאד לשמור לעשות ככל התורה
אשר ציוו משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל
למען תשכיל בכל אשר תלך לא ימוש ספר
התורה הזה מפניך והגית בו יומם ולילה למען
תשמור לעשות ככל הכתוב ביומי אז תצליח
את דרכיך ואז תשכיל הלא צויתך חיך

והמין אל תערוץ ואל תחת כי עמך ילך
בכל אשר תלך

והקיים הדברות ויוי וברך לקהל וסגור
והסבך קסין יתחיל כעין

התקבצו מלאכים זה אל זה לקבל זה

והמר זה אל זה מי הוא זה

ואי זה הוא מאחזופני כסא פרשע עליו
ענינו

על כטירת מישה

אשר בגלל אבות דר משמי ערבות

בעבורם הנחילם אמרות ערבות בגלגל רוח

נגלה חוצב להבות במלאכי צבא ורובי רפבות

נשיא נשיאים והדרם היה במושה בן עמרם

לחכמים ולנשיאים ראשם ומרם סגלם משה

לעצרו לעטרים סגירת הים נקרע בעבורם

קודם לא קם

יפחד וידהב לבבו ואגיל עלי גל ואחשה

בקראי לא קם נביא עוד בישעל כמשה

לא קם אחר כמשה ולא יקום בסוד דבין

מי יגבל קום

לא קם גדול כמשה בנבואה דת חיים בנפיו

מביאה

לא קם זך כמשה פה אל פה חיים בלשוננו

אדמה ודפא

לא קם שופט כמשה לבמנים תפארתו ידעו
 ית פנים אל פנים

קינה

יושבי אדמה

יעלו על לב

בו יתחמו כל יודי דבות איש להים חנם

מות ובו חפש משה מת מי לא ימות

עמר בגים וקבורתם יתחמו אבות

ממכאבותם עמרם ראה מות בני הוראה

משה מת מי לא ימות

חובלות אמות בנות בגים תתחכנה

ותלומנה בגים יוכבד ראיה מות בגי הוראה

משה מת מי לא ימות

קינה אישה על בעל נעוריה קתנים בתוך

שעריה צמחה כלולה פסקה יללה

משה מת מי לא ימות

חדות בגים במות אבותם יתחמו ממכאבותם

גרשום ואליעזר שמטו הנזר משה מת

מי לא ימות

זעקת תלמיד על רבו יתחם אל תוך קרבו

יהושע אשרתו אבד ערשלת משה מת

מי לא ימות

קצין ער דוד דוד איש ושיבחה יתחם

עם ומשפחה
למית מסרו

פזמון

אשר יכנס ישראֵל	כי יכנס בחר ל
הנחילכם התורה	אשר יכנס בחר ל
אשר יכנס אדיר ל	אשר יכנס בחר ל
אשר יכנס גדולי	אשר יכנס בחר ל
אשר יכנס דרשני	אשר יכנס בחר ל
אשר יכנס ונתק	אשר יכנס בחר ל
אשר יכנס זמיר ל	אשר יכנס בחר ל
אשר יכנס טהור ל	אשר יכנס בחר ל
אשר יכנס ידיו ל	אשר יכנס בחר ל
הנחילכם התורה	אשר יכנס בחר ל

פיוט למעלה

נעים שיהי' לך לחי' אין ערוד לך ואין רומה
 מושבר' ומכצ' קירות לב' הומה
 ויום איום מצות פדיום לך נשיח ונהמה
 וא'ך נכחין מצלא' אנטח ותבעין דחמי
 מצלא' אנטח ותבעין דחמי מן קדם
 אלה שמיא מדיה דחמי
 עם ספרי דאזכיתא קדישא הדין דנתיבין

כִּי תִהְיֶה תִּלְתַּת עֶשְׂרֵי מִבֵּילָן דְּרַחֲמֵי
ככתוב וְיִשְׁלַח יְהוָה אֶת רִחוֹם וְחֶנֶן אֶתְּךָ
 אֶתְּךָ וְרַב חֶסֶד וְאַמּוּת נִיזְרֵךְ
 חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׁא עֵין וּפְשַׁע וְחַטָּאָה
 וְנִקְהָ

המלך

הַיְיֹשֵׁב עַל כִּסֵּא דְרַחֲמִים הַבּוֹרָא
 עוֹלָמוֹ בְּמִדַּת רַחֲמִים וְלֹא חֶסֶד
 וְהַרְחָמִים הוּא יִמְלֵא רַחֲמִים טוֹבִים וְקְרוֹבִים
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהַקְרוֹבִים
 וְהַרְחָקִים הַנֶּאֱמָרִים וְהַנֶּאֱמָרִים הַנֶּאֱמָרִים
 וְהַנֶּאֱמָרִים הַנֶּאֱמָרִים הַנֶּאֱמָרִים הַנֶּאֱמָרִים
 בְּכָל פֶּה וְעֵבֶר הַנֶּאֱמָרִים כְּמִין תְּקוּהָ וְשִׁבְרָה
 הַשְּׂמִימָה בְּצַעַר לִכְלָה וְלַחֲרָק הַשְּׂמִימָה
 בְּפִתּוֹת מִטָּה וּבְדִבְשֵׁק עֵרֶשׁ וְאֵת חֲבֻשֵׁי
 בְּבֵית הָאֲסוּרִים תַּחַת יַד מֶלֶךְ וְשָׂרִים
 מֶלֶךְ בְּרַחֲמֵי יְרַחֵם עֲלֵינוּ וְעַל יְהוָה מֶלֶךְ
 בְּחֶסֶד וְחֶנֶן עֲלֵינוּ וְעַל יְהוָה וְיִשְׁלַח אֶת
 רַחֲמֵי וְרַחֲמֵי לְאַסְאָה כָּל קִצְרֵי וְזִמְרֵי דְאִתְּמַרְתָּ
 בְּגוֹעַמִּיהָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְדִי עֵתִידִין לְמַהֲוִי
 דְּאִסִּי מִיִּמְרָה עַל יְדֵי מִשְׁחָה הוּא יִסִּי יִתְנָה
 וְיִתְהַן דְּאִסִּי מִרִּים מִמִּסְגְּרֻתֶיהָ הוּא יִסִּי
 יִתְנָה וְיִתְהַן דְּאִסִּי חֲזָקִיהוּ מִמֶּרְעֵי הַמֶּלֶךְ
 יִסִּי יִתְנָה וְיִתְהַן הֵא עֲסוּדָה וְהַמְצִיל הַמֶּלֶךְ
 וְהַדּוּפָא הָאֶחָד נֶאֱמַר זִנְתּוֹ וּמִוִּשְׁיָע אֵין
 בְּלָתּוֹ הַקְרוֹב לְכָל קוֹרְאֵיו הַיְעוֹנָה לַעֲתוֹת

בערה את ידיו : הוא ירפאם ויניחם
 ומכל פגערע יפדם ויגאלם : מעשה ועד עולם
 וישמדם ויושיעם ויעזבם : ויזכר רעי ערם
 וישים ביטני וביניהם אהבה ואחבה ושלום
 ורעות : ויסיר מהם מחלה : ויתנם לשם ולתהלה
 ברכה בקרב הארץ : **עקיים בנתיבות**
מקדשי דכתובי ועבדתם את יי אלהיכם וברך
את לחמך ואם מימך והסירותי מחלה מקרבך :
 ועוד כתוב : והסירותי ממך כל חולי וכל מדוי
 מצרים : והעם ידעת לא ישמם בך ונתנם
 בכל שונתך : ועוד כתוב : ויאמר אם שמוע
 תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיני תעשה
 והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצוות
 אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כוונת
 יי רופאך : ועוד כתוב כה אמר יי בעת רצון
 ענייך וכיום ישגוע עמך ויפך ויחנך
 לברית עם להקים ארץ להגות לך נחלות שוממות
 ועוד כתוב : לאמר לאסורים צאו ולאשה בחשך
 הגלו על דרכים ידעו ועל שפיים מרעיתם
 ועוד כתוב לא ידעם ולא יצמחו ולא יבס
 ישרב וישמש כי מרחם יי הגם ועל חבועי
 מים יגאלם : ועוד כתוב : רנו שמים וגל ארץ
 פצחו הרים רצה יער ופל עץ בו כי נחם יי עמו
 ועטיו ירחם : ועוד כתוב : ונודע בגוים ידעם
 ועמיהם בתוך העמים כל רואיהם יבירום

